

Giới thiệu Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân

Tại phòng bệnh.

Cô nhìn anh, giọng nói run rẩy cất lên: "Anh...anh là ai?"

Anh cười lạnh lùng: "Theo như bồi phận thì tôi nên kêu cô một tiếng mẹ kế"

Nghe lời anh nói, Bạch Lăng liên cảm thấy trong lòng ngổn ngang trăm mối. Cô tưởng rằng sống lại vào nhà giàu, trở thành người vợ bị chồng bỏ rơi nhưng chẳng ngờ lại trở thành mẹ kế, còn là mẹ kế xấu xa, quyền rũ con riêng của chồng.

Thế nên, một ngày kia người mẹ kế đột nhiên tỉnh ngộ, quyết tâm muốn làm sâu gao rồi tìm một nhà tử tế gả đi thì con trai riêng của chồng lại nhất định không cho.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Một đêm mập mờ hỗn loạn (1)

Một đêm hỗn loạn.

Màn đêm u tối, gió thổi lạnh lẽo, một màu đen tuyệt vọng, bao phủ lên bầu không khí ưu thương.

Một người phụ nữ có khuôn mặt xinh đẹp hoàn mỹ, lớp trang điểm tỉ mỉ trên mặt bị nước mắt làm nhòe đi, hoàn toàn không còn dáng vẻ của một nàng công chúa cao cao tại thượng của một phút trước.

Cô giống như một đóa dạ lan hương nở rộ trong đêm, chưa kịp được người khác tán thưởng đã tàn lụi trong gió lạnh của màn đêm.

Mà người đàn ông đẹp trai ôm lấy "cô bé lọ lem" yếu đuối mà anh ta yêu, hung hăng đẩy cô xuống đất, cũng giống như vứt một mảnh chân tình cô dâng cho anh ta xuống mặt đất, tùy ý chà đạp.

Tất cả mọi người đều cảm thán: Nhìn xem, cô bé lọ lem và hoàng tử thật hạnh phúc! Bọn họ thật xứng đôi. Công chúa xấu xa rốt cuộc cũng gặp báo ứng.

Nhưng, hoàn toàn không có ai hỏi rằng, công chúa có đau lòng không, có thật sự có lỗi hay không..

Chẳng qua cô chỉ yêu một người đàn ông, theo đuổi giấc mơ tìm kiếm hoàng tử mà bất kì cô gái nào cũng từng có...

Trên TV công chúa vẫn còn đang khóc, Bạch Lăng không nhận được phi nhỏ phim truyền hình bây giờ, càng ngày càng kém cỏi, càng ngày càng thoát ly hiện thực.

Trên thế giới này hoàn toàn không có công chúa lọ lem, không có bà tiên tốt bụng, tiếng chuông mười hai giờ đêm vang lên, hoàng tử vẫn là hoàng tử, công chúa vẫn là công chúa, mà cô bé lọ lem vẫn chỉ có thể ở trong góc nhà, làm bạn với lũ chuột.

Bỗng nhiên đèn tắt, căn phòng rơi vào bóng tối... Bạch Lăng không kịp đứng lên, liền cũng chìm vào bóng đêm.

Sau khi tỉnh lại, trước mắt cô hiện ra một ngọn đèn vàng sáng chói, giống như đèn đường vậy...

Đầu cô vô cùng đau, giống như bị người ta châm từng nhát vào đầu vậy.

Bạch Lăng ôm đầu lăn lộn dưới đất, bên tai vang lên tiếng phụ nữ thở gấp như có như không.

"A... Không muốn, Dạ... anh Dạ... cô ta... cô ta tỉnh rồi!"

"Còn có tâm tư để ý đến cô ta, xem ra là anh chưa đủ cố gắng rồi!"

"Anh Dạ... Cầu... cầu xin anh..."

....

Bạch Lăng cảm thấy có chút kỳ lạ, chậm rãi mở mắt ra.

Dưới ánh đèn vàng, hình ảnh mờ mờ trước mắt cô dần trở nên rõ ràng.

Chỉ là, thiết chút nữa cô lại bị cảnh tượng trước mặt dọa đến ngất đi.

Cả người trần trụi, điên cuồng hoạt động, cặp mông trần trụi, trong đầu Bạch Lăng nhanh chóng hiện lên những cụm từ quen thuộc.

Bản hạn chế, bản nhân thú, bản không che, HD, phát sóng trực tiếp, thuyết minh tiếng Trung...

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Một đêm mập mờ hỗn loạn (2)

Bản hạn chế, bản nhân thú, bản không che, HD, phát sóng trực tiếp, thuyết minh tiếng Trung...

Bạch Lăng không nhận được nuốt vài ngụm nước miếng, cô lập tức che mũi mình lại, chỉ sợ một giây sau sẽ có vài giọt màu đỏ tươi chảy ra, hai tai cũng dần đỏ ửng.

Cô cũng không phải loại phụ nữ thà chết không thất thân, cũng không phải cô gái nhỏ ngây thơ cái gì cũng không biết.

Một màn này, dù là người ngu cũng biết họ đang làm chuyện gì.

Người đàn ông đang ra sức "hành động" đưa lưng về phía cô, không rõ mặt mũi.

Nhưng nhìn qua cũng có thể thấy, dáng người của anh ta rất tốt, khỏe mạnh cao ráo, không một chút thịt thừa, cũng không cơ bắp quá mức, đường cong hoàn mỹ, giống như tác phẩm của thần vậy, cả người dường như cất chứa một lực lượng vô tận.

Bàn tay anh ta bá đạo nắm lấy vòng eo nhỏ nhắn của người phụ nữ trên giường, rõ ràng là đang làm chuyện mà khiến người ta khó mở miệng nhắc đến nhất, nhưng lại làm một cách khiến cho người ta cảm thấy không hề có chút dung tục, bản thủ nào.

Người phụ nữ rất quyến rũ, xinh đẹp, là con lai, dáng người cao gầy bốc lửa, giống như một minh tinh điện ảnh, nhưng động tác kia lại giống như một kỹ nữ dè dặt, điên cuồng nghênh hợp động tác của người đàn ông phía trên.

Mà theo ánh mắt của một người phụ nữ là cô, bộ ngực kia, ít nhất cũng phải 36D.

Cơ thể trần trụi hiện ra dưới ánh đèn của cầu thang, khiến huyết mạch người ta phải dâng trào.

Có thể nói, cô gái này chính là một báu vật, một báu vật tuyệt phẩm.

Bạch Lăng lắc lắc đầu mấy lần, những chuyện này không phải là chuyện cô nên quan tâm lúc này.

Cô nhớ rõ mình vừa mới bị sa thải, ủ rũ ở nhà mua say.

Xem phim Bong bóng chiếu lúc 8 giờ, tại sao vừa mở mắt ra lại thấy cảnh này?

Bên kia hai người đã làm xong việc, người phụ nữ giống như đồng bunn nhào, co quắp ngã trên mặt đất, run rẩy trong dư âm của cao trào.

Nhưng đôi mắt của cô tạ, lại đặc ý nhìn Bạch Lăng khiêu khích, điều này khiến cô không khỏi cảm thấy vi diệu.

Người đàn ông xoay người lại, dáng người gợi cảm, làn da hơi ngăm, toàn thân trần trụi, hoàn toàn lộ ra trước mặt Bạch Lăng, dọa cho cô hít vào một ngụm khí lạnh, hai tai càng đỏ hơn, muốn quay đầu không nhìn anh nữa, nhưng ánh mắt lại cứ dán chặt vào người anh, không theo ý chí của cô mà dịch chuyển.

Dung mạo của người đàn ông này đẹp như điêu khắc, tuấn mĩ không tì vết, bên trong vẻ âm nhu chính là vài phần lạnh lùng cùng mạnh mẽ, khí khái hào hùng, cả người tản ra khí chất mạnh mẽ bá đạo, giống như một con sư tử mạnh mẽ trên thảo nguyên, bất cứ lúc nào cũng có thể tập kích con mồi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Một đêm mập mờ hỗn loạn (3)

Dung mạo của người đàn ông này đẹp như điêu khắc, tuấn mĩ không tì vết, bên trong vẻ âm nhu chính là vài phần lạnh lùng cùng mạnh mẽ, khí khái hào hùng, cả người tản ra khí chất mạnh mẽ bá đạo, giống như một con sư tử mạnh mẽ trên thảo nguyên, bất cứ lúc nào cũng có thể tập kích con mồi.

Mặc dù không mặc quần áo, nhưng khí chất ngạo nghễ tôn quý trên người anh vẫn không hề phai bớt, giống như sinh ra đã cao quý hơn người.

Anh ta... Tuyệt đối là người đàn ông đẹp nhất mà Bạch Lăng từng thấy trong suốt 27 năm cuộc đời, không giống với loại vẻ đẹp trung tính có chút mềm mại phổ biến bây giờ.

Chỉ là toàn thân anh tản ra một loại khí chất lạnh lùng, nghiêm túc, khiến người ta không rét mà run, giống như người yếu đứng trước kẻ mạnh vậy, sợ hãi theo bản năng.

Mái tóc mềm mại che khuất đôi mắt của anh, nhưng Bạch Lăng vẫn có thể cảm giác được, ánh mắt anh, lạnh lẽo không chút nhiệt độ, không có bất kỳ cảm xúc nào, hoàn toàn lạnh lẽo. Ánh mắt ấy nhìn cô như thể cô chỉ là rác rưởi ven đường, ngay cả tư cách khiến anh tức giận cũng không có, dù chỉ là nhìn cô một chút, đây cũng đã là ban ơn cho cô rồi.

Bỗng nhiên người đàn ông vươn tay nắm chặt cổ tay cô, sức lực của anh lớn đến mức như thể muốn bóp nát xương cổ tay cô vậy.

Bạch Lăng cảm thấy xương cổ tay đau đớn đến muốn vỡ ra:

“Đau quá... Đau quá... Anh... Mau buông tay...”

Cô ra sức kéo cánh tay mạnh mẽ của anh, giống y như một con thú nhỏ không có năng lực phản kháng, chỉ có thể cố gắng giãy dụa, chỉ tiếc đối với anh mà nói, sức lực này của cô chỉ giống như đang gãi ngứa mà thôi.

“Hừ...”

Người đàn ông lạnh lùng hừ một tiếng, thô bạo thả cổ tay cô ra, sau đó quay người về phòng, mặc kệ luôn cả báu vật nóng bỏng cực phẩm kia vẫn còn đang ở bên ngoài.

Mà nữ chính phim hạn chế kia, mặc dù cơ thể trần truồng, nhưng lại không hề xấu hổ, ngược lại còn có chút khoe khoang, vận eo lắc mông đi về phía cô.

Khi còn cách cô 3 bước chân, Bạch Lăng liền ngửi thấy một mùi vị khó chịu từ ***** trên người cô ta.

* Là do bản tiếng Trung, có thể là từ ngữ nhạy cảm, hoặc khiếm nhã.

Mùi nước hoa nồng nặc trộn lẫn với mùi vị khó chịu sau khi làm tình, khiến người ta buồn nôn, Bạch Lăng không khỏi nhíu mày.

Báu vật kia lại kiêu ngạo hếch cằm, ngón tay sờ từ cổ cô ta, dọc theo những dấu vết mập mờ trên cơ thể mình, cứ thế sờ xuống, giống như kẻ thắng lợi đang khoe khoang chiến lợi phẩm của mình vậy.

“... Bà Minh, nhìn có thích không?”

“... Gì cơ?”

Bà Minh? Bạch Lăng tròn mắt, kinh ngạc nhìn cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Một đêm mập mờ hỗn loạn (4)

Bà Minh? Bạch Lăng tròn mắt, kinh ngạc nhìn cô ta.

Cô vẫn chưa gả cho ai cơ mà, mặc dù cô rất muốn kết hôn, nhưng rõ ràng cô còn độc thân.

Báu vật phim hạn chế khinh thường liếc nhìn cô, phun ra một chuỗi những lời nói cay nghiệt:

“Cô đừng đánh trống lảng, toàn bộ trên dưới nhà họ Minh có ai mà không biết ý đồ của cô chứ. Tôi cho cô biết, dù cô có cời sạch quần áo leo lên giường anh Dạ, anh ấy cũng sẽ không thèm liếc nhìn cô nhiều hơn một lần, cô đừng có mơ mộng hão huyền. Cũng không soi mặt vào nước tiểu mà nhìn xem bản thân là loại đức hạnh gì. Hiện tại anh ấy không động đến cô, nhưng không có nghĩa là cả đời sẽ tha cho cô. Sớm muộn gì nhà họ Minh cũng sẽ đuổi cô ra khỏi cửa, đến lúc đó ngay cả một người ăn mày cô cũng không bằng.”

Bạch Lăng nghe cô ta nói càng mơ hồ, đầu óc cô vô cùng rối loạn, cô cố gắng kìm nén lửa giận trong lòng, quát lớn: “Cô đang nói cái gì vậy? Có gan cô nói lại một lần nữa xem?”

“Hừ, cô giả ngu cái gì chứ.”

Nữ chính phim hạn chế hừ lạnh một tiếng, eo nhỏ uốn éo, cái mông vênh lên, không ngừng đẩy Bạch Lăng lùi lại phía sau.

Cô không biết sau lưng mình chính là cầu thang, vì vậy liền hụt chân, Bạch Lăng chỉ kịp hét lên một tiếng, lăn từ trên cầu thang xuống.

Bậc thang khá dài, không ngừng đập vào người cô, khiến cô đau đớn đến mức quên chảy nước mắt.

Vài giây đồng hồ ngắn ngủi, nhưng lại giống như một thế kỷ đã trôi qua, cảnh tượng trước mắt cô không ngừng thay đổi, dường như... cô mơ hồ trông thấy một người, không ngừng nói bên tai cô điều gì đó, giống như sao băng thoáng qua.

Lúc cơ thể cô dừng lại, Bạch Lăng đã hoàn toàn rơi vào hôn mê.

Trước khi ngất đi cô còn suy nghĩ, không biết những điều này là thật, hay... chỉ là một giấc mơ.

Nhưng, nếu là mơ, vậy tại sao cô lại đau như vậy?

Tiếng động bên ngoài quấy rầy đến người đàn ông trong phòng, anh tắm rửa xong, mặc một chiếc áo choàng tắm màu trắng bước ra ngoài, tóc anh vẫn còn ướt, từng giọt nước chảy xuống, dưới ánh đèn mờ mờ, khiến hình bóng anh có chút giống thiên thần.

Anh nhìn người phụ nữ nằm ngất đi dưới chân cầu thang, trên trán còn chảy máu, nhú mảy.

Anh không quan tâm người phụ nữ này chết hay sống, nhưng mà... cô không thể chết ở trong nhà họ Minh.

Còn nữ chính phim hạn chế kia hoảng sợ đến mức sắc mặt tái nhợt, vội vàng chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Người mẹ kế thân mến 1

"Anh Dạ... không liên quan đến em, là chính cô ta không đứng vững, tự mình ngã xuống..."

Anh lạnh nhạt nhìn cô gái dưới lầu, tự hồ sống chết của cô không có liên quan gì đến anh.

Thế nhưng một giây tiếp theo, không có ai thấy anh ra tay như thế nào, chỉ nghe thấy “rắc” một tiếng, là tiếng xương bị gãy, như một mũi dao xoẹt qua da, khiến người ta sờn cả gai ốc.

Người phụ nữ mới vừa rồi còn hầu hạ dưới thân anh, đã ngã trên mặt đất, cái cổ ngoặt sang một bên, mí mắt vẫn mở thật to, đến chết cũng không biết tại sao, tại sao... người đàn ông cô ta yêu lại đích thân giết chết cô ta.

Mùi máu trong không khí còn chưa bay hết, người cũng đã ngã xuống.

Bay lên đầu cành cây liền biến thành phượng hoàng là một câu truyền thuyết, truyền thuyết nói rằng, có rất nhiều chim sẻ đang trong quá trình bay lên, liền bị ngã xuống từ không trung, rồi chết.

Lần thứ hai tỉnh lại, đầu vẫn rất đau như cũ, không phải, hình như là còn đau hơn, đầu giống như là đầu sắp bị nứt ra đến nơi, rồi lại bị người ta mạnh mẽ vá lại.

"A... đau quá... đau quá!"

Bạch Lăng rên rỉ một tiếng, giờ tay lên che đầu, chỉ thấy toàn băng gạc.

Mùi thuốc khử trùng xộc vào mũi, khiến cô tỉnh táo hơn một chút.

Một màn tối hôm qua chậm rãi hiện lên trong đầu cô.

Chuyện rồi cuộc là như thế nào, tất cả phát sinh trong đêm hôm qua, rồi cuộc có phải là sự thực hay không.

Cô mở mắt ra thử, lọt vào trong mắt cô là sự lạnh lẽo trắng xóa như tuyết.

Cửa sổ sát đất phía trước, có một bóng người cao to đang đứng đó, mặc một cái áo gió màu đen, bóng dáng vô cùng hoàn mỹ, lại tỏa ra sự huyền bí khó tả.

Anh chậm rãi xoay người, dưới ánh nắng mặt trời, Bạch Lăng liền nhìn rõ khuôn mặt của anh.

Trong lúc nhất thời, chiếu sáng cả thế giới, khung cảnh ngoài cửa sổ dường như trở nên mờ mịt.

Bạch Lăng trong chốc lát có chút xuất thần, trên đời này không ai có thể bình tĩnh khi đứng trước mặt anh, nhưng từ trong mắt anh chỉ nhìn thấy sự hèn mọn lạnh lùng.

Anh chắc là người đàn ông chơi “bản giao hợp dã thú” đêm qua.

Anh hiện tại, so với buổi tối càng chói mắt hơn, phảng phất giống như đám mây cao ngạo trên trời cao, khiến cô cảm thấy ngay cả liếc mắt nhìn cũng là sự khinh nhờn đối với anh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Người mẹ kế thân mến 2

Anh hiện tại, so với buổi tối càng thêm chói mắt, phảng phất giống như một đám mây ngạo mạn ở trên cao, mà cô, ngay cả liếc mắt nhìn anh một cái cũng cảm thấy khinh nhờn.

Mặc dù không muốn nói chuyện cùng anh, nhưng vì muốn biết rõ ràng chuyện đó là như thế nào.

Bạch Lăng nghi ngờ hỏi: "Xin hỏi... anh, là ai?"

Cổ họng khô khốc, làm cho thanh âm của cô trở nên khàn khàn, ngay cả chính bản thân cô cũng tự cảm thấy khó nghe.

Thân hình người đàn ông dừng lại, bỗng nhiên cúi đầu, lén nhìn gần Bạch Lăng.

Khoảng cách giữa mặt cô và anh vô cùng gần, không đến 1cm, hô hấp của hai người phả vào mặt nhau, Bạch Lăng trên mặt liền nổi lên chút choáng váng.

Nòng súng đen ngòm tiến đến cổ họng của cô, cảm xúc lạnh như băng, làm cho Bạch Lăng giật mình một cái, thường thì... những cảnh này thường chỉ có ở trong phim mà thôi, hiện tại đã thành sự thật rồi!

Không khí liền trở nên ám muội, trong nháy mắt không còn chút gì, chỉ còn lại một mảnh đầy sát khí.

Đôi môi anh khẽ đóng mở, nói ra lời nói chói tai không gì sánh được.

"Đồ dê tiện hết thời này, tôi mặc kệ cô dùng thủ đoạn gì, nhưng đừng bao giờ quên thân phận người mẹ kế của mình!"

Âm thanh của anh rất êm tai, trong trẻo nhưng lạnh lùng tới tận cùng, mang theo sát khí cùng sự chán ghét nồng nặc, giống như cô là một con virus ác tính chuyên gây bệnh vậy!

Bạch Lăng lúc này liền mặc kệ có phải anh ghét cô hay không, muốn giết cô, nhưng cô đã hoàn toàn bị khiếp sợ bởi chữ "người mẹ kế" trong câu nói của anh rồi!

Chuyện rồi cuộc là như thế nào, từ tối qua mọi việc đã vô cùng kỳ lạ, lẽ nào... trong đầu cô bỗng nhiên hiện lên một ý tưởng đáng sợ!

Bạch Lăng bỏ qua hai chữ "đê tiện" đáng lẽ đã khiến cô tức giận, nghi ngờ hỏi: "Anh đây, ý anh là... là gì?"

"Cô không phải định nói với tôi cô bị mất trí nhớ, không biết tôi là ai?"

"Tôi... tôi thật sự không biết anh là ai!"

Ánh mắt cô trong suốt, hoảng loạn, oan ức, như một dòng nước suối, có thể nhìn thấy tất cả những thứ ở dưới đáy, hoàn toàn không giống với dáng vẻ của người nói láo, không hề có dáng vẻ mê mẩn, tham lam...

Anh nhú mảy, thu lại súng.

Như có điều suy nghĩ về vẻ mặt sợ hãi của Bạch Lăng, gương mặt vẫn như vậy, vẫn khiến người ta chán ghét, nhưng ánh mắt đó, dường như là hai người khác nhau.

Lẽ nào...

Trong chớp mắt anh đã tỉnh táo lại, trong lòng vang lên một tiếng vang thật lớn, gió lạnh thổi vào, Bạch Lăng run run.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Người mẹ kế thân mến 3

Nhưng cũng chỉ vùn vùn không tới một phút, cô còn chưa kịp suy nghĩ, một đám bác sĩ cùng tá liền đi tới.

Một vị bác sĩ đeo kính trẻ tuổi trong số đó đi tới, mở to đôi mắt cô ra, nhìn hai cái.

"Bà Minh, bà còn nhớ anh ấy là ai không?"

Bạch Lăng lắc đầu: "Sao anh lại gọi tôi là bà Minh?"

Cô rõ ràng là họ Bạch, có một cái tên xấu, gọi là Bạch Lăng, chính là từ một bộ phim cổ trang, hậu cung thường ban cho người hầu phạm sai lầm một tấm lụa trắng để tự vẫn, Bạch Lăng - tấm lụa trắng.

Cô còn chưa lập gia đình, là một cô gái hai mươi bảy tuổi, không xe, không nhà, việc làm cũng không có...

Từ nhỏ tới lớn chưa có một mối tình nào, nụ hôn đầu vẫn chưa có, người như cô ở trong cái xã hội này, quả thực là "hàng hiếm"!

Anh ta cầm bút ghi chép, lại hỏi: "Vậy cô biết Lan San là ai không?"

"Không biết!"

Bạch Lăng trả lời thành thật, dường như người đàn ông kia mới đó đã từng quen biết.

"Cô biết anh ấy là ai không?"

"Tại sao tôi phải biết anh ta là ai vậy?"

Bạch Lăng tiếp tục lắc đầu, cái suy nghĩ đáng sợ trong đầu kia, ngày càng mãnh liệt, cô cảm thấy bầu trời trên đầu như sắp sụp xuống rồi.

Người áo đen không nhịn được hỏi: "Cô ta đến cùng là bị làm sao?"

Người bác sĩ trẻ lắc đầu, cũng không cảm ký gì về cô, nói thẳng:

"Đoán chừng là đã bị mất trí nhớ, ngã từ cầu thang xuống, đầu phải chịu va chạm mạnh, đoán chừng là trong đầu đã có máu tụ, rất có thể đã bị mất trí nhớ!"

Anh ta nhìn thoáng qua Bạch Lăng, lại nói: "Chỉ là tình trạng cụ thể, còn cần phải ở lại bệnh viện quan sát thêm một tuần, mới có thể xác định có đúng là mất trí nhớ hay không!"

Người đàn ông áo đen nhú mảy, không tin nổi hỏi: "Mất trí nhớ! Cậu nói cô ta mất trí nhớ?"

"Đối với loại tình huống này, mất trí nhớ cũng không có gì là lạ, nếu như là lẩn xuống từ trên tầng, mà não bộ lại không chịu bất kỳ tổn thương nào, đây mới thực sự là điều kỳ quái!"

Bạch Lăng khó hiểu, lời của bác sĩ, liền khiến cô cảm thấy mơ hồ.

Mất trí nhớ, cô không có mất trí nhớ mà, cô biết rõ mình là ai.

Cô chỉ là không biết bà Minh là ai? Lan San là ai? Lễ nào dự cảm của cô là thật?

Bạch Lăng lập tức đưa hai tay ra, đó là một đôi tay trắng nõn, cực kỳ nhỏ nhắn, rất mềm mại, một cánh tay rất xa lạ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Người mẹ kế thân mến 4

Tay phải trên ngón giữa có đeo một cái nhẫn, kiểu dáng rất đơn giản.

Mặt trên của chiếc nhẫn có đính một viên đá nhỏ, bề mặt sáng bóng trơn mịn như gương, nhìn kỹ, bên trong viên đá giống như có dòng nước đang chảy cuộn cuộn.

Trên cổ tay trái có một vết sẹo cũ, rất dài, hầu như vắt ngang toàn bộ cổ tay.

Tất cả những thứ này đều không phải của cô!

Cuộc đối thoại của hai người bên tai, dần dần không còn nghe được nữa.

Trong đầu lúc này, từng ý nghĩ hiện lên, cô lúc này mới ý thức được một việc.

Bắt lấy tay của một người y tá đứng gần đó, cô lo lắng hỏi: "Làm phiền, có thể cho tôi mượn một chiếc gương nhỏ được không!"

Người y tá kia liền hoảng sợ, mấy giây sau liền lấy một chiếc kính trang điểm nhỏ ra từ trong túi.

Bạch Lăng run rẩy nhận lấy, trong gương lúc này hiện lên là một khuôn mặt trắng tinh.

Một khuôn mặt xa lạ tới cực điểm, rất đẹp, vô cùng đẹp, hàng lông mày đen nhánh, đôi môi anh đào, ánh mắt trong veo như nước, là một khuôn mặt cực kỳ quyến rũ.

So với khuôn mặt của cô còn muốn đẹp hơn gấp trăm lần, coi như là hai mươi lần Bạch Lăng công lại, cũng không thể sánh bằng người phụ nữ trong gương này.

Điều này khiến cô vô cùng sợ hãi, không kìm nén được nữa.

"A..."

Bạch Lăng ôm mặt, hét lên một tiếng, chiếc gương liền rơi xuống đất, vỡ tan.

Cô ôm đầu, co rúc người lại: "Đây không phải là mặt tôi, không phải của tôi... không phải của tôi, không phải của tôi..."

Hai người vốn đang muốn nói chuyện, lập tức xoay người lại.

Người đàn ông áo đen vọt tới giường, thô lỗ xốc Bạch Lăng lên, túm áo cô, lạnh giọng quát:

"Lan San, con mẹ nó cô phát điên gì vậy, đừng tưởng rằng tôi không dám làm gì cô..."

Trên mặt Bạch Lăng lúc này đã toàn là nước mắt, ánh mắt trong suốt long lanh, tràn ngập đau thương.

Giống như một người bị chết chìm, khát khao tìm lấy một tia hy vọng, một cọng rơm có thể cứu mạng cô.

"Tôi... tôi... không biết, tôi thực sự không biết..." Không biết tại sao lại trở thành như vậy.

Áo viện quá mức rộng, bởi vì trên người có nhiều chỗ bị tổn thương, cho nên sau khi bôi thuốc cho cô, sợ rằng sẽ bị rơi ra, người chăm sóc cũng không có mặc đồ lót cho cô.

Anh ta đứng như vậy, liền nhìn thấy rõ ràng cảnh xuân bên trong, không sót một chút gì.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Người mẹ kế thân mến 5

Anh ta đứng như vậy, liền nhìn thấy rõ ràng cảnh xuân bên trong, không sót một chút gì.

Đôi gò bồng tròn tựa trắng nõn, theo nhịp thở của cô, mà nhấp trùng lên xuống.

Hương thêm mê người của cô đập vào mặt anh ta.

Bụng dưới bỗng nhiên căng cứng, giống như là bị giật điện, dùng sức vút Bạch Lăng xuống giường, lui về sau một bước.

Loạn rồi, thực sự là loạn rồi...

Anh ta thật không ngờ chính bản thân mình lại có phản ứng trước một người phụ nữ hạ tiện như vậy, thật sự là trúng tà, trước đây anh ta cũng từng nhìn qua, nhưng hết lần này tới lần khác, lần nào cũng đều bị đã kích.

Càng nghĩ anh càng thâm lên án mình.

"Lan San, cô tốt nhất là thực bị mất trí nhớ, nếu để cho tôi phát hiện là cô giả bộ, tôi sẽ cô biết thế nào là sống không bằng chết!"

Thân thể Bạch Lăng không ngừng run rẩy, lời của anh ta, càng khiến cô không thể ngừng suy nghĩ.

Cô nào còn tâm trạng quan ai chết ai sống, cô hiện tại chỉ muốn biết sao mình lại lạc vào thân xác này!

Ông trời à, cô chưa bao giờ thích cuộc sống kiểu này, tại sao bây giờ lại ông trời lại muốn đẩy cô vào tình huống này chứ.

Trong lòng vị bác sĩ có chút nghi ngờ, thế nhưng cảm xúc của Bạch Lăng quá mức kích động, không thích hợp để anh chuẩn đoán bệnh.

Anh quay đầu ý bảo y tá tiêm cho cô một mũi thuốc an thần.

Tiêm xong, Bạch Lăng dần dần rơi vào hôn mê, nhưng dù là có đang trang con mê, khuôn mặt cô vẫn hiện lên vẻ ưu thương, chân mày nhíu lại, mang theo vẻ buồn bã khó tả, khiến người ta thoát nhìn liền sinh lòng thương xót.

Người đầu đi ra ngoài, duy chỉ có người đàn ông áo đen phiến nào nhìn cô.

"Tôi không có thời gian ở đây, cô ta giao cho cậu, chỉ cần không chết, cậu muốn làm gì thì làm!"

Vị bác sĩ đẩy đẩy kính mắt, chế nhạo nói.

"Tôi cũng không dám xuống tay với "bà Minh", chỉ là để cho cô ta nằm viện, tiết kiệm một phiền phức cho cậu, cậu còn ở đó mà lo mình có bị cô ta đoạt đi tâm thần xử nam sao? A... dựa vào gì, cậu lại xuống tay nặng như vậy?"

Anh ta còn chưa nói xong, người đàn ông đối diện, liền nắm chặt tay, đấm một phát vào bụng anh ta.

Cảm giác đau đớn ập tới, lực phủ ngũ tạng giống như sắp loạn lên rồi.

"Đáng đời..."

Thu nắm tay lại, nhẹ nhàng thổi một hơi, liền rút tay vào túi áo, tiêu sái rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Người mẹ kế thân mến 6

Tác dụng của thuốc an thần dần hết, Bạch Lăng chậm rãi tỉnh lại.

Khiếp sợ lúc đầu đã qua, cô khẽ vuốt khuôn mặt xa lạ.

Có chút tiếp nhận được sự thật, cô trọng sinh!

Bạch Lăng, Bạch Lăng, là một cái tên không hay, có ý tứ chết sớm.

Nhớ tới mấy cuốn tiểu thuyết trọng sinh tràn lan trên mạng, Bạch Lăng không khỏi cười khổ.

Ông trời à, tại sao ông lại cho cô một trò đùa lớn như vậy?

Vậy mà lại đem một chuyện hoang đường như vậy lên đến đầu cô.

Lan San?

Lan San?

Bà Minh?

Tại sao lại cảm thấy mấy cái tên này quen thuộc vậy chứ?

Trời à... cô nghĩ tới...

Cuộc hôn lễ làm oanh động cả thành phố hai năm trước, tin tức về cuộc hôn nhân đó được lan truyền tất cả các trang web, báo trí, báo mạng, dường như là náo động truyền thông của cả nước.

Cô nhớ, cô dâu trong cuộc hôn nhân đó, cũng tên là Lan San.

Gã cho ông Minh, người lớn hơn cô tới năm mươi tuổi, nhưng vừa vào cửa chưa tới một năm, ông Minh liền đi đòi nhà ma rồi.

Rõ ràng thế lực của nhà họ Minh vô cùng lớn, bất kể là trong tối hay ngoài sáng, họ đều có quan hệ, như thiên lôi sau đầu đánh đó, nếu như bây giờ còn là thời phong kiến, như vậy nhà họ Minh xứng đáng ngang với đến quốc hoàng thất!

Người đàn ông chân heo kia, anh ta gọi cô là mẹ kế?

Bạch Lăng sắp ngất rồi, đang yên đang lành liền cho cô một cái thân phận kinh người như vậy.

Cô tưởng sẽ giống như trong mấy truyện cầu huyết, trọng sinh vào một nhà giàu bị chồng ruồng bỏ, không nghĩ tới vẫn còn một người bà, còn là một người bà rất đáng ghét.

Có một đứa con riêng còn muốn lớn hơn cả cô, có một ông chồng đã chết, còn có một khối tài sản khổng lồ!

Ông trời à, ông chính là đang muốn đùa chết cô sao?

Khi bác sĩ quay lại kiểm tra cho Bạch Lăng lần nữa, cô đã rất bình tĩnh rồi.

Cũng không phải cô chấp nhận vận mệnh này, mà không còn cách nào khác, chỉ có thể như vậy.

Cô chỉ là đang nghĩ linh hồn của mình nhập vào thân thể của Lan San, vậy thì có phải linh hồn của Lan San cũng sẽ trọng sinh vào thân xác của cô, sau khi xuất viện, cô phải lập tức đi tìm thân xác ban đầu của mình.

Người bác sĩ trẻ tuổi, mỗi ngày đều đến kiểm tra phòng cô, mỗi lần tới đều sẽ nói chuyện với cô một chút.

Anh ta là bác sĩ đối xử với cô tốt nhất!

Chương 11: Người mẹ kế thân mến 7

Bạch Lăng cảm thấy có phải là cô quá miễn cảm rồi không?

Cô luôn cảm thấy, vị bác sĩ là bởi vì thân làm bác sĩ, cô là bệnh nhân, vậy nên anh ta mới đối xử nồng nhiệt với cô như vậy.

Cũng không phải là anh ta không ghét cô, mà thậm chí, anh ta là người ghét cô tới cay đắng.

Chỉ là anh ta giấu sự ghét bỏ đó ở rất sâu, rất sâu...

Ngày đó khi cô mới tỉnh lại không bao lâu, anh ta liền đi tới.

Kiểm tra qua loa theo thường lệ, rồi nói với Bạch Lăng.

"Tôi họ Vệ, gọi là Vệ Thạc Nhân, là bác sĩ của cô!"

Bạch Lăng sau khi nghe được tên của anh ta, phản xạ lại: "Vệ... Thạc Nhân? Chính là Thạc Nhân trong "Thạc nhân kỳ, y cảm y" đó sao?"

Vệ Thạc Nhân vẫn giữ nguyên khuôn mặt mỉm cười.

"Đúng vậy... không nghĩ tới bà Minh từ nhỏ lớn lên ở nước ngoài, lại cũng biết những lời trong kinh thư này!"

Vệ Thạc Nhân tùy ý nói, thế nhưng lại khiến cho Bạch Lăng cảm giác được anh ta là đang thăm dò cô.

Cô giả ngu: "Haha... thật là một cái tên dễ nghe?"

"Phải không?"

"Bác sĩ vệ, xin hỏi bao giờ tôi có thể xuất viện?"

"Bà Minh không cần phải gấp gáp, còn cần quan sát thêm vài ngày!"

"À..."

Nếu là lúc trước, khi cô vẫn còn là một Bạch Lăng chân chính, khi nhìn thấy người như Vệ Thạc Nhân, chắc chắn sẽ rất động tâm.

Lễ độ tao nhã, cử chỉ nhẹ nhàng, tuổi trẻ như đã có sự nghiệp, dáng dấp còn vô cùng tuấn mỹ, đối với bất kỳ ai cũng vô cùng lễ phép.

Ăn mặc một bộ đồ trắng, phong độ, vô cùng mê người.

Cơ hồ anh ta chính là hình tượng trong mộng của tất cả các cô gái trong bệnh viện này.

Nhưng mà bây giờ, cô ngoại trừ trong lòng đang thầm cảm thán, tại sao ông trời không để cho cô gặp anh ta sớm hơn một chút chứ.

Cô hiện tại có thân phận gì, chỉ là một người vợ góa chồng mà thôi, vừa nghĩ tới liền có chút chột dạ.

Con mắt của Vệ Thạc Nhân rất đen, vô cùng thâm thúy, dường như là một ánh mắt không có đáy, đang dần dần hút cô vào.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Người mẹ kế thân mến 8

Ngày thứ hai khi tỉnh lại, đầu vẫn rất đau, như là sắp nổ tung vậy.

Luôn có cảm giác trong đầu có một vùng bị trống.

Bạch Lăng ôm đầu đau đớn, chửi bới.

"Mẹ kiếp, cái đồ phụ nữ chết tiệt kia, về sau tốt nhất đừng để tôi nhìn thấy cô, bằng không tôi gặp cô lần nào liền đánh lần đó, đánh đánh đánh, đánh chết cô!"

"A... đau chết tôi rồi!"

Vệ Thạc Nhân đang lúc muốn đẩy cửa, liền nghe được tiếng lẩm bẩm bên trong.

Bàn tay đang nắm chốt cửa dừng lại, khóe môi cong lên.

Ánh mắt nhú lại, sau đó xoay người rời đi.

Sau khi trở lại phòng làm việc, anh ta liền cầm điện thoại lên.

"Alo, cậu chủ Dạ!"

"Nói!"

"Bà Minh nhà anh dường như, rất không giống với trước đây, nếu như không phải là từng quen cô ta từ trước, tôi thật sự sẽ cho rằng đó là hai người khác nhau. Hơn nữa, cô dường như không còn tình cảm gì với anh nữa, anh từng nói một người dù có mất đi ký ức, cũng sẽ không mất đi cảm giác tình yêu, tôi cũng đã thử hỏi dò mấy lần, nhưng hoàn toàn không ra!"

Đầu bên kia khẽ im lặng, thật lâu mới vang lên giọng nói của đối phương.

"... Chờ tôi về rồi nói!"

Âm thanh của anh vẫn trong trẻo nhưng lạnh lùng như trước, vẫn không có nhiệt độ, dường như là buổi tối âm trầm của thành phố New York dưới chân anh.

Trên bàn làm việc tản mát hơn chục tấm ảnh, trong hình tất cả đều là một người, bà Minh, Lan San!

Chính diện, mặt bên, bóng lưng... người tình mắt liền phát hiện đó đều là ảnh chụp lên.

Biểu tình của người trong ảnh rất nhã nhặn, một số tấm còn có vẻ u buồn.

Khiến cho người ta cảm thấy rất thoải mái, hoàn toàn không giống với người phụ nữ đêm đó.

Lan San kia, rõ ràng là một người làm cho người ta phải chán ghét tới cực điểm.

Nếu như không phải ông Minh đã chết đi, bằng vào những chuyện cô làm, đừng nói cô có thể ở lại nhà họ Minh, dù có chết đi trăm lần cũng không hết tội.

Cởi quần áo leo lên giường anh, lần lượt khiêu khích ranh giới cuối cùng của anh... những thứ đó đã khiến anh căm thù cô tới tận xương tủy.

Nhưng hôm lại gặp cô mất đi trí nhớ, dường như đã biến thành một người hoàn toàn khác.

Sự thay đổi bất ngờ này, lại khiến cho người ta trong lúc nhất thời không thể tiếp nhận nổi!

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Người mẹ kế thân mến 9

Y Á cuốn khăn tắm đi ra, khuôn mặt diêm dúa lờ lợc son phấn, ở trong đêm tối như vậy, cứ lặng lẽ đi tới, mang theo dục vọng tới trần trụi.

Cô ta si mê thấy Minh Dạ vẫn đứng trước cửa sổ không nhúc nhích, không nhìn được đi tới, cánh tay trắng như tuyết từ phía sau ôm chặt lấy anh.

Bộ ngực nở nang của cô ta dính sát vào lưng anh.

"Cậu chủ..."

Y Á hơi cọ bộ ngực của mình vào người anh.

Giống như động tác thờ đóc vậy.

Khiến lòng người ngựa ngấy khó chịu, máu trong người cuộn trào, quả thực là so với một người coi sạch quần áo còn có lực sát thương hơn.

Y Á là người phụ nữ thông minh, cô ta biết ở thời điểm nào, liền dùng âm thanh gì, khiến cho bất cứ người đàn ông nào cũng phải nổi lên dục vọng.

Thế nhưng, cô ta cũng có lúc sai, Minh Dạ không khỏi phiền phức, không chút thương tiếc đẩy cô ta ra, lạnh giọng: "Ngày mai cô tự về nước!"

Thẳng đến khi tiếng đóng cửa vang lên, Y Á vẫn còn đang sững sờ.

Cô ta quay đầu nhìn cửa sổ ban đêm, phải chiếu một dung mạo tuyệt đẹp, ánh mắt mang theo sự thương tổn.

Giơ tay sờ khuôn mặt nhẵn mịn của mình, trong lòng thâm hoảng sợ, lẽ nào Minh Dạ đối với gương mặt này, đã sinh ra chán ghét rồi sao?

Sẽ không, cô ta chính là người phụ nữ ở bên anh lâu nhất, anh không có khả năng lại tự nhiên chán ghét cô như vậy được.

Cô càng không tin, sẽ có người nào đẹp hơn mình, càng hiểu rõ Minh Dạ hơn.

Thẳng đến khi ánh mắt Y Á nhìn thấy mấy tấm ảnh trên bàn, ánh mắt trong nháy mắt liền trở nên dữ tợn.

Thì ra, anh đêm nay lạnh nhạt với cô, chính là vì người phụ nữ Lan San đó.

Sớm muộn cũng sẽ có một ngày cô ta trở thành bà chủ nhà họ Minh, sẽ trở thành đối tượng hâm mộ của mọi cô gái, trở thành bà chủ nhà giàu có chân chính.

Đến lúc đó, Minh Dạ chắc chắn sẽ đuổi ả đàn bà ghê tởm kia ra khỏi nhà.

Trong bệnh viện, qua sáu bảy ngày, Bạch Lăng cảm thấy vết thương trên người đã khỏi hoàn toàn rồi, tốc độ này... hình như có hơi nhanh rồi!

Những vết bầm đen, máu tụ đã sớm biết mất, làn da đã trở nên trắng nõn như lúc ban đầu, tuyệt đẹp giống như đồ sứ, mịn màng trơn mượt.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đệ Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Nếu như cô không quyến rũ anh 1

Chỉ là vết thương trên đầu còn chưa lành lại, kết thành vảy, hay ngày nay rất ngứa, muốn gãi nhưng lại không dám.

Những người nhà họ Minh, không có bất kỳ ai tới bệnh viện thăm cô, dường như không ai thèm quan tâm cô sống hay chết như thế nào.

Quan hệ của Lan San lại càng khiến cho Bạch Lăng thêm lo lắng.

Cô còn nhớ rõ người kia từng nói... dù cô có coi sạch quần áo bò lên giường của Minh Dạ, anh cũng sẽ không thèm nhìn cô, bảo cô đừng si tâm vọng tưởng!

Những lời này, làm cho mỗi lần Bạch Lăng nghĩ lại đều thấy lạnh người, có đôi khi cô ngẩng nhìn gương mặt tuyệt đẹp ở trong gương, liền không tự chủ được hỏi một câu.

"Cô thực sự là một cô gái xấu xa đi quyến rũ con trai riêng của chồng mình sao?"

Đáp án này, không có bất kỳ ai trả lời cho cô, chỉ có thể chờ khi nào cô trở lại nhà họ Minh mới có thể giải đáp.

Nhưng vừa nghĩ tới căn nhà họ Minh lạnh tới tận xương tủy kia, Bạch Lăng liền cảm giác có luồng khí lạnh bốc lên từ chân, khiến cô run rẩy.

Bạch Lăng tính một thời gian, những cũng đã gần nửa tháng, dù ký ức cô có thực sự còn đi nữa, nếu ở lâu hơn sợ rằng cũng sẽ bị bệnh!

Vừa may hôm nay sắc trời bên ngoài khá tốt, cô liền chuẩn bị ra ngoài một chút.

Dọc đường đi gặp phải không ít bác sĩ cùng y tá, họ đều nhao nhao tách ra, sau đó ghé đầu nhau nhỏ giọng bàn tán điều gì đó.

Không cần suy nghĩ cũng biết bọn họ đang nói cái gì.

"Nhìn kia, kia chính là vợ của ông Minh, mới vừa vào nhà chưa tới một năm, liền hại ông ấy mất mạng, cô ta không chịu nổi cô đơn, liền đi quyến rũ con trai mình..."

"Thực sự là không biết xấu hổ, người phụ nữ như vậy, sao Minh Dạ có thể để ý tới cơ chứ!"

"Tôi nghe nói... đêm nào cô ta cũng cởi hết quần áo muốn đi quyến rũ Minh Dạ, nhiều lần, kết quả liền bị anh ấy đẩy xuống cầu thang!"

"Đáng đời, loại phụ nữ như vậy sao không chết luôn đi cho rồi, làm mất mặt phụ nữ chúng ta quá!"

Bạch Lăng tổng kết một cái, đại khái cô được tặng cho một số danh hiệu như, tham lam đồng tiền, coi trọng hư vinh, không biết liêm sỉ, thấp hèn...

Ban đầu cô nghe xong còn có chút tức giận, không thể nào nghe lọt tai cho nổi.

Nhưng nghĩ lại, da mặt mỗi người, đều là được rèn luyện ra từ những tình huống như này!

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Nếu như cô không quyến rũ anh 2

Trước đây Thành Tranh, bạn tốt của cô từng nói, trên đời này người không biết xấu hổ so với người liều mạng còn nguy hiểm hơn, vậy nên nếu muốn bản thân sống tốt hơn, bạn chỉ có thể rèn luyện tính không biết xấu hổ.

Trước đây cô nghe xong còn không quan tâm, hiện tại rốt cuộc cũng hiểu, không biết xấu hổ cũng phải trải qua học tập mới có thể làm được.

Cuối cùng tìm được một chỗ ngồi không có ai, hít một hơi thật sâu.

Bạch Lăng xoay người nhìn chung quanh một chút, nhìn không được cười yếu ớt, không nghĩ tới bệnh viện này lại có một chỗ đẹp dễ như vậy.

Tùng dây trồng hoa thật dài, không khí ẩm áp, ánh nắng trời xuyên qua khe hở của lá cây, chiếu xuống làm loang lổ cả mặt đất, nơi đây giống như có một vách ngăn, ngăn cách nơi đây với cuộc sống tấp nập bên ngoài.

Thời gian đã đến buổi chiều, Bạch Lăng tính toán cũng nên trở lại phòng bệnh rồi, liền đứng dậy chuẩn bị đi về.

Có lẽ là do ngồi lâu, lúc đứng lên, liền cả người quay cuồng, suýt chút nữa thì ngã xuống đất, may là có người nào đó đỡ lấy cô.

Bạch Lăng đang muốn nói cảm ơn, bên tai lại truyền tới một giọng nói châm biếm:

"A, còn tưởng là ai, thì ra là bà Minh, ở phòng bệnh không chịu nổi cô đơn, liền đến đây quyến rũ đàn ông sao?"

Bạch Lăng xoay người nhìn người đàn ông vừa đỡ mình, đáng đáp nhẹ nhàng, còn mang thêm vài phần yêu nghiệt, cả người mặc toàn hàng hiệu giá không hề rẻ, hiển nhiên là gia thế không nhỏ.

Cô lập tức muốn tức giận, lạnh lùng nói: "Bỏ ra!"

"Bà Minh, còn muốn làm bộ sao, có ai là không biết cô là đồ dâm phụ đi quyến rũ con riêng của mình, anh đây không ngại cô, đã là vinh hạnh của cô rồi!"

Nói liền đưa tay về phía ngực của Bạch Lăng, quần áo bệnh nhân rộng thùng phình, dễ dàng bị anh ta túm lấy.

"Cút ngay!"

Bạch Lăng giờ chân đá về hướng của quý của đối phương.

Rất may mắn là cô đá trúng, người đàn ông kia kêu lên một tiếng đau đớn, buông lỏng cô ra.

Bạch Lăng được tự do, liền xoay người chạy đi, cô chạy rất nhanh, bấy chập thân hình to lớn phía sau đang vận vẹo dữ dội vì đau.

Rất sợ người kia sẽ đuổi theo, cô liền một đường thở hồng hộc chạy về phòng bệnh, gắt gao đóng cửa lại.

Dựa vào cánh cửa lạnh như băng, cô mới khẽ thả lỏng tinh thần.

Nhưng không ngờ lại vang lên một thanh âm lạnh lùng khác.

"Làm sao, một mình ở trong phòng không chịu nổi, muốn ra ngoài quyến rũ người đàn ông khác?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Nếu như cô không quyến rũ anh 3

Bạch Lăng mới vừa buông xuống tâm tình, liền một lần nữa căng cứng, cô lúc này mới phát hiện, trong phòng ngoại trừ cô còn có một người khác.

Ghế salon trong phòng Vip được làm bằng da thật, ngồi trên đó chính là đứa con riêng của nhà họ Minh, tổng giám đốc Minh Thị, hoàn toàn giống như một vị vương giả.

Bạch Lăng không thể không thừa nhận... Minh Dạ so với mấy lần trước cô nhìn, càng "ngon" hơn rồi, càng thêm chói mắt rồi, khí chất mạnh mẽ, vẻ đàn ông ngày càng nồng đậm.

Dường như, qua mỗi một ngày, anh càng thêm chói mắt vài phần.

Cô biết dùng từ xinh đẹp để hình dung một người đàn ông có chút không thích hợp, nhưng ngoài từ đó ra, cô cũng không nghĩ ra từ nào có thể thích hợp hơn nữa rồi.

Sau khi khiếp sợ qua đi, cô có chút khản trương trả lời câu hỏi của Minh Dạ.

"Là anh ta gây phiền toái với tôi... anh, anh không thấy sao?"

Minh Dạ nhẹ nhàng để chén cà phê xuống, lạnh lùng phun ra một câu nói tổn thương lòng người.

"Con muỗi không đốt ai thì cũng chĩa ai giết nó, nếu như cô không quyến rũ cậu ta, cậu ta cũng chẳng thừa hơi mà tới tìm cô làm gì!"

Anh quả thực nhìn thấy, thế nhưng... anh không muốn đi ra cứu cô, thậm chí ngay cả suy nghĩ đi ra cứu cô anh cũng không có.

Bạch Lăng cắn môi dưới, cánh tay gầy yếu nắm chặt thành quyền.

"Minh Dạ, đừng tưởng anh là con riêng của tôi, thì tôi sẽ không dám đánh anh!"

Mới vừa rồi anh rõ ràng ở đây, nhưng lại mất nhắm mắt mở nhìn cô bị người khác bắt nạt, Bạch Lăng chưa bao giờ phải trải qua cảm giác oan ức như vậy.

Minh Dạ nghe xong câu nói đó của cô, liền cong môi cười một nụ cười châm biếm.

Tao nhả đứng dậy, giống như là đang đòi mạng, chậm rãi đi tới trước mặt Bạch Lăng, mắt nhìn xuống Bạch Lăng còn chưa cao tới cằm anh.

"Khẩu khí cũng không nhỏ nhỉ, chẳng lẽ là vì cô sắp câu được con cá lớn hơn, liền mới dám lớn tiếng với tôi như thế, Lan San cô có bản lĩnh đó từ bao giờ vậy?"

Ngay lập tức, một âm thanh thâm thúy vang lên, ở trong ánh nắng chiều lại càng thêm vang dội.

Bạch Lăng có chút không dám tin là mình vừa tát Minh Dạ, thu hồi cánh tay đang run rẩy, kiên trì nói.

"Một tát này, tôi phải sớm dùng đến, không cần cảm ơn!"

Minh Dạ quả thực phải thừa nhận, anh kinh ngạc.

Trên đời này lại có người dám đánh anh? Mà đó lại là người mẹ kế từng dùng trăm phương nghìn kế muốn bỏ lên giường của anh!

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Nếu như cô không quyến rũ anh 4

Cô biết nếu có người muốn tính kế với người đàn ông trước mặt, chỉ sợ kế hoạch còn chưa thành, liền biến thành một thi thể.

Minh Dạ neho mắt lại, hàng lông mi dài khê cau lại, vô cùng câu hồn, nhưng ẩn sâu trong đó lại là một cái nhìn đầy độc tố.

Anh bỗng nhiên đưa hai tay lên nắm lấy người Bạch Lăng, thân thể cao lớn, hoàn toàn bao phủ lấy cô.

Thân thể của anh gắt gao phản ứng lại, cảm giác mềm mại truyền tới, hương thơm từ trên người cô tỏa ra, khiến anh rục rịch.

Cực lực bỏ qua dao động của bản thân, Minh Dạ cười nhạt.

"Mẹ kế, lại đòi chiều sao? Lại mềm buộc chặt? Có thể nếu cô cứ thế này, tôi thực sự sẽ bị cảm động, sau đó,... đè lên cô!"

Biết rõ là cô thực sự bị mất trí nhớ, anh nhìn thấy trong mắt cô lúc này đã không còn một tia mê luyến nào.

Anh vẫn không nhịn được muốn nói thêm vài câu nói bén nhọn, kích thích cô.

Bạch Lăng dùng sức đẩy ngực Minh Dạ ra.

"Con mẹ nó anh cứ ra cho tôi, cứ càng xa càng tốt, từ nay về sau đừng xuất hiện trước mặt tôi nữa!"

Cô không thèm đếm xỉa, đã đánh thì đánh luôn, cũng chẳng hối hận.

Đã đắc tội rồi, cô tình nguyện đắc tội cho tới luôn đi.

Có thể sau khi anh giết cô đi, cô có thể quay lại thân thể của mình.

Nhưng điều cô không ngờ tới chính là, Minh Dạ bị cô đánh lại không hề giết cô.

Chỉ là buông cô ra, lui về sau mấy bước, hai tay để trong túi, như có điều suy nghĩ mà nhìn cô, phải tới hơn một phút đồng hồ.

Bạch Lăng không biết là chính trong vòng thời gian một phút này, cô đang giãy dụa trước sự sống và cái chết.

Ngón tay của Minh Dạ khê rút từ trong túi ra một cây súng lục.

Nếu như trong quá khứ Lan San làm chuyện tương tự như vậy với anh, anh liền sẽ không chút do dự mà cho cô một viên đạn vào giữa trán.

Kỹ thuật bắn súng của Minh Dạ cực kỳ chuẩn xác, chỉ cần anh rút súng, tuyệt đối sẽ không ai có thể trốn thoát.

Nhưng cô không có, ánh mắt của cô trong suốt như nước suối mang theo sự hoảng loạn, bất an, sợ hãi, tuyệt vọng.

Lại không hề có sự miễn cưỡng, tham lam, dục vọng... một chút cũng không.

Nếu như không phải anh từng quen biết cô, anh thực sự sẽ cho rằng người trước mặt mình lúc này là một người hoàn toàn khác với Lan San của trước đây.

Lời nói của Vệ Thạc Nhân vang lên bên tai, Minh Dạ nhú mày, lẽ nào người phụ nữ này sau khi đụng hù đầu óc thì tính cách cũng bị hư luôn rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Nếu như cô không quyến rũ anh 5

Anh không tin, chuyện này anh phải tự mình quan sát thêm.

Một phút đồng hồ trôi qua, Minh Dạ như có điều gì suy nghĩ mà thu hồi cây súng trên tay.

"Đã khỏi rồi, vậy còn ở lại bệnh viện làm gì?"

"Ý anh là tôi có thể xuất viện?"

Bạch Lăng vui mừng, hai tay không bị khống chế, liền kích động bắt lấy tay của Minh Dạ, hoàn toàn quên mất mối khắc trước người đàn ông này còn vũ nhục cùng châm chọc cô.

Liền nhiên thấy trên mặt anh đột nhiên xuất hiện đầy sát khí.

Lúc này Bạch Lăng mới ý thức được mọi chuyện, liền vội vàng buông tay anh ra, liền tiếp lui về sau năm sáu bước, cho đến khi không thể lui lại được nữa mới thôi.

"Xin lỗi..."

Minh Dạ cười nhạt, còn tưởng rằng cô thực sự thay đổi, coi như là mất trí nhớ, thì cái tính cách dâm đẳng đó cũng chẳng hề mất đi.

"Ồ lại đây để cô tiện quyến rũ đàn ông sao? Có thể cô không biết xấu hổ, nhưng mặt mũi nhà họ Minh thì khác..."

Bạch Lăng cúi đầu nắm chặt tay, cô có thể thu hồi lời xin lỗi vừa nãy không?

Con heo chết tiệt! Tôi nguyện anh sau này đoạn tử tuyệt tôn!

Minh Dạ dường như nghe được câu rủa thâm trong lòng cô, bất ngờ ngừng đầu, ánh mắt đen kịt, lạnh lùng nhìn chăm chăm Bạch Lăng.

Bạch Lăng ngay lập tức cảm nhận được một hồi lạnh thấu xương.

Cô không nhìn được run run, hoảng sợ vội cúi đầu, im lặng đi sau anh, cũng không dám... nghĩ linh tinh nữa.

Người đàn ông này thật đáng sợ, ánh mắt kia của anh so với dao găm thực sự là còn đáng sợ hơn.

Bị anh nhìn nhiều, Bạch Lăng cảm thấy ngay cả việc hô hấp cũng trở nên khó khăn rồi.

Đêm đó Bạch Lăng về tới nhà họ Minh, Minh Dạ đương nhiên sẽ không cho cô trở về cùng xe với anh.

Ai cũng biết, xe của cậu chủ Minh, phụ nữ không được bén mảng tới.

Hoặc có lẽ là bất kỳ ai, kể cả là động vật.

Cho dù là Y Á, người phụ nữ anh vô cùng sủng ái cũng không có ngoại lệ.

Có người từng nói muốn leo lên xe của cậu chủ Minh, so với đổ bộ Normandy còn gian nan hơn.

Cho nên chiếc xe Spyker TakeoverC 8 LavuiletteLM 85 bản giới hạn chạy phía trước, phía sau là một đám vệ sĩ lái theo sau.

Đoàn xe vô cùng phách lối khiến cho dọc đường đi không ít người muốn lên tiếng chửi, nhưng vừa nhìn thấy biển xe, lại lập tức im miệng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 19: Nay, anh làm đau tôi 1

Thành phố A này không ai là không biết đến tên Minh Dạ, nhưng những người có thể nhìn thấy anh thì vô cùng ít ỏi.

Bởi vì anh chưa bao giờ xuất hiện ở nơi công cộng, dù là có cũng sẽ tuyệt đối không cho phép bất kỳ ai chụp ảnh lại.

Cho tới nay đều không có ít lời đồn đại, chỉ cần chụp được ảnh của Minh Dạ, sau đó bán cho công ty truyền thông, sẽ được một món tiền không nhỏ.

Tuy nhiên cho tới nay vẫn chưa có người nào thành công, bởi vì những người đó chưa từng có ai xuất hiện lần thứ hai trên cõi đời này nữa.

Anh thần bí giống như tên anh vậy.

Dưới bóng đêm, ai cũng không biết người làm rung chuyển cả thế giới ngầm này rốt cuộc có đáng đáp ra sao.

Bạch Lăng buồn không rõ lý do, sao cô bây giờ mới nhớ ra, người duy nhất có thanh danh như vậy, chỉ có thể là người đàn ông kia.

Cô làm sao lại đàn như vậy, đến bây giờ mới nhớ, nhà họ Minh, thành phố A trừ căn biệt thự này ra thì còn có mấy nhà họ Minh nữa?

Bạch Lăng buồn bực vỗ cái trán của mình.

Tài xế nhìn theo kính chiếu hậu, tay cầm lái giật giật, trong lòng không nhịn được nhìn cô, lẽ nào bà chủ thực sự đựng hừ đầu óc rồi sao.

Bạch Lăng hơi sợ, nếu như có một ngày anh biết cô thực ra không phải là Lan San, vậy... anh sẽ làm gì cô?

Đang lúc nghĩ ngợi bỗng nhiên một tiếng phanh chói tai vang lên, tiếng sấm lốp ma sát kịch liệt với mặt đường.

Cho dù là có hệ thống dây an toàn, Bạch Lăng cũng đụng vào ghế trước mặt.

Cô bung đầu rên rĩ, cửa xe bỗng nhiên bị mở ra, gió lạnh ủa vào khiến cô không nhịn được rung mình một cái.

Quay đầu liền thấy Minh Dạ đứng ngoài cửa xe, ánh mắt phức tạp nhìn cô.

"Cô, đi ra!"

Lời nói như một mệnh lệnh, không để người ta từ chối, làm cho Bạch Lăng rất phản cảm, tức giận hỏi: "Có việc gì chứ?"

Minh Dạ rõ ràng là không muốn nói chuyện thừa, anh càng không thích người khác nghi ngờ mệnh lệnh của anh.

Một tay anh liền gạt gao túm lấy cánh tay Bạch Lăng, dùng sức lôi ra ngoài, kéo cô đi về phía trước.

Sức mạnh của anh rất lớn, Bạch Lăng đau đớn, trên cổ tay vô cùng đau rát, giống như sắp bị bẻ gãy vậy.

"Này, anh làm đau tôi, anh buông tay! Tôi bảo anh buông tay ra, anh nghe không..."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Nay, anh làm đau tôi 2

Bạch Lăng chịu không nổi, hô lớn.

Nhưng cô càng kêu, động tác của Minh Dạ lại càng lớn hơn, anh chán ghét Bạch Lăng, chán ghét phải nghe giọng nói của cô, chán ghét cô mất trí nhớ, chán ghét tất cả của cô...

Minh Dạ từ nhỏ đã được huấn luyện đặc thù, lực trên cánh tay cũng mạnh đến đáng sợ, Bạch Lăng đau đến nỗi phát khóc lên.

Cô khàn giọng liều mạng mắng: "Minh Dạ, đồ vô lại!"

Một tiếng mắng này tay Minh Dạ chợt dừng lại, Bạch Lăng không kịp dừng lại liền lao vào lưng anh.

Cô không nghĩ tới lưng của Minh Dạ lại cứng như vậy, giống như tường đồng vách sắt, sống mũi như vừa bị cái gì cắt vậy.

Đau đến mức ngay cả chạm vào cũng không dám, nước mắt từng chút rơi xuống.

"Sao dừng lại bất ngờ dừng lại, cứng như vậy, anh biết sẽ đụng chết người không..."

Minh Dạ nheo mắt lại, không nhìn được thu lại sát khí trong mắt, nước mắt của Bạch Lăng làm cho anh mất đi sự nhẫn nại.

"Câm miệng, lên xe, đừng làm tôi mất mặt!"

Một đoàn xe thật dài bỗng nhiên dừng lại ở lối đi bộ, động tĩnh lớn như vậy đã sớm gây lên không ít sự hiếu kỳ.

Nhưng nhìn một đám người to cao vạm vỡ đeo kính râm như xã hội đen vây xung quanh, liền không một ai dám lại gần.

Minh Dạ làm cho Bạch Lăng không khỏi thêm tức giận, mất mặt? Anh lại còn dám nói đến từ mất mặt sao?

Là ai đột nhiên không báo trước dừng xe?

Là ai không nói lời nào đã kéo cô ra đây?

Cô tay đau như sắp bị bẻ gãy, dù cho cô có lỗi gì với anh, thì cũng là hòa nhau rồi.

"Tôi sao lại làm mất mặt anh, anh nói cho rõ ràng! Anh cũng chẳng cần lo lắng, dù có mất mặt, thì cũng là mất mặt của tôi, chẳng liên quan tới anh!"

Sự tức giận trong mắt ngày này của Bạch Lăng dường như đều bộc phát trong mấy lời này, mặc kệ hậu quả thế nào, cũng chẳng thèm để ý một đám vệ sĩ đang trở mặt nhìn phía sau.

Bỏ qua sự kinh ngạc của Minh Dạ, xoay người chạy đi, nhưng cô vừa mới đi được hai bước, hai chân liền lơ lửng, còn chưa phản ứng kịp, đã thấy trời đất như xoay chuyển.

Minh Dạ vác người Bạch Lăng lên vai giống như là đang xách một con gà vậy, đi tới chỗ xe của anh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Nay, anh làm đau tôi 3

Anh đi rất nhanh, đôi chân thon dài, chỉ khô cho Bạch Lăng, bụng dưới ép sát vào bờ vai cứng rắn của anh, khiến cô đau đến co quắp...

Bị khiêu khích tới lần thứ ba, Bạch Lăng dù có nhẫn nhịn giỏi tới đâu thì giờ khắc này cũng sắp nổ tung rồi.

Cô ở trên vai Minh Dạ không ngừng vặn vẹo, hai tay nắm chặt ra sức đánh vào người anh, khàn giọng kêu.

"Minh Dạ, anh buông tôi ra, tôi bảo anh buông tôi ra, con mẹ nó anh có nghe không hả?"

Bước chân Minh Dạ khẽ dừng lại, anh cong môi, trong mắt mắt phượng xẹt qua một tia châm biếm.

"Lan San, đừng bên, mẹ tôi bây giờ chính là cô!"

Trước kia Lan San thời thời khắc khắc đều muốn quyến rũ anh, cừ chỉ là lướt, kêu gọi chưa bao giờ nói lời thô tục, không nghĩ tới khi vừa mất trí nhớ thì tính tình cô cũng thay đổi nhiều như vậy.

Một câu nói ngắn gọn của Minh Dạ cũng đủ khiến cho Bạch Lăng không nói nên lời, "mẹ nó" bây giờ chính là cô, mắng mẹ anh cũng chính là đang mắng mình, cô thật sự là muốn điên rồi.

Khắp phố người qua đường, đều liếc nhìn về phía này, chỉ thấy một người đàn ông vốc người vô cùng tuấn mỹ đang vác một người phụ nữ hét chói tai.

Đi tới thẳng chiếc xe Spyker TakeoverC8, mở cửa kế bên tài xế, thuận tay quẳng cô vào trong.

Động tác giống như là đang ném một hòn đá, không chút thương hoa tiếc ngọc nào.

Những người vệ sĩ bên cạnh thì trở mắt nhìn tới sắp rơi cả mắt luôn rồi, cậu chủ Minh vậy mà lại ném bà Minh vào trong xe của anh, ai lại không biết xe của anh trước nay chưa từng có người lạ được ngồi lên chứ.

Bạch Lăng buồn bực: "Minh Dạ, anh bị tâm thần à?"

Minh Dạ lạnh lùng liếc cô một cái rồi đi vòng qua xe đi tới bên ghế lái.

Không có bất kỳ dấu hiệu nào, điểm ưu việt của chiếc xe Spyker TakeoverC 8 là tăng tốc rất nhanh, chỉ trong chớp mắt, vận tốc của xe đã đạt tới 150km/h.

Bạch Lăng còn chưa kịp đeo dây an toàn, cả người theo quán tính ngã nhoài về phía sau, anh lại đột nhiên bẻ lái một cái, người Bạch Lăng lập tức va mạnh vào cửa xe, khiến cô đau tới hít vào một hơi lạnh.

"Minh Dạ, anh chưa chinh chết tôi thì anh chưa cam lòng đúng không?"

Minh Dạ nhàn nhạt đảo qua Bạch Lăng một chút, thấy khuôn mặt nhỏ nhắn mỹ lệ của cô đã đau tới nhú lại.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Đừng thách thức sự nhẫn nại của tôi 1

Mi mắt có chút ẩm ướt, ánh mắt sáng quắc lên trừng anh, như một chú mèo nhỏ giận dữ, ngược lại cảm giác có chút đáng yêu.

Cái ý nghĩ này lập tức khiến cho Minh Dạ giật mình, không hiểu sao mình lại nghĩ như vậy.

Chân dưới liên nhãn mạnh ga, tốc độ lập tức tăng vọt, khiến cho Bạch Lăng liên tục lảo đảo ở bên trong xe.

Những ai quen thuộc với Minh Dạ đều biết, những thứ cậu chủ Dạ yêu thích rất ít, chỉ có hai thứ, thích chơi xe, và thích cướp đoạt.

Hai sở thích này thì một là tốn tiền, hai là nguy hiểm.

Hết lần này tới lần khác cậu chủ Dạ chơi những thứ này, không người nào dám ở trước mặt anh nó anh thừa tiền.

Cũng không ai dám ở trước mặt anh nói anh chơi nguy hiểm.

Minh Dạ là một người đàn ông cực kỳ nguy hiểm, cũng là người đàn ông phải chịu đủ nguy hiểm ngay từ khi còn bé.

An diên cuồng, ngạo mạn, không ai bì nổi, người không ưa anh có hàng vạn, nhưng không một ai dám ra tay, hoặc là chẳng có ai sau khi ra tay mà còn sống sót đến bây giờ.

Minh Dạ thích cảm giác khi tốc độ của xe đạt tới cực hạn, thích cảm giác máu trong người sôi trào, nhưng mà... Bạch Lăng thì không!

Không ai ngồi trên một chiếc xe mà bản thân có thể nhảy ra ngoài bất cứ lúc nào vẫn có thể mỉm cười bình tĩnh.

Dạ dày co quắp lại, trái tim thì như đang được gia tốc.

Ngay cả lời nói cũng không dám nói, cả người run rẩy, sắc mặt trắng bệch, máu cũng chảy ngược rồi..

Cô hiện tại rất muốn mắng to, trong thành phố lại muốn đua xe, con mẹ nó anh muốn chết rồi sao, nhưng cô lại không thể nói ra một chữ.

Minh Thấy thấy vẻ mặt sợ hãi của Bạch Lăng, đáy lòng bỗng nhiên cảm thấy sáng khoái.

Đúng rồi, cô không vui, cô sợ, cô khổ sở, anh liền vui vẻ, trong lòng liền thoải mái.

Tốc độ xe vẫn không giảm, lướt đi như bay giữa lòng đường.

Đuổi theo sau còn có mấy chiếc xe cảnh sát, nhưng vừa nhìn thấy biển số, liền nháo nhác quay lại.

Minh Dạ thẳng một đường đi thẳng lên núi, sau đó dừng lại.

Bạch Lăng dường như là ngay lập tức đẩy cửa xe ra, sau đó lao ra ngoài, còn chưa kịp đứng vững, hai chân mềm nhũn, ngã sấp xuống đất.

Đầu gối đập phải hòn đá, truyền đến một cảm giác vô cùng đau đớn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Đừng thách thức sự nhẫn nại của tôi 2

Trên đỉnh núi gió rất lạnh, lạnh tới tận xương, Bạch Lăng lạnh run quỳ trên mặt đất, cô không thể phân biệt được bản thân là đang lạnh tới run, hay là đau tới run nữa.

Chỉ là cô bây giờ quả thực rất đau, nước trong dạ dày không ngừng phụt ra, không nhịn được nữa, cô liền ới tới trời đất quay cuồng.

Minh Dạ dựa người vào xe, ngắm nhìn vẻ chật vật của cô.

Mang theo cả sự khinh thường, không có một tia nhiệt độ, giống như là đang nhìn một vật đã chết, đợi cô ới xong, mới chậm rãi mở miệng nói.

"Lan San, cô vĩnh viễn đừng nên thách thức sự kiên nhẫn của tôi, đừng tưởng rằng tôi thực sự sẽ không động tới cô, ngoan ngoãn mà làm bà Minh, tôi còn có thể cho một một đời no ấm! Còn... đừng nên nghĩ tới mấy chuyện ngu xuẩn kia, cô là mẹ kế của tôi, thì vĩnh viễn cũng chỉ có thể là mẹ kế của tôi, đừng vọng tưởng những thứ mà bản thân không thể có được..."

Bạch Lăng ới đến trời đất đảo lộn rồi, cô xoa khóe miệng, yếu ớt hỏi:

"Tôi... tôi năm nay bao nhiêu tuổi?"

"Hai mươi bốn!"

Minh Dạ nhíu mày, mặc dù không biết cô tại sao lại đột nhiên hỏi vấn đề này, nhưng vẫn trả lời.

Bạch Lăng cười chua chát, trên mặt lại mang theo vẻ thê lương nhàn nhạt.

Hai mươi bốn tuổi, chính là khoảng thời gian đẹp nhất trong cuộc đời của người phụ nữ, chính là giai đoạn giữa sự ngây ngô và thành thực.

Trong đời chỉ có thể làm bà chủ Minh, vì sao?

Trái tim Bạch Lăng đau buồn, cô không biết là lòng mình đang chua xót, hay là ý thức được cả đời này mình sẽ chỉ có thể là mẹ kế của Minh Dạ.

"Minh Dạ..."

Hít thật sâu một hơi, cô trịnh trọng gọi một tiếng "Minh Dạ", sau đó chậm rãi đứng dậy.

Xoay người, hai chân khẽ run, cánh tay chống lấy cửa xe, nhìn thẳng vào mắt anh.

"Tôi trước đây có thể... có thể làm những chuyện không hay, có lẽ có lỗi với anh, thế nhưng sau này, anh yên tâm, giống như lời anh nói, tôi là mẹ kế của anh, anh là con riêng của tôi, giữa chúng ta vĩnh viễn sẽ chỉ có quan hệ này!"

Nếu cô muốn sau này có một cuộc sống bình yên, an toàn và yên ổn, vậy cô nhất định phải giảng hòa với Minh Dạ trước.

Không thể giống như người bình thường gặp nhau lướt qua, làm người xa lạ cũng tốt.

Nhưng cô lại không phải là Lan San thật sự, đường nhiên sẽ không phí tâm tư của mình lên người anh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Đừng thách thức sự nhẫn nại của tôi 3

Bạch Lăng thật sự là một người vô cùng lạnh lùng, người khác phải vô cùng yêu thương cô, cô mới đáp lại một chút.

Sau đó chậm rãi thăm dò, chậm rãi tới gần, xác định đối phương thực sự vô hại thì cô mới dám mở rộng lòng.

Nếu như người đàn ông kia căn bản là không có yêu cô, dù anh ta có ưu tú, cô cũng không có nửa phản động tâm.

Trước đây Thành Tranh luôn nói cô là một người phụ nữ tâm vững như sắt.

Bạch Lăng chỉ cười cười mà không nói, không có ai muốn vậy cả, cô chỉ là muốn bảo vệ mình, không muốn để mình phải chịu tổn thương mà thôi.

Bạch Lăng lúc này quả thực rất chật vật, tóc dài rơi toát loạn, sắc mặt trắng bệch, ngực vẫn còn vương vài vết bẩn.

Nhưng sự quật cường trong mắt, lại làm cho ánh mắt cô sáng tới dị thường.

Như là viên đá quý vừa lau đi bụi bặm, chợt tán ra ánh sáng chói lóa, động một tý liền có thể thu hút ánh nhìn của người xung quanh.

Minh Dạ phát hiện sau khi cô bị mất trí nhớ, chính anh cũng không còn hiểu cô nữa rồi.

Trên người cô giống như có một lớp sương mù mờ ảo, khiến người ta không nhận được mà mơ hồ.

Nhưng là người, càng là những thứ mình không biết, liền ôm sự tò mò hiếu kỳ, càng không thể tới gần, lại càng nóng lòng muốn biết.

Chuyển biến bất ngờ này của Lan San làm cho anh có chút trở tay không kịp.

Người phụ nữ một khắc trước còn hận không thể bò lên giường của anh, nói yêu anh đến chết, còn thì nếu chú rể không phải là anh thì sẽ không lấy chồng, giờ phút này lại nhìn anh như người xa lạ.

Nhưng lại mang theo một sự châm chọc nhàn nhạt...

Điều này làm cho một Minh Dạ cao cao tại thượng, bị một sự đả kích nhẹ.

Thế nhưng, đối với sự chuyển biến này của cô, anh vẫn khá là vui vẻ.

Chỉ là anh lại đâu biết rằng, Lan San đang đứng trước mặt anh đây...

Đã sớm bị thay đổi, một người phụ nữ "trong ngoài bất nhất" rồi.

Minh Dạ nhìn Bạch Lăng thật lâu.

"Cô có thể nghĩ như vậy là tốt. Như vậy mới có thể có lợi cho cô!"

Nếu như sau này không còn một người mẹ kế luôn mang lòng ghen rừ anh, anh đương nhiên là sẽ vui mừng.

Nhưng mà Minh Dạ lại không có chú ý tới, trong lòng anh lại dâng lên một sự buồn bã khó tả.

"Nếu như sau này tôi gặp một người đàn ông thích hợp, tôi sẽ rời khỏi nhà họ Minh, đến lúc đó anh có thể thực sự thanh tĩnh rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 25: Đừng giả chết, lên xe (1)

Trong lòng Bạch Lăng nổi lên một nguyệt vọng mãnh liệt, đó chính là rời khỏi nhà họ Minh, tìm người đàn ông nào đó rồi giả đi, cô sẽ không phải chịu đựng tính khí của anh nữa.

Minh Dạ sững sờ một chút, chợt cười nhạt, như là đang nhìn một câu chuyện cười.

"... Lan San, cô đừng ngây thơ, giả vào nhà họ Minh, cả đời đến chết cũng vẫn sẽ là người nhà họ Minh, vợ tái giá, nhà họ Minh sẽ không để chuyện đó

xảy ra! Nếu cô muốn sống yên ổn, liền phải biết học hai chữ thành thật!"

Nếu như không phải cô và anh đứng cách nhau một cái thân xe, Bạch Lăng thực sự là muốn lao tới nhổ một bãi vào mặt Minh Dạ.

Cô chỉ có hai mươi bốn, quãng đời còn lại dài như vậy, chẳng lẽ cũng bắt cô "thủ tiết" sao?

Có thể cô bây giờ không có tư cách gì để lên tiếng kiến nghị với anh, vậy nên chỉ dỗi thấp giọng nói một câu không cam lòng.

"Ha... vậy tôi tìm tình nhân chắc không sao chứ..."

Cô cho rằng mình nói rất nhỏ, Minh Dạ sẽ không nghe được.

Nhưng hết lần này tới lần khác, tai của Minh Dạ vô cùng thính, cô lập tức nhớ ra, cả người liền run lên, nhìn ánh mắt anh đang dần trở nên độc ác.

"Mẹ kìa, vậy mẹ có thể thử xem, xem là tốc độ tìm tình nhân của cô nhanh, hay là tốc độ giết người của tôi nhanh!"

Đầu gối Bạch Lăng lập tức mềm ra.

Sát nhân!

Cô làm sao lại quên mất, sau khi tỉnh lại ở bệnh viện, anh cầm súng dí vào người cô, thiếu chút nữa, chỉ chút nữa thôi liền bóp cò rồi.

Nên nói đều nói rồi, Minh Dạ không muốn tiếp tục phí thời gian với cô, lạnh lùng nói: "Đừng giả chết, lên xe!"

Bạch Lăng cắn răng, trợn mắt nhìn anh.

"Tôi... tôi hết sức rồi, không đứng nổi nữa!"

Hai chân cô lúc này như muốn nhũn ra, thật không có một chút sức lực nào nữa rồi.

"Phiền phức!"

Minh Dạ ghét bỏ đi tới xóc Bạch Lăng lên, nhét cô vào trong xe, động tác vô cùng thô lỗ.

Trên đường trở về nhà họ Minh, Minh Dạ vẫn như lúc đi, không hề có kỵ gì mà đưa xe giữa lòng thành phố. Tốc độ vô cùng nhanh.

Nhưng lúc này Bạch Lăng luôn trong trạng thái ngẩn ngơ, ngay cả sợ cũng đều ném ra sau rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Đừng giả chết, lên xe (2)

Nhưng mà bây giờ tinh thần của Bạch Lăng hoàn toàn không ở trong trạng thái hoảng hốt, sợ hãi đều đã ném ra sau đầu.

Trong đầu cô không ngừng nhớ đến câu nói cuối cùng của Minh Dạ: Xem tốc độ tìm người yêu của cô nhanh, hay là tốc độ giết người của tôi nhanh hơn.

Bóng đêm đã hoàn toàn bao trùm, giống như một cái động đen thật lớn, muốn cắn nuốt toàn bộ.

Bạch Lăng nhìn kiến trúc cao lớn và đèn đường hai bên đường, sau đó cô hoảng hốt, không biết toàn bộ chuyện này... Rốt cuộc là thật, hay là giả.

Bất tri bất giác, giống như chỉ trong một cái chớp mắt, toàn bộ phương tiện dừng lại, bên tai truyền đến giọng nói trong veo và lạnh lùng của Minh Dạ.

"Cho tôi xuống đây."

Lúc này Bạch Lăng mới hoàn hồn, chịu đựng đau đớn trên đầu gối đẩy cửa xuống xe, ngẩng đầu nhìn quang cảnh trước mắt làm cô phải há miệng.

Đây là lần đầu tiên Bạch Lăng nhìn thấy bên ngoài biệt thự nhà họ Minh.

Lần trước cô được khiêng ra ngoài, cái gì cũng không nhìn thấy được, bây giờ được xe kéo vào.

Cho dù biết nhà họ Minh phú khả địch quốc*, nhưng mà khi nhìn thấy biệt thự lớn nhà họ Minh, cô vẫn nhin không được thán phục một tiếng, nơi này đúng là khác biệt trong xã hội.

*: giàu đến nỗi địch nổi với kho bạc nhà nước.

Biệt thự nhà họ Minh giống như một tòa thành lớn, theo phong cách hoàng cung Châu Âu thời Trung Cổ, xa hoa, nguy nga, to lớn...

Mãi đến khi quản gia nhắc nhở cô đi vào nghỉ ngơi, Bạch Lăng mới xấu hổ cười ngầy ngớ một phen, trong ánh mắt khinh bỉ của anh Dạ, cô bước vào cửa lớn.

Tiến vào đại sảnh, trình độ tráng lệ đó, càng rung động hơn tưởng tượng của cô nhiều, sau khi cô giật mình tỉnh lại.

Phát hiện... Toàn bộ người hầu xung quanh đã biến mất, chỉ để lại đứa con riêng lạnh lùng nhìn cô.

Mặt Minh Dạ không chút thay đổi liếc mắt nhìn Bạch Lăng một cái, nhắc chân đi lên lầu...

Bạch Lăng cắn môi, vẫn mở miệng gọi lại, “Này... Đợi đã.”

“Có chuyện gì?”

“Tôi... Phòng của tôi ở đâu?”

“...”

Bạch Lăng cắn môi, ngón tay xoắn vào nhau, xấu hổ đứng trước mặt Minh Dạ, đáng thương tội nghiệp nhìn anh.

Trong mắt viết bốn chữ to: Tôi mất trí nhớ, tôi cái gì cũng không nhớ...

Cậu chủ Minh không tính là hư hỏng hết thuốc chữa, gọi một người hầu nữ dẫn Bạch Lăng trở về phòng.

Sau khi anh trở về phòng, tắm rửa xong thay quần áo, anh không ở biệt thự nhà họ Minh lâu, mang theo xe của anh, chạy về phía cuộc sống về đêm muôn màu muôn vẻ.

Bây giờ cậu Minh không có tự mình lái xe, giống như cậu chủ cao quý ngồi ở phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Nghe nói, đồ Chơi của anh chạy mất (1)

Bây giờ cậu Minh không có tự mình lái xe, giống như cậu chủ cao quý ngồi ở phía sau.

Hơn nữa xe Bentley cực kỳ ổn định, nếu không phải đèn đường vụt qua, căn bản không có cảm giác được xe di chuyển.

Dọc theo đường đi Minh Dạ đều không nói gì, lúc sắp đến Hoa Dương Sơ Thượng, anh xoa xoa trán, hỏi Sở Tiều bên cạnh.

“Sở Tiều, cậu tin người phụ nữ đó thật sự mất trí nhớ không?”

Sở Tiều lái xe, từ nhỏ đã đi theo bên người Minh Dạ, làm người bảo vệ bên cạnh anh.

Một gương mặt trẻ con, nhìn đáng yêu giống như ánh mặt trời, không ai có thể biết trên tay anh ta dính bao nhiêu là máu.

Nhà họ Sở nhiều năm trước từ khi lập nghiệp vẫn luôn bảo vệ gia tộc nhà họ Minh, mỗi một lần thi chỉ có người mạnh nhất, mới có thể bảo vệ gia chủ nhà họ Minh.

Vấn đề của cậu chủ hiển nhiên là làm khó cao thủ giơ tay giết người trong vô hình, anh ta nghĩ một lát nói đúng vào trọng tâm:

“Cậu chủ, đây có tính là anh đang hỏi không, em không phải là bác sĩ, kỳ thật, rốt cuộc bà chủ có mất trí nhớ hay không, cậu chủ hẳn là biết rõ.”

Minh Dạ liếc mắt nhìn anh ta một cái, mò mẫm trong lòng không được, mới hỏi anh ta, thằng nhóc này đúng là gian xảo.

Chỉ chốc lát sau khi Sở Tiểu nhận điện thoại, trên khuôn mặt đáng yêu hiếm khi có vẻ trịnh trọng.

“Cậu chủ, Viễn Sơn Liên đã đến nơi rồi, chúng ta có cần phái người mai phục ở gần Hoa Dương Sơ Thượng không ạ?”

Minh Dạ nghịch zippo, ngón tay thon dài hoàn mỹ giống như giáo viên piano.

“Hừ, đây không phải là Nhật Bản, anh ta sẽ không ngốc đến mức đó đâu, lựa chọn ra tay ngay trong này.”

Viễn Sơn Liên trong miệng Sở Tiểu là đối thủ đàm phán bây giờ cùng Minh Dạ, thái tử tập đoàn đại tài phiệt Viễn Sơn của Nhật Bản.

Thế lực của anh ta ở Nhật Bản giống như Minh Dạ ở thành phố A vậy, là người cực kỳ âm ngoan độc ác.

Mọi người đều nói Viễn Sơn Liên có bao nhiêu xinh đẹp, thì trái tim có bấy nhiêu ác độc.

Lúc anh ta cười mỉa hoặc, cũng là lúc người kia nên chuẩn bị hậu sự của chính mình.

Những tin đồn đều cực kỳ quý dị, nhưng mà Sở Tiểu cảm nhận được, nếu đúng là Viễn Sơn Liên thật, thì càng quý dị hơn so với những lời đồn nhiều.

“Cậu chủ, đến nơi rồi ạ.”

Xe dừng lại, Sở Tiểu lập tức xuống xe mở cửa cho Minh Dạ.

Hoa Dương Sơ Thượng là nơi nào, là nơi tiêu tiền lớn nhất của thành phố A, vùng tiền như rác không nhất định có thể đi vào được nơi này.

...

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Nghe nói, đồ Chơi của anh chạy mất (2)

Hoa Dương Sơ Thượng là nơi nào, nơi tiêu tiền lớn nhất của thành phố A, vùng tiền như rác không nhất định có thể đi vào được nơi này.

Người có thể đi vào nơi này, phải có thân phận và địa vị, là người tầng lớp cao trong xã hội thượng lưu.

Quản lý của Hoa Dương Sơ Thượng đã sớm dẫn công chúa và người hầu đứng ở hai bên cửa lớn, nghênh đón Minh Dạ đến.

“Cậu chủ, anh đã đến rồi, đều chuẩn bị cho anh xong hết rồi, mời anh vào...”

Minh Dạ thờ ơ nhìn những người phụ nữ ăn mặc mát mẻ không ngừng liếc mắt đưa tình với anh, trong lòng cảm thấy bức bối.

Quản lý nhìn ra được vẻ mặt của anh không còn kiên nhẫn, lập tức vẫy tay bảo đám người rời đi.

Kính cẩn lễ phép dẫn Minh Dạ đi tới gian phòng xa hoa nhất trong Hoa Dương Sơ Thượng, đẩy cửa phòng ra, lễ phép mời anh Dạ đi vào.

Minh Dạ vừa vào liền thấy Viễn Sơn Liên ngồi một mình trên ghế sofa màu đen bằng da thật.

Trong tay bưng một ly rượu đỏ, nghe thấy có người vào, đôi mắt đào hoa cũng không di chuyển một phen.

Vẫn nhìn chằm chằm TV LCD trên tường giống như đang nhìn mỹ nữ gọi cảm nóng bỏng bên trong khiêu vũ, lại giống như xuyên qua vách tường nhìn một nơi phương xa không rõ.

Anh ta ngồi ở chỗ đó, cả người giống như bông hoa có độc, cùng tên của anh ta đâu chỉ kém ngàn vạn.

Anh ta độc ác, cao quý như hoa sen, đây đúng là đối lập hết sức rõ ràng.

Nhưng kỳ lạ, ông trời cực kỳ ưu ái người đàn ông này.

Cho anh ta thân phận cao quý, làm cho người ta mê hoặc về ngoài, và... Một cái đầu thông minh cơ trí lập ra nhiều kế hoạch.

Minh Dạ bĩu môi, mắng thầm một tiếng.

Cậu chủ Minh không thích Viễn Sơn Liên, phải nói là tương đương với chán ghét.

Không thể nói rõ tại sao, từ lần đầu tiên nhìn thấy anh đã cảm thấy chán ghét rồi.

Viễn Sơn Liên là một người đàn ông có tướng mạo kỳ lạ, nam nữ đều có thể đổi được.

Khỏe môi vĩnh viễn đều mang theo tươi cười quyến rũ câu hồn, một người đàn ông có thể có đức hạnh như vậy, thật sự làm phụ nữ trên thế giới này xấu hổ.

Minh Dạ mang theo Sở Tiều lững thững đi vào, ngồi đối diện Viễn Sơn liên, ngăn cách rõ ràng, khí tràng đó tuyệt đối không thua nửa phần Viễn Sơn Liên.

Nếu nói, Viễn Sơn Liên ví như nữ tử xinh đẹp, vậy Minh Dạ tuyệt đối trái ngược với anh ta.

Quản lý Hoa Dương Sơ Thượng vừa thấy thế trận này liền kéo công chúa đã chuẩn bị trước trở về, sau khi để người hầu bưng rượu vào, liền nhanh chóng rời đi.

.....

Bạn đang đọc truyện *Cực Sùng Đệ Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Nghe nói, đồ Chơi của anh chạy mất (3)

Quản lý Hoa Dương Sơ Thượng vừa thấy thế trận này liền kéo công chúa đã chuẩn bị trước trở về, sau khi để người hầu bưng rượu vào, liền nhanh chóng rời đi.

Minh Dạ nhận lấy ly rượu đỏ Sở Tiều đưa tới, hơi lắc lắc cái ly, chất lỏng màu đỏ tươi dao động theo, hơi nhấp một ngụm, tư thế tao nhã không mất điều chỉnh.

Cũng không nhìn Viễn Sơn Liên, nhàn nhạt mở miệng:

“Lá gan của anh cũng không nhỏ, đến địa bàn của tôi vậy mà một người cũng không mang theo, anh thực sự nghĩ tôi sẽ không ra tay giết anh sao?”

Rốt cuộc Viễn Sơn Liên cũng thu hồi ánh mắt nhìn màn hình TV, hơi quay đầu nhìn Minh Dạ, nhếch môi cười yếu ớt, mỉa mai hoặc xinh đẹp.

“Nghe nói, bà chủ nhà anh mất trí nhớ rồi!”

Anh ta nhấn mạnh hai chữ ‘Bà chủ’ rất rõ ràng, nhìn Minh Dạ trêu đùa.

Khỏe miệng Minh Dạ co rút, nghĩ đến tính cách kỳ lạ của người phụ nữ ở trong nhà sau khi mất trí nhớ, ngực giống như nhét đầy tức giận.

Nhưng mặt ngoài anh vẫn duy trì lạnh lùng, trong mắt không có một chút dao động nào.

“Nghe nói đồ chơi anh nuôi dưỡng vứt bỏ anh chạy mất rồi.”

Quả nhiên Minh Dạ vừa nói ra những lời này, đôi mắt của Viễn Sơn Liên đột nhiên âm u.

Giống như con rắn hổ mang ở trong sa mạc chuẩn bị tấn công con mồi, che dấu sát khí vô tận.

Sở Tiều vụng trộm lau mồ hôi trên trán.

Thầm than, hai người này rốt cuộc đến đàm phán chín triệu trồn trăm ngàn súng ống đạn dược, hay là đến đây nói chuyện trong nhà của người khác.

Viễn Sơn Liên đặt ly rượu xuống, ngửa người ra sau dựa hoàn toàn vào ghế sofa, lười biếng nói:

“Ham mê của cậu chủ Dạ, thật sự làm cho người ta không thể không khinh bỉ.”

“Như nhau.”

Minh Dạ lại nhấp một ngụm, Lafite 82 năm, mùi vị không tệ, tâm tình cũng tựa hồ tốt hơn một chút.

Tà tứ nhìn thoáng qua Viễn Sơn Liên đối diện, hung dữ nói.

“Bản công tử không muốn nói lời vô nghĩa với anh, anh cùng đừng có chín triệu bốn trăm ngàn, trực tiếp mười triệu đi, tâm tình bản công tử tốt một chút, có lẽ còn có thể thuận tiện bán cho anh một tin tức.”

Viễn Sơn Liên cười nhạt, môi đỏ mọng xinh đẹp, “Một tin tức sáu trăm ngàn, Minh Dạ, lòng dạ anh có thể hiểm độc hơn một chút được không.”

Gương mặt của Minh Dạ bị liệt, không sao cả nhún nhún vai.

“Đối với người khác tin tức này quả thật có chút quý, đối với anh, tôi còn cảm thấy ít ỏi.”

“Có ý gì?”

Minh Dạ chậm rãi nói: “Tôi nhớ anh đến nay còn không biết đồ chơi nhỏ của anh, bây giờ đang ở đâu đúng không?”

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Nghe nói, đồ Chơi của anh chạy mất (4)

Minh Dạ chậm rãi nói: “Tôi nhớ anh đến nay còn không biết đồ chơi nhỏ của anh, bây giờ đang ở đâu đúng không?”

Một câu này vừa nói ra, Viễn Sơn Liên bình tĩnh liếc mắt nhìn Minh Dạ một cái, rồi mới lấy điện thoại ra, nói một câu bằng tiếng Nhật.

Là một vệ sĩ nhiều công dụng bên người, Sở Tiều cũng học làm phiên dịch, câu nói Viễn Sơn Liên vừa nói anh ta phiên dịch sang tiếng Trung thành: Chuyển mười triệu đôla cho Minh Dạ.

Sở Tiều cảm thấy kinh ngạc, đứng ở một bên không nói một câu, hai vị này không phải đến nói chuyện sủng ông ỷ thế, mà là tới chợ mua củ cải.

Đối với đáp án này Minh Dạ cực kỳ hài lòng, trên mặt cũng có chút ý cười nói:

“Cậu chủ lớn nhà họ Phở ở Hải Nam hai tháng trước đi trên đường lớn, mang về một vật nhỏ hôn mê bất tỉnh, nghe nói là một bảo bối đáng yêu đó.”

Anh vừa nói xong câu này, Viễn Sơn Liên ngồi đối diện đứng dậy.

Chào cũng không chào liền rời khỏi Hoa Dương Sơn Thượng, động tác mau lẹ làm Sở Tiều tự ti.

Đường đường là cậu chủ của gia tộc Viễn Sơn, vậy mà thua trong tay một người phụ nữ.

Sở Tiều nhìn không được có chút tò mò về người phụ nữ đó, rốt cuộc bộ dạng có bao nhiêu khuynh quốc khuynh thành.

Sau khi người rời đi, Sở Tiều kim nén không được hiếu kỳ trong lòng, hỏi: “Cậu chủ, sao anh lại biết người Viễn Sơn Liên muốn tìm nằm trong tay cậu chủ lớn nhà họ Phở?”

Minh Dạ nghiêng đầu liếc mắt nhìn anh ta một cái, “Anh nói anh biết lúc nào?”

“Nhưng mà vừa rồi rõ ràng anh nói...”

“Anh chỉ nói là cậu chủ lớn nhà họ Phở mang về một vật nhỏ, có nói là đồ chơi anh ta nuôi dưỡng sao?”

“A... Không có.”

Sở Tiều xấu hổ, không thể không nói chiêu này của cậu chủ có chút độc ác.

Một tin tức còn chưa chắc chắn, chưa được nghiệm chứng, vậy mà lấy được sáu trăm ngàn từ trong tay Viễn Sơn Liên trở về, công năng vơ vét của cải của cậu chủ nhà anh ta lại dâng lên rồi.

“Cậu chủ, cô Y Á đã về nước, cô ấy gọi điện thoại hỏi anh...”

Sở Tiểu còn chưa nói xong, Minh Dạ trực tiếp nói ra mấy chữ.

“Không có tâm tình.”

Tâm tình của cậu chủ bây giờ còn không tốt, bị người phụ nữ tên Lan San đó làm ảm ỉ đến bây giờ còn chưa khá lên, đâu có tâm tư đi chơi phim hành động.

“Phải người giám thị Lan San 24 tiếng, nhất cử nhất động của cô ta, mỗi tiếng nói cử động, mỗi ngày đều phải báo cáo với tôi.”

“Vậy có không chế bà chủ ra ngoài không ạ?”

“Không cần.”

Chỉ khi nào con thỏ vui vẻ không phòng bị, mới có thể chạy vào trong cạm bẫy thợ săn bày ra.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Con nhỏ của cậu chủ Minh (1)

Chỉ khi nào con thỏ vui vẻ không phòng bị, mới có thể chạy vào trong cạm bẫy thợ săn bày ra.

Anh cực kỳ muốn biết rốt cuộc người phụ nữ đó có chủ ý gì, nhưng mà con nhỏ đó của anh không giống như anh mong muốn, một bước đều không có rời nhà họ Minh.

Mười hai giờ tối một tuần sau, anh Minh hiếm khi không ra ngoài săn bắn.

Sở Tiểu đứng giờ cầm báo cáo một ngày đứng trước mặt Minh Dạ báo cáo hành động một ngày của Bạch Lăng.

“Ngày thứ nhất, bà chủ ở nhà ngủ người suốt cả một ngày, một bước đều không ra khỏi cửa phòng ngủ, ba bữa cơm đều có người hầu đưa lên.”

Tay Minh Dạ đang nghịch di động trượt một cái, lạch cạch một tiếng di động rơi trên mặt đất.

“Ồ trong phòng làm cái gì?”

“Chuyện này, không biết trong phòng bà chủ trang bị máy theo dõi không, cậu chủ, có cần...”

Không đợi anh ta nói xong, đôi mắt âm u của anh Minh liền quét qua, Sở Tiểu thức thời lập tức cầm miệng.

Kỳ thật bọn họ không biết, Bạch Lăng vì nhà họ Minh quá lớn, sau khi ra cửa phòng sợ lạc đường, đến lúc đó không thể quay về sẽ cực kỳ mất mặt.

“Tiếp tục nói.”

“Ngày thứ hai, bà chủ cũng giống như ngày đầu tiên, vẫn không ra khỏi phòng ngủ một bước.”

“... Cô ta chết bên trong rồi hả?”

“Ách, chuyện này không có, một ngày người hầu có thể gặp bà chủ ba lần.”

Minh Dạ khoát tay ý bảo Sở Tiểu tiếp tục nói.

Sở Tiểu nhìn thoáng qua, ngày thứ ba báo cáo giống hệt không khác gì, háng giọng nói:

“Ngày thứ ba, bà chủ cũng giống hai ngày trước, vẫn không ra cửa phòng ngủ một bước.”

Kỳ thật Sở Tiểu cũng thấy rất kỳ lạ, dựa theo hiểu biết của anh ta với Lan San, người phụ nữ này ít khi an phận ngủ ngốc ở nhà.

Cuộc sống của cô là mua sắm quét thẻ, làm đẹp... Cùng một đám thiên kim bà chủ ganh đua so sánh.

“Ngày thứ tư...”

“Vẫn không ra khỏi cửa phòng một bước sao?”

“Dạ, không có ra ngoài, chỉ là...”

“Nói...”

“Bà chủ hỏi người hầu có biết mật mã máy tính phòng bà chủ là bao nhiêu hay không?”

Minh Dạ nhếch môi cười nhạt nói: “Người này đúng là ngu ngốc, cô ta không nhớ rõ mật mã máy tính của mình, hỏi người khác, người khác biết chắc.”

“Ách... Chuyện này quản gia quả thật biết mật mã máy tính của bà chủ, quản gia nói là sinh nhật của anh.”

Minh Dạ dừng một lát, trên mặt mang theo châm biếm và trào phúng, “... Lần này cô ta lại muốn chơi đùa trò gì đây.”

...

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Con mỗi nhỏ của cậu chủ Minh (2)

Minh Dạ dừng một lát, trên mặt mang theo châm biếm và trào phúng, “... Lần này cô ta lại muốn chơi đùa trò gì đây.”

Sở Tiều cúi đầu, bĩu môi, bà chủ mất trí nhớ có được hay không?

Người ta đều đã không thích anh, còn có thể chơi đùa trò gì đây, lần này cậu chủ quá tự kỷ rồi.

“Khụ khụ, cậu chủ, bà chủ không nhớ rõ sinh nhật của anh, sau khi cô ấy để quản gia giúp cô ấy mở máy tính ra, liền đổi mật mã.”

“...”

Mặt Minh Dạ đen lại, trong lòng nhin không được mắng thắm một câu, người phụ nữ đứng núi này trông núi nọ.

Sau khi mất trí nhớ thật sự không nhớ được cái gì, ngay cả một chút ấn tượng về anh cũng không có sao?

Giữa giữa đấu tranh một lát, cậu chủ Minh từ trên ghế sofa đứng dậy.

“Về nhà.”

Tìm Sở Tiều đập mạnh và loạn nhịp, “Về nhà cũ ạ?”

Minh Dạ liếc anh ta một cái, “Vô nghĩa, một tuần không gặp mẹ nhỏ, bản công tử muốn cô ta rồi.”

Sở Tiều buồn nôn, sao cậu chủ có thể nói ra được những lời không biết xấu hổ như vậy.

Sở Tiều thấy là muốn hành hạ cô thế nào đi, anh ta đột nhiên cực kỳ thương xót cho bà chủ Minh mất trí nhớ.

Lúc này Bạch Lăng đang chơi game online, đột nhiên hất xì, lông tơ trên hai cánh tay dựng thẳng lên.

Bạch Lăng xoa xoa cái mũi, cẩn thận nhìn căn phòng to như vậy.

Sau khi Minh Dạ đưa cô trở về, cô một bước cũng chưa ra khỏi cửa phòng, cũng không gặp thẳng nhóc đó.

Không biết anh có trở về hay không, không biết anh có thể đột nhiên xuất hiện rồi cầm súng chỉ vào cô hay không.

Kỳ thật nếu không có Minh Dạ, Bạch Lăng cực kỳ thích cuộc sống sâu gạo ăn xong chờ chết bây giờ.

Không cần làm việc, không cần tìm đàn ông, không cần vì sinh tồn mà chém giết, không cần lo lắng tiền thuê nhà tháng sau.

Chuyện gì cũng không cần lo lắng, cứ làm tốt an phận thủ thường làm quả phụ là được.

Cuộc sống như vậy rất tốt, thật sự rất tốt, cô không có lý do không thích.

Bạch Lăng xoa xoa cánh tay, lẩm bẩm: “Đi ngủ đi ngủ, không chơi không chơi... Nửa đêm dễ dàng gặp được quý nhất.”

Ngủ thẳng đến nửa đêm, Bạch Lăng tỉnh lại vì khát nước.

Xoa cái cổ bị sái cổ khi ngủ, trong phòng không có người nào, chỉ có thể xuống lầu tìm phòng bếp.

Ra khỏi cửa phòng, trong lòng Bạch Lăng không yên, nhà cửa rộng như vậy, đợi cô ra khỏi cửa liền không về được.

May mắn phòng bếp ở ngay tầng một, chỉ cần tìm được bậc thang đi xuống, có thể tìm được nhà bếp.

Trong yên tĩnh có kim nén tiếng thờ dộc, giống như đau khổ, lại giống như mang theo vui sướng thật lớn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Con nhỏ nhỏ của cậu chủ Minh (3)

“Ách... Thực xin lỗi thực xin lỗi, tôi không cố ý, tôi chỉ muốn rót ly nước, lập tức rời đi, hai vị tiếp tục...”

Bạch Lăng xoay người, nói xong một mạch, nước cũng không kịp lấy, lập tức chạy trốn.

Tốc độ rất nhanh giống như có quỷ ở phía sau đuổi theo cô.

Sau khi trở về phòng cô mới phát hiện hai cái dép lê ở chân không biết rơi một cái lúc nào.

Cô che trái tim đang đập thành thịch, thở hổn hển, cực kỳ buồn bực.

Chẳng lẽ cô có duyên với hiện trường quay trực tiếp cảnh nóng, mà nam chính đều là một người.

Không chỉ có một thể loại, còn có yêu thích chơi dã chiến.

Người đàn ông đó rõ ràng là Minh Dạ biến mất nhiều ngày, người phụ nữ kia cô thấy không rõ, chỉ nhìn một cái.

Nhưng mà... Hình như là nữ giúp việc đưa cơm tối cho cô hai lần.

Bạch Lăng nhìn không được nặng một câu:

“Con chó còn không ăn cỏ gần hang, đúng là không bằng cảm thú, không sợ bị lây bệnh à.”

Sau khi người xem diễn rời đi, tất nhiên cảnh diễn cũng không ra sức nữa rồi.

Minh Dạ trực tiếp đẩy nữ giúp việc cao trào trong cơn hoảng sợ lên trên bàn, tiện tay nắm lấy áo lót, lau lau một phen.

Xoay người nhìn chiếc dép lê màu hồng nhạt trên cầu thang, khóe môi hiện lên ý cười ngoan độc thoáng qua, tà mị điên cuồng, mị hoặc lòng người.

Nữ giúp việc trần truồng quỳ rạp trên mặt đất, cực kỳ sợ hãi, run rẩy kêu lên:

“Cậu... Cậu chủ... Em...”

“Sau bình minh, đừng để tôi nhìn thấy cô.”

Giọng nói lạnh như băng giáng xuống, lạnh lẽo hơn cả đêm đông, quyết định dứt khoát vận mệnh của người phụ nữ như vậy không để lại bất luận đường sống gì.

Bạch Lăng đầu còn khát nước nữa, chui đầu vào trong chăn.

Cô vốn tưởng rằng mình sẽ ngủ không được, nhưng mà không nghĩ tới sau khi chịu kích thích mãnh liệt, vậy mà cô tiến vào giấc ngủ rất nhanh.

Chương 34: Con nhỏ nhỏ của cậu chủ Minh (4)

Cô vốn tưởng rằng mình sẽ ngủ không được, nhưng mà không nghĩ tới sau khi chịu kích thích mãnh liệt, vậy mà cô tiến vào giấc ngủ rất nhanh.

Chỉ là bây giờ ngủ không sâu lắm, nửa mê nửa tỉnh, cảm thấy hình như...

Cô mở to mắt ra, ánh mắt cô giao với ánh mắt u ám thâm thúy trong đêm tối, giống như con sói nhìn chăm chăm con mồi trong đêm tối.

Trái tim Bạch Lăng đột nhiên căng thẳng, còn chưa kịp thét chói tai, liền bị một bàn tay dùng lực che lại.

“Ưm ừm...”

Bạch Lăng muốn cố gắng vùng vẫy, thân thể bị đè chặt, không thể động đậy.

Đôi mắt đỏ gầu trước mặt cô, gần không thể gần hơn.

Hô hấp của anh thổi lên mặt cô, tê dại tê dại, lạnh lẽo...

Mắt Bạch Lăng tròn tròn, hung dữ nhìn người đàn ông trên người cô, giống như đang hỏi: Sao lại là anh, sao anh vào đây.

Chỉ cần cô nghĩ đến người đàn ông này trước đó không lâu còn thân mật với nữ giúp việc, bây giờ lại đang đè lên người cô.

Liền cảm thấy toàn thân giống như bị bệnh độc xâm lấn, khó chịu muốn chết...

Hận không thể đem mình ngâm vào trong nước sát trùng tắm rửa mấy tiếng.

Nhìn bộ dạng Bạch Lăng muốn xù lông, tâm tình Minh Dạ đột nhiên dễ chịu.

Anh phát hiện nhìn cô tức giận, đùa cô tức giận, là một chuyện cực kỳ sung sướng.

Chân mày nhíu lại, mang theo nụ cười quỷ dị, trào phúng nói:

“Hình như mẹ nhỏ cực kỳ thích xem người khác làm tình! Chẳng lẽ đã đói khát đến mức này rồi sao?”

Nói xong, tay nhẹ nhàng chạm vào bên trong áo ngủ không tính là quá bảo thủ của Bạch Lăng, nhẹ nhàng xoa xoa da thịt trắng nõn trước ngực cô.

Toàn thân Bạch Lăng run rẩy, dùng lực đẩy Minh Dạ ra, nghiêng răng nghiêng lợi mắng:

“Đi chết đi, chính anh thích để lộ, thích ở nơi công cộng để người khác tham quan, quản tôi cái gì. Yên tâm, cho dù tôi đói khát khó nhịn, cũng sẽ không tìm anh.”

Minh Dạ thuận thế nằm bên cạnh cô, gờ tay vừa sờ vào cô.

Đầu ngón tay còn lưu lại cảm xúc khi chạm vào da thịt cô, vậy mà bóng loáng hơn cả tơ lụa trên người cô.

Ánh mắt anh lạnh lùng âm hiểm nhìn Bạch Lăng.

“Vậy cô định tìm ai, có người tình mới rồi hả?”

“Anh quản chuyện này làm gì, thân là con riêng, nửa đêm không ngủ được chạy đến phòng mẹ kế, con trai đúng là hiểu chuyện.”

Chương 35: Mẹ kế, mẹ ghen sao? (1)

“Anh quản chuyện này làm gì, thân là con riêng, nửa đêm không ngủ được chạy đến phòng mẹ kế, con trai đúng là hiểu chuyện.”

Bạch Lăng cắn răng nhả mạnh hai chữ con trai, sợ anh nghe không rõ, nghe không hiểu.

Cô lại nghĩ đến câu nói đó của anh: Xem tốc độ cô tìm người yêu nhanh, hay là tốc độ tôi giết người nhanh...

Minh Dạ cười lạnh đưa tay nắm cằm Bạch Lăng, sức lực của anh rất mạnh, vẻ mặt Bạch Lăng đau khổ.

“Cô có tư cách gì nói tôi, mẹ kế, cô đã quên trước khi mất trí nhớ, cô thường xuyên cởi sạch quần áo, chạy đến phòng con trai cô, chui lên giường anh ta, ý đồ... Quyến rũ anh ta.”

Bạch Lăng cắn tức, “Cút ngay, đừng dùng bàn tay chạm vào người khác đụng vào tôi.”

Nếu có thể, cô thật sự muốn lấy súng bắn anh.

Minh Dạ vốn là sừng sốt, đột nhiên dựa sát vào, mang theo vài phần như có như không ái muội và cười nhạo.

“Mẹ kế, mẹ ghen sao?”

Anh biết sao người phụ nữ này có thể dễ dàng buông tay như vậy được.

Bạch Lăng liếc anh một cái, cô thật sự không hiểu người đàn ông này lấy đâu ra tự tin lớn như vậy.

“Không, tôi sợ nhiễm bệnh, anh quan hệ bừa bãi như thế, ai biết...”

Cô còn chưa nói xong, bên hông có thứ gì đó chống đỡ, cảm xúc lạnh lẽo cứng rần, cô không xa lạ, Bạch Lăng lạnh lùng nhìn Minh Dạ.

“Mẹ kế, không thể nói lung tung được.”

Bạch Lăng run run một phen, “Là anh ép tôi, Minh Dạ anh có phải thường xuyên lấy súng uy hiếp người phụ nữ khác.”

“Không, tôi không lấy súng uy hiếp người khác, cô là người đầu tiên.”

Anh không có uy hiếp người khác, cho đến bây giờ đều là trực tiếp ra tay.

Người có thể để cho cậu chủ Dạ lấy súng chỉ hai lần, Bạch Lăng hình như đúng là người thứ nhất.

“Tôi thật sự vinh hạnh đó, cậu - chủ - Dạ...”

Những lời này Bạch Lăng cứng rắn nặn ra từng chữ từ kẽ răng.

Cô thực hận mình không phải là Vampire, không thể nhào lên cắn cổ anh, hút khô máu trên người anh.

Minh Dạ thu hồi súng, lúc này Bạch Lăng mới nhìn thấy súng lục xinh xắn huyền ảo, vỏ ngoài màu bạc, được thợ khéo léo chạm khắc hoa văn tinh xảo rực rỡ.

Nói nó là một vũ khí giết người, chẳng bằng nói nó là hàng thủ công mỹ nghệ tinh xảo.

Bạch Lăng liếc mắt một cái liền thích nó, mắt nhìn chăm chăm súng không rời.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Mẹ kế, mẹ ghen sao? (2)

Bạch Lăng liếc mắt một cái liền thích nó, nhìn chăm chăm súng không rời.

Minh Dạ nhìn ra được tâm tư của cô, giống như muốn trêu đùa cô, ngón tay thon dài linh hoạt đùa nghịch khẩu súng, làm trái tim Bạch Lăng ngứa ngáy.

“Lan San, cô có biết không, sau khi mất trí nhớ, cô thú vị hơn trước đây nhiều.”

Những lời Minh Dạ nói là thật lòng.

Trước đây anh thật sự cực kỳ chán ghét cô, ách, bây giờ cũng vậy...

Nhưng mà... Anh phát hiện sau khi người phụ nữ này mất trí nhớ, thú vị hơn trước, làm cho anh nhìn không được muốn trêu chọc một phen, cuộc sống nhàm chán rồi cuộc cũng có chút chuyện đáng chú ý.

Anh giống như đang nhìn món đồ chơi, hoặc là ánh mắt nhìn con mèo, đậm mạnh Bạch Lăng bị thương...

Cô chán ghét loại ánh mắt này, cô là người không phải món đồ chơi, thờ ơ nhìn Minh Dạ, châm chọc nói.

“... Hơn nửa đêm anh không lăn với nữ giúp việc của anh trên mặt đất, chạy đến phòng mẹ kể vì nói những chuyện này sao?”

Minh Dạ nhũn mày, rõ ràng những lời nói ra từ trong miệng cô, vậy mà có một hương vị khác, nếu lời này từ trong miệng người khác nói ra e là đã sớm mất mạng rồi.

“Không sai!”

“Vậy anh nói xong có thể rút đi rồi.”

Kỳ thật trong lòng Bạch Lăng luôn luôn nhắc nhở mình ngàn vạn lần không được tức giận, nên vì tính mạng nhỏ của mình mà suy nghĩ.

Nhưng mà vừa thấy gương mặt tuấn tú đó của Minh Dạ, cô lại nhìn không được muốn giẫm lên.

Cô buồn bực, rốt cuộc Lan San thích anh ở điểm gì, ngoại trừ khuôn mặt không có chỗ chê, còn cái gì có thể khiến người ta yêu thích?

Cút đi sao? Đúng là lần đầu tiên có người dám nói với anh như thế.

Minh Dạ nhắc súng lục trong tay lên, trong mắt mang theo lửa giận chưa tắt, giấu dưới bình tĩnh là sát khí tụ tập lại.

“Tôi nghĩ cô có thể nói muốn cây súng này.”

“Anh đồng ý cho sao?”

“Đương nhiên sẽ không.”

“Vậy phí lời làm gì, anh không ngủ được nhưng tôi còn muốn ngủ.”

Bạch Lăng kéo chăn lên đến cổ, xoay người quay lưng về phía Minh Dạ, không chút khách khí hạ lệnh đuổi khách.

Mang tai tê đại, Minh Dạ cúi thấp người dán vào tai cô nói: “Cô yên tâm như vậy, không sợ tôi... Đè cô.”

Bạch Lăng run lên một cái, đùi phải thiếu chút nữa không khống chế được đập Minh Dạ xuống, cô ngáp một cái, nhún vai không sao cả.

“Tôi không sao cả, chỉ cần anh không ghét bỏ là được.”

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Mẹ kế, mẹ ghen tị sao? (3)

“Tôi không sao cả, chỉ cần anh không ghét bỏ là được.”

Không sai, cô biết Minh Dạ rất chán ghét cô.

Anh đúng là sẽ không đói bụng ăn quà xuống tay với cô, cho nên mới dám làm càn như vậy.

Không lâu sau, Bạch Lăng thật sự mệt mỏi, cô chấp tay hai lần, mơ mơ màng màng nói một câu.

“Lúc ra ngoài... Nhớ rõ đóng cửa, cảm ơn...”

Bên tai truyền đến hơi thở vững vàng của cô, cậu chủ Dạ càng ngày càng tâm phiền ý loạn...

Anh cảm thấy mình thực sự điên rồi, buổi tối chạy về để người phụ nữ này chê cười như vậy.

Không bình thường chính là anh vậy mà không có tức giận, còn phối hợp với cô.

Mình Dạ không tức giận, giờ tay véo đôi má của Bạch Lăng, cảm xúc mềm mại trắng mịn, giống như có dòng điện truyền đến đầu ngón tay anh, anh sợ hãi rụt tay lại.

Hung dữ trừng mắt nhìn Bạch Lăng một cái, lần đầu tiên trong cuộc đời anh gặp một người phụ nữ nằm bên cạnh anh mà có thể ngủ như lợn chết.

Không liên quan đến thích, hành vi của Bạch Lăng đã làm tổn thương lớn nhất đến lòng tự trọng của người đàn ông.

Cậu chủ Dạ sờ khuôn mặt tuần tú của mình, trong lòng nghi ngờ có phải mị lực của anh giảm xuống rồi không.

Tại sao lại có người phụ nữ nằm trên một cái giường với anh có thể ngủ được?

Ngày hôm sau, Bạch Lăng tỉnh dậy trong tiếng la dẫu dằng của nữ giúp việc.

“Bà chủ, đã tám giờ rồi, cô nên thức dậy dùng bữa sáng rồi.”

Bạch Lăng xoa xoa đôi mắt có chút chưa xốt.

“Hả? Trời đã sáng rồi sao?”

Nữ giúp việc nhẹ nhàng nói: “Dạ.”

Sau khi kéo màn ra, ánh sáng tươi đẹp chiếu vào trong phòng.

Bạch Lăng duỗi cái lưng mỏi, chậm rãi ngồi dậy, thấy trên gối đầu đặt một khẩu súng lục tinh xảo.

Tim đập mạnh và loạn nhịp một lát, lúc này mới nhớ đến đêm qua Minh Dạ xông vào phòng cô, xảy ra một số chuyện không vui vẻ.

Cô cầm lấy súng lục tinh xảo ngắm nghía một lúc.

Bạch Lăng cười nhỏ giọng lẩm bẩm: “Thằng nhóc này, cũng không phải quá xấu.”

Có cần đi nói tiếng cảm ơn với anh hay không, dù sao cũng là ‘Quan hệ mẹ con’, cô là mẹ kế không thể lòng dạ hẹp hòi như vậy!

Thay áo ngủ, Bạch Lăng thuận miệng hỏi một câu.

“Minh Dạ còn đang ở nhà sao?”

Nữ giúp việc sùng sốt hai giây, cúi đầu che dấu kinh bi trong mắt, kính cẩn trả lời: “Chuyện này tôi không biết, không nhìn thấy cậu chủ.”

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Mẹ kế, mẹ ghen sao? (4)

Nữ giúp việc sùng sốt hai giây, cúi đầu che dấu kinh bi trong mắt, kính cẩn trả lời: “Chuyện này tôi không biết, không nhìn thấy cậu chủ.”

Bạch Lăng cài xong nút áo cuối cùng, cầm lấy lược ngà voi chải mái tóc dài mềm mại.

Nhìn nữ giúp việc cúi đầu khom lưng trong gương, cười ra tiếng.

“Kỳ thật cô cực kỳ chán ghét tôi đi.”

Nữ giúp việc hoảng sợ, nhanh chóng cúi người: “Tôi... Tôi không dám, bà chủ thứ tội.”

Tuy cô ta thật sự cực kỳ ghét bà chủ Minh, nhưng mà làm người làm ở nhà này, tiền lương cao hơn nhà khác rất nhiều, còn không bị khinh bỉ.

Cho dù cô ta khinh bỉ người phụ nữ này khắc chết chồng quyền rũ con riêng, nhưng mà vẫn phải nghĩ tất cả biện pháp lấy lòng, ngàn vạn lần không thể bị đuổi việc.

“Nếu cô muốn che dấu, cũng đừng để cho tôi nhìn thấy, nếu bị tôi nhìn ra hà tất phải che dấu.”

Bạch Lăng vẫy vẫy tay bảo cô ta ra ngoài, tuy đập vỡ bát com của người khác cực kỳ thiếu đạo đức, nhưng mà để cho mình không thoải mái càng thiếu đạo đức.

Cô không phải thánh mẫu Maria, sẽ không vì người khác mà ủy khuất chính mình.

“Ra ngoài đi, bảo quản gia tính lương tháng này cho cô.”

Nói xong câu đó, Bạch Lăng cảm thấy mình giống như nhà giàu mới nổi, có cảm giác rất nhiều tiền bạc.

Nhìn không được cảm thán một câu, kẻ có tiền có ưu đãi như vậy, tùy tiện nói một câu là có thể phá hủy thế giới của người khác.

Nữ giúp việc khóc sụt sùi cầu xin tha thứ: “Bà chủ, cô tha cho tôi đi, một nhà chúng tôi đều trông cậy vào công việc của tôi, bà chủ...”

Bạch Lăng quát lớn: “Ra ngoài...”

Một lát sau, trong phòng rốt cuộc cũng yên tĩnh lại, Bạch Lăng thoải mái ới ra tức giận.

Sau khi làm vậy, tâm tình sẽ cảm thấy vui vẻ, Bạch Lăng ở trong lòng dựng ngón giữa tay mình, đúng là càng lúc càng hướng đến gần biến thái.

Minh Dạ không biết tựa vào cửa lúc nào, hai tay ôm ngực, híp mắt nhìn cô.

“Chọc giận cô mất hứng rồi hả?”

Bạch Lăng bỏ lược xuống, xoay người nhìn Minh Dạ, hơi hơi nghiêng cổ, phía sau là ánh sáng sáng sớm, biểu tình thuần khiết xinh đẹp, giống như mỹ nhân bước ra từ ánh sáng.

Cô như vậy, làm Minh Dạ có chút hoảng hốt.

Bạch Lăng thân nhiên nói: “Vì sao tôi phải để một người cực kỳ chán ghét tôi hùa hạ tôi? Không thích tôi, vì sao tôi phải thích cô ta.”

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Không có nội dung

*Editors: chương 39 trong bản tiếng Trung là một bài giới thiệu đề cử gì đó không liên quan đến nội dung truyện, nên các editors không edit

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Mẹ kế, mẹ ghen sao? (5)

Bạch Lăng thân nhiên nói: “Vì sao tôi phải để một người cực kỳ chán ghét tôi hùa hạ tôi? Người không thích tôi, vì sao tôi phải thích người đó.”

Câu nói sau có hai nghĩa.

Giống như hướng mặt hồ bình tĩnh của Minh Dạ ném một cục đá, tạo ra từng vòng gợn sóng nhỏ.

Tuy động tĩnh không lớn, lại nhiều loạn hồ nước.

Minh Dạ bình tĩnh nhìn Bạch Lăng, con người hẹp dài như chim ưng tìm kiếm con mồi trên mặt đất, mang theo sát khí sắc bén.

Không ai dám khiêu chiến quyền uy của Minh Dạ, không ai dám hết một tới hai, hết hai tới ba trước mặt anh ta.

Một giây sau, Bạch Lăng chỉ cảm thấy cổ bị bàn tay to của Minh Dạ bóp chặt.

Đôi mắt lạnh lùng nhìn cô: “Rốt cuộc cô là ai?”

Một người từ trên cầu thang té xuống, mắt trí nhớ cũng không phải đặc biệt kỳ quái.

Nhưng mà nếu tập tính cuộc sống trước đây của cô hoàn toàn thay đổi, vậy thì kỳ quái rồi?

Tim Bạch Lăng đột nhiên căng thẳng, giống như tay Minh Dạ không phải bóp cổ cô, mà bóp trái tim cô.

Trong mắt cô mang theo sợ hãi, phần nộ, khó khăn quát:

“Minh... Dạ, sáng sớm tỉnh mơ, anh phát điên cái gì... Anh nói cho tôi biết, tôi không phải Lan San, còn có thể là ai?”

“Cô căn bản không phải Lan San.”

Bạch Lăng cắn môi dưới, dứt khoát không thêm quan tâm.

“Đừng, tôi... Không phải Lan San, không phải Lan San trước đây thích anh có thể buông tha toàn bộ, vì anh trở nên không có tôn nghiêm, không là chính mình.”

Bạch Lăng cho rằng bây giờ cô chết chắc rồi, Minh Dạ đã hoài nghi cô.

Tuy biết thân thể này thủy chung là Lan San, nhưng mà trong lòng cô vẫn sợ muốn chết.

Nhưng mà không nghĩ tới, anh Dạ lại đột nhiên buông cô ra.

Dùng ánh mắt nhìn mẹ kế là cô một lần, không nói một câu gì, nghênh ngang đi xuống lầu.

Bạch Lăng ôm ngực, không ngừng ho khan...

Hành động của Minh Dạ làm cho Bạch Lăng cảm thấy bất ngờ, hơi bình tĩnh một phen, cô sùng sốt một lát kêu với bóng trắng của Minh Dạ: “Này, Minh Dạ...”

Minh Dạ đang xuống lầu dừng lại một phen, nhưng không có xoay người, nghe thấy phía sau truyền đến tiếng Bạch Lăng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Đêm qua cậu chủ ngủ không ngon

Minh Dạ đang xuống lầu dừng lại một phen, nhưng không có xoay người, nghe thấy phía sau truyền đến tiếng Bạch Lăng.

“Tuy anh cực kỳ chán ghét tôi, nhưng mà tôi vẫn... Cảm ơn anh!” Tôi xấu gì khẩu súng lục đó cũng là anh đưa cho.

Khỏe môi anh hơi nhúc nhích, lập tức xuống lầu rời khỏi nhà cũ nhà họ Minh.

Ngoài cửa lớn đoàn xe đã bày thế trận chờ quân địch, Sở Tiểu đứng trước xe Bentley dài xa hoa, mở cửa cho Minh Dạ.

Vụng trộm nhìn thoáng qua sắc mặt hình như không tốt lắm của cậu chủ Minh.

Nhìn thấy trên mặt anh có hai vòng nhợt màu đen trên vành mắt, trong lòng nhện không được nghĩ đến chuyện YY xảy ra ở nhà cũ nhà họ Minh.

Sau khi khởi động xe, bát quái trong lòng Sở Tiểu không khống chế được, hỏi một câu.

“Đêm qua cậu chủ ngủ không ngon sao?”

Kỳ thật anh ta càng muốn hỏi có phải xảy ra chuyện không thể nói với bà chủ hay không?

Chút tâm tư đó của anh ta, Minh Dạ tất nhiên hiểu rõ, thờ ơ nhìn thoáng qua, một vùng lạnh lẽo trên cánh đồng tuyết, Sở Tiều lập tức ừ rừ rồi.

Trong lòng Sở Tiều nhin không được bắt đầu run run, hai ngày nay cậu chủ không dễ nói chuyện.

Nhưng anh là người cảm quyền ngồi trên chiếc ghế quyết đoán đế quốc Minh thị, ham muốn nội tâm sẽ không thay đổi, mình hình như vượt quá rồi.

Một lát sau thấy Minh Dạ không tức giận, Sở Tiều báo cáo hành trình hôm nay:

“... Đêm nay lễ hội hàng năm sẽ cử hành vào lúc tám giờ, đến lúc đó anh phải dẫn theo bạn gái theo, anh xem... Mang người nào theo thì tốt?”

Yến hội hàng năm của Minh thị cậu chủ Minh mang theo người nào tham dự, luôn luôn là tiêu điểm chú ý của mọi người.

Phụ nữ trong giới thượng lưu chú ý nhất chuyện này, vì vậy lúc có thể được Minh Dạ mang theo tham dự, có khả năng sẽ trở thành bà chủ số một của Minh thị, vậy... Có bao nhiêu ánh sáng, bao nhiêu vinh dự.

Minh Dạ thoáng suy nghĩ một lát: “Y Á.”

Người phụ nữ đó coi như hiểu chuyện, trong khoảng thời gian này mạo phạm anh không nhiều lắm.

Ngón tay Minh Dạ gõ trên tài liệu, cực kỳ tùy ý nói:

“Gọi điện thông báo với quản gia, để cho người phụ nữ đó tham gia tiệc rượu buổi tối.”

Sở Tiều có chút mò không ra, hỏi một câu.

“Anh nói bà chủ ạ?”

Rốt cuộc cậu chủ Minh cũng ngẩng đầu liếc nhìn Sở Tiều, ánh mắt đó giống như đang nhìn người ngu ngốc.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Nửa kín nửa hở mới quyền rũ người khác (1)

Rốt cuộc cậu chủ Minh cũng ngẩng đầu liếc nhìn Sở Tiều, ánh mắt đó giống như đang nhìn người ngu ngốc.

Bây giờ tối ăn xong cơm tối, quản gia gõ cửa phòng Bạch Lăng.

“Bà chủ, đêm nay công ty Minh thị tổ chức họp thường niên, nhà tạo hình và trang điểm đã đến, cô bắt đầu chuẩn bị đi.”

Bạch Lăng nhú mày, có chút mất hứng:

“Tại sao tôi phải tham gia.” Cô là một quả phụ chồng đã chết, không cần thiết phải lộ diện!

Quản gia chỉ dùng một câu nói chèn ép Bạch Lăng xuống.

“Bởi vì cô là bà chủ Minh!”

Mang đến một đồng lễ phục, Bạch Lăng chọn một bộ sườn xám màu đen không có tay.

Đường vân rườm rà từ cổ đến ngực phải, còn lan xuống phía dưới nửa phải thân.

Đề người trang điểm trang điểm cho cô theo kiểu cổ.

Mái tóc dài đen búi lên cao, tạo hình thành một cô gái quý tộc thời dân quốc, trên cổ đeo một chiếc vòng trân châu đơn giản.

Sau khi hoàn thành, nhà tạo hình nhìn Bạch Lãng, nhin không được tán thưởng:

“Cho đến bây giờ tôi mới thấy người có thể mặc sườn xám có hương vị như vậy, tôi cam đoan hôm nay bà chủ xuất hiện nhất định sẽ xinh đẹp nhất trong đám cô chủ bà chủ.”

Nhà tạo hình nói không giống mang theo khen tặng, nhưng mà anh ta nói đúng là thật, người phụ nữ trong gương làm Bạch Lãng cảm thấy xa lạ.

Cô đều biết bộ dạng Lan San rất xinh đẹp, là loại hình phụ nữ điển hình vùng sông nước, trong dịu dàng mang theo mềm mại đáng yêu, trong thanh lịch mang theo vài phần yêu khí.

Nhưng mà trang điểm như vậy, làm cho vài phần xinh đẹp của cô phô bày ra vô hạn.

Thân phận của cô là người góa chồng, nhan sắc quá tươi đẹp không thích hợp với cô, quá mức bại lộ cũng không thích hợp với thân phận cô.

Mà mặc sườn xám rất thích hợp, vừa không có vẻ sơ sài, lại có một phần trang trọng và khí phách, trong ung dung lộ ra mê hoặc và thần bí.

Sườn xám có thể hiện lên đường cong của phụ nữ Trung Quốc, mặc lên người giống như lớp da thứ hai.

Làm eo cô càng có vẻ tinh tế, eo nhỏ mỡm tròn, bộ ngực càng có vẻ đầy đặn, chỗ cần che thì che, lại càng lúc càng quyến rũ người khác.

Nhất là bộ sườn xám màu đen âm trầm càng tôn lên da thịt trắng nõn như ngọc, giống như sứ của cô.

Quả thực là mỹ nhân dân quốc đi ra từ vùng Thượng Hải, đô thị có nhiều người nước ngoài ở, thần bí xinh đẹp, mê hoặc lòng người.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Nửa kín nửa hở mới quyến rũ người khác (2)

Quả thực là mỹ nhân dân quốc đi ra từ vùng Thượng Hải, đô thị có nhiều người nước ngoài ở, thần bí xinh đẹp, mê hoặc lòng người.

Bạch Lãng cầm lấy túi xách xinh xắn màu vàng, trong mắt mang theo lạnh lùng, cánh môi hồng cong lên trong gương.

Hôm nay cô đi xem cái gọi là xã hội thượng lưu có bộ dạng gì.

Khi đi giày cao gót màu đen tinh xảo xuống lầu, ngay cả quản gia sau khi nhìn thấy cô cũng sùng sốt một phen.

Ý thức được mình thất thố, liền vội vàng cúi đầu.

“Bà chủ, xe đã chuẩn bị xong rồi, mời cô.”

Quả nhiên sau khi Bạch Lãng bước vào hội trường yến hội lập tức gây ra bùng nổ, giống như người bước ra từ bức họa, đột nhiên xuất hiện.

Sau khi hội trường yên tĩnh ngắn ngủi rất nhanh lại khôi phục như thường, nhưng mà tất cả mọi người đều chú ý đến hành động của Bạch Lãng theo bản năng.

Có người từng thấy Lan San nhận ra cô, nhỏ giọng thì thầm với người bên cạnh.

Trong lòng Bạch Lãng có chút khản trương, cô tới quá qua loa, nơi này không có một người cô quen.

Bạch Lãng và người khác có phần khác nhau, người khác càng khản trương thì càng có vẻ nhất gan. Nhưng cô khản trương trên mặt lại càng bình tĩnh.

Gai trên người đều dựng thẳng lên, tùy thời phòng bị bên ngoài công kích.

Cũng không phải đạo hạnh của cô cao, mà cô khản trương trên mặt liền cứng ngắc, cứng đờ cứng rắn cố định một biểu tình.

Hơi nặng cảm lên, nhìn không chớp mắt, đôi môi đỏ mọng khẽ nhếch, vẻ mặt lạnh lùng, giống như nữ vương theo khuôn mẫu, kỳ thật trong lòng cô cực kỳ hoảng sợ.

Ánh mắt xung quanh nhìn cô, lại càng làm toàn thân cô cảm thấy không thoải mái.

Cô cực kỳ muốn biết Lan San này rốt cuộc đắc tội bao nhiêu người...

Tại sao ánh mắt người ở đây nhìn cô, không có một người hiền lành.

Có mấy người đến chào hỏi cô, Bạch Lăng cười gượng cho qua, cô căn bản không quen có được không.

May mắn là lúc cô đến, mở màn đã xong rồi, Minh Dạ đọc diễn văn cũng xong rồi, còn lại là sống phóng túng.

Lúc phục vụ đi qua người cô, Bạch Lăng cầm lấy một ly sâm banh.

Nhàm chán liếc nhìn xung quanh, hồi hận đêm nay lại đến đây.

Bên kia, lúc đó Minh Dạ đang ngồi khu nghỉ ngơi được thiết kế dành riêng cho anh, vẻ mặt lạnh lùng, ánh mắt u ám, nhìn không ra là vui hay buồn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đệ Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Nửa kín nửa hở mới quyến rũ người khác (3)

Bên kia, lúc đó Minh Dạ đang ngồi khu nghỉ ngơi được thiết kế dành riêng cho anh, vẻ mặt lạnh lùng, ánh mắt u ám, nhìn không ra là vui hay tức giận.

Nhưng mà Sở Tiêu cảm nhận được, cậu chủ đang tức giận.

Y Á ngồi ở bên cạnh như chim nhỏ nép vào người anh, ánh mắt tràn đầy ái mộ nhìn anh.

Y Á rất được, lại hiểu được phá huy tiềm chất của mình như thế nào lớn nhất.

Một cái nhãn mày một nụ cười đều mang theo phong tình, mặc trên người chiếc váy trắng, ở trên người cô ta cực kỳ thích hợp hơn hết.

Nhưng mà... So với Bạch Lăng mà nói, lại thiếu vài phần ý nhị.

Mới vừa rồi một hồi yên tĩnh, làm người nơi này đều chú ý đến Bạch Lăng.

Cô ta tất nhiên biết bà chủ nhà họ Minh.

Y Á là người đàn bà thông minh lanh lợi, cảm nhận được Minh Dạ vừa thấy người phụ nữ đó, tần suất hơi thở trở nên hỗn loạn.

Hơn nữa... Ánh mắt có một giây đồng hồ không thích hợp.

Điều này làm cho Y Á bồn chồn trong lòng, ánh mắt nhìn Bạch Lăng cũng bắt đầu trở nên chán ghét.

Nhiệm Ngao kiêu ngạo nhìn ánh mắt Bạch Lăng cực kỳ sâu thẳm, nhìn không được nói:

“... Người phụ nữ có hương vị, cô ấy không phải đẹp nhất trong số phụ nữ ở đây, nhưng mà có thể quyến rũ người khác nhất.”

Hiếm khi có người dám dùng màu môi tươi đẹp như vậy, đỏ tươi lóa mắt, không cẩn thận sẽ trở thành nét bút hồng.

Nhưng mà Bạch Lăng không, phải nói Lan San có thể không chế được, có thể không chế được trái lại thành một nét bút trên mặt...

Môi đỏ mọng cong lên, yên thị mị hành, lãnh diễm cao ngạo, có bao nhiêu phong tình, mỹ nữ tuyệt sắc như Y Á đứng bên cạnh cô đều có vẻ không phóng khoáng.

Nhiệm Ngao là bạn Minh Dạ mời tới, trước đây anh ta từng gặp Lan San, chỉ là ấn tượng với cô không được tốt, cho nên chưa từng chú ý, bây giờ vậy mà không nhận ra.

Anh ta cũng là người thích chơi đùa, cậu hai nhà họ Nhiệm nổi tiếng ở thành phố A.

Trong vụn bụi hoa, dạng phụ nữ nào mà chưa thấy qua, nhưng anh ta không thể không thừa nhận bị Bạch Lăng hấp dẫn.

Xinh đẹp mà không lẳng lơ, quyến rũ mà không tầm thường, ánh mắt kiêu căng, toàn thân lộ ra thần bí...

Ánh mắt đó có chút lạnh nhạt, quả thực có thể mất mạng, cô lại không biết mình quyến rũ rất nhiều người, cố gắng làm mình có vẻ đoan trang đoan trang. Nhưng mà cô càng muốn đoan trang, lại càng làm người ta không đòi mất đi được.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Nửa kín nửa hở mới quyến rũ người khác (4)

Nhưng mà cô càng muốn đoan trang, lại càng làm người ta không đòi mất đi được.

Từ lúc Bạch Lăng đi vào đến bây giờ, đôi mắt Nhiễm Ngao chưa từng rời khỏi người cô.

Hứng thú với cô không chút nào che giấu, đó chính là dục vọng của một người đàn ông đối với một người phụ nữ.

Bàn tay Minh Dạ nắm ly rượu không tự giác được căng lên, lạnh nhạt liếc mắt nhìn Nhiễm Ngao một cái.

“Anh muốn biết cô ta là ai sao?”

Sở Tiều run run, bây giờ anh ta có thể rời khỏi không, cậu chủ tức giận, thật sự tức giận rồi.

Nhiễm Ngao vừa nghe đến đây, lập tức hỏi: “Anh biết sao?”

Trong mắt anh ta không che giấu hứng thú với Bạch Lăng một chút nào, làm Minh Dạ nhìn càng lúc càng muốn tức giận, nhưng anh vẫn lạnh lùng nói: “Đương nhiên tôi biết.”

Không ai có thể biết rõ hơn anh, không ai có thể quen thuộc người phụ nữ đó hơn anh.

“Anh đừng thừa nước đục thả câu nữa, cô ấy là ai?”

“Luận về bối phận, tôi nên gọi cô ấy một tiếng mẹ kế.”

Chỉ có Minh Dạ tự mình biết một tiếng mẹ kế này, anh nói nghiêng răng nghiêng lợi bao nhiêu.

Mới vừa rồi thấy cô, đừng nói là ai khác, ngay cả anh ta cũng đều hoảng hồn, đây là người phụ nữ trong ấn tượng của anh sao?

Trước đây cô chưa bao giờ mặc màu đen, chưa bao giờ mặc trang phục không phải từ nhà thiết kế nổi tiếng.

Minh Dạ liếc mắt nhìn thoáng qua Bạch Lăng, đúng lúc nhìn thấy chân cô, sườn xám xẻ cao lộ ra đôi chân dài mảnh khảnh tuyết trắng của cô.

Dưới ánh đèn xinh đẹp, lập tức làm mắt anh dao động, thân thể giống như bắt đầu thức tỉnh rạo rục.

Minh Dạ có chút chật vật thu hồi ánh mắt, trong lòng nhin không được mắng, chết tiệt, cô dám mặc như vậy, mặt mũi nhà họ Minh đều bị cô làm mất hết rồi.

Cô cố ý đến đây quyến rũ đàn ông sao, sớm biết rằng... Liền không cho cô tham gia bữa tiệc hàng năm này rồi.

Một câu của Minh Dạ làm Nhiễm Ngao chết đứng ngay tại chỗ, không dám tin hỏi: “Cô ấy... Cô ấy là Lan San sao? Anh... Anh đừng có đùa vậy chứ.”

Sao cô có thể là người phụ nữ phóng đảng, hám làm giàu, ích kỷ, không bị kiểm chế, bị tầng lớp thượng lưu khinh bỉ phi nhò được.

Minh Dạ cười lạnh: “Tôi không có nói đùa.”

Nhiễm Ngao quay đầu liếc nhìn cô đang ngửa đầu uống rượu, cái cổ trắng tinh như thiên nga, đường cong tao nhã, xinh đẹp như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Nửa kín nửa hở mới quyền rũ người khác (5)

Nhiễm Ngao quay đầu liếc nhìn cô đang ngửa đầu uống rượu, cái cổ trắng tinh như thiên nga, đường cong tao nhã, xinh đẹp như vậy.

Bạch Lăng không hề biết động tác ngửa đầu uống rượu kia của cô, làm không ít đàn ông phải nuốt nước miếng, mỗi một bước đi, đều giống như dẫm đạp lên trái tim.

Đột nhiên trước mặt tối sầm lại, Bạch Lăng ngẩng đầu lên.

Sau khi uống rượu, khuôn mặt của cô ửng hồng vô cùng điểm lệ, ánh mắt cũng có chút mờ lung, vẻ xa cách lạnh nhạt trong mắt cũng bớt đi vài phần.

Một lát sau mới thấy rõ người tới, cô hơi nghiêng đầu có chút kinh ngạc hỏi: “Bác sĩ Vệ cũng tới đây sao?”

Vệ Thạc Nhân cười trả lời: “Tôi là bác sĩ tư nhân của nhà họ Minh mà, bà chủ chính là cô gái xinh đẹp nhất đêm nay.”

Lúc anh ta tới đây thì người đầu tiên anh nhìn thấy chính là cô, không thể không thừa nhận, người phụ nữ này sau khi mất trí nhớ thú vị hơn so với trước đây rất nhiều.

Nếu là trước đây, có lẽ cô đã sớm đi đến đeo bám bên người của Minh Dạ.

Nhưng hiện tại cô lại ngồi uống rượu một mình ở đây, còn uống đến thích chí, dường như không nghĩ đến chuyện đi tìm Minh Dạ.

Trong mắt cô mang đầy vẻ mỉa mai, hoàn toàn không dính líu tới một chút gì ở đây, giống như cô chỉ là một khán giả, tất cả những gì xảy ra ở đây đều không có chút quan hệ nào với cô.

Đối với đoạn thời gian ở bệnh viện, Bạch Lăng rất biết ơn vị bác sĩ Vệ này.

Dù sao thì anh ta vẫn luôn đối xử với cô một cách ôn hòa, chỉ là không biết có phải là thật hay không.

“Cám ơn, anh đâu cần phải tặng bốc tôi như vậy.”

“Tôi là thật lòng khen cô, xin hỏi vị phu nhân xinh đẹp nhất đêm nay, cô có vui lòng cùng tôi nhảy một điệu hay không?”

Sau khi nói xong, Vệ Thạc Nhân còn làm ra một động tác mời rất tiêu chuẩn.

Có lẽ là do uống rượu, nên lúc này là gan của Bạch Lăng cũng lớn lên không ít, nhìn Vệ Thạc Nhân cũng thuận mắt hơn rất nhiều nên cũng không cự tuyệt.

Đối với một quý ông như vậy mà lại từ chối thì đúng là có chút thất lễ.

Cô đặt tay mình vào lòng bàn tay của Vệ Thạc Nhân, cả hai cùng đi ra sân nhảy.

Vệ Thạc Nhân hiển nhiên trở thành người đàn ông xuất sắc nhất trên sân nhảy, đứng cùng một chỗ với Bạch Lăng lại khiến người ta cảm thấy hai người rất xứng đôi, hai người nhảy nhẹ theo điệu nhạc, khiến không ít người phải phải mê mẩn...

Nhưng vị Minh thiếu gia bên kia lại thấy không vui vẻ...

Làm sao người mẹ kế vô sỉ nhà anh lại có thể ngang nhiên quyến rũ người đàn ông khác ngay trước mặt anh như vậy, thật sự coi anh là người chết rồi sao!

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Nửa kín nửa hở mới quyền rũ người khác (6)

Làm sao người mẹ kế vô sỉ nhà anh lại có thể ngang nhiên quyến rũ người đàn ông khác ngay trước mặt anh như vậy, thật sự coi anh là người chết rồi

sao!

Mặt mũi của nhà họ Minh quả thật đã bị cô vớt sạch!

Đặc biệt là cặp chân thon dài kia của cô, ở dưới ánh đèn lúc ẩn lúc hiện, cho dù quay đầu đi không nhìn, nó cũng sẽ xuất hiện trước mắt.

Y Á nhìn thấy Bạch Lăng trở thành tâm điểm trên sân khấu thì không cam lòng.

Rõ ràng cô ta mới là người xinh đẹp nhất, rõ ràng cô ta mới là người mà biết bao người đàn ông khác phải chú ý, là người mà những người phụ nữ khác phải đổ kỵ.

Minh Dạ đã mang cô ta đến bữa tiệc hằng năm của nhà họ Minh, như vậy đã chứng minh cô ta là người có thể trở thành bà chủ Minh của nhà họ Minh.

Đây chính là điều mà biết bao nhiêu người phụ nữ khác phải đổ kỵ, lúc trước sau khi nhận được điện thoại của Sở Tiểu, cô ta đã mừng đến phát điên.

Nhưng hiện tại, ánh mắt của mọi người lại chỉ nhìn người phụ nữ đề tiện kia, Lan San thì có chỗ nào bằng Y Á cô chứ.

Bàn tay giấu bên người của Y Á nắm chặt, móng tay được cô chăm sóc kĩ lưỡng cũng bị cô ta nắm hồng.

Cô ta dựa sát vào người Minh Dạ, dịu dàng nói với anh: “Hay chúng ta cũng ra đó nhảy một điệu đi?”

Sau khi nói xong, cô ta còn bày ra một bộ dạng vô cùng hâm mộ, rồi nói tiếp: “... Bà chủ thật xinh đẹp, nhảy thật tốt! Cô ấy cùng bác sĩ Vệ đứng chung một chỗ thật xứng đôi.”

Xứng đôi? Ánh mắt Minh Dạ chợt trở nên âm trầm.

Chút tâm tư này của Y Á, anh liếc một cái cũng có thể thấy rất rõ ràng, chỉ là hiện tại anh không muốn quản cô ta.

Minh Dạ là một người rất ghét khiêu vũ. Lúc còn là một thiếu niên, anh đã có thể nhảy vô cùng tốt.

Nhưng anh lại cảm thấy việc khiêu vũ này quá nữ tính, hơn nữa là khoe khoang làm hài lòng thiên hạ, anh đường đường là người đứng đầu của nhà họ Minh, còn cần phải nghĩ đến chuyện lấy lòng người khác?

Đương nhiên là không cần, anh chỉ cần hưởng thụ cảm giác được người khác ấy lòng là được.

Những người quen biết với Minh Dạ đều biết một điều, Minh Dạ đối với mấy chuyện khiêu vũ như vậy đều vô cùng coi thường.

Những người khác ở đây đều cảm thấy Y Á đây là đang rước lấy nhục, chỉ là không hiểu sao Minh Dạ cùng Y Á lại lần lượt đi tới sân nhảy.

Vệ Thạc Nhân cùng Bạch Lăng phối hợp rất tốt, giro tay nhắc chân xoay tròn đều không chê vào đâu được.

Ngay cả Y Á cũng không thể không thừa nhận, vẻ phong tình kia của Bạch Lăng quả thật là không thể bị lấn áp, dù cô ta có muốn bắt chước cũng không thể bắt chước được.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Nửa kín nửa hở mới quyền rũ người khác (7)

Ngay cả Y Á cũng không thể không thừa nhận, vẻ phong tình kia của Bạch Lăng quả thật là không thể bị lấn áp, dù cô ta có muốn bắt chước cũng không thể bắt chước được.

“Không nghĩ tới bà chủ lại nhảy tốt như vậy!”

Vệ Thạc Nhân nhìn không được tán thưởng một câu.

Bạch Lăng cười nhẹ, kiều mị động lòng người.

“Không phải, là do anh dẫn dắt tôi rất tốt, nên tôi mới có thể phát huy hết tất cả như vậy.”

Lúc còn học đại học cô cũng chỉ học khiêu vũ được mấy ngày, nhiều lắm cũng chỉ biết bước chân như thế nào là đúng.

Nếu so với những người từ nhỏ đã học những lễ nghi quý tộc kia thì cô cũng chỉ như học sinh cấp một.

Lúc mới bắt đầu, cô còn cảm thấy hơi sợ, cô sợ sẽ dẫm lên chân của Vệ Thạc Nhân, chỉ là cô không ngờ mình lại nhảy tốt như vậy.

“Bà chủ quá khiêm tốn, nếu chính cô thật sự nhảy không tốt, tôi có dẫn dắt thế nào cũng vô dụng.”

Vệ Thạc Nhân quả nhiên là một người biết cách nói chuyện, rõ ràng đó là một lời khen tặng, thế nhưng khi được nói ra từ miệng của anh ta, thì lại giống như anh ta đang nói thật vậy.

“Anh cũng đừng gọi tôi là bà chủ nữa, tôi thật sự vẫn chưa thích ứng được đâu, anh gọi tôi là... Lan San đi!”

Bị người người đàn ông còn lớn tuổi hơn cả mình cứ luôn miệng gọi là bà chủ, cô thật sự thực không được tự nhiên.

“Cũng được, Lan San...” Vệ Thạc Nhân còn chưa nói xong, liền nghe thấy một giọng nam từ bên cạnh truyền tới.

“Không ngại nếu đôi bạn nhảy một chút chứ?”

Vệ Thạc Nhân cùng Bạch Lăng kinh ngạc ngẩng đầu thì nhìn thấy Minh Dạ ôm Y Á đứng đó.

Dưới ánh đèn mờ ảo, cô không nhìn thấy rõ mặt của anh, nhưng Bạch Lăng có thể cảm nhận được một ánh mắt lạnh lùng đang chĩa thẳng vào mình, lạnh đến thấu xương.

Cả hai còn chưa kịp nói chuyện, cánh tay của Minh Dạ đã duỗi ra, túm lấy cả người Bạch Lăng ôm vào ngực.

Rồi mới mang cô xoay vài vòng tránh xa Vệ Thạc Nhân cùng với Y Á đang tức giận đứng đó.

Bàn tay Minh Dạ thực nóng, ôm lấy vòng eo của Bạch Lăng khiến cô có chút hoảng hốt.

Trên người anh truyền đến mùi hương thuốc lá nhàn nhạt cùng với mùi rượu, làm cho suy nghĩ của cô trở nên rối loạn.

Dường như rượu đã bắt đầu có tác dụng, lúc ngẩng đầu lên, cô có chút ngây ngốc khi nhìn vào khuôn mặt như điêu khắc của Minh Dạ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Nửa kín nửa hở mới quyến rũ người khác (8)

Dường như rượu đã bắt đầu có tác dụng, lúc ngẩng đầu lên, cô có chút ngây ngốc khi nhìn vào khuôn mặt như điêu khắc của Minh Dạ.

Khàn giọng gọi: “Minh Dạ...”

Biểu tình của cô ngốc ngốc, ánh mắt ngây thơ, như là một cô bé không biết gì.

Khuôn mặt xinh đẹp kia, đôi mày thanh tú, đôi môi đỏ mọng, như đang mời gọi.

Trong lòng Minh Dạ trở nên căng thẳng, một ngọn lửa như thiêu đốt đang cháy trong lòng ngực, anh cũng không thể đẩy cô ra, chỉ có thể ứng phó đáp một câu: “Ừ.”

“Anh... cao thật đấy!”

Bây giờ Bạch Lăng mới phát hiện ra, chiều cao của hai người quả thật cách biệt quá lớn.

Cô đã đi giày cao gót đến 8cm nhưng chỉ mới đến ngực của anh ta, rốt cuộc anh cao bao nhiêu!

Cô đột nhiên nhớ tới bộ dạng ngược lên nhìn cha, đã nhiều năm qua đi như vậy... Cô đã quên mất bộ dáng của ông ấy.

Minh Dạ ôm lấy Bạch Lăng tay nắm thật chặt, phá lệ dịu dàng với cô một lần.

“Ngốc nghếch!”

Ngay cả anh cũng không biết, lúc nói ra hai chữ này, trong mắt của anh xuất hiện vẻ cung chiều.

Đó là một cảm xúc mà anh chưa từng có bao giờ, nó khiến anh cảm thấy có chút hoảng loạn.

Một lúc sau cũng không nghe thấy Bạch Lăng nói gì, cúi đầu đầu không biết đang nghĩ gì, đã bước chân sai mấy lần rồi.

“Không vui sao?”

Bạch Lăng uể oải nói: “Không có.”

“Đang suy nghĩ gì vậy?” Lúc này thì Minh Dạ cảm thấy bản thân thật sự đã trúng tà rồi, cô nghĩ gì thì liên quan gì đến anh chứ.

Bạch Lăng vẫn chưa hồi phục sau mất mát về chiều cao vừa rồi: “Tôi nghĩ tôi quả thật quá thấp.

Theo quan sát của anh, Lan San nếu miễn cưỡng cũng có thể coi là 1m6, là một cô gái Giang Nam điển hình, nhỏ bé thướt tha.

Minh Dạ không hề suy nghĩ trực tiếp nói: “Không đâu, rất vừa vặn.”

Lúc đứng trước mặt anh, cô hoàn toàn có thể nằm gọn trong vòng tay của anh.

Minh Dạ đột nhiên rùng mình một cái, cái suy nghĩ này... quá khủng bố. Suýt chút nữa thì anh cũng đẩy Bạch Lăng ra ngoài.

Vừa lúc khúc nhạc kết thúc, Minh Dạ giống như đang cầm củ khoai lang nóng mà đẩy Bạch Lăng ra.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Nửa kín nửa hở mới quyền rũ người khác (9)

Vừa lúc khúc nhạc kết thúc, Minh Dạ giống như đang cầm củ khoai lang nóng mà đẩy Bạch Lăng ra, làm cô lùi lại vài bước phải lao đảo một lúc mới đứng vững lại không té ngã.

Lúc này thì Bạch Lăng đã hoàn toàn tỉnh táo, ổn định cơ thể, ngẩng đầu quát lớn với Minh Dạ:

“Anh làm gì vậy, nếu làm tôi ngã anh có chịu trách nhiệm không!”

Đôi giày này cao như vậy, nếu thật sự té ngã, sẽ không phải là chuyện nhỏ.

Lúc đẩy cô ra, Minh Dạ đã có chút hối hận, chỉ là... trên mặt vẫn lạnh lùng như cũ, ánh mắt như mặt hồ, không chút gợn sóng.

Bạch Lăng bị anh nhìn đến lông tơ cả người dựng đứng, nhớ tới hai người đều bất hòa.

Thầm nghĩ có lẽ tên tiểu tử này không biết đang nghĩ gì, cô cũng không suy nghĩ nhiều, hung hăng trừng mắt nhìn anh một cái rồi xoay người rời đi.

Vệ Thạc Nhân không biết đã đứng bên người Minh Dạ từ lúc nào.

“Cô ấy đã không còn là Lan San trước kia nữa rồi, anh không cần phải lo lắng chuyện cô ấy quẩn lấy anh nữa đâu.”

Những thời điểm này, không nên vì một người phụ nữ mà băn khoăn, như vậy đối với người khác cũng sẽ tốt hơn.

Đây mới là điều mà Vệ Thạc Nhân muốn trực tiếp nói ra, nhưng anh lại không dám nói thẳng, chỉ có thể uyển chuyển truyền đạt, anh tin với trí thông minh của vị Minh đại thiếu gia này thì hoàn toàn có thể hiểu được.

Minh Dạ lạnh lùng nhìn Vệ Thạc nhân một chút, nhớ tới vừa rồi anh cùng Bạch Lăng đây đưa thân thiết bên nhau thì lại cảm thấy Vệ Thạc Nhân hiện tại giống như đang trêu người.

Đôi tay để vào túi quần, đi ngang qua anh ta, cứ thế làm lơ bác sĩ Vệ triệt để.

Vệ Thạc nhân sờ sờ mũi, xoay người nhìn thoáng qua hướng Bạch Lăng vừa rời đi, trong mắt đầy vẻ hứng thú.

Bạch Lăng thờ phỉ đi vào toilet, giải quyết nhu cầu sinh lý.

Lúc mới vừa đứng lên thì cô nghe thấy âm thanh của tiếng giày cao gót va chạm với sàn nhà, cô nhướn mày lắng nghe, hẳn là một cô gái rất xinh đẹp.

Cô đang chuẩn bị ra ngoài thì lại vô tình nghe thấy cuộc đối thoại giữa hai cô gái.

“Cô gái vừa nãy cùng khiêu vũ với anh Dạ là ai vậy? Thật đúng là rất lẳng lơ.”

Đôi tay đặt trên nắm cửa của Bạch Lăng khựng lại một chút, anh Dạ? Minh Dạ? Lẳng lơ? Là đang nói về cô sao?

Có rất nhiều cách để gọi Minh Dạ, cậu chủ, ngoại trừ anh ta ra không ai dám dùng, hay anh Minh, anh Dạ, đều là được người khác đặt cho.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Lan San là người phụ nữ đê tiện (1)

Có rất nhiều cách để gọi Minh Dạ, cậu chủ, ngoại trừ anh ta ra không ai dám dùng, hay anh Minh, anh Dạ, đều là được người khác đặt cho.

“Còn là ai nữa? Chính là bà chủ của nhà họ Minh, chúng ta không thể so sánh được, đâu có nhiều người có thể lại gần quyền rũ anh Dạ.”

Một giọng nữ rất dễ nghe trả lời.

Bạch Lăng nhướn mày, giọng nói này sao lại giống như một lọ giấm cũ vậy, đúng là đủ chua.

“Chính là..... là đồ đê tiện Lan San kia, tôi còn tưởng là ai, lại ăn mặc thành như vậy.”

Đã là thời đại gì rồi mà còn ăn mặc như vậy, cô ta thật sự nghĩ mình là vũ công của Đại Thượng Hải sao?

Quyến rũ được người cha rồi lại muốn quyến rũ cả anh Dạ, thật đúng là một lần bán mình này rất đáng giá, thật không biết xấu hổ.

“Y Á, sau này cô gả cho anh Dạ, cô cứ chính chết người phụ nữ kia đi.”

Bạch Lăng nghe thấy vậy nhin không được liền lấy tay che miệng cười.

Cô thở dài một tiếng: Đúng là cô ở trong miệng người khác chính là một người phụ nữ đê tiện, là một người không biết xấu hổ, khiến cho không ít người phụ nữ khác phải giận dữ.

Thở dài lần thứ hai: Ôi..... Gả cho Minh Dạ? Ha...! Đúng là một cô gái kỳ lạ.

Cô cùng Minh Dạ sống chung không lâu, hiểu biết về anh tuy không nhiều, nhưng những điều cơ bản về anh thì cô cũng biết khá rõ.

Anh là một con người phóng đảng, một người đàn ông tự cao tự đại, anh mà coi trọng mấy người phụ nữ dễ dàng nhìn thấy tâm tư như vậy mới lạ.

Cô gái Y Á kia, dùng một thanh âm thẹn thùng, ngượng ngùng nói: “Nói cái gì vậy chứ, anh ấy chắc gì đã lấy tôi.”

“Như vậy vẫn chưa rõ ràng sao, anh Dạ đã mang cô tới bữa tiệc hằng năm của nhà họ Minh, nhất định cô là mợ chủ tương lai của nhà họ Minh, người phụ nữ không biết xấu hổ kia.....”

Cô ta đang nói một cách hăng say, trong gương bỗng nhiên xuất hiện một khuôn mặt vô cùng xinh đẹp.

Rõ ràng đó chính là người phụ nữ không biết xấu hổ mà hai người họ vẫn nhắc đến từ nãy đến giờ, hai người vội đưa tay bịt miệng, hoảng sợ nhìn Bạch Lăng như nhìn thấy quỷ.

Bạch Lăng hơi duỗi cổ, cẩn thận chỉnh lại chiếc kẹp tóc trên châu trên đầu, chỉnh lại đến vị trí cô muốn mới bỏ tay xuống.

Trên mặt không có một chút tức giận, bình tĩnh đến kỳ lạ.

Chỉ có cặp chân mày cùng đôi mắt kia mới để lộ ra một sự lạnh lùng không đúng tuổi.

“Tôi nghĩ tôi đúng là một người phụ nữ không biết xấu hổ, nhưng nếu đem ra so với cô... Tôi cảm thấy mặt tôi vẫn không dày lắm, và còn rất xinh đẹp nha!”

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Lan San là người phụ nữ đê tiện (2)

“Tôi nghĩ tôi đúng là một người phụ nữ không biết xấu hổ, nhưng nếu đem ra so với cô..... Tôi cảm thấy mặt tôi vẫn không dày lắm, và còn rất xinh đẹp nha!”

Cô khẽ hé đôi môi đỏ, một bên nhìn vào khuôn mặt được trang điểm của mình, một bên không nhanh không chậm mà nói, từ đầu tới đuôi đều không có quay đầu nhìn hai người kia một cái.

Sau khi nói xong còn nhìn vào gương mỉm cười một cách ủy ý.

Ánh sáng mờ nhạt của bóng đèn trên đỉnh đầu chiếu vào người cô, một vẻ đẹp mà chỉ có những người phụ nữ ngày xưa mới có.

Cô gái đứng bên cạnh Y Á có chút thiếu kiên nhẫn, trong mắt mang theo hoảng loạn, nhưng vẫn cứng đầu, chỉ trích Bạch Lăng.

“Cô..... Cô nghe lén chúng tôi nói chuyện, cô.....”

Bạch Lăng khẽ cười nhạo, đưa tay vuốt tóc, cười khẩy nói: “Nghe lén? Di à, mặt của cô cũng lớn thật đó.”

Đến bây giờ vẫn không biết rõ tình huống của mình, thật không hiểu nổi cô gái này quá ngây thơ hay là quá ngu ngốc.

Đi? Khuôn mặt của cô gái kia trong nháy mắt trở thành màu gan heo.

Sau một khoảng thời gian ngắn hoảng loạn, Y Á lập tức đi đến bên cạnh cô gái kia.

“Bà Minh, tôi... Chúng tôi không phải cố ý...”

Cô đứng trước mặt Bạch Lăng bày ra một bộ dạng nhu nhược, lỗ chĩa chực khóc, nước mắt muốn rơi nhưng vẫn không chịu rơi xuống.

Thật khiến cho người khác phải yêu thương, hoàn toàn không còn nhìn thấy vẻ mặt đắc ý như vừa nãy.

Chỉ tiếc là... Bạch Lăng không phải là đàn ông, hơn nữa cô lại là người có thù tất báo, nhìn thấy bộ dạng này của Y Á, nhiều lắm cũng chỉ muốn cảm thán một câu, kĩ thuật diễn xuất cũng tốt thật nha.

Những điều như vậy không cần phải trang bị, mỗi người đều có, chỉ là ai có thể phát huy nó thật tốt mà thôi.

Bạch Lăng cảm thấy hiện tại cô ta phát huy rất tốt, đặc biệt là khi chống lại một cô gái khác đang ức hiếp mình.

“Không cần phải giả vờ trước mặt tôi, vừa rồi không phải còn nói rất vui vẻ sao? Tiếp tục nói đi nha, để tôi nghe thử xem tôi có bao nhiêu xấu hổ.”

Y Á quả nhiên run rẩy một chút, trong mắt xẹt qua một tia xấu hổ, nhưng ngay sau đó đã nhanh chóng đi vào vai diễn do cô ta tự biên tự diễn.

“Cô... tôi biết cô đang ghen tị với tôi, nhưng tôi cùng anh Minh thật sự yêu thương nhau, cô hãy để cho chúng tôi được ở bên nhau đi.”

Bạch Lăng thật sự là nhìn không được, xì một tiếng bật cười.

Người phụ nữ này trông rất thông minh, nhưng một khi mở miệng ra thì lại không biết chừng mực, cô ta cũng xem trọng bản thân quá rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Lan San là người phụ nữ đê tiện (3)

Người phụ nữ này trông rất thông minh, nhưng một khi mở miệng ra thì lại không biết chừng mực, cô ta cũng xem trọng bản thân quá rồi.

Minh Dạ nếu đã mang cô ta tới tham dự yến hội, như vậy chứng minh người phụ nữ này cũng có chút thông minh, nhưng hiện tại cô lại nhìn thấy cô ta thật sự vô cùng ngu ngốc.

Hoặc là cô ta cảm thấy Minh Dạ đã mang cô ta tới, thì cô ta đã nắm chắc thân phận đó trong tay.

Chắc... Lại còn thật lòng yêu nhau, đúng là một cái ý nghĩ kỳ lạ?

A... Xem ra đầu của cô ta cũng nóng lắm rồi, Minh Dạ là loại người gì chứ, bề ngoài lạnh nhạt, nhưng so với bề ngoài lạnh nhạt đó, thì bên trong lại lạnh lẽo hơn gấp bội phần.

Nếu nói cô là một người không tin vào tình yêu, như vậy thì anh ta... chính là vô cùng khinh thường loại tình cảm này.

Sắc mặt Y Á trở nên kém hơn, có chút không diễn tiếp được, hỏi: “Cô... Cô cười cái gì?”

“Tôi cười cô cũng quá xem trọng bản thân đi, ghen tị? Cô cũng xứng để tôi ghen tị.”

Đôi môi của Y Á khẽ run run, bộ dạng nhu nhược kia tựa như có thể ngắt xiêu bất cứ lúc nào, nhưng chỉ có cặp mắt kia là không che dấu được sự tức giận cùng oán độc bên trong.

Bạch Lăng rót cuộc cũng hiểu ra mỉm cười, kiêu căng nhìn cô ta, trong giọng nói mang theo vài phần kiêu ngạo:

“Cô không cần quản tôi có câu dẫn con trai tôi hay không, chỉ cần trên danh nghĩa tôi vẫn là mẹ kế của anh ta, tôi chính là bà Minh, tôi đều có thể nói chuyện đường sống với cô. Chỉ cần tôi vẫn còn, cô đừng bao giờ nghĩ đến chuyện bước qua cửa của nhà họ Minh, không sai, tôi chính là đang coi thường cô, cô có bản lĩnh thì cứ việc tới đây khi dễ tôi nha! Tôi không cần quan tâm việc cô tìm đàn ông như thế nào, nhưng tốt nhất cô đừng bao giờ nghĩ đến việc leo lên đầu của tôi.”

Y Á oán hận trừng Bạch Lăng, bộ ngực cao ngất kia không ngừng phập phồng, đe dọa Bạch Lăng: “Cô..... Tôi sẽ không bỏ qua chuyện này đâu, cô hãy chờ xem”

Bạch Lăng thờ ơ nhún nhún vai: “Bổn phu nhân sẽ không nhầm chán đâu, cô cứ diễn kịch, tôi sẽ xem”

Chỉ là một tên hề đang nhảy nhót mà thôi, cô ta cũng không nghĩ đến việc, cho dù cô ta có làm gì đi nữa thì thân phận bà Minh này vẫn sẽ là của Lan San.

Điểm này thì không ai có thể thay đổi, muốn làm nhục cô, như vậy chẳng khác nào tát vào mặt của nhà họ Minh.

Đây cũng không phải là điều ngu ngốc nhất của cô ấy, điều ngu ngốc nhất ở cô ta chính là ngây thơ tin vào việc Minh Dạ thật lòng yêu cô ta, thật đúng là tự xem mình là công chúa thấp ngà voi à!

Y Á kéo cô gái kia đi, ném lại một tiếng ‘hừ’ đầy khí thế, nhanh chóng rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Lan San là người phụ nữ đê tiện (4)

Y Á kéo cô gái kia đi, ném lại một tiếng ‘hừ’ đầy khí thế, nhanh chóng rời đi.

Bạch Lăng tiếp tục soi gương, chớp chớp mắt lắm bảm: “Bạch Lăng à Bạch Lăng, sao cô có thể hư hỏng như vậy!”

“Như thế nào lại có thể tức giận với người khác như vậy.”

Vừa ra khỏi toilet trở về yến hội, Sở Tiểu liên đi tới trước mặt cô, thực cung kính nói: “Phu nhân, anh Minh gọi cô qua đó.”

Bạch Lăng kinh ngạc một chút, nhướn lông mày.

Minh Dạ tìm cô, xem ra là anh ta muốn xả giận cho bạn gái đây mà. Bà mẹ kế nhỏ bé là cô đây cũng thật đáng thương.

Nhìn thoáng qua khuôn mặt như em bé của Sở Tiều, Bạch Lăng cảm thấy có chút cảm giác muốn trêu đùa một chút: “Hắc, này anh chàng đẹp trai, tôi hỏi anh cái này, giữa mẹ anh và vợ của anh, anh sẽ chọn ai?”

Sở Tiều sững sốt một chút, có chút hoảng hốt cúi đầu xuống không dám nhìn Bạch Lăng, vừa rồi nụ cười kia của cô làm anh thất thần.

“Vấn đề này của bà chủ tôi thật sự không thể trả lời được, cả mẹ và vợ tôi đều không có.”

“Ha ha... Cậu thật không hài hước chút nào, đi thôi, đừng để con trai của tôi phải đợi.”

Bạch Lăng ném lại một câu, dẫn đầu hướng tới hướng của Minh Dạ mà đi.

Lúc cô nhìn thấy Y Á, cô ta đang rúc vào người của Minh Dạ, khóc đến thương tâm.

Có thể khóc mà không nhoe lóp trang điểm trên mặt, Bạch Lăng nhìn không được thờ dài, khả năng này cũng thật lợi hại, thật không biết phải luyện tập bao lâu mới được như vậy.

Cô gái đứng nói xấu cô cùng Y Á ở trong toilet, cũng đứng lên.

Giống như bản thân là hóa thân của chính nghĩa mà đứng lên, chỉ vào Bạch Lăng mà quát:

“Anh Minh, chính là cô ta, cô ta ghen tị việc anh thích Á Á, cho nên không phân rõ trắng đen liền đánh Á Á.”

“Nhân Nhân đừng nói bậy, bà Minh không phải cố ý, là tôi không nên cười và làm phiền cô ấy.”

Về mặt của Y Á vô cùng rõ ràng, cô giữ chặt, nhút nhát nhìn thoáng qua Bạch Lăng, lại nhanh chóng cúi đầu, biểu cảm kia cứ như là Bạch Lăng đã đánh cô ta vậy.

Chỉ cần nhìn cách dẫn đo dùng từ ấy, cũng đã khiến cho người khác nảy sinh thương tiếc đối với cô ta, lại đem toàn bộ sai trái đẩy hết lên người của Bạch Lăng.

Quả nhiên ánh mắt của mọi người xung quanh lập tức thay đổi, bọn họ đều giống như đang nhìn vị vương hậu tàn ác giết hại công chúa Bạch Tuyết vậy.

Bạch Lăng nhìn không được mà cười, như thế này thật sự quá ấu trĩ đi, loại trò chơi này, thật đúng là sỉ nhục chỉ số thông minh của cô.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Lan San là người phụ nữ đê tiện (5)

Việc này làm Bạch Lăng nhớ tới bạch liên hoa trong phim truyền hình Quỳnh Dao*, não tàn đúng là não tàn.

*Quỳnh Dao là nữ nhà văn, biên kịch, nhà sản xuất người Đài Loan chuyên về tiểu thuyết lãng mạn dành cho độc giả nữ. Các bộ phim, bộ tiểu thuyết như Hoàn Châu Cách Cách, Dòng sông ly biệt, Hồ ly trắng... đều do bà biên kịch, sáng tác.

Bạch Lăng nhìn không được mà cười, như thế này thật sự quá ấu trĩ đi, loại trò chơi này, thật đúng là sỉ nhục chỉ số thông minh của cô.

Cô liếc nhìn Minh Dạ một cái, anh ta ngồi trên một cái ghế sofa màu trắng, lười nhác nhìn.

Biểu tình vẫn cao thâm khó đoán như vậy, nhưng cũng không có ý muốn ngăn cản.

Bạch Lăng nhìn thấy anh ta ngồi đó xem diễn thì cảm thấy tức giận, cả hai đều tìm tới chỗ cô mà thả rắm, lại có thể xem cô là một quả hồng mềm tùy ý xoa nắn!

Cô gái được gọi là Nhân Nhân ấy, mắt thấy Minh Dạ không có ngăn cản, nghĩ rằng anh ta đang đứng về phía Y Á, vì thế tiếp tục nói:

“Cái gì gọi là không phải cố ý? Cô xem cô ta đã xuống tay như thế nào, cũng may là cô trốn nhanh nếu không thì đã bị đánh lên mặt rồi, anh Minh nhìn xem, cô Á Á đều sưng hết lên rồi.”

“Người phụ nữ này thật quá độc ác, loại người như cô ta làm sao xứng đáng để trở thành bà Minh của nhà họ Minh?”

Bạch Lăng nhướn mày, không cho là đúng, liền đi tới trước mặt của Y Á, mỗi một bước đi đều như là nữ vương giả lâm.

Ngón tay thon dài khẽ nhắc cằm của cô ta lên, nhìn thoáng qua cổ của cô ta, hỏi: “Tôi đánh?”

Quả thật là trên chiếc cổ trắng nõn có vài vết cào, nếu không nhìn một cách cẩn thận, thì sẽ không nhìn thấy cái gì.

Bạch Lăng cười lạnh, ngay cả khổ nhục kế cũng dùng tới, đúng là cái gì cũng dám làm, chỉ tiếc một điều, nếu họ đã làm sao lại không làm cho thật một chút nha.

Nhân Nhân ở một bên khó chịu gào lên: “Không phải cô thì có thể là ai? Anh Minh không thích cô, cô còn mặt dày mà đánh lấy, Á Á cũng không hề đắc tội cô, cô lại có thể ra tay một cách nhẫn tâm như vậy.”

Bạch Lăng làm vẻ nghiêm túc, “Nào, để tôi xem xem, xuống tay thế này có bao nhiêu tàn nhẫn. A..... ra tay thế này, cũng thật...” Mẹ nó, đúng là quá nhẹ đi!

Cô cười một cách tà mị, nhìn Y Á hỏi: “Tôi đánh cô bằng tay trái hay tay phải, tôi quên mất rồi nha?”

Y Á sững sờ, thế này hoàn toàn không phải là bộ dáng mà cô dự tính, cô ta lẽ ra nên biện minh, lẽ ra nên tức giận mới đúng, nhưng Bạch Lăng bộ dáng bình tĩnh, như vậy làm cho cô ta không biết phải nói như thế nào, thậm chí còn có chút hoảng loạn: “Tay trái, không..... là tay phải.”

Chương 56: Lan San là người phụ nữ dễ tính (6)

Y Á sững sờ, thế này hoàn toàn không phải là bộ dáng mà cô dự tính, cô ta lẽ ra nên biện minh, lẽ ra nên tức giận mới đúng, nhưng Bạch Lăng bộ dáng bình tĩnh, như vậy làm cho cô ta không biết phải nói như thế nào, thậm chí còn có chút hoảng loạn: “Tay trái, không..... là tay phải.”

“A..... là tay phải à?”

Bạch Lăng cúi đầu nghiêm túc nhìn tay phải của chính mình, màu da trắng nõn, nhu nhược như không có xương, ngón tay thon dài, bàn tay rất nhỏ, là lướt như ngọc.

Đặc biệt là đầu ngón tay kia một màu đỏ bồng bồng thu hút người khác, động tác đơn giản này của cô, lại làm không ít người bị thu hút.

Cô giờ bàn tay của mình lên trước mặt, vô cùng tự nhiên mà nói: “Thật là đẹp mắt, lúc đánh cô chắc chắn cũng rất đẹp nha, các người muốn xem không?”

Chưa ai kịp hiểu ra ý tứ trong câu nói này của cô, thì nhìn thấy cô giờ tay lên, rồi sau đó hung hăng đánh xuống.

Bốp một tiếng, vô cùng vang dội, làm người khác cả người run lên, âm thanh đâm vào màng nhĩ đến phát đau, chỉ cần nghe thấy âm thanh cũng biết sức lực lớn bao nhiêu.....

Khuôn mặt của Y Á lập tức sưng lên, móng tay sắc nhọn đánh lên đôi má trắng mềm mại được bảo dưỡng rất tốt của cô ta, để lại những vết cào thật dài, máu tươi nhanh chóng chảy ra, làm cho khuôn mặt vốn xinh đẹp của Y Á trở nên dữ tợn, đáng sợ.....

Bạch Lăng hài lòng nhìn kiệt tác của chính mình, lại nhìn đám đông đang kinh ngạc xung quanh, rồi mới nhìn qua Y Á đang kinh ngạc đến mức quên cả đau đớn nói:

“Nhớ cho kỹ, nếu lần sau muốn vu oan thì phải ra tay cho tàn nhẫn một chút, bọn phu nhân đây không nhớ rõ tôi là một người biết thương hoa tiếc ngọc đâu.”

Không đợi Y Á bình thường trở lại, cô đến bên cạnh Minh Dạ đang xem diễn từ nãy đến giờ, cô cúi người xuống khẽ thở dài ái muội nói: “Con trai à, sau này tìm phụ nữ thì vẫn nên tìm người hiểu chuyện một chút.”

Lúc muốn đứng dậy, thì cánh tay của cô lại bị Minh Dạ bắt lại, Bạch Lăng nhú mày, không vui nhìn hắn, bỏ tay anh ta ra.

Xoay người bước hai bước thì dừng lại và quay người đi tới, đưa cánh tay lên ngực của Minh Dạ mà hung hăng chà xát, cứ như là chạm vào một vật gì đó rất dơ bẩn vậy.

Động tác kia mang theo vài phần trẻ con, cùng với bộ dạng đánh người vừa nãy hoàn toàn không giống nhau.

Bạch Lăng rời đi chừng mười bước thì mới nghe thấy tiếng khóc như tê tâm liệt phế của Y Á ở đằng sau truyền đến, cô thở ra một ngụm trọc khí, ngẩng đầu ưỡn ngực, trên khuôn mặt mang theo một nụ cười, kiểu căng ngạo mạn rồi khỏi ý hời.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Lan San là người phụ nữ đê tiện【6】

Y Á sừng sốt, thế này hoàn toàn không phải là bộ dáng mà cô dự tính, cô ta lẽ ra nên biện minh, lẽ ra nên tức giận mới đúng, nhưng Bạch Lăng bình tĩnh bộ dáng, như vậy làm cho cô ta không biết phải nói như thế nào, thậm chí còn có chút hoảng loạn: “Tay trái, không. là tay phải.”

“A. là tay phải nha!”

Bạch Lăng cúi đầu nghiêm túc nhìn tay phải của chính mình, màu da trắng nõn, nhu nhược như không có xương, ngón tay thon dài, bàn tay rất nhỏ, là lướt như ngọc.

Đặc biệt là đầu ngón tay kia một một màu đỏ bồng bồng thu hút người khác, động tác đơn giản này của cô, lại làm không ít người bị thu hút.

Cô giờ bàn tay của mình lên trước mặt, vô cùng tự nhiên mà nói: “Thật là đẹp mắt, lúc đánh cô chắc chắn cũng rất đẹp nha, các người muốn xem không?”

Chưa ai kịp hiểu ra ý tứ trong câu nói này của cô, thì nhìn thấy cô giờ tay lên, rồi sau đó hung hăng đánh xuống.

Bốp một tiếng, vô cùng vang dội, làm người khác cả người run lên, âm thanh đâm vào màng nhĩ đến phát đau, chỉ cần nghe thấy âm thanh cũng biết sức lực lớn bao nhiêu.

Khuôn mặt của Y Á lập tức sưng lên, móng tay sắc nhọn đánh lên đôi má trắng mềm mại được bảo dưỡng rất tốt của cô ta, để lại những vết cào thật dài, máu tươi nhanh chóng chảy ra, làm cho khuôn mặt vốn xinh đẹp của Y Á trở nên dữ tợn, đáng sợ.

Bạch Lăng hài lòng nhìn kiệt tác của chính mình, lại nhìn đám đông đang kinh ngạc xung quanh, rồi mới nhìn qua Y Á đang kinh ngạc đến mức quên cả đau đớn nói:

“Nhớ cho kỹ, nếu lần sau muốn vu oan thì phải ra tay cho tàn nhẫn một chút, bọn phu nhân đây không nhớ rõ tôi là một người biết thương hoa tiếc ngọc đâu.”

Không đợi Y Á bình thường trở lại, cô đến bên cạnh Minh Dạ đang xem diễn từ nãy đến giờ, cô cúi người xuống khẽ thở dài ái muội nói: “Con trai à, sau này tìm phụ nữ thì vẫn nên tìm người hiểu chuyện một chút.”

Lúc muốn đứng dậy, thì cánh tay của cô lại bị Minh Dạ bắt lại, Bạch Lăng nhú mày, không vui nhìn hắn, bỏ tay anh ta ra.

Xoay người bước hai bước thì dừng lại và quay người đi tới, đưa cánh tay lên ngực của Minh Dạ mà hung hăng chà xát, cứ như là chạm vào một vật gì đó rất dơ bẩn vậy.

Động tác kia mang theo vài phần trẻ con, cùng với bộ dạng đánh người vừa nãy hoàn toàn không giống nhau.

Bạch Lăng rời đi chừng mười bước thì mới nghe thấy tiếng khóc như tê tâm liệt phế của Y Á ở đằng sau truyền đến, cô thở ra một ngụm trọc khí, ngẩng đầu ưỡn ngực, trên khuôn mặt mang theo một nụ cười, kiêu căng ngạo mạn rời khỏi yến hội.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Lan San là người phụ nữ đê tiện (7)

Bạch Lăng rời đi chừng mười bước thì mới nghe thấy tiếng khóc như tê tâm liệt phế của Y Á ở đằng sau truyền đến, cô thở ra một ngụm trọc khí, ngẩng đầu ưỡn ngực, trên khuôn mặt mang theo một nụ cười, kiêu căng ngạo mạn rời khỏi yến hội.

Âm thanh giày cao gót va chạm với sàn nhà ngày càng xa, dáng người lay động lòng người kia dần biến mất trước mắt mọi người.

Nhưng mọi người vẫn chưa hồi phục tinh thần từ một màn vừa rồi.

Minh Dạ nhớ tới một màn vừa rồi, nhìn không được cong cong khóe môi, cười một cách thâm lặng, loại cảm giác sung sướng này, là từ nội tâm mà có.

Anh vốn còn cảm thấy nhàm chán, muốn xem một cái gì đó thật náo nhiệt, việc những người phụ nữ tranh giành tình cảm với nhau anh thấy rất nhiều.

Chỉ là không nghĩ tới người mẹ kế nhỏ này của anh lại mang đến một niềm vui lớn như vậy, một cái tát kia, thật là..... làm người khác phải mở rộng tâm mắt.

Chưa từng nhìn thấy người phụ nữ nào đem sự đánh đá của mình sử dụng đến đúng tình hợp lý như vậy, không phải gân cổ lên nói cô không có đánh, ngược lại đã làm ra một chuyện mà không ai dám nghĩ đến, làm cho những người khác phải ghen hòng mà nhìn hành động của cô.

Một khắc kia khuôn mặt đó vô cùng kiêu ngạo, sinh động..... làm anh suýt chút nữa cũng không thể kiềm chế được bản thân.

Minh Dạ lúc này mới phát hiện, so với người mẹ kế này của anh, những người phụ nữ mà anh chơi suốt hai mươi tám năm nay chỉ là những món ăn sáng, hoàn toàn không đủ vị.

Hiện tại mọi người đều đang vây xem Y Á, đã chuyển tất cả sự chú ý sang Lan San, một cái tát kia của cô không chỉ là báo thù cho chính bản thân, mà còn làm cho những người khác biết được sự thật của chuyện này.

“Anh Minh, chuyện này nên xử lý như thế nào.”

Sở Tiều thương hại cho Y Á đang ngồi bụm mặt khóc đến chết đi sống lại, thăm nghĩ đến bà chủ nói thật đúng, người phụ nữ này thật sự quá ngu dốt.

Như thế có khác nào là đang bôi nhọ bà chủ đâu, bà chủ là ai chứ? Địa vị của cô dù ai cũng không thể làm nó rung chuyển.

Hơn nữa cậu chủ lại rất bênh vực người của mình, cho dù có chán ghét bà chủ thế nào đi nữa, cũng sẽ không để người khác bắt nạt cô.

Hôm nay dù cô không đánh Y Á để phân trần cho chính mình thì cũng sẽ không xảy ra chuyện gì cả.

Minh Dạ đứng dậy làm lơ Y Á ở sau lưng mình khóc kêu, cầu xin, nhìn vào hướng Bạch Lăng vừa đi mất nở một nụ cười.

“Không nghe thấy bà chủ nói gì sao? Cô ấy thích xuống tay một cách tàn nhẫn.”

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Quản lí người phụ nữ của anh cho tốt

“Không nghe thấy bà chủ nói gì sao? Cô ấy thích xuống tay một cách tàn nhẫn.”

Một câu này hoàn toàn mang Y Á vào vùng đất chết, đã biết Minh Dạ là một người đàn ông tàn nhẫn, anh đã nói ra những lời như vậy, Y Á cũng đừng có nghĩ đến những mộng tưởng tốt đẹp.

Bạch Lăng ra khỏi yến hội liền cảm thấy hối hận, quản gia đã nói là sẽ gọi tài xế cho cô trước lúc yến hội kết thúc.

Nhưng mà, cô hiện đang ở đâu, số điện thoại của tài xế là bao nhiêu, số điện thoại của quản gia là bao nhiêu, đường về nhà đi như thế nào đều không biết.

Thế này thì thảm thật rồi, cô mang giày cao gót lâu như vậy, chân đã vô cùng đau đớn rồi, ở phía sau hình như còn bị trầy da.

Haiz... Sớm biết như vậy thì tôi đã ở trong đó hỏi cho rõ ràng rồi.

Đột nhiên một chiếc xe Maserati màu đen dừng lại ở trước mặt cô, cửa sổ xe được hạ xuống, khuôn mặt lạnh lùng của Minh Dạ xuất hiện trước mặt Bạch Lăng.

“Lên xe.....”

Từ trước đến nay Minh Dạ đều rất ghét có mùi của phụ nữ ở trong xe, nhưng mà..... Thật kỳ lạ là, hiện tại anh lại không bài xích Lan San.

Bạch Lăng cắn răng giãy giụa vài cái, cuối cùng vẫn chui vào trong xe, hiện tại không phải là lúc mà cô có thể tức giận, cũng phải lúc để thể hiện, hiện tại nếu không lên xe của anh ta thì cô không thể về nhà.

Sau khi lên đường, Minh Dạ nhìn Bạch Lăng qua gương chiếu hậu, hỏi một cách tùy ý: “Y Á chọc tới cô sao?”

Mới vừa lên xe, Bạch Lăng liền cởi giày, đôi chân trắng nõn gác lên chiếc ghế dựa màu trắng ở phía trước, màu xám cùng kết hợp với màu trắng quả thật là một sự mê hoặc rất lớn, làm cổ họng của Minh Dạ không nhịn được mà thất lại.

Lúc này Bạch Lăng đang xoa xoa đôi chân bị chà xát trong một thời gian dài, nghiêng đầu qua, cười hỏi.

“Đau lòng sao? Vậy thì anh hãy nói với những người phụ nữ đó nên thành thật một chút, cũng đừng chọc tới tôi, nếu không sau này tôi sẽ không nương tay đâu.”

Minh Dạ căn bản không nhìn cô, khoe môi mang theo khinh thường: “Loại phụ nữ này cũng xứng để cô đánh giá cao sao?”

“Vậy anh cũng nên hiểu chuyện một chút, đừng có nhàn rỗi không có việc gì làm lại chạy đến trước mặt tôi, lải nhải, vẫn nên biết sớm để không tới làm phiền tôi, thật quá phiền phức.”

Sau khi nói xong Bạch Lăng có chút hối hận, cách nói chuyện này của cô chẳng khác nào đang giáo dục chồng mình không được lắng nghe ở bên ngoài.

Trong lúc nhất thời không khí bên trong xe có chút xấu hổ, cho đến khi xe dừng lại, hai người họ không ai nói lấy một lời.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Mẹ kế quyến rũ con riêng (1)

Trong lúc nhất thời không khí bên trong xe có chút xấu hổ, cho đến khi xe dừng lại, hai người họ không ai nói lấy một lời.

Bạch Lăng vừa định nói cảm ơn anh đã đưa tôi về hôm nay, lại nhìn thấy vẻ mặt sương lạnh của Minh Dạ, nhìn chằm chằm vào đuôi của cô, cứ như là muốn giết người vậy.

Cô cảm thấy hơi nghi hoặc nên cúi xuống nhìn, thì nhìn thấy quần lót ren màu đen lộ ra trên vùng đùi của cô, khuôn mặt của cô liền nóng lên, bất quá cô vẫn bình tĩnh kéo quần áo xuống.

Minh Dạ gầm nhẹ: “Ai cho phép cô mặc như vậy?”

Đề ép suốt một buổi tối, rốt cuộc cũng nói ra.

Bạch Lăng bị gầm như vậy thì choáng váng một chút, rồi mới khinh thường liếc Minh Dạ một cái.

“Con trai à, con nhìn những người phụ nữ tối nay xem, rồi nhìn lại mẹ xem, mẹ ăn mặc thế này đã rất bảo thủ rồi có được không, cái gì cũng chưa lộ, vẫn là màu đen, hơn nữa... Là ai đã để cho tôi tham gia cái loại yến hội này? Anh đừng nói không phải là anh.”

“Chính là vì không lộ da thịt nên mới quyến rũ.”

Minh Dạ vô tình nói ra lời trong lòng theo bản năng, sau khi nói xong có chút bối rối xoay người, không hề nhìn Bạch Lăng.

Chuyện này làm Bạch Lăng kinh ngạc mất một lúc, bắt đầu nảy sinh một suy nghĩ, chẳng lẽ... tên nhóc này đối với cô...

Lợi dụng trong người còn chút hơi rượu, Bạch Lăng cúi đầu, khàn giọng hỏi: “Phải không? Thế này... Cám ơn anh sao?”

Thanh âm có chút khàn khàn, ở trong đêm tối vô cùng ái muội, như là một loại ám chỉ.

Đặc biệt là chiếc chân trắng nõn của cô nhẹ nhàng cọ sát bên mắt cá chân của anh, rồi mới chậm rãi dọc theo cẳng chân hướng lên trên.....

Màu đen của quần tây, đôi chân nhỏ trắng như ngọc, vô cùng đối lập, làm máu trong người Minh Dạ lập tức sôi trào.

Anh thế nhưng lại không đẩy cô ra, lại còn có một chút chờ mong, cứ như vậy để mặc cho chiếc chân nhỏ kia tiếp tục làm càn trượt lên đùi anh.

Đến khi đưa tới cảm giác của anh, hô hấp của Minh Dạ dần trở nên dồn dập, trong xe vô cùng chật chội, ham muốn nhanh chóng được nhóm lên.

Bạch Lăng chu môi, vẻ mặt vô cùng ngây thơ giống như một cô gái nhỏ, đôi mắt mát mẻ sạch sẽ, tiếng cười như tiếng chuông bạc khẽ tiếng vào tai của Minh Dạ, đôi môi anh đào nhả ra từng chữ, “Ha ha... Anh trai, thật khó khăn quá đó!”

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Mẹ kế quyến rũ con riêng (2)

Bạch Lăng chu môi, vẻ mặt vô cùng ngây thơ giống như một cô gái nhỏ, đôi mắt sáng sủa, tiếng cười như tiếng chuông bạc khẽ tiếng vào tai của Minh Dạ, đôi môi anh đào nở ra từng chữ, “Ha ha..... Anh trai, thật khó khăn quá đó!”

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn trong tai, toàn bộ lí trí của Minh Dạ đều hỏng hết.

Trong đầu của anh lúc này chỉ xuất hiện hai chữ yêu tinh. Thật đúng là một con yêu tinh nhỏ.

Loại phụ nữ nào mà Minh Dạ chưa từng thấy qua, nhưng không ai có thể so sánh với cô gái này, giống như một con rắn trườn vào trong trái tim, vô cùng khó chịu.

Sau khi Lan San mất trí nhớ không chỉ tính tình thay đổi, mà tất tần tật đều thay đổi.

Trước kia dù cô có cởi hết quần áo cũng không yêu mị, quyến rũ như vậy.

Bàn tay to lớn bắt lấy cái chân nhỏ nhắn của Bạch Lăng, dùng sức một nắm, cả người cô ngay lập tức rơi vào cơ thể của Minh Dạ, hai chân mở ra, ngồi trên đùi của anh ta.

Tư thế vô cùng mờ ám, cô có thể cảm thấy rất rõ ràng cái thứ cứng rắn kia đang chọc vào người cô, cảm giác rất khó chịu.

Bàn tay của Minh Dạ giữ chặt lấy chiếc eo mảnh mai của cô, thanh âm khàn khàn, ánh mắt càng u ám hơn, vẻ lạnh nhạt đã sớm không còn thấy đâu, hung tợn nói: “Cô đừng nên chơi đùa với lửa.”

Đến như vậy rồi mà vẫn không có cảm giác thì anh nên đến bệnh viện để kiểm tra lại.

Bạch Lăng cắn cắn đôi môi đỏ tươi, đôi tay ôm lấy cổ Minh Dạ, dựa sát vào người anh.

Nơi mềm mại ở phía trước như vô tình cọ vào người anh, trong mắt lại không mang theo một chút vẻ động tình nào, giống như một dòng suối thanh khiết.

Ánh mắt mềm như bông nhìn Minh Dạ, mang theo vài phần tính trẻ con, chớp chớp đôi mắt, nói: “Người ta đâu có, anh đừng có nói vậy...”

Một người phụ nữ ba mươi tuổi, Bạch Lăng cảm thấy rất khinh bỉ chính mình.

Nhưng nhìn vào Minh Dạ vẫn đang kìm nén, thì cô cảm thấy rất đáng giá, có thể đem vị vua của Minh thị ép đến mức này thì cô cảm thấy bản thân thật rất lợi hại.

“Lan San... cô đúng là yêu tinh.”

Câu này mang theo đầy thù hận, dục vọng đầy trời, và cả... ham muốn mãnh liệt.

Anh rất khát, cứ như là ngoại trừ cô ra, không ai có thể giúp anh.

Mắt thấy sắp phải hôn môi, Bạch Lăng ngay lập tức nghiêng đầu, làm môi của anh dừng ở trên cổ cô.

Cô há miệng thổi một làn khí bên tai của anh, cảm giác được cơ thể của anh đang run rẩy, những chiếc răng mèo không mạnh không nhẹ cắn vào tai của anh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Mẹ kế dụ dỗ con riêng (3)

Cô há miệng thổi một làn khí bên tai của anh, cảm giác được cơ thể của anh đang run rẩy, những chiếc răng mèo không mạnh không nhẹ cắn vào tai của anh, không những không gây đau đớn mà ngược lại, cảm giác tê tê ngứa ngứa. Chỉ thấy thân thể Minh Dạ bỗng nhiên chấn động, nuốt nước bọt một cái, hô hấp trở nên dồn dập.

Cả một đời anh, chưa từng vì người con gái nào mà thất thố như vậy.

Vòng tay anh siết chặt Bạch Lăng hơn, tức giận gầm nhẹ: "Lan San cô đừng tưởng rằng tôi thật sự không dám động tới cô."

Bạch Lăng cúi sát lại, tựa cằm lên vai Minh Dạ, vòng tay ôm cổ anh, bàn tay đặt trên lưng anh, những ngón tay thon dài không ngừng vẽ lên những hình

thù vô nghĩa.

"Động tôi? Là làm như thế nào nha, người ta không biết, anh trai... Anh nói cho tôi biết, là làm sao nha!"

Lại một tiếng anh trai, hai chữ rất bình thường lại làm cho Minh Dạ như muốn phát điên: "Đáng chết, không cho cô gọi tôi như vậy."

Bạch Lăng bĩu môi, giống như cô gái nhỏ làm nũng nói: "Không gọi như vậy, vậy người ta phải gọi anh là gì, anh thật là phiền phức nha... Không lẽ phải gọi anh... Dạ."

Minh Dạ đột nhiên há miệng cắn vào cổ của Bạch Lăng, ý định một phát cắn đứt cổ của cô, nhưng anh vốn dĩ không nỡ làm như vậy.

Một bàn tay đưa xuống chỗ xé của sườn xám bên hông cô, muốn luồn vào bên trong dò xét.

Một giây sau, Bạch Lăng liền đè chặt bàn tay ma quỷ của anh, kè sát mặt anh, trán cô dán vào trán của anh, hai người mặt đối mặt, tiếng nói cũng không còn mập mờ như trước.

"Thân ái, đừng quên rằng, tôi là mẹ kế của anh nha, anh làm như vậy là không đúng đâu đấy."

Thân thể Minh Dạ lập tức trở nên cứng ngắc, thừa dịp này, Bạch Lăng nhanh chóng mở cửa xe bước xuống, động tác trôi chảy, lưu loát.

Cô để chân trần đi ra ngoài, bước chân nhấp nhô trong đêm đen, tựa như một tiểu tinh linh thoát ần thoát hiện.

Chạy mấy bước đường như nghĩ tới cái gì đó, xoay người lại đối với người ở trong xe khoát khoát tay, nở một nụ cười xán lạn.

"Con trai à, cảm ơn con đã đưa mẹ về nhà, bái bai!"

Minh Dạ nhắm mắt lại, cả người tựa hẳn vào thành ghế, anh lại bị một người phụ nữ đùa giỡn, hơn nữa người này còn là người mà trước đây anh ghét nhất. Đúng là điên mà. Nhìn lướt qua tiểu huynh đệ vẫn đang ngẩng cao của mình, không có chút nào lùi bước. Minh Dạ nghiêng răng nghiêng lợi mắng một tiếng: "Lan San, cô được lắm."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Mẹ kế dụ dỗ con riêng (4)

Nhìn lướt qua tiểu huynh đệ vẫn đang ngẩng cao của mình, không có chút nào lùi bước. Minh Dạ nghiêng răng nghiêng lợi mắng một tiếng: "Lan San, cô được lắm."

Biết rõ mối quan hệ giữa cô và anh mà vẫn còn dám trêu chọc anh, hơn nữa trêu chọc anh xong rồi bỏ chạy còn nhanh hơn thỏ, biết vậy nhưng bản thân anh hết lần này đến lần khác nhảy vào hổ, bị cô trêu đùa nửa vờ kiêu này, khơi gợi dục hỏa trong anh rồi lại bỏ chạy, làm cho lửa dục không chỗ phát tiết.

Nhìn phương hướng Bạch Lăng rời đi, mắt Minh Dạ lộ ra hung quang, ánh mắt u ám thâm thúy, dục vọng nổi lên thiêu cháy toàn thân

"Nữ nhân đáng chết, cô tốt nhất nên cầu nguyện sau này đừng có rơi vào tay tôi."

Hùng hổ dọa dẫm một hồi, bất chợt anh nhìn thấy chiếc giày cao gót màu đen có khảm kim cương mà Bạch Lăng đánh rơi, đưa tay cầm lấy một chiếc đưa lên ngắm nghía, nhúu mày nhìn một lúc lâu, cuối cùng từ khóe môi bật ra hai chữ: "Thật nhỏ..."

Xác thực là rất nhỏ, bàn chân trần kia vốn đã rất nhỏ nhắn, so với bàn tay của anh còn nhỏ hơn, lại vừa trơn vừa mềm, tựa hồ chỉ cần sơ ý một chút là có thể làm trượt mất.

Đáng chết... Rốt cuộc anh đang nghĩ cái gì trong đầu vậy.

Đập tay lái một cái, khởi động động cơ, trực tiếp đi Hoa Dương Sơ Thượng.

Nhà họ Minh đang ở trước mắt, nhưng anh lại không thể trở về, cô gái kia là một quả bom nổ chậm, là yêu tinh, mẹ nó... Sớm muộn gì cũng sẽ bị cô đùa giỡn đến chết.

Minh Dạ là cổ đông lớn nhất của Hoa Dương Sơ Thượng, nhưng chuyện này chỉ có lãnh đạo cấp cao và người trong nội bộ mới biết.

Cho nên khi Minh Dạ vừa đến thì quản lý ngay lập tức chạy ra tiếp đón, trực tiếp dẫn anh đến một trong những phòng V.I.P của Hoa Dương Sơ Thượng.

"Anh Minh, hôm trước mới về một nhóm hàng mới. Tôi lựa chọn mấy món tốt nhất để lại cho anh."

"Đều mang vào đi." Hiện tại anh đang cần gấp một cô gái để tiết hòa.

Hiệu suất làm việc của quản lý rất tốt, không đến một phút liền dẫn vào bốn năm cô gái, dáng người cao gầy, thân hình đầy đặn, đứng xếp hàng trước mặt Minh Dạ, không là loi đưa tình.

Nếu như lúc trước, Minh Dạ sẽ không do dự mà chọn ngay một cô. Thế nhưng hiện tại, không biết vì sao mà nhìn cô nào cũng thấy phát ngán.

"Cả một đám đều cao như cây cột, xấu hết chỗ chê."

Quản lý kinh ngạc, trước giờ Dạ đại công tử luôn luôn thích những cô gái dáng người cao gầy, thân hình đầy đặn sao hôm nay lại... đổi vị.

Quản lý là kiểu người thông minh, khéo hiểu lòng người. Thấy tình huống như vậy, ông ta liền phát tay ra hiệu cho các cô gái kia nhanh đi ra ngoài, sau đó ông ta cũng theo ra. Sau khi ra khỏi phòng, ngay lập tức chọn lựa mấy cô gái về ngoài dịu dàng, thanh thoát đưa vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Mẹ kế dụ dỗ con riêng (5)

Quản lý thực kinh ngạc, trước giờ Dạ đại công tử luôn luôn thích những cô gái dáng người cao gầy, thân hình đầy đặn sao hôm nay lại... đổi vị.

Quản lý là kiểu người thông minh, khéo hiểu lòng người. Thấy tình huống như vậy, ông ta liền phát tay ra hiệu cho các cô gái kia nhanh đi ra ngoài, sau đó ông ta cũng theo ra. Sau khi ra khỏi phòng, ngay lập tức chọn lựa mấy cô gái về ngoài dịu dàng, thanh thoát đưa vào trong.

Xinh xắn đáng yêu, quyến rũ động lòng người, so với những cô gái vừa rồi khác biệt một trời một vực.

Đến lúc này thì Dạ đại thiếu gia mới chịu quay lại nhìn một chút. Nhìn lướt qua một chút, sau đó anh chỉ chỉ về phía cô bé mặc váy ngắn màu đen phía bên trái.

Quần áo bó sát lắt cơ thể non nớt nhưng vẫn có lòi có lõm, mi mắt run run như thể chim non hoảng sợ, nhìn Minh Dạ như thể quái vật.

Biểu cảm và ánh mắt hoảng sợ thể này làm cho Minh Dạ cực kì tức giận, đáng vẻ như là ở đây có ai thiếu nợ cô ta tám trăm vạn vậy.

Anh nhìn không được âm thầm mắng một tiếng "shit"... Tại sao không có ai nhìn giống Lan San một chút.

Ý nghĩ này vừa xuất hiện liền khiến cho thân thể Minh Dạ cứng đờ, sống lưng lạnh buốt như vừa bị ai dội nước lạnh, anh lắc lắc đầu không dám nghĩ tiếp nữa.

Khoát tay ra hiệu cho quản lý dẫn những người còn lại đi ra ngoài, lạnh giọng chế giễu: "Đã bán thân thì đừng có làm bộ làm tịch, làm kỹ nữ còn muốn lập đền thờ trình tiết."

Cô bé nghẹn ngào khóc lóc: "Tôi.. Tôi là bị người ta ép buộc."

Cô biết những cậu ấm nhà giàu đều không thích những cô gái quá chủ động trong chuyện kia, cho nên cô mới giả bộ điềm đạm, đáng yêu. Đáng tiếc cho cô, người hôm nay cô gặp được lại là Minh Dạ.

Minh Dạ nhìn cô ta đầy chán ghét, ra lệnh: "Tự mình cởi."

Nếu như không phải hôm nay cô ta mặc màu đen, anh sẽ không thèm nhìn tới cô ta dù chỉ là một cái liếc nhìn.

Có lẽ người ngoài không biết nhưng anh lại biết rất rõ, tất cả các cô bé trong Hoa Dương Sơ Thượng đều là tự nguyện bán thân, tuyệt đối sẽ không có chuyện bị bức bách, cô bé này vừa nói câu đầu tiên liền lòi đuôi.

Cô bé run rẩy nhìn Minh Dạ, cắn cắn môi tự đem quần áo của bản thân cởi sạch, ngay cả cả đồ lót gọi cảm cũng cởi.

Thật sự mà nói, tốc độ cởi quần áo cũng khá nhanh, hiển nhiên là đã trải qua huấn luyện bài bản. Chỉ là bộ dáng cô ta sau khi cởi còn lấy tay che lại làm cho người ta có chút chán ghét.

"Tôi.. Tôi còn là xử nữ, ngài... Ngài có thể nhẹ nhàng một chút được không?"

Minh Dạ trào phúng nhìn thoáng qua, trực tiếp đem cô ta đẩy ngã, cũng không làm bất cứ chuẩn bị gì, tách hai chân cô bé ra trực tiếp đi vào bên trong. Cô ta dù sao cũng còn là một đứa bé, đau đớn do bị xé rách khiến cô không nhận được hết lên một tiếng, sau đó ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Mẹ kế dụ dỗ con riêng (6)

Minh Dạ trào phúng nhìn thoáng qua, trực tiếp đem cô ta đẩy ngã, cũng không làm bất cứ chuẩn bị gì, tách hai chân cô bé ra trực tiếp đi vào bên trong. Cô ta dù sao cũng còn là một đứa bé, đau đớn do bị xé rách khiến cô không nhận được hết lên một tiếng, sau đó ngất đi.

Không có tiếng khóc sụt sùi làm cho người ta chán ghét, lỗi tai Minh Dạ rốt cuộc cũng được thanh tịnh.

Cuối cùng Minh Dạ dứt khoát cầm lấy chiếc váy che lại khuôn mặt của cô ta, không thèm nhìn mặt, nhắm mắt lại mặc cho dục vọng của bản thân ngang ngược.

Đêm hôm đó trước mắt Minh Dạ là một đôi chân trắng nõn không ngừng đong đưa, bên tai từ đầu đến cuối đều vang vọng hai tiếng:

“Anh trai...”

“Anh trai...”

“Anh trai...”

Thanh âm dịu dàng, quyến rũ khiến cho người dục vọng sôi trào.

Giống như là mê muội rồi, lửa dục trên thân thể đã tiết nhưng trong ngọn lửa lòng, trong máu càng thêm cháy bỏng, nóng rực.

Minh Dạ nằm trên giường, trong đôi mắt, đây là lần đầu tiên anh thấy bức bối như vậy, xao động trong thân thể cũng không có cách nào lắng xuống. Tuy vậy nhưng anh cũng không hề có bất cứ cảm xúc gì đối với cô bé nằm bên cạnh, bây giờ trong đầu anh đều bị hình ảnh cặp đùi nhỏ kia chiếm giữ.

Ba giờ sáng, Minh Dạ bỏ lại cô bé đã gần chết kia, một mình từ Hoa Dương Sơ Thượng đi ra.

Không có mục đích lái xe lao vùn vụt trên đường cái, chờ đến lúc anh dừng lại mới phát hiện ra thì xe đã dừng ở trước cổng nhà họ Minh.

Nửa đêm, nhà họ Minh không một ánh đèn. Màn đêm như tấm màn nhung đen tuyền bao phủ lấy đế quốc do mấy chục đời nhà họ Minh thành lập.

Hầu như không chút do dự, anh đã đi đến dưới lầu. Bạch Lăng ở trên lầu hai, chỉ có chút độ cao như thế đối với Minh Dạ cũng chỉ là chuyện đơn giản như trò bàn tay.

Năm phút sau, Minh Dạ đã nghiêng người nằm ở bên cạnh Bạch Lăng, trong ánh mắt anh nhìn cô tràn đầy nghi hoặc, không hiểu, mâu thuẫn, giãy dụa...

Cô bây giờ thật yên tĩnh, không màng danh lợi, vẫn quyến rũ mềm mại như cũ nhưng không còn vẻ yêu mị như lúc trên xe.

Nhưng như vậy vẫn làm cho anh không chút nào bình tĩnh được.

Anh cũng không hiểu, tại sao sau khi cô quyến rũ anh, người trở nên bất an xao động cũng chỉ có mình anh.

Cuối cùng vẫn không nhận được mà cúi người, ngậm chặt lấy đôi môi yêu kiều kia.

Minh Dạ giống như người trúng độc sắp chết tìm được thuốc giải, tất cả khó chịu trong nháy mắt tan thành mây khói.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Mẹ kế dụ dỗ con riêng (7)

Minh Dạ giống như người trúng độc sắp chết tìm được thuốc giải, tất cả khó chịu trong nháy mắt tan thành mây khói.

Kể từ thời khắc chạm vào đôi môi này, cảm ký, luân lý, đạo đức gì đó đều... không tồn tại.

Nhẹ nhàng tách mở hai cánh môi, tham lam tiến vào bên trong khám phá, muốn đem nụ hôn này kéo dài đến vô tận.

Minh Dạ chưa từng có kinh nghiệm hôn với bất cứ ai, anh chưa từng hôn qua bất kỳ người con gái nào, mặc dù anh không ràng buộc sinh hoạt của bản thân nhưng cũng không muốn hôn môi với những cô gái bán hoa bên ngoài. Cũng không vì lý do gì cả, chỉ là anh không muốn mà thôi. Thế nhưng hiện tại, người con gái bên dưới anh là một ngoại lệ.

Khoảnh khắc ngậm chặt cánh môi cô, trong lòng chỉ muốn giữ mãi như thế này, có hôn bao nhiêu cũng không đủ. Hành động vụng về, mặc cho bản năng thúc đẩy, trong khoang miệng thơm tho của cô, liếm láp, khám phá.

Vốn dĩ Bạch Lăng đang ngủ rất ngon, tự nhiên lại cảm thấy có chút khó thở, ngực giống như đang bị vật gì đó đè lên khiến cho cô không thể hô hấp, trên môi còn truyền đến cảm giác đau đớn. “Ưm” một tiếng, Bạch Lăng tỉnh dậy, nhúu nhúu mi, trên gương mặt mang theo vài phần khó chịu.

Bạch Lăng ngồi dậy, mẫn mẫn cánh môi mềm còn lưu lại cảm giác rất chân thực. Cô quay người nhìn về hướng của sổ lớn. Giờ phút này, cửa sổ bị mở ra, ánh trắng từ ngoài rọi vào, hắt lên trên nền đất, màn cửa to lớn bị gió thổi bay mà không ngừng phấp phới, hết như một đôi cánh thiên sứ. Trong không gian còn vương vấn một mùi hương nhẹ, không thể phân biệt được là mùi gì, rất dễ chịu, rất quen...

Giống như... lúc trước khi cô ngủ trong xe của người nào đó, cả người dựa vào người người ta, là mùi hương đó.

Bạch Lăng cắn cắn đầu ngón tay, nghiêng đầu nhìn một hồi rồi cười khanh khách, lên tiếng. Thanh âm trong trẻo, vang lên trong màn đêm nghe rất êm tai.

Tóc dài đen nhánh xả xuống sau lưng, thỉnh thoảng lại bị gió thổi bay, khuôn mặt ngây thơ mà quyến rũ tựa như Hải Yêu trên biển, thường dùng sắc đẹp và tiếng ca để mê hoặc các thủy thủ.

Ngón tay mảnh khảnh miết nhẹ cánh môi hơi sưng đỏ, cười nói: “Hơn nửa đêm còn chạy đến đây làm trò mèo trộm đồ tanh, cẩn thận.. Coi chừng bị cá cắn miệng đấy.”

Ngoài cửa sổ thực yên tĩnh, hoàn toàn không có chút tiếng động nào, duy chỉ có một người đang treo mình dưới bệ cửa sổ, vẻ mặt thịnh nộ, cực kì âm trầm. Thực sự rất muốn nhảy vào trong, để cô xuống giường, mạnh mẽ làm một hồi, cho cô biết cái gì là trời cao đất rộng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Mẹ kế dụ dỗ con riêng (8)

Minh Dạ anh đời này còn chưa từng chịu qua vẻ chật vật như vậy, anh vừa rồi tại sao phải chạy, không phải là hôn cô thôi sao, có gì mà ghê ghớm chứ, cô được anh hôn hẳn là cảm thấy vinh hạnh mới đúng.

Nhưng tận đáy lòng anh lại có một giọng nói vang lên: Rõ ràng là anh đang chột dạ!

Đúng vậy, Minh Dạ từ trước tới nay đều là người kiêu ngạo không ai bì nổi, cho tới bây giờ cũng chưa từng biết chột dạ là cảm giác gì, và anh căn bản cũng không muốn chột dạ.

Nhưng mà lúc này... anh không muốn biết, dù biết, anh cũng không thừa nhận, nhưng không thừa nhận cũng không được.

Anh không dám đối mặt với ánh mắt Bạch Lăng khi cô tỉnh lại.

Bị một cô gái làm cho anh nửa đêm không ngủ được, đứng đón gió lạnh bên cửa sổ, Minh Dạ thật sự có chút khinh bỉ mình, anh đã dần cảm nhận được sự báo thù của Bạch Lăng dành cho mình rồi.

Anh hết lần tới lần khác suy nghĩ tính kế với cô gái trong phòng, còn Bạch Lăng lúc này thì đang ngồi xếp bằng ở trên giường, một tay chống cằm, một tay còn lại nhàm chán giơ lên quần quần mấy sợi tóc trên đầu.

Liếc mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, cười tà...

"Mèo con à, em không vào đây sao? Bây giờ ở bên ngoài rất lạnh... nếu em vào đây, chị có thể chia cho em một nửa chăn nha!"

Tay Minh Dạ run lên, suýt chút nữa ngã ngửa.

Mèo con? Chị?

Lan San, cô thực là muốn chết rồi sao?

Bạch Lăng không nghe được lời hồi đáp, tiếp tục nói: "Em thực sự không muốn vào sao? Thật sự là khó chiều nha, hơn nửa đêm rồi, không phải là đói bụng muốn đi tìm thức ăn đó chứ? Quả thực ở đây có rất nhiều thức ăn nha."

Âm thanh thanh thúy, mềm nhũn, mang theo vài phần nũng nịu, hơn nữa lại vang lên trong đêm tối, có chút không khí mập mờ, khiến cho người nghe không nhìn được phải suy nghĩ.

"Con mèo" Minh Dạ ngoài cửa này, chính là khó chịu vì "đói", chưa tìm được thức ăn nên mới chạy tới đây tìm cách "giảm đói".

Mà Bạch Lăng, chính là cách "giảm đói" mà anh đang tìm.

Câu nói đó vẫn vang lên bên tai Minh Dạ, Lan San... sao cô đột nhiên lại nói như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Mẹ kế dụ dỗ con riêng (9)

Bạch Lăng ngáp một cái: "A, thật là đáng ghét, mời em thật là khó, chị đây không để ý tới em nữa, đóng cửa lại để ngủ, mặc kệ em ở ngoài đó!"

Cô từ trên giường đi xuống, để chân trần đi tới cửa sổ, nhìn bên ngoài vắng tanh.

Bạch Lăng dựa trên cửa sổ, nhìn một hồi, cách đó không xa chỉ có một chiếc xe, lao đi với một tốc độ cực nhanh.

A, tốc độ đó, ngoại trừ người đàn ông không muốn sống kia thì còn ai có thể có được tốc độ như vậy?

Bạch Lăng dần dần cốt một cái: "Tâm tình thật tốt, tối nay... thật là một buổi tối tối đẹp!"

Tại sao, tại sao, cô luôn có cảm giác mình ngày càng giống một người phụ nữ xấu xa rồi, tại sao lại có suy nghĩ đó với con riêng của mình, tại sao?

Bạch Lăng quay lại giường, lộn qua lộn lại hai vòng, mang theo vấn đề này đi vào giấc ngủ.

Bạch Lăng ngủ rất say, mãi đến chính giờ sáng hôm sau mới tỉnh lại.

Còn chú mèo nào đó phải chật vật chạy chốn, lái xe lên núi, một mình ở đó đón gió lạnh.

Buổi sáng, khi Bạch Lăng xuống lầu ăn sáng, thái độ của quản gia đối với cô quả nhiên có chút cải biến.

Mặc dù không quá rõ ràng, nhưng cô vẫn cảm nhận được, quản gia đối với cô không còn như kiểu trước đây nữa, tuy biểu hiện bề ngoài thì cung kính nhưng bên trong không hề ưa cô, còn bây giờ dường như đã bắt đầu coi cô là bà chủ Minh thực sự rồi.

Sau khi bụng bữa sáng lên, quản gia đứng phía sau, báo cáo với cô: "Bà chủ, bác sĩ Vệ mới vừa nãy tới tìm cô!"

"Bác sĩ Vệ? Bác sĩ Vệ nào?" Người đầu tiên Bạch Lăng nghĩ tới là Vệ Thạc Nhân, nhưng Vệ Thạc Nhân sao lại tới tìm cô chứ?

"Chính là... bác sĩ lần trước ở bệnh viện!"

"Ồ... ông nói là Vệ Thạc Nhân sao, anh ta tìm tôi làm gì? Tôi và anh ta cũng chẳng quen biết!"

"Sau khi bà chủ xuất viện, vẫn chưa kiểm tra lại lần nào, cho nên anh ta gọi điện tới nói, mười giờ sẽ qua đón bà chủ!"

"Hả?" Bạch Lăng mở to mắt, Vệ Thạc Nhân tự nhiên tới tìm cô, cũng không hỏi cô có đồng ý hay không đã muốn đón người rồi sao?

Mang theo ánh mắt đầy nghi ngờ, Bạch Lăng ăn qua loa bữa sáng xong, Vệ Thạc Nhân tới trong lúc cô vẫn đang buồn bực...

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Mẹ kế dụ dỗ con riêng (10)

Mới vừa thấy anh ta cô liền hỏi: "Tại sao phải kiểm tra lại chứ, tôi cảm thấy người mình rất tốt!"

"Cô lần trước bị cộng đầu, rất có thể sẽ để lại di chứng, lý do ổn thỏa rồi chứ? Mau đi kiểm tra lại một lần cho tốt đi!"

Vệ Thạc Nhân chính là một bác sĩ lành nghề, cách nói chuyện vô cùng khôn khéo, dù là không có bệnh, nghe lời anh ta nói ra cũng sẽ thành có bệnh.

Bạch Lăng có chút không tình nguyện, nhưng vẫn là ngoan ngoãn đi lên xe của anh ta.

Hai mươi phút sau, Bạch Lăng thấy xe đi lướt qua cổng bệnh viện, nhưng không có dừng lại.

Cô nghi ngờ hỏi: "Anh không phải là muốn đưa tôi đi kiểm tra lại sao?"

Vệ Thạc Nhân trên mặt đầy vẻ hài hước: "Nếu không nói là kiểm tra lại, cô sẽ chịu đi theo tôi sao?"

"Cái này... chắc là không rồi, chỉ là, tôi là một người phụ nữ góa chồng, không thích hợp để ra ngoài với người đàn ông khác!"

Vệ Thạc Nhân thấy vẻ mặt nghiêm túc của Bạch Lăng, không nhìn được bật cười: "Tại sao không thích hợp? Dù sao chúng ta làm việc đều không để lộ ra ngoài!"

"Vậy anh... tại sao còn để tôi xuất viện?" Chúng ta cũng không quen nhau mà...

"Sau khi cô mất trí nhớ, sẵn tiện tôi hôm nay lại đang rảnh, vậy nên muốn tìm tạm một người cho đỡ buồn!"

Đối với loại người như Vệ Thạc Nhân, đáy lòng Lan San mặc dù vẫn có cảm giác bài xích, nhưng khi nhìn thấy vẻ cô đơn nhàn nhạt trên khuôn mặt anh ta, cô vẫn không có cách nào nhẫn tâm cự tuyệt.

Vệ Thạc Nhân là một người rất tâm lý, hiểu được lòng người, làm việc gì cũng đều để ý đến sở thích của Bạch Lăng.

Buổi trưa Vệ Thạc Nhân dẫn Bạch Lăng vào ăn cơm trưa tại một tiệm cơm Tây.

Nhưng nhưng mới vừa bước vào quán chưa được bao lâu, cả người Bạch Lăng đã cảm thấy khó chịu, cô luôn có cảm giác dường như có một ánh mắt sắc bén đang nhìn mình, khiến cô không được tự nhiên.

Xoay người nhìn xung quanh một vòng, Bạch Lăng rốt cuộc nhìn thấy một người đang đứng trên lầu, ánh mắt nhìn cô.

Thần sắc khó chịu, ánh mắt kia có cảm giác như nước sôi 100 độ C vậy!

Bạch Lăng tròn tròn mắt, sao anh lại đột nhiên xuất hiện ở đây?

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Mẹ kế dụ dỗ con riêng (11)

Hai người cứ trừng mắt nhìn nhau như vậy, ánh mắt chạm vào nhau, tia lửa văng khắp nơi.

Bạch Lăng có thể cảm thấy được lửa giận của Minh Dạ, thế nhưng... cô có chút không rõ.

Anh hẳn là đang giận cô là một người phụ nữ góa chồng ban ngày ban mặt lại ngồi ăn chung một chỗ với người đàn ông khác, hay là vì... đêm qua cô đã có ý trên đầu anh, hay là vì cả hai?

Vừa nghĩ như vậy cô liền thấy chột dạ, bất kể là từ chuyện này, hay là vì chuyện đêm hôm qua, Minh Dạ đều có lý do để ghét cô.

Vệ Thạc Nhân thấy Bạch Lăng ngắc ngứ đầu hồi lâu không nhúc nhích, liền nhìn thoáng qua hướng cô đang nhìn, lập tức thấy Minh Dạ, cũng có chút kinh ngạc, sau đó thần nhiên nở một nụ cười với anh.

Nụ cười này không có ý gì, nhưng ở trong mắt Minh Dạ, nó lại giống như anh ta đang ra oai, thị uy với anh vậy.

Thực ra Vệ Thạc Nhân rất oan uổng, anh không hề có ý gì, trong quán ăn gặp được người quen, chẳng lẽ phải coi như không nhìn thấy gì sao?

Cậu chủ nổi giận, tính khí của anh nguyên bản rất biết kiềm chế, nhưng bây giờ vậy mà lại vì một người mẹ kế mà liên tiếp chịu kích động.

Sở Tiều rất thức thời nhìn Minh Dạ, sau đó tránh sang một bên, mắt thấy anh giống như một cơn gió quét xuống tầng dưới, tốc độ đó không khỏi khiến cho Sở Tiều nhớ tới người trên núi tối hôm qua.

Bạch Lăng thoáng cái đã thấy hình ảnh của Minh Dạ biến mất, đầu còn chưa kịp ngoảnh lại, trước mắt đã hiện lên một bóng người đàn ông cao tao bao lấy cô.

Hắn khí bỗng bao phủ, Bạch Lăng háng giọng, hơi lúng túng cười nói: "Minh Dạ... anh... sao anh lại tới đây? Anh ăn cơm chưa?"

Minh Dạ giống như một âm binh, ánh mắt lạnh như băng nhìn Bạch Lăng, khiến cô toàn thân đều khó chịu.

"Cô có thể ở đây ăn cơm với người đàn ông khác, vậy thì tôi tại sao lại không thể tới?"

Bạch Lăng nổi giận, vì sao anh lại nói cô như vậy.

"Minh Dạ, anh lại phát điên gì vậy, tôi tại sao không thể ăn cơm cùng người khác, tôi làm việc gì đều quang minh chính đại, anh đừng tưởng cũng giống anh, hơn nữa đêm không chịu ngủ còn muốn ra ngoài làm loạn!"

Trên mặt Minh Dạ thoáng hiện lên vẻ xấu hổ trong nửa giây, nhưng rất nhanh liền khôi phục bình thường, trừng mắt nhìn Bạch Lăng, gằn nhẹ nói: "Nếu như không có những chuyện tốt mà cô làm, buổi tối tôi sẽ chạy loạn như vậy à!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Mẹ kế dụ dỗ con riêng (12)

Trên mặt Minh Dạ thoáng hiện lên vẻ xấu hổ trong nửa giây, nhưng rất nhanh liền khôi phục bình thường, trừng mắt nhìn Bạch Lăng, gằn nhẹ nói: "Nếu như không có những chuyện tốt mà cô làm, buổi tối tôi sẽ chạy loạn như vậy à!"

Bạch Lăng bị anh nói có chút đuối lý, ngày hôm qua đúng là do cô mượn hơi cùn, làm vài chuyện không phải với anh, nhưng anh cũng không thể nào nửa đêm chạy tới phòng cô, còn... hôm trộm cô.

Thân phận của cô tuy là mẹ kế của anh, tuy thân thể này là vậy, nhưng... linh hồn thì lại không.

"Dù sao, những chuyện đó tôi cũng không phải cố ý, anh dựa vào cái gì mà nổi nóng với tôi chứ, cùng lắm thì chúng ta hòa nhau!"

Vệ Thạc Nhân vẫn im lặng một bên, nhìn hai người đang chanh chấp, con người sau kính mắt không rõ đang nghĩ gì.

Ánh mắt Minh Dạ nhìn Bạch Lăng, sau đó lại quét sang người Vệ Thạc Nhân, rồi hất tay chỉ cô: "Cô đi về cho tôi!"

Bạch Lăng đẩy tay anh ra: "Minh Dạ, anh phát điên gì vậy, tôi còn chưa ăn cơm, tôi không đi..."

Đầu ngón tay tiếp xúc với mu bàn tay của Minh Dạ, Bạch Lăng liền cảm thấy không đúng, nhìn kỹ khuôn mặt anh, lại thấy có chút hồng hồng.

Cô không nhịn được hỏi: "Minh Dạ, anh... sao người anh nóng như vậy... có phải là..."

Bạch Lăng nói liền giờ tay lên sờ trán anh, quả nhiên, nhiệt độ rất cao, cao khiến mức tay cô run lên một cái.

Cô nhất thời nổi nóng, người này đã nóng tới như vậy, còn muốn ra đây đòi co với cô sao.

"Người nóng như vậy còn muốn ra đây làm loạn, Minh Dạ, anh không muốn sống nữa rồi hay sao, đi, mau về nhà đi!"

Bạch Lăng không chút suy nghĩ, nào còn tâm để ý tới chuyện ăn, công cụ kiếm tiền nhà họ Minh nếu như bị bệnh, vậy thì ai nuôi cô cùng cả một gia đình lớn đây chứ.

Cô chỉ nóng lòng lo cho Minh Dạ, chỉ nghĩ tới chuyện anh hiện tại đang bị bệnh, lại quên mất, người đàn ông bên cạnh mình lúc này cũng là một bác sĩ, mà Minh Dạ cần nhất bây giờ chính là một bác sĩ.

Minh Dạ không tránh khỏi khó hiểu nhìn Bạch Lăng, nhưng mục đích chính của anh cũng là rời khỏi đây, nếu cô hiện tại muốn đi, anh đương nhiên cũng không phải đối.

Xoay người nhìn thoáng qua Vệ Thạc Nhân, anh ta vẫn ngồi đó không di chuyển, ánh mắt hai người đàn ông thoáng giao nhau giữa không trung.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Mẹ kế dụ dỗ con riêng (13)

Với một vận tốc ánh sáng, sát khí văng ra toán loạn, Bạch Lăng đi trước kéo một cái, Minh Dạ suýt chút nữa ngã quỵ.

Anh quay đầu kinh ngạc nhìn Bạch Lăng, người phụ nữ này từ bao giờ lại trở nên mạnh như vậy?

Đến khi hai người rời khỏi nhà hàng, Sở Tiểu đã chạy xe tới ngoài cửa, vừa lên xe Bạch Lăng vừa hỏi Sở Tiểu: "Cậu chủ của mấy người sốt thành như vậy mà các người vẫn cho anh ta ra ngoài sao?"

Sở Tiểu cực kỳ oan uổng: "Bà chủ, điều này sao có thể trách tôi chứ, tôi làm sao dám đi quản cậu chủ Minh? Lại nói, cậu chủ Minh từ nhỏ tới lớn đều chưa từng bị bệnh mà!"

Bạch Lăng vừa nghe liền kỳ quái, tự tay sờ chán Minh Dạ: "Minh Dạ, anh nói, sao người anh lại nóng như vậy chứ?"

Minh Dạ có chút không tự nhiên quay đầu đi chỗ khác, anh cũng không thể nói rằng đêm qua mình "dục hóa công tâm", vì vậy lái xe đến đỉnh núi đón gió lạnh được.

Giả bộ ra vẻ không nhận được: "Cô quản nhiều như vậy làm gì?"

"Anh... anh nghĩ tôi muốn quản anh sao, nếu không phải tôi là mẹ kế của anh, vậy thì tôi còn lâu mới thêm đi quản người như anh!"

Sau khi cô nói ra hai chữ mẹ kế, không hiểu sao anh nghe lại có chút chói tai, anh thẳng thắn tựa vào chỗ ngồi để nghỉ ngơi, không thèm nghe Bạch Lăng ở một bên kêu la.

Một đêm không ngủ, anh bây giờ quả thực có chút buồn ngủ rồi.

Bạch Lăng hồi lâu không thấy anh lên tiếng, lúc này mới cảm thấy khó hiểu quay đầu lại, mới nhìn thấy anh không biết đã ngủ từ bao giờ.

Không khỏi nhỏ giọng oán giận: "Tên thối nhà anh, vậy mà dám ngủ sao?"

Tự tay cô đẩy anh một cái, không nghĩ tới thân thể anh lập tức nghiêng qua hướng cô, toàn bộ trọng lượng đè lên người cô, khiến cô có chút hít thở không thông.

Bạch Lăng cố gắng hết sức đẩy anh ra, nhưng đẩy được một nửa thì không còn sức để đẩy tiếp nữa.

Sở Tiểu tốt bụng kêu lên: "Bà chủ, bà chủ trước tiên có thể cho cậu chủ Minh gối đầu lên chân, như vậy sẽ đỡ nặng hơn!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 72: Mẹ kế dụ dỗ con riêng (14)

Mới vừa nói xong ánh mắt Bạch Lăng đã nhìn anh ta như phi đao, khiến anh ta sợ đến ngậm miệng.

Nhưng Bạch Lăng vẫn dựa theo lời cậu ta để Minh Dạ gối đầu lên đùi mình, mặc dù có chút không tình nguyện.

Ở trước mặt người khác, cô vẫn là muốn giữ một chút khoảng cách với Minh Dạ, thân phận giữa hai người quá mức xấu hổ, chồng sau khi chết, mẹ kế

và con riêng tuổi tác không chênh lệch bao nhiêu, điều này thực sự khiến người ta không nhận được mà suy nghĩ.

Sở Tiểu lái xe rất ổn, vừa đi thảnh thơi vẫn nhìn động tĩnh hai người ngồi phía sau.

Bạch Lăng nghiêng đầu nhìn bên ngoài cửa sổ, Minh Dạ gối đầu lên đùi cô, thu lại vẻ kiêu ngạo bình thường, từ bỏ cái vỏ bọc cậu chủ Minh, nhìn anh lúc này cũng chỉ như một người đàn ông bình thường khi bị bệnh mà thôi.

Sở Tiểu cảm thấy, đó là một hình ảnh rất đẹp, chỉ ít anh ta cảm thấy như vậy.

Hoặc là không biết cậu chủ có thực là đang ngủ, hay là...

Nếu như nói người hiểu Minh Dạ nhất trên đời này, chỉ có thể là Sở Tiểu, anh ta từ nhỏ đã đi theo bên người Minh Dạ.

Khi Sở Tiểu biết nhận thức, Minh Dạ luôn là một người ở dưới bất kỳ hình thức nào cũng sẽ không giao phó bản thân mình cho người khác, anh tự cao tự đại, đối với anh cũng có lòng phòng bị.

Có đôi khi Sở Tiểu cảm thấy, Minh Dạ quả thực không phải là một con người, bởi vì ở chung hơn hai chục năm, anh ta chưa bao giờ nhìn rõ được cực hạn của Minh Dạ ở đâu, anh... mạnh mẽ quá đáng, quá mức thu mình.

Minh Dạ đứng ở trên cao, không ai có thể với tới, cho dù là lớn lên cùng anh, anh ta cũng chỉ có thể đứng từ xa mà ngắm nhìn, ngưỡng mộ anh mà thôi.

Cuối cùng cũng tới nhà họ Minh, Bạch Lăng cảm thấy hai đùi đã sắp mất đi cảm giác rồi, ngược lại không phải là vì thời gian dài, mà là... cậu chủ Minh đây thực sự là quý như vàng!

Bạch Lăng khẽ rung người đàn ông phía dưới: "Minh Dạ, tỉnh lại đi, đến nhà rồi, nhanh lên một chút, chân tôi sắp gãy rồi!"

Anh bất động, Bạch Lăng nói thêm lần nữa, anh vẫn không có phản ứng.

Cô đưa ngón tay tới gần người anh, âm ngoan nói: "Anh... anh bất tỉnh đừng trách tôi ra tuyệt chiêu nha!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Anh trai, anh xấu hổ (1)

Minh Dạ vẫn không có nhúc nhích, Bạch Lăng lập tức lấy hai tay bóp chặt lấy mũi anh, thẳng đến khi Minh Dạ không thể hô hấp, rốt cuộc ghen tị...

"Này, cô rốt cuộc đang làm gì vậy, muốn giết người sao?"

Bạch Lăng nhú mày lại, không vui nói: "Giết người? Cậu ám nhà anh sắp làm chân tôi gãy ra rồi, anh mau dậy cho tôi!"

Minh Dạ lúc này mới phát hiện mình đang gối lên đùi Bạch Lăng, trong lúc nhất thời liên nghĩ người, bên tai lại hiện lên một mảng hồng hồng, khó trách vừa rồi lại cảm thấy thoải mái như vậy.

Bỗng nhiên Bạch Lăng chợt phóng đại, ánh mắt đầy mị lực nhìn anh, dùng âm lượng mà chỉ hai người mới có thể nghe được, ní non như một người tình: "Anh trai à, anh xấu hổ sao?"

Ầm ầm, bên tai Minh Dạ chợt như có một tiếng sấm vang lên.

Anh chợt đẩy Bạch Lăng ra, giống như là đang chạy trốn chết, mở cửa xe phi ra thật nhanh.

Bạch Lăng ngậy người trong chốc lát, lập tức cười đến ôm bụng.

Sở Tiểu giả cầm giả điếc tại chỗ, lúc này cũng đã xuống xe đuổi theo Minh Dạ.

Anh ta không hề thấy được, người đàn ông mới vừa rồi đỏ mặt chạy trốn kia đâu còn là Minh Dạ uy danh hiển hách, còn cô gái cười tươi như hoa trong xe cũng đâu phải là bà Minh trước nay mang đầy tiếng xấu.

Bạch Lăng cười đến chảy cả nước mắt, cô ngày càng cảm thấy Minh Dạ giống như một người đàn ông bình thường, cũng vừa lúc bắt đầu nhận thức được người đàn ông cao cao tại thượng cách xa trần thế này.

Xoa đôi chân còn hơi tê tê, Bạch Lăng nhảy xuống xe, hai chân khần trương đuổi theo Minh Dạ, cười hô lên:

"Minh Dạ... con trai... vừa rồi con thật là dễ thương nha!"

Đôi chân Minh Dạ lập tức lao đảo, suýt chút nữa ngã quỵ, anh tức giận quay đầu, hung tợn trừng mắt nhìn Bạch Lăng đang cười đến vô tội, anh thực sự muốn bóp chết cô gái này rồi.

Nếu như cô vẫn là một người khiến người ta phải chán ghét như trước thì tốt, nếu như cô vẫn là Lan San lúc trước!

Như vậy anh có thể không chút do dự mà cho cô một viên đạn, nhưng bây giờ... cái gì cũng thay đổi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Anh trai, anh xấu hổ (2)

Mặc dù anh trăm ngàn không muốn thừa nhận, nhưng mà, chuyện đó thực sự đã xảy ra rồi.

Bạch Lăng đã chuẩn bị nghênh đón sự phẫn nộ của Minh Dạ, nhưng không nghĩ tới sau đó, anh nhìn cô thật sâu, rồi xoa người đi vào nhà.

Đề lại Bạch Lăng đứng một mình tại chỗ, cô nghi ngờ nghĩ thầm, tính khí của cậu ấm này càng ngày càng khó hiểu rồi.

Mới vừa rồi ở quán ăn đó ánh mắt anh nhìn cô còn đầy lạnh lùng và chán ghét, vậy mà...

Quản gia nhìn thấy Minh Dạ và Bạch Lăng cùng nhau trở về, ông liền sửng sốt, quan hệ giữa cậu chủ Minh và bà chủ từ khi nào trở nên tốt như vậy rồi, vậy mà có thể cùng nhau trở về.

Bạch Lăng hỏi: "Quản gia, trong nhà còn thuốc hạ sốt không?"

"Có chuyện gì sao bà chủ, bà chủ bị ốm sao?"

Bạch Lăng lập tức lên án Minh Dạ: "Không phải tôi, là cậu chủ, mau đi tìm thuốc cho cậu ấy rồi gọi bác sĩ tới khám, người cậu ấy rất nóng!"

Quản gia tròn tròn mắt: "Bà chủ xác định là cậu chủ Minh bị ốm sao?"

"Đương nhiên!"

Bạch Lăng xoa xoa cái trán, trong ý thức những người này dường như đã không thể đối đãi với Minh Dạ như một người bình thường nữa rồi.

"Có thể cậu ấy khỏe mạnh hơn người, nhưng cũng không phải thần, nếu là người, chắc chắn sẽ có lúc đau ốm!"

Bước chân Minh Dạ thoáng dừng lại một chút, liền lập tức bước nhanh tới phòng mình, đóng cửa lại.

Dựa vào cánh cửa vững chắc, quả thực từ nhỏ tới lớn đây là lần đầu tiên có người nói anh như vậy.

Từ lúc anh ra đời, số mệnh anh đã định là nười thừa kế gia sản khổng lồ nhà họ Minh, không ai biết từ bé anh đã phải chịu sự giáo dục như thế nào.

Anh chỉ có thể dùng 2 từ để nói, tàn khốc!

Anh có cha, có mẹ, nhưng chưa từng một ngày được cảm nhận tình yêu thương của họ, chưa bao giờ biết đến "nhà" rốt cuộc có cảm giác ra sao!

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Anh trai, anh xấu hổ (3)

"Nhà" chữ này đối với anh mà nói, cũng chỉ là một chữ có trong sách mà thôi, không hơn.

Bởi vì thân làm người thừa kế, anh nhất định phải kiên cường, không thể dựa vào bất kỳ ai, không thể có nhược điểm, không thể có bất kỳ tình cảm gì, tình thân cũng không!

Cha mẹ anh cho tới bây giờ đều là thờ ơ, nghiêm khắc...

Khi còn bé anh cũng từng ao ước như những đứa trẻ khác, nhưng sau này thì anh đã biết, anh vĩnh viễn sẽ không được trải qua quãng thời gian như vậy.

Bởi vì anh là Minh Dạ, là con của nhà họ Minh, là người kế nhiệm chức vị chủ nhà họ Minh.

Trên người anh kế thừa chính là tài sản khổng lồ nhà họ Minh, mà số tài sản khổng lồ đó, cũng đồng thời là một áp lực khổng lồ.

Khiến anh thậm chí đã quên mất, mình cũng chỉ là một người đàn ông bình thường.

Tiếng đập cửa vang lên cắt đứt tâm tư của Minh Dạ, anh tưởng là quản gia, rất nhanh liền ổn định lại tâm tình, đi tới trước tủ quần áo, thay đồ ở nhà sau đó mở miệng nói: "Vào đi!"

Nhưng không nghĩ tới người tiến vào lại là "mẹ kế".

Bạch Lăng tay bưng một bát nước, một tay cầm lọ thuốc nói: "Qua uống thuốc đi!"

Cô vốn là không nghĩ sẽ đến, nhưng quản gia tìm được thuốc lại đưa cho cô, nói cái gì mà Minh Dạ bị bệnh, cô là mẹ kế nên quan tâm chăm sóc con riêng một chút, Bạch Lăng liền bắt đầu đi tới đây.

Minh Dạ nhú mày, quát lên: "Ai cho cô vào đây?"

Bạch Lăng liếc mắt một cái: "Đương nhiên là anh, lẽ nào phòng của anh còn có cấm kị khác sao?"

Ở cùng nhau lâu như vậy, đây là lần đầu tiên Bạch Lăng bước vào phòng của Minh Dạ.

Căn phòng màu xám trắng, lấp đặt vài thiết bị nhỏ gọn, khiêm tốn như lại có chút xa hoa, không công bằng nha, tại sao phòng của anh lại lớn hơn phòng cô nhiều như vậy.

Minh Dạ gắt gao nhìn cô: "Không sai, có!"

"Cái gì?"

Bạch Lăng vừa mới hỏi xong, bỗng nhiên bên hông liền cảm thấy căng thẳng, cả người bị Minh Dạ kéo vào trong lòng, hơi nóng trên người anh cuộn cuộn ập tới...

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Anh trai, anh xấu hổ (4)

Khí tức mãnh liệt trên người Minh Dạ khiến cho Bạch Lăng có chút hoảng hốt, ngay cả nước trong bát tràn ra ngoài, đổ lên quần áo hai người cũng không hề phát hiện.

Cơ thể nhỏ bé bị Minh Dạ ôm vào trong lòng, nhưng anh cũng không hề làm những động tác thân cận hơn.

Nhưng Bạch Lăng lại cảm thấy tình cảnh lúc này so với khi ở trên xe càng khiến tim người ta đập nhanh hơn.

Có lẽ bởi vì sốt mà khỏe mắt Minh Dạ không còn vẻ lạnh lùng thường ngày, ngược lại mang theo nhiệt độ nóng rực của cơ thể anh, ánh mắt thâm thúy đến nỗi chỉ cần người ta đi vào, liền sẽ không còn đường để ra ngoài nữa.

Anh cúi đầu nhìn sắc mặt ngày càng đỏ của Bạch Lăng, cuối cùng chậm rãi nói:

"Một người mẹ kế liên tiếp quyến rũ con riêng của chồng, cả ngày muốn chạy tới phòng của tôi, tôi có thể không ra lệnh cấm với cô sao?"

Bạch Lăng không dám nhìn vào mắt Minh Dạ, trái tim trong ngực đã sắp nhảy ra ngoài tới nơi rồi, lời nói cũng trở nên ấp úng.

"À... cái kia... tôi... tôi quên mất, nhưng tôi cũng chưa thành công mà! Anh bây giờ vẫn là một thân trong sạch!"

Bạch Lăng cảm thấy nhiệt độ từ trên người anh truyền tới khiến cô sắp bốc cháy rồi, liền muốn đẩy Minh Dạ ra, nhưng hai tay đều bị anh giữ lấy.

"Minh Dạ, anh đừng như vậy, người anh đã rất nóng rồi, trước tiên uống thuốc đã có được không?"

Minh Dạ cúi đầu, chôn trên vai Bạch Lăng, nhắm mắt lại, giống như là người đang nói mơ.

"Lan San, cô biết không? Trước kia cô rất đáng ghét, nhưng bây giờ so với trước kia còn đáng ghét hơn, cô nói tôi nên làm thế nào bây giờ?"

Không phải anh ghét Lan San của hiện tại, mà là ghét anh dần dần không kiểm soát được bản thân mình.

Khỏe miệng Lan San co quắp, xin cậu đẩy cậu ầm à, dù anh có thật sự chán ghét người khác thì cũng đừng nói thẳng ra miệng như vậy có được hay không, thực là làm người khác đau đớn lắm.

Nhưng cô bây giờ không muốn tính toán với một người bệnh, chỉ có thể nghe theo lời anh: "Được được được, tôi đáng ghét, anh uống thuốc trước đi đã!"

Minh Dạ chôn mặt ở vai cô không chịu đứng lên, giống như một đứa bé: "Không uống, nghe nói uống thuốc rất đáng!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Anh trai, anh xấu hổ (5)

Bạch Lăng lập tức bị sắc rồi: "Khụ khụ... không phải, anh lớn như vậy rồi, sao còn sợ thuốc đắng nữa, không uống thuốc sẽ không khỏi được bệnh đâu, mau lên, đứng lên uống đi!"

Cô có chút hoài nghi, người đàn ông đang ăn vạ mình lúc này không phải là một người đàn ông luôn luôn lạnh lùng cao ngạo sao?

"Tôi không sao... chỉ là đầu hơi không tỉnh táo!"

Bạch Lăng lần này thực sự lo lắng rồi, còn nói không sao, anh thậm chí nói tới mê sáng như vậy rồi.

Cô nhẹ giọng nói: "Minh Dạ... đứng lên, nên giương nằm trước đã, đầu óc anh choáng váng có lẽ là vì buồn ngủ thôi..."

Không nghĩ tới lúc này, trên vai lập tức có động đậy, Bạch Lăng vui mừng, thì ra anh là muốn ăn mềm không ăn cứng.

Bạch Lăng dùng tay lấy thuốc cho Minh Dạ, chặt vật đưa Minh Dạ tới bên giường, trong miệng còn không ngừng dỗ giống như dỗ trẻ con: "Ngoan, nằm xuống, nằm xuống, đúng vậy, chính là như vậy!"

Mười phút sau, Bạch Lăng cuối cùng cũng dỗ được anh, cho anh uống hết chỗ thuốc trên tay.

Cô lau mồ hôi trên trán, rốt cuộc cô đã hiểu được kiếp làm mẹ kế rồi, thì ra chỉ chuyện con uống thuốc thôi cũng đã khó khăn, chặt vật tới như vậy.

Minh Dạ đã lâm vào hôn mê, Minh Dạ tự tay thăm dò nhiệt độ cơ thể anh, vẫn là nóng tới dọa người.

Bạch Lăng lẩm bẩm: "Không ổn rồi, vẫn nóng như vậy, phải gọi bác sĩ tới khám thôi..." Vặn nhất anh ôm tới hông đầu óc thì làm thế nào? Minh Dạ tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì được!

Nhưng cô vừa mới xoay người lại, cổ tay đã bị nắm chặt, một lực truyền đến, Bạch Lăng liền lập tức ngã xuống giường.

Minh Dạ giống như là người chết vớ được cọng rom cứu mạng, chặt chẽ ôm lấy cô.

Bạch Lăng bị ôm tới khó thở, cô dùng tay đẩy ngực Minh Dạ ra.

"Này... Minh Dạ anh buông ra, để tôi đi gọi bác sĩ tới trước đã, phải khám cho anh thôi... nhờ đâu... anh ôm nặng quá..."

Thời điểm này Minh Dạ đã hoàn toàn lâm vào hôn mê, cô càng gọi, anh lại càng ôm chặt.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 78: Anh trai, anh xấu hổ (6)

Bạch Lăng cảm thấy không khí trong lồng ngực mình sắp bị ép ra hết rồi: "Minh Dạ, Minh Dạ... anh tỉnh lại đi! Tôi sắp... sắp không thể thở nữa rồi... Minh Dạ..."

Mặc cho cô gọi thế nào, Minh Dạ cũng không có dấu hiệu tỉnh lại, Bạch Lăng nhìn trần nhà màu xám, vô lực thở dài, xem xem, làm mẹ thật không dễ dàng mà.

Bạch Lăng chỉ còn cách thăm cầu nguyện... đợi quân gia đi lên xem tình hình Minh Dạ, sau đó có thể giúp cô kéo anh ra.

Nhưng có một điều Bạch Lăng không biết, người giúp việc nhà họ Minh, ngoại trừ buổi trưa có một người giúp việc tới quét dọn phòng anh, thời gian còn lại không một người nào có thể bén mảng tới, đây đã là luật bất thành văn của nhà họ Minh bấy lâu nay.

Cô yên lặng cúi đầu nhìn xuống ngực mình, người đàn ông ngay cả lúc hôn mê cũng muốn chiếm tiện nghi của cô, tim lập tức mềm nhũn ra.

Con người mỗi lúc ốm đau chính là lúc họ yếu đuối nhất, hàng mi anh tuấn của Minh Dạ đóng chặt, mang theo vẻ khổ sở, trên người thì vô cùng nóng.

Ngay cả người nằm bên cạnh là cô, cũng cảm thấy sắp bị nhiệt độ của anh thiêu cháy rồi, huống chi là Minh Dạ.

Cô tự tay gỡ nhẹ vào trán Minh Dạ, nhỏ giọng nói:

"Minh Dạ, tôi nói anh biết, trước hết đêm nay cho anh chiếm chút tiện nghi, tôi chỉ là đang ôm con mình ngủ mà thôi..."

Nói xong Bạch Lăng lại cảm thấy khinh bỉ chính mình, phải nói là con trai đang ôm cô ngủ... hơn nữa, làm gì có đứa con trai nào... lại lớn như vậy.

Việc này nếu như bị người ngoài biết, chắc chắn sẽ lại nói cô là câu dẫn con riêng, không biết xấu hổ, hồ ly tinh...

Lúc đầu tinh thần của Bạch Lăng còn tốt, nhưng một giờ trôi qua, ánh mắt cô nhìn trần nhà bắt đầu mờ dần, mí mắt khép lại.

Hai giờ sau, Bạch Lăng và Minh Dạ khẽ động, miệng lẩm bẩm một tiếng, ngủ say như chết.

Bạch Lăng trong lúc ngủ không hề biết, cánh tay đang ôm mình đang có dấu hiệu thả lỏng.

Người đàn ông vẫn rúc trong ngực cô chậm rãi mở mắt ra, ánh mắt cuồng dã như đang tìm kiếm thứ gì đó, nguy hiểm, cô độc, đau thương...

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Anh trai, anh xấu hổ (7)

Căn phòng lớn vô cùng yên tĩnh, nam nữ trẻ tuổi ôm nhau ngủ trên giường, tư thế vương vãi vô cùng ám muội.

Dường như chỉ cần như vậy, họ có thể ngủ tới sáng.

Hai khuôn mặt đều tinh xảo mỹ mạo, khiến cho người khác không nhận được mà ưa thích...

Sáng sớm hôm sau, Bạch Lăng mơ màng tỉnh lại, vừa mở mắt, liền nhìn thấy một khuôn mặt tuấn tú, lập tức sợ đến thót tim.

Một lát sau, lấy lại tinh thần, mới nhớ ra là tối hôm qua người nào đó gắt gao ôm lấy cô không chịu buông, sau đó... cô không còn cách nào khác chỉ có thể ngủ lại đây.

Cô nhìn chân tay Minh Dạ quấn trên người cô, cái trán một hồi đau đớn.

Người này cũng thật là, cả một đêm không động đậy, vẫn là tư thế lúc đi ngủ hôm qua.

Bạch Lăng chợt nhớ tới một chuyện quan trọng, không được, hiện tại Minh Dạ còn chưa có tỉnh lại, nếu như chờ anh tỉnh lại, nhất định sẽ rất xấu hổ.

Tuy tối hôm qua là anh không đúng, nhưng anh đều làm những chuyện này trong sự vô thức, không làm chủ được, vậy nên cô cũng không trách anh.

Thân phận của bọn họ quá mức nhạy cảm, con chồng mẹ kế ngủ chung một giường, còn ôm ấp tới mức như vậy... thực sự là...

Thừa dịp anh còn chưa tỉnh lại, len lén trở về phòng, sau đó coi như chưa hề xảy gì chuyện gì là tốt nhất.

Bạch Lăng nhẹ nhàng nhích người một chút, nhưng khi nhìn khuôn mặt của Minh Dạ liền không nhịn được nghĩ xem anh rốt cuộc đã hạ sốt hay chưa.

Cô dứt khoát trước khi đi muốn kiểm tra một chút, tốt xấu gì đây cũng là bệnh nhân cô chăm sóc cả đêm.

Bạch Lăng vươn tay cẩn thận sờ lên trán Minh Dạ, hoàn hảo, nhiệt độ bình thường, đã khỏi rồi!

Nhưng tay cô còn chưa kịp thu lại, mí mắt Minh Dạ đột nhiên mở ra.

Như là pháo hoa xuất hiện trong đêm tối, trong nháy mắt chiếu sáng cả bầu trời, khiến Bạch Lăng sợ tới run người.

"Cái kia... không phải là tôi cố ý ngủ ở đây, là đêm qua anh ôm tôi... không phải... để tôi đi, anh yên tâm, tôi chưa làm gì cả!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Dục vọng chiếm hữu của cậu chủ (1)

Bị ánh mắt Minh Dạ nhìn đến toàn thân tê dại, Bạch Lăng nhịn không được lắp bắp giải thích: "Cái kia... không phải là tôi cố ý ngủ ở đây, là đêm qua anh ôm tôi... không phải... để tôi đi, anh yên tâm, tôi chưa làm gì cả!"

Minh Dạ nhú mày, nhìn thoáng qua tư thế của hai người.

Hoàn toàn chính xác, là anh bá đạo ôm lấy cô, ôm hoàn toàn cơ thể cô vào trong ngực anh, tư thế mười phần như muốn chiếm cô làm của riêng.

Thần sắc Minh Dạ mới chuyển biến tốt lên một chút, chân tay vẫn chưa thu lại, vẫn ôm Bạch Lăng như trước, ánh mắt nhìn cô giống như chim ưng, ậm ừ nói không thành tiếng: "Ừm!"

"À... anh hình như hết sốt rồi, tôi... tôi về phòng trước!"

Bạch Lăng dùng sức đẩy Minh Dạ ra, khuôn mặt ửng hồng chạy khỏi phòng của anh.

Sau khi cô rời đi, cảm giác trong lòng chợt trở nên trống vắng, Minh Dạ nhất thời không thích ứng được, xoay người vùi cả khuôn mặt vào trong gối, ở đó vẫn còn để lại hương thơm trên người cô.

Khóe môi Minh Dạ vung lên một tia thích thú, thì ra đây mới là mùi thơm thực sự của phụ nữ.

Bạch Lăng buồn bực chạy về phòng, lập tức đóng cửa lại.

Thật may là không gặp phải người giúp việc lên gọi ăn cơm sáng, nếu không... nếu như bị giúp việc nhìn thấy cô đi ra từ phòng của Minh Dạ, vậy thì thanh danh của cô lập tức trở nên tồi tệ hơn nữa rồi.

Bạch Lăng bưng lấy ngực, trái tim lúc này vẫn còn đang đập mạnh.

Cô chỉ cần nghĩ tới khoảnh khắc khi Minh Dạ mở mắt kia, liền... dường như cả liền giống như bị điện giật vậy, tại sao lại biến thành như vậy chứ?

Hơn nữa Bạch Lăng cảm giác được Minh Dạ dường như có điểm không đúng, không giống với trước đây, Minh Dạ của bây giờ càng thêm khó đoán rồi.

Đến khi người giúp việc gọi cô xuống phòng ăn sáng, cô vì muốn tránh Minh Dạ, liền không xuống.

Đồng thời nói với người giúp việc, cô đêm qua ngủ không ngon, hôm nay muốn ngủ bù, vì vậy liền nằm lăn qua lộn lại "ngủ bù" ở trên giường.

Đến khi tiếng bụng đói kêu lên, đến khi mặt trời đã lên cao thật cao, một vài tia nắng đã xuyên qua rèm cửa chiếu vào phòng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 81: Dục vọng chiếm hữu của cậu chủ (2)

Bạch Lăng bất đắc dĩ chỉ có thể ôm bụng chờ may mắn, cẩn thận đi xuống lầu, hy vọng lúc này Minh Dạ đã tới công ty, như vậy thì cô sẽ không cần phải đối mặt với anh nữa.

Nhưng Bạch Lăng không nghĩ tới, cô vừa đi xuống lầu, ngẩng đầu đã thấy cậu ấm nọ đang ngồi ngay ngắn ở ghế xem báo uống cà phê, một tư thế vô cùng nhàn nhã.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Bạch Lăng, tờ báo chí khẽ hạ xuống, vừa lúc ánh mắt hai người đụng phải nhau.

Bạch Lăng sợ đến vội cúi đầu, bỏ qua cái nhìn của Minh Dạ, làm bộ tùy ý hỏi: "Anh... Sao anh vẫn còn ở đây? Anh không đi làm sao?"

Khóe môi Minh Dạ nổi lên một tia thích thú: "Một bệnh nhân vừa mới khỏi bệnh, cần nhất chính là nghỉ ngơi hợp lý để phòng bệnh lại tái phát, cô nói sao... mẹ kế..."

Chân Bạch Lăng mềm nhũn, nếu không phải có quần gia đỡ cô, sợ rằng cô sẽ không bước nổi 5 bậc thang còn lại mất.

Quần gia sau đó liền tốt bụng đoán ý cô: "Bà chủ đói rồi sao?"

"Ừm!" Bạch Lăng vội gật đầu.

"Bà chủ chờ một lát, tôi lập tức kêu người chuẩn bị bữa sáng!"

Minh Dạ lại cầm tờ báo lên đọc, không nhìn Bạch Lăng nữa, trong lòng cô cuối cùng cũng thoáng thờ phào, nếu như lúc ăn cơm mà cũng bị anh nhìn chăm chăm như vậy thì thực là cô không nuốt nổi mất.

Bữa sáng nhà họ Minh rất đơn giản, bánh kem, bánh mì, bánh mì nướng, tuy là Bạch Lăng không thích ăn bữa sáng kiểu Tây Âu này, nhưng vì đang đói bụng nên cô chỉ có thể cố ăn.

Về mặt cô rất cuộc cũng thỏa mãn, hài lòng nuốt một miếng bánh mì, trong lúc lơ đãng đưa mắt sang nhìn người đàn ông đối diện, thấy anh cũng đang nhìn cô.

Bạch Lăng bị nhìn có chút không tự nhiên, vừa nghĩ tới khi nãy mình ăn cơm cũng bị anh nhìn như vậy, trong lòng thầm cảm thấy mất mặt, cần môi trường anh.

"Nhìn gì mà nhìn, chưa thấy người khác ăn sáng bao giờ sao?"

Minh Dạ nhú mày, đứng lên đi tới trước mặt Bạch Lăng, cúi đầu nhìn cô một hồi, ánh mắt rơi vào đôi môi đỏ mọng của cô, sau đó đưa tay nhẹ nhàng lau qua cánh môi mềm nhũn của Bạch Lăng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Dục vọng chiếm hữu của cậu chủ (3)

Bạch Lăng sợ đến quên cả phản kháng, chỉ cảm thấy tay anh xẹt qua môi của cô, mang đến cảm giác giật giật, giống như là vừa có một dòng điện chạy qua vậy.

Nhưng hành động tiếp theo của Minh Dạ, lại càng khiến cho cô phải cứng họng.

Anh vậy mà đưa cái ngón tay vừa lau môi Bạch Lăng, cho vào trong miệng mình, ánh mắt nhìn cô sáng quắc, không biết là đang trêu tức hay có ý gì.

Chỉ nghe thấy âm thanh trầm thấp của anh: "Ừm, vị ô mai, không sai..."

Oanh, trên mặt của Bạch Lăng thoáng chốc liền đỏ bừng như tôm luộc, chống cự cũng không được, liền đẩy Minh Dạ ra chạy lên lầu.

Lấy đạo hạnh câu dẫn người của cô so với Minh Dạ có lẽ là phải gọi bằng sư phụ!

Minh Dạ quả thực là tàn ác, anh sao có thể như vậy, đó là hôn môi gián tiếp nha, a... quá ám muội, quá tà ác, quá mất mặt...

Không biết có bị người giúp việc trong nhà nhìn thấy không, nếu thực sự là có... cô thật sự không còn mặt mũi nào nữa rồi.

Bạch Lăng ngã xuống giường, cuốn lấy chăn, giống như một con nhộng, núp trong chăn kêu rên.

Sự việc sao lại trở thành tình trạng như thế này rồi?

Lăn một lúc lâu, Bạch Lăng chợt ngồi dậy từ trên giường.

Đúng rồi, Minh Dạ nhất định là muốn trả thù cô về việc ở trên xe hai ngày trước cô làm với anh, anh đây là muốn để cho cô nếm thử cảm giác bị người trêu chọc, bị người khác làm cho khó xử là như thế nào.

Sau khi nghĩ thông suốt, Bạch Lăng lại ngã xuống giường, khuôn mặt vùi vào ga giường, buồn buồn nói thầm: "Bại hoại, Minh Dạ anh chính là một tên bại hoại, sớm biết vậy đêm qua tôi đã không cứu anh!"

Bỗng nhiên bên tai truyền đến một giọng nói quen thuộc: "Mẹ kìa, nói xấu sau lưng người khác là một chuyện không tốt..."

Thân thể Bạch Lăng lập tức cứng đờ, ngẩng đầu lên, đang nằm ở bên cạnh cô, một tay chống hàm dưới, hứng thú nhìn cô.

Cô sợ đến mức kêu thành tiếng "A... Minh Dạ, anh... anh sao lại ở đây, anh vào sao không gõ cửa chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Dục vọng chiếm hữu của cậu chủ (4)

Cô nỗ lực muốn thoát ra ngoài, nhưng vừa rồi một hồi cuốn lấy chăn lăn qua lộn lại, giờ phút này đã cuốn chặt lấy cô rồi.

Cô càng rới lại càng không thoát ra được, hơn nữa động tác lại vô cùng khôi hài buồn cười, làm cho Minh Dạ cảm thấy thích thú.

"Có cái gì mà cười, anh có bản lĩnh thì thử một lần xem, xem có thể cười nữa hay không!"

Bạch Lăng thì phì phò lườm anh một cái, sau đó nằm trên giường không động đậy.

Minh Dạ nhào người sang nhìn cô, từ trên cao nhìn thẳng vào mắt cô, giống như quốc vương đang dò xét ranh giới của mình vậy.

Ánh mắt văng lại trên người cô, khiến cho Bạch Lăng cảm giác như mình là công phẩm vậy.

"Giường" giữa nam và nữ, chính là một danh từ xấu hổ vô cùng mập mờ.

Nhất là bây giờ, một ở trên giường, một ở dưới giường.

Minh Dạ không có tự tay giúp cô, chỉ là lặng im nhìn cô giãy dụa thoát ra ngoài, chung quy là không đúng cách, ngược lại còn chặt hơn.

Anh ngẩng đầu nhìn bầu trời ngoài cửa sổ đang trở nên xáo xạc, làm như vô ý, lại giống như có ý, thần nhiên nói:

"Tôi cười là, cô đây là đang mua dây buộc mình, tự tay trói mình lại, mới rơi vào tình cảnh như vậy!"

Bạch Lăng sùng sốt, nghiêm túc nhìn biểu tình trên mặt Minh Dạ.

Cô không biết câu nói đơn giản này của anh, vẫn có ý khác, cô luôn cảm thấy, anh còn điều gì trong đó.

Nếu không phải đêm hôm đó cô đột nhiên mê hoặc, thì khoảng cách giữa hai người vẫn là rất xa.

Giữa bọn họ... cũng sẽ không có thời khắc lúng túng như vậy, dường như, thật sự là cô đang mua dây buộc mình.

Bạch Lăng thờ dãi nhìn Minh Dạ.

"Được rồi, là tôi mua dây buộc mình, tôi biết sai rồi, bất kể là tôi đã làm gì, nhưng tất cả thực sự chỉ là vô tâm, tôi chưa từng nghĩ việc sẽ biến thành như vậy!"

Ngừa khi mọi chuyện phát sinh thêm nữa, vậy tốt nhất khi nó mới bắt đầu liền cắt đứt, là giải pháp tốt nhất!

Minh Dạ hiện lên một tia kinh ngạc ngẩn ngui, đều là người thông minh, đương nhiên anh có thể hiểu được lời cô là có ý gì.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Dục vọng chiếm hữu của cậu chủ (5)

Anh cực lực muốn tìm kiếm trên mặt cô, nhưng chỉ thấy được sự nghiêm túc trên khuôn mặt đó.

Anh giúp Bạch Lăng gỡ bỏ cái chặn ra ngoài.

"Nhưng mà, dường như đã muộn rồi!"

Để lại một câu nói đó, Minh Dạ liền rời khỏi phòng của Bạch Lăng.

Buổi chiều Minh Dạ liền rời đi, Bạch Lăng cuối cùng cũng thở phào một hơi, anh ở nhà, giống như một ngọn núi kiêu ngạo vậy, khiến cô không dám ngáng đầu.

Ngày thứ hai Minh Dạ cũng chưa trở về, ngày thứ ba cũng vậy, Bạch Lăng cuối cùng cũng xua tan đi được nỗi lo trong lòng mình.

Minh Dạ sau khi rời nhà ngày thứ năm, khi xuống nhà ăn bữa sáng, Bạch Lăng nói với quản gia: "Quản gia, chút nữa tôi phải ra ngoài có chuyện, ông giúp tôi chuẩn bị xe!"

Quản gia dừng một chút, lập tức nói: "Vâng, bà chủ, để tôi kêu người chuẩn bị!"

Bạch Lăng cười cười với ông: "Cảm ơn!"

Cả người quản gia lập tức run rẩy, bà chủ nói cảm ơn với ông... a... thượng đế, ngài hiển linh rồi.

Trải qua những ngày qua, Bạch Lăng có chút không nhịn được muốn đi tìm hiểu nguyên nhân cô lại nhập vào thân xác này, và có phải linh hồn của Lan San cũng nhập vào thân xác cô hay không?

Ăn xong bữa sáng thay quần áo, Bạch Lăng cầm lấy ví tiền cùng điện thoại đi ra cửa, chỉ là cô không biết khi mình vừa mới bước ra cửa, quả gia liền gọi một cú điện thoại báo cáo cho Minh Dạ.

Lúc đó Minh Dạ đang nằm nghỉ ngơi trên giường sau một đêm miệt mài, đang ngủ say sưa, còn mấy cô gái kia đã sớm bị kéo ra ngoài.

Tiếng chuông điện thoại vẫn vang lên không ngừng, Minh Dạ không tỉnh nguyện rời giường, nhận lấy điện thoại: "Nói..."

Quản gia run run lên tiếng: "Cậu chủ, bà chủ vừa đi ra ngoài!"

"Cái gì, ra ngoài? Cô ấy có việc gì? Đi với ai?"

Trong mắt Minh Dạ lập tức tỉnh táo, người phụ nữ kia rốt cuộc cũng ra ngoài, nhưng việc tiếp theo anh lập tức nghĩ tới có phải là Bạch Lăng đi cùng với Vệ Thạc Nhân hay không?

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Dục vọng chiếm hữu của cậu chủ (8)

"Bà chủ ra ngoài một mình, chưa nói là đi với ai, chỉ là bảo tôi chuẩn bị xe, lúc này đã đi rồi!"

"Tốt, tôi biết rồi!"

Cúp điện thoại, anh càng nghĩ càng thấy không thích hợp, cô từ sau khi xuất viện đều chưa ra khỏi cửa nhà một bước, sao đột nhiên bây giờ lại muốn ra ngoài.

Bạch Lăng kêu tài xế dừng xe trước một cửa hàng, liền bảo với anh ta: "Cậu trở về trước đi, tôi mua một số thứ, xong việc tôi sẽ gọi cho cậu tới đón!"

Tài xế cũng không suy nghĩ nhiều: "Vâng, bà chủ!"

Sau khi tài xế rời đi, Bạch Lăng liền vậy một chiếc taxi, nói địa chỉ, mang theo tâm tình thấp thỏm, chờ đợi nhìn thấy người nhà của mình.

Nhìn cửa phòng quen thuộc, Bạch Lăng hít một hơi thật sâu, sau đó ấn chuông cửa, rất nhanh cửa liền mở ra, nhưng người mở cửa lại là một người phụ nữ trung niên khoảng 40 tuổi, nhìn Bạch Lăng hỏi: "Xin hỏi cô tìm ai?"

Bạch Lăng cả người đều sùng sốt, lúc này mới bao nhiêu ngày chứ, vậy mà... họ đã dọn nhà rồi sao.

Cô run rẩy hỏi: "À... căn nhà này trước kia có phải là của một nhà họ Bạch, có phải, bác mới chuyển tới đây đúng không?"

Người phụ nữ trung niên liền lắc đầu: "Không phải, tôi ở đây hơn mười năm rồi, khi căn nhà này vừa xây tôi liền mua lại, cũng chưa từng đổi chủ lần nào, chắc là cô tìm nhầm chỗ rồi!"

"Bác.. bác xác định sao, trước đây thật không có ai họ Bạch từng sống ở đây sao?"

"Tôi đương nhiên là chắc chắn rồi, tôi và chồng từ khi kết hôn liền ở đây, đối với nơi này vô cùng quen thuộc, ở đây căn bản là không có nhà nào họ Bạch cả!"

Đi ra khỏi khu nhà, bên tai Bạch Lăng vẫn vang lên câu nói của người phụ nữ đó, ở đây chưa từng có một nhà nào họ Bạch cả.

Nhưng đây là nơi ở trước đây của cô mà, căn nhà mà cha mẹ cô chung sống hơn hai mươi năm, chuyện tốt cuộc là như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Dục vọng chiếm hữu của cậu chủ (7)

Quá mức kỳ lạ, chẳng lẽ linh hồn của cô sau khi nhập vào Lan San, thì những thứ trước đây liền biến mất khỏi thế giới này, như chưa hề tồn tại một Bạch Lăng?

Không phải, không thể đơn giản như vậy được.

Bạch Lăng mơ hồ đi lên đường, trong đầu vô cùng loạn, người xung quanh nói gì cô đều không nghe được.

Diệp Bách Vũ đứng lúc tâm trạng không tốt, lại bị mẹ bắt đi xem mắt.

Hết lần này tới lần khác đối tượng gặp mặt đều mồm miệng ghê tởm, toàn là những người phụ nữ già vờ nũng nịu khiến người ta cả người phải nổi da gà, anh ta thực sự không kiên nhẫn nữa, liền bỏ lại cô gái kia rồi lái xe về trước.

Vừa nghĩ tới cha mẹ ở nhà bắt anh ta cuối năm nay phải dắt một cô gái về ra mắt, anh ta liền đau đầu.

Anh ta nhận ra một điều rằng, phụ nữ bây giờ, từng người từng người đều là giả bộ.

Trong lòng càng thêm phiền, lái xe không tránh khỏi có chút nhanh tay, trong chốc lát không chú ý bên đường đột nhiên có một cô gái lao ra.

Nhìn cô giống như một cái xác không hồn, thần thờ đi trong dòng xe cộ, anh ta lập tức phanh tay xe lại, xe dừng lại, nhưng vẫn đứng ngả cô.

Diệp Bách Vũ lập tức tức giận từ trên xe bước xuống: "Này... cô muốn chết hả, ra đường không có mắt sao?"

Cảm giác đau đớn từ chân trái truyền đến khiến cho Bạch Lăng thoáng tỉnh lại, quả thực cô không có bị xe đụng vào, mũi ô tô lúc đó vẫn còn cách cô mấy cen-ti-met, là chính cô giật mình rồi tự ngã, sau đó đụng vào xe.

"Nếu như cô muốn chết thì tự đi nhảy lầu đi, đừng đi ra đường rồi làm hại người khác, cô..."

Diệp Bách Vũ vừa nói vừa nhìn thấy khuôn mặt của Bạch Lăng, sau đó lập tức nuốt lời đang muốn nói xuống.

Anh ta có chút khó tin chỉ Bạch Lăng, "Là cô!"

Khỏe mắt Bạch Lăng dần khôi phục tiêu cự, thấy người đàn ông đang ở trước mặt mình, đó là một khuôn mặt rất anh tuấn, rất rục rờ, khiến cho người ta không nhìn được mà ưa thích.

"Anh là ai, anh có quen tôi sao?"

Cô nghi ngờ nhìn Diệp Bách Vũ, trong đầu vòng vo, quả thực chưa từng gặp qua người đàn ông này.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Dục vọng chiếm hữu của cậu chủ (8)

"Nhà họ Minh, đúng vậy... bà Minh, tôi là Diệp Bách Vũ, ngày đó trong cuộc họp hàng năm nhà họ Minh... cô rất đẹp!"

Diệp Bách Vũ cũng có thể coi là một cậu ấm, đáng đáp anh tuấn, còn trẻ nhiều tiền, phụ nữ thầm yêu mến anh ta cũng rất nhiều.

Anh ta tự nhận là đã gặp qua không thiếu những cô gái xinh đẹp, không ai có thể làm anh ta ngoài ý muốn.

Nhưng khi nhìn thấy Bạch Lăng thì liền giống như học sinh tiểu học gặp giáo viên, khẩn trương đến lòng bàn tay đều toát cả mồ hôi, ngay cả nói chuyện cũng trở nên run rẩy.

Anh ta mãi mãi không quên được ngày đó, cô giống như nữ thần đi từ bên trong ra, xuất hiện trước mặt mọi người.

"Anh là đang nhắc nhở tôi tiếng xấu đồn xa sao?" Bạch Lăng cúi đầu cười chua chát.

Diệp Bách Vũ vội vàng giải thích: "Không phải, không phải, tôi không có ý đó, ý của tôi là, cô... rất đặc biệt, rất đẹp, rất cao quý, hoàn toàn không giống như những lời đồn đó."

Cô chỉ là không giống như vậy, khi nhìn thấy cô, mới có thể cảm nhận được lời đồn và hiện thực có bao nhiêu khác biệt.

Ngày đó... quá mức kinh diễm, lên sân khấu kinh diễm, lối ra càn khiến người ta kinh ngạc.

Chưa bao giờ thấy một người phụ nữ đá kích lòng người, thì ra, con người cũng có thể đẹp tới như vậy.

Không chỉ không khiến người ta cảm thấy chán ghét, ngược lại sẽ khiến người ta mến mộ từ tận đáy lòng.

Hiện tại cả giới cao tầng thành phố A đều đang bàn luận về cô, thậm chí ngay cả cô cũng không hề biết, đêm hôm đó mình đã dấn động tới bao nhiêu người.

"Phải!" Bạch Lăng thở than, danh tiếng trước đây của Lan San, quả thực là... vô cùng xấu! Cô sau này ít xuất hiện chính là vì như vậy!

Diệp Bách Vũ cẩn thận hỏi: "Cô... cô không sao chứ, là... là tôi không cẩn thận, xin lỗi, để tôi đưa cô tới bệnh viện!"

"Không cần, tôi không sao, là tôi không đi vào lối đi bộ, anh không cần cảm thấy hổ thẹn, cũng không cần phiền toái, hẹn gặp lại!"

Trong lòng Bạch Lăng bây giờ còn rất loạn, cô phải trở về để ổn định lại tâm tình.

Đứng dậy, gạt đầu với Diệp Bách Vũ một cái, liền đi tới lối đi bộ.

"Lan San..."

Diệp Bách Vũ hô một tiếng, Bạch Lăng làm như không nghe tiếng tiếp tục đi xa.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Dục vọng chiếm hữu của cậu chủ (9)

Anh ta ảo não đá vào cửa xe, mắt mát, không sai chính là mắt mát, trong lòng lại có cảm giác mát mát.

Xe phía sau bị anh ta chặn lại không đi được, không ít tài xế bắt đầu chửi bậy.

Diệp Bách Vũ nắm chặt tay đi tới, đánh một quyền vào người tài xế gần nhất, sau đó phách lối bỏ lại một xấp tiền rồi lái xe rời đi.

Bạch Lăng cuối cùng vẫn là gọi tài xế nhà họ Minh tới đón cô.

Tài xế thấy tay cô trống tuếch, vô cùng kinh ngạc: "Bà chủ... bà, chưa mua được gì sao?"

Bạch Lăng hắng giọng, kiếm đại một lý do: "Lúc ra cửa, quên mang ví tiền, cho nên... không có mua được!"

Quả thực cũng không phải cô nói bừa, trên người cô bây giờ, hoàn toàn không có tiền, cô đã tìm khắp trong phòng 1 lần, cũng không thấy một đồng nào, thẻ cũng không.

Cho nên nói, cô hiện tại mặc dù làm bà chủ, nhưng vẫn là người nghèo rớt mùng tơi.

Trở lại nhà họ Minh, Bạch Lăng nói với quản gia, bữa trưa không cần gọi cô, vào phòng, nằm ly ở trên giường ngủ.

Minh Dạ buổi chiều liền trở về nhà, theo lời anh thì anh có chút mệt rồi, muốn về đi nghỉ.

Nhưng vừa vào tới cửa, không thấy nhân vật chính, liền lạnh nhạt hỏi: "Cô ấy đâu?"

Người quản gia cân nhắc một chút, trả lời: "Sắc mặt bà chủ hôm này dường như không được tốt, ngay cả cơm trưa cũng không ăn, trực tiếp trở về phòng!"

Minh Dạ ngẩng đầu nhìn lên tầng, ném áo khoác cho quản gia, liền đi lên lầu.

Bạch Lăng lúc tỉnh lại đã là buổi tối, cô cảm thấy đầu óc tỉnh táo hơn không ít, quay đầu nhìn bóng đèn bên ngoài, đen như mực, không thấy gì cả.

Ở trên giường đứng lên, vào phòng tắm, dòng nước ấm áp chảy lên người cô, chậm rãi tẩy sạch tầng lo lắng trong lòng cô.

Cô giờ tay lên lau một cái, khuôn mặt hiện ra rõ ràng, cô cũng hạ một cái quyết định.

Cho tới hôm nay cô mới dám đối mặt thực sự với mình, "Bạch Lăng" thực sự không tồn tại nữa, mặc kệ cô có thừa nhận hay không..

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Dục vọng chiếm hữu của cậu chủ (10)

Đó đã là sự thực không thể thay đổi được, sau này... không còn Bạch Lăng nữa, chỉ có Lan San.

Tuy là cô không biết, tại sao Bạch Lăng lại đột nhiên biến mất, thậm chí là cả nhà họ Bạch cũng đều không thấy, không biết linh hồn Lan San đã đi đâu.

Nhưng mà bây giờ... giờ này phút này, cô chính là Lan San, Lan San chính là cô, trên thế giới này không còn Bạch Lăng nữa rồi.

Từ hôm nay về sau, hãy dùng thân phận Lan San này, sống thật tốt, chỉ ít ở trước mặt mọi người, cô chính là Lan San.

Sau đó, cô tự mỉm cười một cái động viên mình.

"Lan San... cố gắng lên!"

Nói xong, trong lòng cô thoáng thoải mái hơn một chút, quả thực như vậy cũng không tệ, tuy là danh tiếng có hơi kém, nhưng mà... đời sống vật chất rất

tốt.

Cô mặc dù không phải hạng người coi trọng đồng tiền, nhưng có ai là không mong muốn mình sống tốt hơn một chút chứ, nếu như ai cũng có điều kiện, vậy còn ai đi chịu khổ nữa.

Phủ khăn tắm đi ra ngoài liền nhìn thấy người đàn ông đang nằm trên giường mình, mở cuốn tạp chí của cô để giải buồn.

Bạch Lăng, không phải, hiện tại đã là Lan San, tròn to con mắt, may là lúc cô đi ra đã cuốn khăn tắm thật kỹ, nếu không... thực sự là tiện nghi cho anh rồi.

Lan San hò hét đi tới, giơ chân lên đạp một cái vào bắp chân người đàn ông.

"Minh Dạ sao anh lại tự tiện vào phòng tôi như vậy, anh không biết gõ cửa sao?"

Minh Dạ buông quyển tạp chí xuống, mí mắt khẽ liếc sang nhìn cô một cái.

Ánh mắt sắc bén có thể xuyên thủng cái khăn tắm của anh, ngay lập tức trở nên u ám, trong đó hiện lên ngọn lửa không rõ.

Trong lúc Lan San sắp không chịu được nữa, chỉ có thể vô tội nói: "Tôi gõ, cô đang tắm không nghe được!"

Chỉ có anh mới biết cổ họng mình lúc này có bao nhiêu khô khan, da thịt mon mồn trắng nõn hiện lên một màu hồng nhạt mê người, ngực cũng lộ ra một mảng lớn.

Tóc bị khăn mặt phủ kín, khuôn mặt nhỏ nhắn đều lộ ra, con mắt tròn tròn, đôi môi đỏ mọng, vô cùng mị lực.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Dục vọng chiếm hữu của cậu chủ (11)

Mùi thơm thoang thoang trên người cô kéo tới, quả thực so với thuốc kích tình còn có tác dụng hơn, nhất là vừa nghĩ tới vẻ trần như nhộng của cô sau lớp khăn tắm, máu trong người anh liền cuộn trào, bộ phận phía dưới lập tức căng cứng.

Minh Dạ dĩ nhiên không dám nhìn thẳng mặt Lan San, cúi đầu nhìn đôi chân thon gọn của cô.

Lơ đang nhìn thấy dưới gối chân cô bị bầm đen một mảng lớn, lập tức đổi giọng, Minh Dạ nhíu mày hỏi: "Chuyện như thế nào?"

Lan San thuật theo tầm mắt của anh cúi đầu nhìn qua một cái, thờ ơ nói:

"À... cái này, bị xe đụng một cái.. không có việc gì, chỉ hơi sứt sứt..."

Da của cô rất trắng, cho nên thoáng bị thương, liền có vẻ rất khó coi, sau khi tắm lập tức đổi lập.

Cô nói hơi hột, nhưng Minh Dạ thì lập tức hú hồn, cô gái chết bầm này, cũng không biết nghĩ sao, giọng nói mang theo mùi thuốc súng: "Tại sao không bôi thuốc?"

Thân thể Lan San cứng lên, nhìn Minh Dạ giống như đang nhìn một quái vật, cậu ấm máu lạnh biết quan tâm người khác từ khi nào vậy?

Trong lòng cô vui vẻ, ngồi ở bên người anh, ngang nhiên nằm úp sấp nửa người, nghiêng má, nghiêm túc nhìn anh: "Tôi... tôi đang chờ anh lên bôi đó! Anh không biết đau thế nào đâu!"

Thân thể Minh Dạ buộc chặt như đá, trên mặt tràn đầy lửa giận, biểu tình đó làm cho Lan San nhìn không được cười khúc khích, tự tay vỗ má anh một cái.

"Con trai... có là đang quan tâm mẹ, hả, có phải không, có phải không?"

Không biết sao, khi đối mặt với Minh Dạ, Lan San càng lúc càng lớn mặt, cô luôn cảm thấy, mặc kệ cô có làm gì, anh đều sẽ không làm cô tổn thương... tuy là, anh là một người đàn ông cực kỳ nguy hiểm.

"Câm miệng!"

Về trêu chọc trên miệng Lan San quá mức chói mắt, Minh Dạ chọt đẩy cô xuống giường, ngã một cái trên mặt đất.

Lan San kêu đau thành tiếng, nhe răng, viền mắt lập tức long lanh, quát Minh Dạ: "Này... anh làm gì vậy, đùa không vui gì cả, a... đau chết tôi rồi..."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đệ Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Dục vọng chiếm hữu của cậu chủ (12)

Minh Dạ sau khi đẩy cô liền có chút hối hận, lực của anh đương nhiên là anh biết, nhưng vừa nghĩ tới cô vừa rồi còn khiêu khích anh, trong lòng không nhịn được hả dạ.

"Đáng đời, tôi đã sớm cảnh cáo cô, đừng được một bước lại muốn tiến thêm một bước!"

"Anh... đi ra ngoài, đi ra ngoài, sau này không cho phép anh vào phòng tôi nữa!"

Là ai luôn nửa đêm tự tiện đi vào phòng cô, là ai luôn không có việc gì đột nhiên xuất hiện trước mặt cô, cô chỉ muốn trả thù một chút thôi cũng không được sao?

Minh Dạ nhìn người con gái ở dưới đất còn chưa đứng lên, xoay người rời khỏi.

Trong chớp mắt khi anh đóng cửa lại, liền nghe bên trong vang lên một câu lầm bầm: "Tôi dù gì cũng là mẹ kế của anh có được không, ra tay nặng như vậy, sau này ai làm vợ anh, chắc chắn sẽ bị anh làm cho ức mà chết!"

Bước chân Minh Dạ dừng một chút, tùy ý rời khỏi.

Anh đi xong, Lan San cắn răng nghiêng lợi bò dậy khỏi mặt đất, đổi một bộ đồ ngủ.

Từ trong ngăn kéo lấy ra một chai dầu hoa hồng, cầm trên tay, chịu đau bôi hai lần.

Mang theo sự đau đớn, Lan San tới tận nửa đêm vẫn không thể ngủ nổi.

Vết thương ban đầu ở đùi không có gì đáng ngại, nhưng vừa rồi bị Minh Dạ đẩy một cái, vừa vặn đụng trúng vết thương cũ, lần thứ hai va chạm, hiển nhiên tăng thêm, một mảng lớn bị xanh tím, sưng đến lợi hại.

Ngày thứ hai tỉnh lại bước đi đều khắp khểnh, hận ý của cô dành cho Minh Dạ càng thêm sâu.

Người giúp việc lên hỏi cô muốn xuống nhà ăn sáng, hay là bùng lên, Lan San thầm nghĩ giờ này chắc Minh Dạ không còn ở nhà rồi.

Vì vậy quyết định xuống lầu, bước chân khắp khểnh đi được một đoạn, vậy mà lại nhìn thấy người đàn ông đang ngồi ngay ngắn trước bàn cơm, cô liền tức giận cắn răng, lạnh giọng phân phó: "Bụng bữa sáng lên đây cho tôi!"

"Bà chủ không phải mới nói dùng cơm dưới lầu sao?"

"Tôi sợ không tiêu hóa nổi!"

Xoay người trật vật quay lại phòng, trong lòng vô cùng hận, tên hỗn đản kia ngày thường đi rất sớm, vậy mà hôm nay tận gần trưa vẫn còn ở nhà, nhất định là cố ý, hỗn đản chính là hỗn đản!

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đệ Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Đau quá, anh nhẹ tay chút (1)

Cô còn chưa kịp lên tới nơi, bên hông căng thẳng, dưới chân liền nhẹ bẫng, cả người bị ôm ngang lên, cô sợ tới bất kể là ai, liền lập tức ôm lấy cô đối phương, sau khi thấy rõ gương mặt đó, bắt đầu giãy dụa kịch liệt.

"Hỗn đản, anh buông ra..."

"Không muốn ngủ thì đừng làm loạn."

Lan San cắn môi, ánh mắt trùng trùng lên án nhìn Minh Dạ, cô tuy là chán ghét anh, nhưng người này nói được làm được, cô cũng không dám làm loạn nữa rồi, dưới đời thực sự là đang rất đau.

Mười phút sau, từ căn phòng của bà Minh truyền đến từng tiếng rên rỉ đứt quãng, khiến người nghe mặt đỏ tới mang tai, tâm tư bay loạn.

"Đau quá, anh nhẹ một chút..."

"Đi ra ngoài... đi ra ngoài... ô ô... đau chết tôi rồi! Hồn đàn..."

"Nhẹ một chút, anh không thể nhẹ hơn một chút sao..."

"A... chỗ đó thực sự rất đau..."

"Ô Ô... Minh Dạ, anh là tên bại hoại..."

"Câm miệng cho tôi!"

Sắc mặt Minh Dạ lúc này đã kém tới cực điểm, vẻ mặt anh vốn lạnh nhạt âm u, bây giờ lại càng thêm u ám, bất thình lình cả người cứng ngắc, gân xanh nổi lên, khí lạnh phát ra từ người anh làm cho Lan San phải run run.

Cắt chặt hàm dưới, trong mắt ngấm một giọt nước mắt ướt nhem, muốn khóc lại không dám khóc, ánh mắt lên án nhìn Minh Dạ đang "tra tấn" cái đời đáng thương của cô.

Minh Dạ trong lòng thầm kêu một tiếng, anh thực sự bị cô gái này đánh bại rồi, Minh Dạ anh từ lúc nào phải làm qua chuyện thấp kém như thế, vậy mà lại đi thoa dầu cho một người con gái.

Chết tiệt, âm thanh của cô, mềm mại như vậy, mị lực như vậy, giống như là... khi yêu thương trên giường phát ra vậy.

Hai anh không nhận được liên tưởng tới lúc đề cô xuống dưới, càng ngày... càng điên rồi, quả thực so với lúc cô chưa mất trí nhớ còn muốn khó chịu hơn.

Hai ngày này Minh Dạ thậm chí còn muốn một đòn đánh chết cô, nhưng mỗi khi nhìn anh mắt long lanh đỏ, nhìn cô...

Đôi mắt ướt nhem, vẻ mặt oan ức, làm cho anh đang tràn ngập lửa giận cũng không thể bộc phát nổi, ngay cả động tác cũng không nhận được mà nhẹ nhàng đi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Đau quá, anh nhẹ một chút (2)

Lan San là một kẻ "tiểu nhân", chuyên bắt nạt kẻ yếu.

Chỉ cần có cơ hội "ở chung" với Minh Dạ, liền không buông tay.

Lan San cảm thấy hơi thở của Minh Dạ nhẹ đi một chút, liền cắn móng tay, mang theo một giọng nói oan ức, làm như mình đáng thương, nhỏ giọng oán giận:

"Minh Dạ... anh còn quát tôi, tối hôm qua là ai đẩy tôi ngã... nếu không phải tại anh, tôi cũng sẽ không đau tới như vậy! Anh chẳng những không xin lỗi tôi, vậy mà còn quát tôi nữa, Minh Dạ, tôi ghét anh!"

Cậu ảm hết chỗ nói rồi: "..."

Minh Dạ thờ dãi một hơi đứng lên đi vào phòng vệ sinh, trên tay anh lúc này đã nồng nặc mùi dầu hoa hồng rồi.

Nhưng cảm giác da thịt non mịn mềm mại, rửa làm sao cũng không sạch nổi.

Sau khi ra ngoài, đứng ở cửa phòng vệ sinh, âm trầm nhìn Lan San, thấy cô đang ngồi xếp bằng ở trên giường, một tay chống cằm, con ngươi đen như mực, không biết đang nghĩ gì.

"Khóc xong rồi?"

Lan San tức giận trừng mắt nhìn anh, nói: "Tôi đói rồi!"

Minh Dạ hiện lên một tia hài hước: "Đói mà còn có thể khóc nhiều như vậy sao?"

"Anh thực sự không có chút nhẹ nhàng nào cả, vợ anh sau này nhất định là rất đáng thương!"

"..."

Minh Dạ ném cho Lan San một cái lườm liền đi xuống lầu, không quá ba phút sau, người làm liền bùng bừa sáng lên cho cô.

Sở Tiểu cảm thấy tâm tình của cậu chủ hôm nay thật không tốt.

Chỉ ít anh thấy trong buổi sáng ngày hôm nay có không dưới mười vị quản lý sau khi đi ra từ phòng Minh Dạ đều đầy mồ hôi lạnh, hai chân run rẩy.

Còn có một người thư ký nóng bỏng quần áo xốc xếch khóc lóc chạy từ bên trong ra.

Sở Tiểu thầm nghĩ hôm nay sẽ là một ngày đầy khó khăn rồi, nhưng rất nhanh liền tới lượt anh.

"Ngày hôm qua cô ấy ra ngoài đã gặp phải ai, vết thương trên đùi là ai đụng phải?"

"Cậu chủ, anh đang nói ai vậy?"

"..."

Minh Dạ ánh mắt lườm anh ta một cái, gương mặt Sở Tiểu lập tức nhăn nhó lại.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 94: Đau quá, anh nhẹ một chút (3)

Diệp Bách Vũ đêm nay ngủ rất không tốt, luôn không ngừng mơ thấy một cô gái như đứng dưới ngọn đèn thủy tinh, giống như một nữ vương ở trên cao vậy.

Anh ta cố gắng muốn nhìn rõ khuôn mặt cô gái kia, nhưng làm sao cũng không thể thấy rõ.

Bỗng nhiên có người ở phía sau đẩy anh ta một cái, khiến anh ta lao đảo, xông về phía trước mấy bước, vừa lúc đứng bên cạnh nữ vương.

Lúc này anh mới có thể thấy rõ, cô gái đó chính là... Lan San.

Sáng ngày thứ hai Diệp Bách Vũ phải ra ngoài, sau khi tới bãi đỗ xe, hình ảnh xuất hiện trước mặt lại làm cho chân anh ta cứng đờ.

Ai có thể nói cho anh ta biết, chiếc xe ngày hôm qua mới đụng phải nữ vương trong lòng anh ta, bây giờ vậy mà bị mất cả bốn cái bánh xe, không chỉ như vậy, kính chắn gió cũng đều bị vỡ, đồ trong xe toàn bộ đều vỡ vụn.

Tay lái cũng không biết đi đâu, anh nhìn trên gương xe có vẽ một con rùa đen, giống như là trò đùa của trẻ con, dường như sợ anh không nhận ra, vẽ rất cẩn thận.

Diệp Bách Vũ quả thực là không biết dùng vẽ mặt nào bây giờ, đây là chiếc xe anh mua hơn hai trăm vạn, chưa được một tháng.

Cái này không phải quan trọng nhất, quan trọng là... dưới chân anh đứng là nơi nào?

Đây chính là biệt thự nhà họ Âu, là khu nhà xa hoa đắt tiền nhất thành phố A này.

Nổi danh là an toàn, khắp nơi đều là cảnh báo, 24h đều có bảo vệ canh giữ.

Có thể làm xe anh thành như vậy mà không ai phát hiện, thậm chí cả cảnh báo cũng không kêu, làm được như vậy, sợ rằng...

Phải biết là xe anh dùng kính cường lực, kính chắn gió còn là kính chống đạn, muốn đập vỡ nó, động tĩnh phải vô cùng lớn.

Hơn nữa, người đập xe, sau khi đập xong còn có thể nhàn hạ vẽ một con rùa.

Diệp Bách Vũ càng nghĩ càng khó hiểu, nhưng sự thật bày ra trước mắt, anh không muốn tin cũng phải tin!

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Minh Dạ, anh thật là tốt bụng (1)

Xe của anh ta, nhà của anh ta, xe của anh ta để trong nhà anh ta, tại lúc anh ta còn ở nhà, trong lúc anh ta còn đang ngủ.

Liền bị người ta đến phá hoại, đây quả thực là... không thể tin nổi.

Anh ta đang định báo án, bỗng nhiên chuông điện thoại vang lên, màn hình hiện số của người đang hết lần này tới lần khác giục anh lấy vợ.

Diệp Bách Vũ hiện tại thật muốn mắng chửi người, nhưng không nhận không được, liền miễn cưỡng bắt máy.

"Alo, cha, sáng sớm cha đã có chuyện gì sao?"

"Chi nhánh mới mở ở nước Mỹ đang gặp chút sự tình, cha lại đang bận, con trong ngày hôm nay bay qua đó xử lý đi!"

"Sự tình gì?" Anh có chút nghi ngờ.

"Sản phẩm vừa mới nghiên cứu đã bị tiết lộ ra ngoài, con mau qua đó xử lý đi!"

Diệp Bách Vũ vừa nghe, liền biết chuyện này nghiêm trọng, sắc mặt cũng lập tức nghiêm túc hơn: "Vâng, con biết rồi..."

"Bách Vũ à, con gần đây có đắc tội với ai không?"

Diệp Bách Vũ sững sờ một chút: "...Không có!"

"Được rồi, trở lại rồi nói, con mau bay qua đó đi!"

* * *

Ngày đó Minh Dạ rời khỏi nhà họ Minh liền tiếp nhiều ngày không có trở về, Lan San nằm trên giường dưỡng thương ba bốn ngày.

Máu ứ đọng trên đùi tuy là chưa tan hết, những đã hết đau, cô thực sự có chút nhàm chán rồi, cuối cùng liền tìm thấy một tấm thẻ tín dụng ở trong góc phòng, liền vui sướng thay quần áo rồi chạy ra ngoài.

Mỗi người con gái ẩn sâu trong xương đều là sự yêu thích mua sắm tới điên cuồng, Lan San cũng vậy, cô hiện tại mỗi ngày đều ở nhà, không có bạn bè, đứng trên đường cũng không có một người thân quen, cái loại cô đơn nhàm chán này, rất khổ sở, trong lúc đó, phương pháp đi mua sắm chính là tốt nhất.

Nhưng mà chưa đợi cô hưởng thụ xong, người nhân viên bán hàng phục vụ cô chu đáo trong một cửa hàng quần áo cao cấp lúc này lại nói cho cô biết, tấm thẻ của cô đã bị đóng băng, Lan San cực kỳ kinh ngạc, không thể tin nổi nhìn tấm thẻ vàng chói lọi kia.

Cuối cùng trong ánh mắt khác thường của nhân viên, cô nhanh chóng bước ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Minh Dạ, anh thật là tốt bụng (2)

Còn chưa đi xa, phía sau liền truyền tới một giọng nói khinh bỉ: "Hừ... tưởng là khách quý, ai ngờ là một kẻ nghèo mạt..."

"Xuyt... nhỏ giọng một chút, đừng nói lung tung, nói không chừng người ta đúng thật là không biết thẻ bị đóng băng!"

"Tôi nào có nói lung tung, nếu như đúng là người có tiền, sao có khả năng chỉ dùng 1 tấm thẻ chứ... căn bản cô ta là không có tiền!"

"Cô đừng nói nữa được không? Chỉ tính đôi giày mà cô ấy đi... cũng đáng giá mấy năm tiền lương của cô đó, đừng làm loạn!"

“Nhìn cô nhất gan kìa... không có tiền chính là không có tiền, chắc cũng không dám trở lại nữa đâu!”

Lan San thật muốn xoay người tát cho người nhân viên kia một cái, nhưng mà... cô vẫn cắn răng, bước nhanh ra ngoài.

Ra khỏi nơi đó, Lan San liền tức giận đến giậm chân, Minh Dạ chết tiệt, vậy mà lại đóng băng thẻ của cô, lẽ nào muốn để cô cả đời không ra khỏi cửa, không phải mua đồ? Hồn đàn!

Lừa giận dùng dùng gọi điện cho quản gia: “Alo, bác biết Minh Dạ hiện giờ đang ở đâu không?”

Người quản gia do dự một hồi rồi trả lời thành thật.

“À... lúc này, chắc là đang ăn cơm ở Phong Hương Viên, khoảng trưa nay, cậu chủ trở về một chuyến, tôi có nghe cậu chủ nói một điều.”

Hành tung của cậu chủ là tuyệt mật, nhưng mà... bà chủ chắc cũng không tính là người ngoài nha!

Phong Hương Viên, Lan San có nghe qua, nhà hàng hải sản có khả năng đắt tiền nhất thành phố A, muốn ăn ở đây, ít nhất cũng phải đặt trước một tháng, người tới ăn cũng đều là nhân viên cao cấp.

Lan San bĩu môi, chính mình tiêu xài như vậy, vậy mà lại đóng băng thẻ của cô, bằng cái gì, cô trước đây dù gì cũng là bà chủ của nhà họ mình, sao có thể một chút tiền cũng không cho cô chứ, hại cô hôm nay bị mất mặt như vậy.

Lan San càng nghĩ càng thêm tức giận, vung chiếc túi lên, giẫm mạnh chiếc giày cao gót 8cm, gọi một chiếc taxi tới Phong Hương Viên.

Tuy nhiên vừa tới cửa thì bị bảo vệ chặn lại.

“Xin lỗi cô đây, Phong Hương Viên hiện tại không tiếp khách!”

“Tôi không phải khách, tôi tới tìm người.”

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Minh Dạ, anh thật là tốt bụng (3)

"Xin hỏi cô tìm ai?"

"Minh Dạ!"

"Cô..."

Cửa chính ngoài người của Phong Hương Viên, còn có mấy người bảo vệ của Minh Dạ, một người trong số đó từng nhìn thấy Lan San, sau khi thấy cô, liền chạy tới khom người với cô.

"Bà chủ, bà chủ tới đây có chuyện gì sao?"

Lan San nhú mày, xem ra Minh Dạ thật đúng là đang ở đây: "Tôi không thể tới đây sao?"

"Không phải, đương nhiên bà chủ có thể tới, nhưng hôm nay cậu chủ ở..."

Lan San tròn tròn con mắt: "Cậu không cần báo, để tự tôi vào!"

Bỏ lại người bảo vệ vẻ mặt khổ sở đứng ở cửa, eo nhỏ của Lan San khẽ lắc, đi vào trong quán.

Cô đang lo lắng không biết Minh Dạ ăn ở đâu, quản lý liền tới rất đúng lúc.

"Cô đây là khách được mời tới sao?"

Quản lý cảm thấy nếu như cô không phải khách được mời tới, bảo vệ chắc chắn sẽ không cho vào.

Lan San lên tiếng: "Đúng vậy..." cô không phải là khách, cô là tới đây tìm người.

"Vậy mời..."

Lan San vui vẻ, nhưng trên mặt vẫn tỏ ra lạnh lùng.

* * *

Đến nơi cô liền bảo quản lý lui xuống, ngay cả cửa cũng không thềm gõ, liền đẩy cửa bước vào, đập vào mắt cô là một căn phòng có nam có nữ, khoảng mười mấy người, Lan San sau một giây xấu hổ, liền nhìn thấy Minh Dạ, cái khí chất bẩm sinh của anh, làm cho cô cảm giác như tất cả những người bên cạnh đều không tồn tại vậy.

Minh Dạ cũng có chút giật mình nhìn cô, thế nhưng rất nhanh liền khôi phục về bình tĩnh, trong trẻo nhưng lạnh lùng nhìn cô, anh ngược lại muốn nhìn xem Lan San rốt cuộc là lại muốn giở trò gì.

Người bên trong đều không biết Lan San rốt cuộc là ai, đều yên lặng không dám lơ mững trước mặt Minh Dạ.

Sở Tiều ánh mắt nghênh đón, hỏi: "Bà chủ tới đây có chuyện gì sao?"

Lan San không để ý tới anh ta, hừ một tiếng, đi vòng qua người Sở Tiều.

Lấy ra tấm thẻ tín dụng ném tới trước người Minh Dạ, "Anh vậy mà lại đóng băng thẻ của tôi, thực sự là quá đáng mà!"

Minh Dạ nhũ mày, đảo qua tấm thẻ kia một chút, trên trán nổi lên đầy vạch đen, anh còn tưởng cô tìm anh có chuyện gì, hóa ra là vì một tấm thẻ anh bỏ không mấy năm mà muốn "tính sổ" với anh!

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Minh Dạ, anh thật là tốt bụng (3)

Sở Tiều nhìn thoáng qua sắc mặt âm trầm của Minh Dạ, rất sợ anh nổi bão, nhất tấm thẻ kia lên, vội vàng giải thích nói.

"Bà chủ, tấm thẻ này là do chính cô đóng băng, đã không cần từ rất lâu rồi, không liên quan tới cậu chủ!"

Lan San vừa nghe liền có chút không nhịn được, bên tai nóng bừng lên. Cô sao có thể nghĩ tới, thẻ này sớm đã không thể dùng rồi.

Cô hắng giọng, rốt cuộc bày ra dáng vẻ, hôm nay là tới đòi tiền, không có tiền thì không đi.

"Tôi... tôi nào nhớ chứ, tiền đều để ở trong thẻ, tìm cả phòng cũng chỉ thấy mỗi tấm thẻ này."

Nói xong liền đứng trước mặt Minh Dạ, đưa tay phải ra, hiên ngang nói: "Trả thù lao!"

Không hề có một chút đáng vẻ hổ thẹn nào vì vừa rồi nghĩ oan cho Minh Dạ.

Giống như một người vợ đi đòi tiền chồng của mình vậy, hoặc là giống con gái đang làm nũng muốn xin tiền tiêu vặt của cha, không hề mất tự nhiên.

Người cả phòng đều sợ tới không dám thở mạnh, chưa từng thấy ai dám như vậy trước mặt Minh Dạ.

Sở Tiều xoa đầu lúc này đã đầy mồ hôi lạnh, chỉ thấy con cái đi đòi tiền cha mẹ, chưa từng thấy mẹ kể đi đòi tiền con riêng bao giờ, anh thầm yên lặng cầu nguyện thay cho Lan San.

Trên mặt Minh Dạ vẫn lạnh lùng, con người hẹp dài, sâu thẳm như không có đáy, dường như có thể nhìn thấu tâm tư của tất cả mọi thứ, lại giống như một mảng đen tối, không thể nhìn ra được vui buồn gì từ mắt anh, anh bình tĩnh giống như Lan San lúc này vậy.

Lan San nghĩ là anh không cho, có chút nóng nảy, thẳng thắn ném chiếc túi lên người Minh Dạ.

"Này... Minh Dạ rốt cuộc anh có cho hay không, nếu hôm nay anh không đưa cho tôi, tôi... tôi sẽ không để anh yên đâu!"

Khóc lóc ăn vạ là ưu điểm bẩm sinh của cô.

Lan San hiện tại không thềm đếm xỉa gì nữa, nếu đã làm rồi, vậy thì phải làm cho có kết quả thì mới thôi.

Lan San không biết giờ khắc này ở trong mắt Minh Dạ, dáng vẻ tức giận của cô lại mang theo một vẻ mỉa mai hoặc không thể tả, như là con gái được cha nuông chiều đến kiêu căng, đó là một loại phong thái rất khác.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Minh Dạ, anh thật là tốt bụng (5)

Sở Tiều nhìn hai người giằng co: "Bà chủ ngồi xuống trước đã!"

"Không cần, tôi chính là muốn tiền, có tiền tôi sẽ đi ngay!"

Ngụ ý chính là anh không trả tiền, tôi liền không đi.

Cô đứng trước mặt Minh Dạ, đã không đếm xia tới mặt mũi nữa rồi, đoán chắc Minh Dạ sẽ không coi cô ra gì nữa.

* * *

Trong mắt Minh Dạ xẹt qua một tia cười nhạt, tự tay lấy một cái ví da ra từ trong trong túi áo khoác, trần trụi khoảng một hai giây, liền lấy ra một tấm thẻ đưa cho Bạch Lăng.

Hành động này lập tức khiến cho những người ở đây đều phải hít một hơi lạnh, cho rồi, cho rồi, vậy mà Minh Dạ lại cho rồi, người phụ nữ này rốt cuộc có địa vị gì? Dám ăn nói như vậy với Minh Dạ?

Sở Tiều sau khi nhìn tấm thẻ kia, mí mắt lập tức trừng lớn, đây chính là thẻ phụ của cậu chủ, không hạn chế giao dịch, cũng chính là thẻ tín dụng riêng của cậu chủ, ai cũng không biết bên trong rốt cuộc là có bao nhiêu tiền, ngay cả người đi theo anh từ bé như anh ta cũng chưa từng được chạm qua.

Nếu như còn một cái mạng nữa, anh ta thực sự rất muốn hỏi Minh Dạ một câu: "Cậu chủ... anh bây giờ là thực sự chán ghét người mẹ kế này nữa sao?"

Vậy mà có người còn không biết hàng, thấy lại là một tấm thẻ tín dụng liền bấu môi, không thỏa mãn: "Có tiền mặt không?"

Minh Dạ ngón tay giật giật, trong lòng không ngừng khinh bỉ Lan San, "Tôi không mang tiền mặt!"

"Tôi không tin..."

Lan San lại làm một hành động khiến cho tất cả mọi người phải roi cả tròng mắt, cô dĩ nhiên dám cướp lấy ví da của anh, quả nhiên ngay cả một đồng tiền lẻ cũng không có, tất cả đều là chi phiếu.

Thất vọng trả lại chiếc ví cho Minh Dạ, xoay người hỏi Sở Tiều: "Anh có không? Tôi không cần nhiều, bốn năm trăm là được!"

"Đương nhiên... không có!"

Sở Tiều lúc đầu rất cao hứng muốn nói đương nhiên là có, nhưng nhận ra ánh mắt lạnh thấu xương của Minh Dạ, lập tức sửa lại câu trả lời thành không.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Minh Dạ, anh thật là tốt bụng (6)

Minh Dạ đem cái túi kia của Lan San, thô bạo ném lên bàn, âm trầm nhìn chòng chọc Lan San.

Người nhà họ Minh anh, anh nuôi, không cần phải mượn tiền người khác.

Một lát sau lại lấy một tấm thẻ ra từ trong ví, đưa cho Sở Tiều: "Đi xem gần đây có cây ATM nào không!"

Ý tức rất rõ ràng, đi ATM rút cho cô gái ngốc này tiền mặt.

Sở Tiều gật đầu: "Vâng, rất nhanh sẽ có!"

Lan San vừa nghe liền vui vẻ, trên mặt lộ ra nụ cười: "Sở Tiều, tôi cùng đi với anh!"

Sở Tiều hai chân mềm nhũn, suýt chút nữa thì ngã quỵ.

Ánh mắt quét từ phía sau tới lạnh tới thấu xương, dù cho anh có thêm một vụn cái lá gan, anh cũng không dám ra ngoài cùng với vị "bà trẻ" này.

"Bà chủ còn chưa ăn cơm, đồ ăn ở đây đều là thượng hạng, bà chủ hay là ăn một chút đi, tôi rất nhanh sẽ trở lại."

Lan San sờ sờ bụng mình, nghĩ lại, đúng vậy, đây chính là Phong Hoa Viên, muốn ăn một bữa cũng phải đặt trước cả tháng, có tiền cũng không nhất định là ăn được, nếu đã tới, sao không ăn một chút chứ.

Cười híp mắt nói: "Sở Tiều, anh thật là tốt..."

Lan San nói chuyện vô cùng thật lòng, cô cảm thấy Sở Tiều là người tốt.

Chỉ ít ở trong mắt anh ta, cô chưa từng nhìn thấy sự khinh bỉ, đáng ghét nào.

Nhưng cô không biết, một tiếng này liền khiến cho Sở Tiều chạy trốn chết, nếu còn không đi, sợ rằng anh sẽ chết ngay tại chỗ mất.

Minh Dạ lạnh lùng nhìn Lan San, gân xanh nổi đầy người, hận không thể bóp chết cô.

Dám nói chuyện với người đi theo anh thân thiết như vậy, lá gan của cô đúng là ngày càng lớn rồi.

Lan San ngồi xuống vị trí của Sở Tiều khi nãy, bên trái là Minh Dạ, bên phải là một người đàn ông trung niên không quen biết, nhân viên nhà hàng đem một bộ bát đĩa mới lên cho cô.

Người xung quanh bị khí lạnh phát ra từ người Minh Dạ khiến cho run rẩy, duy chỉ có Lan San là đặc biệt tự nhiên, căn bản không thèm liếc mắt nhìn anh một cái.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Minh Dạ, anh thật là tốt bụng (7)

Những nam nữ ngồi cùng bàn bị khí lạnh tản ra từ trên người Minh Dạ làm sợ tới mức run rẩy cả tóc gáy, chỉ riêng Lan San ăn hết ngon miệng, ngay từ đầu đã không thèm nhìn ngồi ngay bên cạnh.

Vừa ăn còn vừa khen thức ăn nơi này thật ngon.

Ngẫu nhiên ngẩng đầu nhìn mọi người xung quanh, phát hiện bọn họ còn chưa ăn, từng đôi mắt đều đang dùng ánh mắt phức tạp nhìn cô.

Lan San nhú mày, không vui nói: "Các người không ăn mà nhìn tôi làm gì, nhìn tôi có thể khiến các người ăn no hả?"

Mọi người xấu hổ cười cười, ánh mắt lạnh lùng thân thiện của Minh Dạ đảo qua, bọn họ cúi đầu cầm đũa, không dám ngẩng đầu lên nữa.

Người khác không nhìn, bây giờ Minh Dạ lại trắng trợn nhìn mẹ kế nhỏ tuổi của anh.

Anh cảm được, có đôi khi tính tình Lan San giống như một con sói mất trắng, mặc cho người khác đào tìm đào phổi mà đối xử tốt với cô, cô cũng không quan tâm.

Lúc cần tới anh, thì lập tức chạy tới, sau khi không cần thì sẽ chạy mất không thấy bóng dáng.

Có lẽ là vì người đầu tiên Lan San nhìn thấy sau khi tỉnh lại là Minh Dạ, tuy nhiên ấn tượng lại không tốt lắm.

Đúng vậy... Anh là người đầu tiên mà cô tiếp xúc sau khi tỉnh lại.

Cho nên trong tiềm thức, cô rất dựa dẫm vào Minh Dạ, cho nên mới dám hết một lần tới hai, hết hai tới ba khiêu khích vào vảy ngược của Minh Dạ.

Nếu nói hai lần đầu là "thăm dò", vậy thì bây giờ đã hoàn toàn không sợ rồi.

Bây giờ Minh Dạ có mang theo bạn gái tới, chọn một nữ sinh đại học từ Hoa Dương, tên là Chu Mẫn.

Về ngoài xinh đẹp, đáng người nhỏ xinh, có lỗi có lỗi, cũng rất biết điều.

Đi theo bên cạnh anh lúc không nên nói chuyện thì một câu cũng không nói, tỷ như giờ biết rõ quan hệ không tầm thường giữa Lan San và Minh Dạ.

Tuy trong lòng vô cùng bất mãn, vô cùng chán ghét Lan San, nhưng tuyệt không dám biểu hiện ra mặt.

Vẫn dịu dàng yên lặng như cũ, ngồi cạnh Minh Dạ, khe khẽ cúi đầu.

Bỗng nhiên cậu chủ Minh giống như là thay đổi tính tình, vậy mà gấp một khối thịt cá mè cho cô ta, còn lộ vẻ dịu dàng hỏi một câu: “Sao em không ăn gì vậy?”

Điều này khiến Chu Mẫn được chiều mà sợ, nhìn Minh Dạ, chớp chớp mắt, gò má ửng hồng: "Cảm ơn anh."

Không biết là ai mở đầu trước, lúc này mọi người tôi một lời anh một câu khen tặng ông phật lớn Minh Dạ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Minh Dạ, anh thật là tốt bụng (8)

Không biết là ai mở đầu trước, lúc này mọi người tôi một lời anh một câu khen tặng ông phật lớn Minh Dạ.

"Cậu Dạ đúng là biết thương hương tiếc ngọc..."

"Cô Chu, cô rất hạnh phúc đó nha..."

"Hai người thật là xứng đôi!"

Trong không khí ấm ỉ như thế, Lan San vẫn có thể tiếp tục ăn, mỳ cũng không nhú, vẻ mặt còn rất thỏa mãn, chiếc đũa căn bản chưa từng ngừng lại, càng không thèm nhìn đôi nam nữ nào đó đang ‘ra vẻ yêu thương’.

Cô mới không ngốc đến mức cho rằng Minh Dạ muốn cô ghen, cho nên mới chơi một chiêu như thế.

Biết Minh Dạ cười như không cười quan sát mình vài nhưng cô cũng không ngẩng đầu liếc mắt một cái.

Người đàn ông này đúng là cực phẩm, anh rất tốt, đáng tiếc cô có thể đùa giỡn có thể làm nũng có thể mờ ám, nhưng mà không thể yêu.

Có những mối quan hệ, lúc vừa mới bắt đầu đã được ấn định sẵn.

Phong Hương Viên rất có tiền vốn làm ăn, khó trách đất tiền đến vậy, điều kiện hà khắc như thế, còn có người chen sứt đầu mẻ trán cũng muốn ăn com ở trong này, rõ ràng là... Ăn ngon đến mức người tôi có thể nuốt cả đầu lưỡi vào bụng luôn.

Lan San ăn com rất không thực nữ, ngược lại cô ăn rất nhiều, hoàn toàn không để ý ánh mắt của người khác, nhưng cho dù không thực nữ thì động tác của cô cũng lộ ra vẻ thơ ngây chân thành, lại mang theo một chút hấp dẫn tự nhiên, hình như nhìn cô ăn com thì cũng cảm thấy ngon miệng hơn.

Nhất là một tảng dầu trơn dính trên môi Lan San, càng tạo vẻ điểm lệ xinh đẹp.

Cô còn thích ăn cay nữa, mỗi đồ vốn non mềm hiện giờ lại càng đỏ au mọng nước đầy đặn, thường thường vron đầu lưỡi hồng nhật ra liếm một phen, hành động chọc người kia, như một con rắn nhỏ, uốn lượn bò vào trong lòng người ta, rất ngứa, muốn bắt, nhưng không bắt được.

Cô không biết có một hai người đàn ông vụng trộm nhìn cô nuốt nước miếng, điều này khiến mặt cậu chủ Minh càng thêm rét lạnh u ám.

May mà bà Minh cuối cùng cũng ăn no, cô thỏa mãn chắt lưỡi, cảm giấy ăn tao nhã lau mỡ ngoài miệng đi, Sở Tiều cũng đã lấy tiền về.

Tiền được đặt trong túi công văn màu đen của Sở Tiều, không ai biết anh lấy bao nhiêu, chỉ là Lan San nhìn thấy xấp tiền thật dày trong túi công văn thì không tiền đồ ợ một cái no nê.

Cô kích động bất lấy tay của Sở Tiều: "Số tiền này... đều là của tôi."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Minh Dạ, anh thật là tốt bụng (9)

Cô kích động bắt lấy tay của Sở Tiều: "Số tiền này... đều là của tôi."

Không phải Lan San chưa từng trải việc đòi, mà là số tiền này đúng là nhiều lắm, trong túi công văn được nhét đầy đến mức không thể nhét thêm nữa.

Đòi này của Lan San chưa từng thấy nhiều tiền như vậy, trong lúc nhất thời có phần không kiểm chế được.

"Cạch" một tiếng, chiếc đĩa trong tay cậu Minh theo tiếng mà gãy, Sở Tiều bất thành linh run cầm cập, cả người cứng ngắc như tảng đá: "Đúng, đúng, là của bà chủ, bà chủ, cô buông tay trước đã."

Vì nếu như cô còn không buông tay, thì tôi sẽ mất mạng đó.

Cô hãy thương xót tôi còn chưa cưới vợ, tha cho tôi một con đường sống đi.

Cuối cùng Lan San nhớ tới giờ mình là bà chủ của nhà họ Minh, phải chú ý tới thân phận của mình, vì thế tao nhã vuốt cằm, thoáng xấu hổ nói: "Ngại quá, tôi quá thất lễ, cảm ơn anh."

"Bà chủ nên cảm ơn cậu chủ, tôi chỉ là chạy chân thôi, đây là việc tôi nên làm."

Sở Tiều nắm chặt cơ hội, căng thẳng đẩy cậu Minh lên trước, nếu bà chủ không chú ý tới cậu chủ, thì mọi người đều gặp xui xẻo.

Lan San cúi đầu le lưỡi, sao cô lại quên, tiền đều là cậu chủ cho, không có cậu chủ, ai nuôi cô?

Một giây sau, cô cười tươi như hoa xoay người hơi hơi khom lưng, mang theo ý cười chân thành tha thiết, sùng bái nhìn Minh Dạ.

"Minh Dạ, anh đúng là người tốt, cảm ơn anh nhé."

Dáng vẻ cô đầu tường lắc lư theo gió, bị Lan San khắc hoạ hết sức chân thật, chỉ thiếu nước chưa vẩy đuôi thôi.

"Còn có việc?"

Minh Dạ thưởng thức chiếc đĩa bị bể gãy kia, liếc xéo Lan San, nhàn nhạt hỏi một câu, vẻ mặt mịt mờ không rõ.

Giờ mới nhớ tới anh, cuối cùng cũng nhớ tới anh, anh còn tưởng rằng cô đợi đến lúc tiêu hết số tiền này, mới nhớ tới kim chủ của cô là ai.

Lan San chu môi, đây là bảo cô không có việc gì thì nhanh cút đi? Đừng ở đây làm anh mất mặt.

"Không có, tôi đi trước."

Sở Tiều lại thân thiết hỏi: "Bà chủ, cô đi đâu vậy, để tôi gọi lái xe đưa cô đi."

"Không cần không cần, tôi còn có chút việc, đợi lúc về tôi sẽ gọi lái xe đón tôi."

"Mọi người tiếp tục dùng cơm, không làm phiền nữa, xin chào..."

Nói xong vẫy vẫy tay, cảm thấy hài lòng mang theo một khoảng tài sản lớn đi mất, bước chân đi đường nhẹ nhàng sung sướng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104: Minh Dạ, anh thật là tốt bụng (10)

Nói xong vẫy vẫy tay, cảm thấy hài lòng mang theo một khoảng tài sản lớn đi mất, bước chân đi trên đường nhẹ nhàng sung sướng.

Ra khỏi phòng, Lan San đi toilet một chuyến, ở trong nhà cầu, sờ vào từng xấp tiền thật dày, mừng rỡ khoe miệng luôn cong lên.

Sau khi đi ra ngoài lại nhìn thấy Minh Dạ dựa tường hút thuốc, anh lúc nào cũng mặc quần áo màu đen, hình thành sự tương phản mạnh mẽ với tường trắng phía sau, anh càng có vẻ nổi bật.

Nhìn anh qua một lần khói mòng, khuôn mặt có vẻ đẹp trai mà xa xăm, Lan San thấy nhìn anh như vậy thì anh có vẻ càng thêm xa xôi.

Khoảng cách gần như vậy, nhưng cả đôi cũng không thể tới gần, ngực bỗng nhiên đau đốn một trận, như tim đột ngột đập nhanh.

Minh Dạ cũng nhìn cô không nhúc nhích, cũng không nói chuyện.

Hai người cứ giữ tư thế như vậy, cùng nhìn đối phương, nhưng ai cũng không chịu mở miệng trước.

Giống như là cao thủ so chiêu, ai động đây trước, thì thua trước...

Cuối cùng vẫn là Lan San phá vỡ yên lặng, cô vô cùng vui vẻ cười nói: "Minh Dạ, cảm ơn tiền của anh nhé, cảm ơn tất cả của anh, à... Mới vừa rồi hình như khiến anh mất mặt, xấu hổ, là tôi có phần quá phận, anh yên tâm đi, sau này, trong những trường hợp thế này tôi nhất định sẽ không quấy rối anh..."

Sau một hồi lâu, Minh Dạ mới phun ra một câu, "Quà đáp lễ đâu?"

Lan San kinh ngạc: "A?"

Người này tại muốn quà đáp lễ?

Tim đập mạnh và loạn nhịp, cô nghiêng đầu nở nụ cười, đi qua đó, đứng trước mặt anh, ngẩng đầu nhìn anh.

"Dùng cái này làm quà đáp lễ được không?"

Nói xong vươn cánh tay ra quàng qua cổ Minh Dạ, kiễng chân lên nhẹ nhàng hôn một cái lên gương mặt bên trái của anh...

Không có dụ dỗ, không có mờ ám, không có tình dục, chỉ là đơn thuần muốn biểu lòng biết ơn.

Lúc Minh Dạ còn chưa hết ngạc nhiên, cô đã xoay người chạy đi như chú nai con vậy, nhưng cô chạy vài bước thì dừng lại xoay người, cong môi đỏ mọng lên cười nói: "Con trai, bé gái hôm nay này không tệ, rất xinh đẹp, chào nhé..."

Mãi đến lúc người biến mất không còn, Minh Dạ mới sững sờ ngẩng đầu sờ lên gò má bên trái, chỗ đó hình như vẫn còn mang theo nhiệt độ và mùi thơm trên môi cô.

Minh Dạ trào phúng cười, ngay cả anh cũng không biết là đang cười Lan San, hay là cười bản thân anh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sùng Đệ Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Minh Dạ, anh thật là tốt bụng (11)

Minh Dạ trào phúng cười, ngay cả anh cũng không biết là đang cười Lan San, hay là cười bản thân anh.

Càng ngày càng không hiểu cô, từ khi cô tỉnh lại và mất trí nhớ, cô giống như chạy khỏi lòng bàn tay của anh, không còn là Lan San mà anh có thể tùy ý bóp tròn nắn méo.

Trước kia tuy đáng giận, nhưng anh luôn có thể liếc mắt một cái thì hiểu rõ tâm tư của cô, mà bây giờ, lại như cách nhau một tầng thủy tinh trong suốt, nhìn thấy, nhưng lại không thể chạm tới.

Biết rõ cô ở đó, biết rõ cô đang làm gì, nhưng... Không có cách nào thật sự đến gần cô.

Lan San ra khỏi Phong Hương Viên đương nhiên để đi "Báo thù", cô vẫn còn nhớ ánh mắt khinh bỉ cô cổ hủ không có tiền của nhân viên cửa hàng đó, lại vào cửa tiệm kia.

Đa số nhân viên cửa hàng đều đã gặp cô hai giờ trước, không ai tiến lên phục vụ, chỉ có một cô bé thực tập sinh, nhiệt tình đi qua: "Xin chào cô, bộ sưu tập thời trang thu đông LouisVuitton đã lên sàn, cô có thể chọn mẫu mình thích."

Lan San cười gật gật đầu, liên tiếp thử quá nhiều bộ, trong ánh mắt châm biếm của nhân viên cửa hàng nói với cô bé thực tập sinh một câu khiến tất cả bọn họ kinh ngạc đến sắp rơi mất xuống đất: "Mấy mẫu này cũng không tệ, gói lại hết đi!"

Lúc nói những lời này, Lan San cảm thấy mình căn bản là một kẻ nhà giàu mới nổi, vừa có số tiền lấy được từ chỗ Minh Dạ, thì vênh mặt hát hàm sai khiến.

Cô bé thực tập sinh ngơ ngác một hồi, rồi vui vẻ ôm một chồng quần áo chạy tới quầy thu ngân, hình như sợ cô đổi ý.

Quẹt thẻ, ký tên, Lan San mua đến hào khí ngất trời, vô cùng phóng khoáng.

Nhưng mà lúc cô thu ngân nói ra tổng giá trị của một chồng quần áo, cô vẫn cảm thấy xót xa.

Cô này nhất thời muốn báo thù vậy mà lập tức tiêu xài hơn 110 vạn, số tiền này lúc cô vẫn còn là Bạch Lãng, thì dùng cả đời của cô cũng không kiếm được, Lan San cười lạnh, đây là chênh lệch giữa kẻ có tiền và người nghèo.

Nhìn cô bé thực tập sinh, cười vui vẻ như sắp nở hoa, nhân viên lúc sáng cười nhạo Lan San kia hoàn toàn tròn tròn mắt.

Người cô ta bỏ qua không phải quý nghèo mà là thần tài, những món quần áo Lan San mua này, là số lượng mà cô ta quảng cáo rách cả da miệng cũng không nhất định có thể bán đi trong hai ba tháng, hơn 110 vạn đó, chỉ cần trích phần trăm thì có bao nhiêu?

Buổi tối Minh Dạ nhìn hóa đơn ngân hàng gửi về, nhìn không được nhú mày.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sùng Độ Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Minh Dạ, anh thật là tốt bụng (12)

Người cô ta bỏ qua không phải quý nghèo mà là thần tài, những món quần áo Lan San mua này, là số lượng mà cô ta quảng cáo rách cả da miệng cũng không nhất định có thể bán đi trong hai ba tháng, hơn 110 vạn đó, chỉ cần trích phần trăm thì có bao nhiêu?

Lan San kêu ngạo đi khỏi trong ánh mắt hàm chứa ngàn vạn lời cảm ơn như đang nhìn chúa cứu thế của cô bé thực tập sinh.

Ra khỏi cửa tiệm, luồng khí ngọt ngào trong lòng cuối cùng cũng biến mất.

Buổi tối Minh Dạ nhìn hóa đơn ngân hàng gửi đến, nhìn không được nhú mày.

Người phụ nữ Lan San này học được tiết kiệm tiền lúc nào, vậy mà chỉ tốn một phần sáu của những lúc bình thường, chuyện này... Thật là không thể tưởng tượng nổi.

Buổi tối lúc sắp mười hai giờ, cuối cùng sau khi Minh Dạ phiền não mấy giờ, gọi một cú điện thoại cho Lam Tu ở Thụy Sĩ xa xôi.

Lam Tu là bạn chơi từ nhỏ của anh, là anh một trong những người bạn tốt của anh.

Thời niên thiếu từng cùng nhau đi qua tuổi trẻ ngông cuồng, sau đó từ từ lớn lên, hiện giờ mỗi người đều đã là quý tộc quản lý một phương trời.

Nhưng may mà tình nghĩa nhiều năm, cũng không bị phai nhạt.

Điện thoại reo một hồi lâu mới vang lên một giọng nói lười biếng khàn khàn, gọi cảm tới cực điểm, "Sao..."

Mây Minh Dạ nhú lại, vừa nghe thì biết thẳng nhóc này mới vừa triền miên xong, còn đang trong lúc thỏa mãn.

Xem ra anh ta đang có tiến triển rất tốt với người tình mà anh ta dẫn theo chạy theo tới Thụy Sĩ, lúc này Thụy Sĩ vẫn còn ban ngày, tuyên dâm ban ngày, xem ra Lam Tu cũng thành một tình nô rồi.

Minh Dạ cảm ly rượu, tùy ý hỏi: "Có cần chuẩn bị chút thuốc Đông y bổ thận cho cậu không?"

"Cậu giữ lại tự mình dùng đi, không cần cậu phải quan tâm, cơ thể tôi rất tốt, em nói phải không... Bảo bối."

Nửa sau câu khẽ chuyển âm điệu, mang theo chút lấy lòng nịnh nọt, khiến Minh Dạ thiếu chút nữa không nhận được ném điện thoại đi động ra xa.

Đầu bên kia điện thoại truyền tới một giọng nữ có tiếng hít thở hơi dồn dập: "Lam Tu... Anh thành thật chút đi, đừng đụng vào tôi... Tôi muốn đi tắm rửa."

"Lam Tu, cậu đừng vội động dục, tôi có việc muốn hỏi cậu một chút, nếu một người phụ nữ, đột nhiên có một ngày thay đổi, trở nên vô cùng xa lạ, hoàn toàn không phải người trước kia tôi quen, cậu nói..."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sùng Độ Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Minh Dạ, anh thật là tốt bụng (13)

"Lam Tu, cậu đừng vội động dục, tôi có việc muốn hỏi cậu một chút, nếu một người phụ nữ, đột nhiên có một ngày thay đổi, trở nên vô cùng xa lạ, hoàn toàn không phải người trước kia tôi quen, cậu nói..."

Tiếng thờ dốc mờ ám truyền tới, Minh Dạ đưa điện thoại di động ra xa một chút, suy tư một phen mới mở miệng, nhưng những lời phía sau anh không nói ra, Lam Tu miễn cưỡng hỏi: "Người phụ nữ trước kia vô cùng yêu cậu?"

Minh Dạ không nói, xem như ngầm đồng ý.

Lan San... trước kia hẳn là vô cùng thương anh, không chỉ là vì anh là chủ nhân của nhà họ Minh, mà là... Thật sự thích bản thân anh.

Đầu bên kia điện thoại truyền đến giọng nữ thánh thót, mang theo vài phần tức giận bất bình: "Đó là do cô ấy đã hết hy vọng, tình cảm đối với anh bị anh lãng phí hết, cho nên quay đầu là bờ, tính toán bắt đầu lại cuộc sống mới, sinh hoạt mới, tìm người đàn ông mới. Đàn ông các anh đều là những kẻ dễ tiện, lúc người ta yêu các người, thì cả đám như rấm thúi, cả nhìn cũng không thêm liếc người ta một cái, người ta không thích, lại lạch bạch chạy theo không buông... Ừm ừm..."

Mày Minh Dạ càng nhủ càng chặt, giọng nói của cô gái đó như ám ảnh, vang lên không ngừng bên tai anh.

"Khụ khụ... bảo bối nhà tôi đã có kinh nghiệm, cô ấy nói đều là đúng, cậu đừng không để trong lòng, sẽ hối hận, thật đó..."

Nói xong lại dịu dàng an ủi cô gái bên cạnh.

Minh Dạ cười yếu ớt: "Một người phụ nữ lại có thể lẫn qua lẫn lại cậu thành như vậy, nếu như trước đây cậu là vua, thì cậu cũng chỉ là một tên hôn quân chỉ yêu người đẹp không yêu giang sơn."

"Được, tôi không có thì giờ nói với cậu nữa, bảo bối nhà tôi giận rồi, tôi phải đi dỗ dành, cậu Dạ à, cậu cũng đừng cười tôi, một ngày nào đó nhất định sẽ có một người phụ nữ nhảy ra dạy dỗ cậu."

Lam Tu nói xong thì nhanh chóng cúp điện thoại, để trần, chạy vào phòng tắm.

Trên đời này bất kỳ sự vật nào cũng tương sinh tương khắc, anh không gặp được, không có nghĩa là cô ấy không tồn tại.

Minh Dạ mắng một câu thấy sắc quên bạn, tiện tay ném điện thoại di động lên bàn trà.

Nhớ tới vừa rồi Lam Tu nói một ngày nào đó, sẽ có một người phụ nữ nhảy ra dạy dỗ cậu!!

Minh Dạ nhướng mắt, trên mặt hiện lên vẻ không tin, hơi chột dạ nghĩ: trên đời này ai dám dạy dỗ anh, người phụ nữ dám dạy dỗ anh còn chưa sinh ra đâu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Anh không nuôi nổi tôi? (1)

Minh Dạ nhướng mắt, trên mặt hiện lên vẻ không tin, hơi chột dạ nghĩ: trên đời này ai dám dạy dỗ anh, người phụ nữ dám dạy dỗ anh còn chưa sinh ra đâu.

Đúng lúc này, trước mắt lại lác lác hiện ra một đôi chân trắng nõn xinh xắn, một chân một chân dẫm lên người anh, như đang đốt lửa, khiến anh bắt đầu cảm thấy máu nóng sôi sục.

Minh Dạ nằm ngửa trên ghế sofa che mắt, ngón tay xoa xát gò má, lại nghĩ đến một màn trong Phong Hương Viên.

Cô kiễng chân, nhẹ nhàng hôn lên gò má anh, môi mềm như vậy, dịu dàng như vậy...

Cười khổ một tiếng, đêm nay, xem ra sẽ khó ngủ đây.

Tối cùng là từ lúc nào, mỗi một vẻ mặt của cô cũng trở nên sinh động như vậy? Bắt đầu từ lúc nào, cô đã không đáng ghét nữa?

.....

Ngược lại, đêm nay, Lan San ngủ vô cùng ngon, vừa ngủ vừa nghĩ đến tấm thẻ trong ví tiền của mình.

Còn có một đồng tiền giấy màu đỏ, trong lòng cô có một con chim nhỏ nóng lòng muốn bay.

Quả nhiên quyết định lúc trước của cô là đúng, không thể làm trái lời cậu Minh.

Toàn bộ tài sản đều là của anh, cô chỉ là một người mẹ kế bị coi thường, nếu không ôm chặt đùi của anh, đâu còn đường nào sống.

Nhìn hoàn cảnh bây giờ xem, cậu chủ không làm khó dễ, thấy mình cũng không ra tay rút súng.

Với lại, ngẫu nhiên cô còn có thể đùa giỡn trai đẹp, cuộc sống này tốt đẹp cỡ nào chứ!

.....

Người hầu trong nhà họ Minh giờ đã quen với Lan San hiện tại, vô cùng thích ‘bà chủ mới’ không kiêu căng, đáng vẻ rất xinh đẹp, còn hay cười tít mắt nữa.

Quản gia già phát hiện, căn nhà lớn lạnh lẽo này, lần đầu tiên có hơi người.

Hiện giờ ngẫu nhiên Minh Dạ cũng sẽ trở về một lần, chỉ là mỗi lần trở về sẽ không ở lại lâu lắm.

Có khi ở lại một đêm, ngày hôm sau đi ngay, có lúc chỉ ăn bữa cơm rồi đi, giống như nơi này chỉ là khách sạn.

Khoảng cách giữa Lan San và anh, luôn luôn không xa không gần, cô cũng không làm bất kì hành động mờ ám nào với Minh Dạ.

Cô đã biết rất rõ ràng vị trí của mình, mờ ám cũng có thể, nhưng không thể tùy tiện.

Có thể làm nũng, nhưng mà không thể quá, không thể liên tiếp đụng vào váy ngược của anh.

Người đàn ông kia sẽ không vĩnh viễn bao dung cho sự kiêu căng của cô, một hai lần còn có thể, thời gian dài sẽ chán ghét.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 109: Anh không nuôi nổi tôi? (2)

Người đàn ông kia sẽ không vĩnh viễn bao dung cho sự kiêu căng của cô, một hai lần còn có thể, thời gian dài sẽ chán ghét.

Cho nên Lan San bây giờ đối xử với Minh Dạ trừ bình tĩnh cũng chỉ có bình tĩnh, không làm hành động gì mờ ám, lời nói mờ ám cũng không có, gặp mặt thì tối đa cô cũng chỉ cười hỏi:

"Về rồi?"

"Ăn cơm không?"

"Hôm nay thời tiết hình như rất lạnh?"

"Muốn uống nước không?"

Tối tối lui lui cũng chỉ có mấy câu này.

Minh Dạ thì vẫn như vậy, yên lặng, lạnh lùng, bí ẩn, thần bí như bóng đêm vậy, lúc anh nhìn Lan San, luôn khiến cô muốn giấu mình đi.

Dưới ánh mắt của anh, tất cả những tính toán nhỏ nhặt của cô đều bị lộ ra dưới ánh mặt trời.

.....

Một lát mưa một lát lạnh, những ngày cuối thu, thời tiết dần dần lạnh xuống, hiếm khi có một ngày thời tiết tốt nắng chói chang.

Lan San rảnh rỗi đến hết hoảng, thấy người giúp việc đang cắt cỏ, cảm thấy thú vị, chạy ra xem náo nhiệt.

Chân cô không mang giày trực tiếp giẫm lên mặt cỏ, trong tay cầm một cái kéo lớn cùng học người làm nhà họ Minh cắt cỏ.

Dẫn lên cỏ mới cắt, đầm đầm, nhưng mà không đau, còn vô cùng thoải mái, Lan San nhìn không được nằm xuống, lăn qua lộn lại mấy vòng..

Giữa lúc quay cuồng thì giống như thấy trước cửa sổ lầu hai tiền có một người đang đứng, đang nhìn về phía cô.

Lan San dừng lại, cẩn thận nhìn lại, quả thực nhìn thấy rõ bóng dáng cao lớn của Minh Dạ đứng bên cửa sổ.

Trên người như được phủ một tầng ánh sáng vàng nhạt, cao quý như một vị thần, không biết đứng đã bên cửa sổ nhìn cô bao lâu.

Nắng giữa trưa cuối mùa thu, vô cùng tươi đẹp, rất ấm, nắng ấm chiếu lên người, nên Minh Dạ có vẻ cũng trở nên ấm áp.

Khoảng cách có hơi xa không thấy rõ mặt mày của anh, nhưng là Lan San cảm thấy, nhất định anh đang cười nhạo cô.

Lan San cuống quýt đứng lên, cúi đầu xấu hổ cọ cọ chân, xoay người không dám nhìn Minh Dạ, vội vàng chạy vào nhà.

Nhìn không được oán thăm trong lòng, anh về lúc nào vậy, sao không thấy chút tiếng động gì cả? Nếu biết anh ở nhà, nói gì cô cũng sẽ không chạy ra ngoài phát điên.

Chạy vào phòng bếp, rót cốc nước, lúc đi ra, vừa lúc thấy Minh Dạ đi xuống, Lan San nhớ tới vừa nãy mình lẩn lộn thế nào, vành tai nóng lên, không dám nhìn anh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110: Anh không nuôi nổi tôi? (3)

Chạy vào phòng bếp, rót cốc nước, lúc đi ra, vừa lúc thấy Minh Dạ đi xuống, Lan San nhớ tới vừa nãy mình lẩn lộn thế nào, vành tai nóng lên, không dám nhìn anh.

Minh Dạ lập tức đi đến trước mặt cô, không chút khách khí lấy cốc nước cô mới vừa uống một ngụm, đưa đến bên miệng mình uống một ngụm.

Lan San âm ức: “Này... Tôi uống qua rồi.”

Minh Dạ đánh giá từ đầu đến chân Lan San mấy lần, cuối cùng ánh mắt rơi trên bàn chân trần của cô, tay cầm cốc nước nắm thật chặt.

Ban ngày ban mặt trước mặt người hầu mà chân không chạy tới chạy lui thì còn ra thể thống gì.

Cậu chủ cảm thấy như bảo bối mà mình yêu quý nhất, hiện giờ bị người ta nhìn thấy, trong lòng khó chịu, vô cùng khó chịu...

Mặt không chút thay đổi hỏi: “Cô vô cùng rảnh rồi?”

Lan San khó hiểu nhìn anh, rồi mới gật gật đầu: “Ừ, loại người chỉ ăn rồi chờ chết, không có việc gì, không cần làm gì, cái gì cũng không biết như tôi, đương nhiên vô cùng rảnh rồi.”

Minh Dạ có phần không thích cách nói tự hạ thấp mình của cô: “Không ai mời cô đi dự tiệc sao?”

Nếu nói không ai đưa thiệp mời cho Lan San, thì Minh Dạ thấy rất lạ, đám bà chủ cô chiêu sao có thể buông tha cơ hội nịnh bợ nhà họ Minh.

Lan San cắn môi dưới, nghĩ một chút, hình như quản gia từng nói với cô có người mời cô tham gia tiệc trà, sinh nhật gì đó, nhưng cô không để ý.

"Ừm... Có chứ, nhưng tôi không biết bọn họ, với lại... tôi có bóng ma với tiệc tùng." Chuyện của Y Á lần trước, khiến cô vô cùng chán ghét hai chữ tiệc tùng này.

Cô không muốn gặp thêm một "Y Á" thứ hai, thẳng thắn này cũng không phải đèn càn đầu, ai biết bên ngoài có bao nhiêu nợ đào hoa.

Trong mắt Minh Dạ xẹt qua ý cười nhạt đến mức mắt thường không nhìn thấy: “Trước kia cô còn nói muốn đi ra ngoài làm việc, cần tôi sắp xếp cho tôi hay không.”

Nếu Sở Tiều nghe thấy những lời này của anh, phỏng chừng sẽ sợ tới mức té xỉu.

Lan San nghiêng đầu: “Chẳng lẽ anh không nuôi nổi tôi?”

Cô hỏi một câu như vậy, khiến trái tim Minh Dạ bỗng nhiên đập nhanh hơn vài nhịp, những lời này của cô khiến anh lập tức nghĩ đến người chồng kiếm tiền nuôi vợ mình.

"Đương nhiên không." Cho dù có một trăm Lan San, anh cũng nuôi nổi, còn có thể nuôi rất tốt.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Anh không nuôi nổi tôi? (4)

"Đương nhiên không." Cho dù có một trăm Lan San, anh cũng nuôi nổi, còn có thể nuôi rất tốt.

Mỗi lần nhìn đến hóa đơn tiêu tiền của cô, anh luôn có cảm giác thỏa mãn kì lạ.

Ngay cả công tác cũng không còn buồn tẻ, giống như là, cô đã cho anh một động lực nào đó.

Lan San bĩu môi: "Vậy thì tôi đi làm làm gì. Hay là... Anh không định nuôi tôi nữa hả?"

Cô thích những ngày làm sâu gạo ăn rồi chờ chết, không cần làm việc gì, ngẫu nhiên cầm tiền con trai cho yên tâm thoải mái ra ngoài tiêu xài, mua sắm.

Lan San không phải kiểu phụ nữ lòng tự trọng rất mạnh không chịu xài tiền của đàn ông.

Đã có người cam tâm tình nguyện không thể không nuôi cô, vậy thì làm ra về làm gì, cô đã chịu đủ những ngày chịu khổ làm việc vất vả, hiện giờ rất khó khăn mới được hưởng thụ, cô mới không ngốc đến mức chạy đi làm việc.

Minh Dạ lại ngửa đầu uống một ngụm nước, che dấu sự bối rối của mình, lạnh như băng ném cho Lan San hai chữ: "Nói bậy gì đó."

"Vậy sao sắc mặt anh khó coi đến vậy?"

Lan San phát hiện ra trước mặt Minh Dạ, cô luôn luôn không tự chủ được muốn tùy hứng, giống như bây giờ, lá gan của cô lại lớn lên, bắt đầu nói chuyện không kiêng kị gì.

Mặt Minh Dạ tối xuống, quát lớn: "Mùa thu còn đi chân trần, còn ra thể thống gì nữa?"

Anh không thể nói rõ tại sao ghét cô đi chân trần, nhưng là chỉ cần nghĩ đến người hầu trong nhà đều đã nhìn thấy chân nhỏ trắng nõn của cô, thì cảm thấy rất phiền não. Rất muốn xách quần áo của cô lên để cô lên đùi đánh vài cái.

"A? Tôi quên mất, chân rất lạnh, tôi đi đeo giày."

Minh Dạ vừa nói xong, Lan San mới thấy chân thật là lạnh, đẩy Minh Dạ ra chạy lên lầu.

.....

Lúc ăn cơm trưa, Minh Dạ hiếm khi có mặt, hai người ngồi cùng một chỗ ăn bữa cơm trưa yên tĩnh, tới khi nào sắp ăn xong, Minh Dạ có vẻ như rất không chú ý hỏi: "Hôm nay định làm gì?"

Miệng Lan San còn nhét một miếng thịt bò, nói: "Buổi chiều hả? Đi trung tâm thương mại, tiêu xài tiền của anh, anh đừng đau lòng đó..."

Minh Dạ nhìn cô như nhìn đứa ngốc. Chút tiền cô tiêu, cũng coi là tiêu xài hả? Xem ra sau này phải dạy cô cái gì mới là "tiêu tiền".

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Anh không nuôi nổi tôi? (5)

Minh Dạ nhìn cô như nhìn đứa ngốc. Chút tiền cô tiêu, cũng coi là tiêu xài hả? Xem ra sau này phải dạy cô cái gì mới là "tiêu tiền".

Cầm lấy khăn ăn lau miệng, tao nhả đứng dậy, nhìn khuôn mặt hồng nhuận của Lan San: "Hình như... Béo rồi."

Nhưng hình như còn đẹp hơn vẻ gầy yếu trước kia, trên người có thêm chút thịt, ôm vào vô cùng thoải mái.

Lan San ngẩng đầu lên khỏi bát com, chiếc đũa bị cô cắn kẹt kẹt kẹt, mi mắt phun lửa trừng Minh Dạ.

Cầm hoa quả trên bàn com ném tới, lại bị anh đón được rất nhẹ nhàng.

"Đâu có, đâu có... Tôi như vậy gọi là khỏe mạnh, tốt hơn những cô gái ốm tong teo chỉ có xương cốt ngoài kia nhiều, hừ... Anh chờ đi, chiều nay tôi nhất định quét trắng thẻ của anh làm cho anh đau lòng."

Phụ nữ ghét nhất hai chuyện, một là nói cô béo, hai là nói cô già.

Dám nói cô như thế, không bắt anh hối hận là không được.

Chân mày Minh Dạ nhíu lại, trong mắt cô hiện lên tức giận, hai mắt lóe ra hai ngọn lửa nhỏ, mang theo vài phần trẻ con, lại vô cùng hấp dẫn.

Anh đi đến trước mặt Lan San, cuối cùng vẫn không thể nhịn xuống, nhéo gương mặt cô một phen, ừm... còn mềm mịn hơn trong tưởng tượng của anh.

Sau khi Lan San tức giận muốn hung hăng tiêu hết tiền của anh, Minh Dạ buông lỏng tay ra, cầm hoa quả mà cô dùng làm ám khí muốn đập anh, bước ra khỏi đại sảnh, để lại Lan San tức đến dậm chân.

Sở Tiều nhìn thấy Minh Dạ đi ra, lập tức mở cửa xe, nhưng nhìn thấy thứ trong tay phải của anh, tay co rút hai lần.

"Cậu chủ, anh đây là?"

"Anh không biết ăn trái cây sau khi dùng com có thể hỗ trợ tiêu hóa sao?"

"Không phải..." Anh cầm một trái cây như vậy, rất mất thân phận.

Cậu chủ còn thờ ơ, vậy mà anh còn vô nghĩa, chuyện cậu chủ làm cần anh hỏi nhiều sao?

.....

Buổi chiều Lan San thật sự đi trung tâm thương mại, thật ra cô vốn không định mua sắm, nhưng bị Minh Dạ châm chọc, cô cảm thấy nếu không khiến anh đau lòng một phen, thật sự có lỗi với tấm thẻ đó.

Cô vẫn đi cửa tiệm kia, từ sau lần mua quần áo đó, cô tiện thường xuyên ghé thăm, mỗi lần đi, đều chỉ cho phép cô bé thực tập lúc trước tiếp đãi cô, để cho nhân viên khác đỡ mất ghen tỵ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Cậu chủ đau lòng! (1)

Cô vẫn đi cửa tiệm kia, từ sau lần mua quần áo đó, cô tiện thường xuyên ghé thăm, mỗi lần đi, đều chỉ cho phép cô bé thực tập lúc trước tiếp đãi cô, để cho nhân viên khác đỡ mất ghen tỵ.

"Bà chủ đã tới, giữa trưa có mẫu mới, đang muốn gọi điện thoại cho ngài đó."

Cô bé lúc trước, giờ đã là nhân viên chính thức của cửa hàng, mỗi lần nhìn thấy Lan San, còn kích động hơn thấy mẹ ruột.

Từ khi quen biết thân tài Lan San này, cô là người mà cả cửa hàng, bao gồm cả cửa hàng trưởng đều hâm mộ ghen ghét.

Lan San thử một chiếc áo khoác vàng nhạt mang hơi hướng phục cổ thức, đơn giản rộng rãi, quần áo xinh đẹp, vô cùng hợp với cô.

Nhất là áo khoác này hiển lộ ra một sự khiêm tốn xa hoa, chỗ cổ tay có nút bạc khảm thủy tinh, gờ tay nhắc chân ẩn hiện quý khí.

"Ánh mắt của cô thật tốt, bộ quần áo này không sức tương tượng, mặc trên người cô vô cùng thích hợp..."

Lan San nhìn trái nhìn phải hai lần, cảm thấy cũng không tệ: "Là vậy sao, tôi cũng thấy không tệ, gói lại cho tôi."

Giang Dao Tuyết vừa vào cửa thì nhìn trúng quần áo mà Lan San đang mặc, kiêu ngạo kéo cô nhân viên lại nói:

"Quần áo trên người cô ta, lấy một cái size L tới cho tôi."

Nhân viên cửa hàng nhìn hai bên một chút vô cùng khó xử: "Thật xin lỗi cô Giang, size L chỉ có một chiếc đó, vị khách này đã thử rồi, nơi này còn có rất

nhiều mẫu mới, có hai mẫu vô cùng thích hợp với cô."

"Tôi không cần cái nào khác, cô đưa cái trên người cô ta cho tôi, cô ta mua nổi sao?"

Nhân viên cửa hàng cúi đầu không nhìn cô ta, trong lòng nghĩ thầm người ta đúng là có tiền hơn cô đó.

"Cô đây cũng là khách quen của chúng tôi, cô xem..."

Ý khác của mấy chữ khách quen là, người ta cũng có tiền như cô.

Giang Dao Tuyết liếc nhân viên cửa hàng một cái: "Hừ... Khách quen thì sao, tôi ra gấp hai giá, bảo cô ta coi ra đi."

Mới vừa nói xong thì thấy Lan San xoay người, đợi đến lúc thấy mặt mũi của Lan San, sững sốt một phen, chợt cười khẩy nói: "A, tôi tưởng là ai, hóa ra là bà chủ nhà họ Minh."

Trước kia cô ta cũng có hiềm khích với Lan San, hiện giờ gặp, lại thấy cô chỉ có một mình, đương nhiên không bỏ qua cho cô.

Trước kia Lan San ra cửa, luôn luôn rất huênh hoang, không mang theo hai ba trợ lý nữ tuyệt đối không ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Cậu chủ đau lòng! (2)

Trước kia cô ta cũng có hiềm khích với Lan San, hiện giờ gặp, lại thấy cô chỉ có một mình, đương nhiên không bỏ qua cho cô.

Thành ngữ nói kẻ thù gặp nhau hết sức đỏ mắt, hiện tại Giang Dao Tuyết đâu chỉ đỏ mắt.

Trước kia Lan San ra cửa, luôn luôn rất huênh hoang, không mang theo hai ba trợ lý nữ tuyệt đối không ra ngoài.

Bây giờ cô chỉ có một mình trong tiệm quần áo, Giang Dao Tuyết cho là Lan San là ở trong nhà họ Minh không được Minh Dạ thích.

Cho nên đãi ngộ của cô không còn tốt như trước kia, nghĩ vậy lá gan của Giang Dao Tuyết lớn lên.

Người đứng cạnh Giang Dao Tuyết là một cô gái đáng người cao gầy, ánh mắt nhìn Lan San cũng không hiền lành.

"Thật đúng là cô, còn có mặt mũi dạo phố bên ngoài, xem ra Y Á nói rất đúng, cô đúng là một người phụ nữ lẳng lơ không biết xấu hổ."

Người đi dạo phố cùng Giang Dao Tuyết là cô hai nhà họ Âu, Âu Nhuận Từ, cô ta rất thân quen với Y Á.

Lần trước gặp nhau trong hộp thường niên, cô ta cũng đã nhìn thấy cảnh Lan San đánh Y Á, ngày đó Lan San vô cùng xuất sắc, phụ nữ luôn luôn không thích người xinh đẹp hơn mình.

Từ sau lần đó nhà họ Y hoàn toàn thất bại, Y Á cũng chẳng biết đã đi đâu, có người nói cô ta bị nhà họ Y đưa ra nước ngoài, có người nói bị nhà họ Minh xử lý, tóm lại lại là một vụ việc chưa giải quyết.

Việc Âu Nhuận Từ chán ghét Lan San không chỉ vì chuyện của Y Á.

Nhất là mấy cậu ấm bình thường thích tìm cô chơi đùa, hiện giờ mỗi lần tụ họp, luôn luôn thích thảo luận Lan San - bà chủ nhà họ Minh. Điều này khiến mỗi khi Âu Nhuận Từ nghe thấy, thì trong lòng thầm tức tối.

Giọng nói của bọn họ không thêm che dấu, giọng nói sắc nhọn vô cùng chói tai, Lan San không có khả năng không nghe thấy.

Lan San thờ ơ nhìn thoáng qua, không hề để ý họ, đối với những người không quen, cô không thêm tức giận với bọn họ. Chó cắn bạn một cái, đương nhiên bạn không thể cắn lại nó rồi.

Nhưng có người muốn đối nghịch với cô.

Giang Dao Tuyết đi qua, kiêu căng hất cằm lên, miệt thị nhìn Lan San: "Này, tôi nhìn trúng bộ quần áo này rồi!"

Lan San mỉm cười, nói với nhân viên cửa hàng: "Tiểu Đặng, gói lại cho tôi."

Cách làm nhục kẻ thù tốt nhất là coi như cô ta không tồn tại.

Chỉ là một đám con gái nhà giàu được nuông chiều từ bé, coi mình như rể hành, cũng không xem lại mình có tư cách không.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: Cậu chủ đau lòng! (3)

Chỉ là một đám con gái nhà giàu được nuông chiều từ bé, coi mình như rể hành, cũng không xem lại mình có tư cách không.

Giang Dao Tuyết thấy Lan San khinh thường không thèm đếm xỉa đến cô ta như vậy, quả thực còn khó chịu hơn đánh cô ta một bạt tai, cô ta giận đến mặt đỏ lên.

"Lan San cô nghe không hiểu tiếng người có hả, bộ quần áo này tôi muốn, cô dám lấy đi thử xem?"

Lan San nghiêng người liếc cô ta một cái, cười nhạt, uy hiếp?

Cô trực tiếp lấy thẻ từ trong ví tiền ra đưa cho Tiểu Đặng.

"Tiểu Đặng cô đi quét thẻ, hôm nay tôi mặc bộ quần áo này đi."

Cô đã nói những ngày gần đây quá bình tĩnh, người chuyên thu hút phiền toái như "Lan San", sao có khả năng nói thay đổi là thay đổi...

Giang Dao Tuyết chỉ vào Lan San, móng tay sắc nhọn sắp đâm vào mũi cô.

"Lan San cô tính là thứ gì chứ? Chỉ là đồ dẽ tiện bị đàn ông cười thôi, giờ nhà họ Minh đã không cần cô nữa, cô dựa vào cái gì giành với tôi."

Âu Nhuận Từ giữ chặt Giang Dao Tuyết đang tức tối: "Thôi thôi, Tiểu Tuyết, không phải là một bộ quần áo thôi sao? Giành với loại người này làm gì, hà tất hạ thấp thân phận của mình, cô đâu thể so với người ta chứ, người ta là bà chủ nhà họ Minh, hầu hạ hai đời cha con đó."

Ngôn ngữ vũ nhục không cần nói cũng biết, so với Giang Dao Tuyết chửi rửa trắng trợn, loại châm chọc này của cô ta, càng đâm sâu vào lòng người.

Giang Dao Tuyết vừa nghe, khuôn mặt hung dữ đáng sợ, cuối cùng cũng mỉm cười, trong lòng cũng thoải mái hơn vài phần.

"Đúng vậy, giành một bộ quần áo với kẻ bò giường cho xong, lại quyến rũ con trai, quá hạ thân phận của tôi, tôi cũng không nghĩ muốn bị xã hội thượng lưu phi nhổ."

Tiểu Đặng nghe mà hết hồn, muốn cãi giúp Lan San hai câu, nhưng mà... Lại không dám đắc tội hai người kia, dù sao đều là kim chủ của cửa hàng, chỉ là... Hai người đó không khỏi khinh người quá đáng.

Bà chủ này tuy nhiên có mấy lời đồn không dễ nghe, nhưng quen cô mấy tháng, mỗi lần tới mua quần áo, cô luôn cười tí mắt, vô cùng hiền lành.

Chưa từng nói một khó nghe với cô, cũng không kiêu căng vênh mặt hást hàm sai khiến như những người khách cảm thấy mình có tiền nên đặt mình cao hơn người khác kia.

Cho nên trong đáy lòng Tiểu Đặng thì Lan San là người rất tốt rất tốt, là người đáng thương bị người ta nói xấu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Cậu chủ đau lòng! (4)

Cho nên trong lòng Tiểu Đặng cảm thấy Lan San là một người tốt, một người đáng thương bị người người tôi bôi nhọ.

Cô ấy cẩn thận nhìn Lan San, thấy cô không có chút giận dữ nào, nhìn không được cảm thấy đáng thương cho cô, định khuyên bảo một hai câu.

Lại đột nhiên thấy Lan San túm tóc Giang Dao Tuyết, dùng sức đè đầu cô ta đập lên tấm gương trên tường, tiếng va đập ầm ầm vang lên, giống như không đập chết Giang Dao Tuyết thì cô sẽ không bỏ qua.

Nhưng gương mặt kia lại không có biểu tình gì, thái độ lãnh đạm, không thêm đả bưng, thậm chí còn nở nụ cười nhàn nhạt, vô cùng lảng lơi.

Cô thích trực tiếp ra tay hơn, mắng mấy câu nhiều lắm là tức giận một chút là xong, không đau đớn, không mất miếng thịt nào, nhưng mà đánh thì khác, cô ta bị đau, lần sau sẽ không dám gây chuyện với cô nữa.

Lan San chưa bao giờ thích chửi mắng người khác, càng không phải người sẽ để mình chịu thiệt thòi.

Cô mang thù, cô keo kiệt, cô tuyệt đối sẽ không học người ta tỏ ra như mình thanh cao hiền lương lắm. Người khác tát cô một cái, cô tuyệt đối sẽ hoàn trả lại nhiều hơn gấp bội.

Sau khi bị đập đầu rất nhiều lần, Giang Dao Tuyết mới phản ứng lại kịp, bị đau gào khóc kêu to, trở tay đánh lại Lan San.

Một hồi lâu sau Âu Nhuận Từ mới hồi phục lại tinh thần, ném túi xách xuống, giương nanh múa vuốt gia nhập trận chiến.

“Đồ dê tiện, cô đoạt bạn trai của chị Y Á, lại còn nhục nhã chị ấy nữa, hôm nay tôi phải thay chị Y Á báo thù cô.”

Hai người này từ nhỏ đến lớn được nuôi dưỡng kiểu thù mị nết na, hơn nữa còn được vô cùng nuông chiều, cho nên sức lực cũng tương đối yếu.

Căn bản là chưa bao giờ đánh nhau, nhiều nhất cũng chỉ ý thể hiếp người, tát người ta một hai cái tát.

Còn Lan San thì không giống như vậy, tuy rằng bây giờ cô đang phải đối đầu với hai kẻ địch, nhưng cô cũng không phải tiểu thư được nuông chiều từ nhỏ.

Trước kia khi còn nhỏ điều kiện sinh hoạt trong nhà cô không tốt, cô cũng chịu không ít tội danh, từ tiểu học đến trung học, cô đánh nhau với người ta không ít, đến khi tốt nghiệp đại học, cô lại có thêm năm sáu năm phấn đấu nữa, cho nên về mặt kinh nghiệm đương nhiên là cô có phong phú hơn hai người này.

Lại nói con gái đánh nhau chỉ có xé quần áo, tím tóc, cấn, véo, cắn..., chỉ cần bắt được cái gì có lực sát thương, mình sẽ không bị thiệt thòi.

Ba người phụ nữ đánh nhau loạn xạ ngầu, nhất thời chỉ nghe được tiếng kêu gào thảm thiết...

Bạn đang đọc truyện *Cực Sùng Đệ Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Cậu chủ đau lòng! (5)

Ba người phụ nữ đánh nhau loạn xạ ngầu, nhất thời chỉ nghe được tiếng kêu gào thảm thiết.

Tóc rơi rụng trên mặt đất dần dần nhiều lên, nằm lộn xộn không phân biệt được là tóc của ai.

Bọn họ đánh nhau đụng phải mấy cái giá treo, làm quần áo rơi xuống đất, cửa hàng trang hoàng xa hoa tinh xảo nhất thời hỗn độn đầy đất.

Nhân viên cửa hàng sợ tới mức không biết phải làm sao, muốn đi can ngăn, nhưng thấy các cô đánh nhau kịch liệt nên không ai dám đến gần.

May là quản lý cửa hàng còn có chút lý trí, nhanh chóng quyết định gọi 110.

Vốn là Lan San vẫn luôn chiếm thế thượng phong, nhưng không cẩn thận bất ngờ bị Giang Dao Tuyết đánh ngã, đập mạnh lên cái bàn tròn đặt ở khu ngồi chờ, sau lưng liền cảm thấy đau thấu xương.

Bàn tay cô sờ đến một đồ vật cứng cứng, hình như là cái gạt tàn thuốc, cô mặc kệ nó là cái gì, vừa chụp lấy liền hung hăng nện xuống, cũng không thêm nhìn xem mình nên phải người nào.

Một giây sau Âu Nhuận Từ bị đau kêu lên thảm thiết, trên trán có chất lỏng ấm áp chảy xuống.

Tình huống này khiến Giang Dao Tuyết và Âu Nhuận Từ sợ tới mức buông lỏng tay, Lan San rốt cuộc cũng thở phào nhẹ nhõm, đẩy hai người đó ra.

Kiểm tra một chút tình trạng thương tổn của mình, tóc bị tím rụng mất một ít, trên mặt có mấy vết rách, trên tay cũng có vài chỗ, sau lưng có chút đau ê ẩm, nhưng trên tổng thể thì bị thương không nghiêm trọng, so với hai người kia, một chút vết trầy nhỏ nhỏ của cô căn bản không xem là bị thương.

Âu Nhuận Từ sờ trán mình, trên tay lập tức dính một mảng sền sệt, chất lỏng màu đỏ tươi đập vào mắt cô ta, chọt cô ta thét chói tai: “A, máu, đồ

máu...”

Lúc cảnh sát tới nơi thì thấy ba người phụ nữ tóc tai bù xù, quần áo không chỉnh tề đàn sừng sốt, đặc biệt là hai người Giang Dao Tuyết và Âu Nhuận Từ, vẻ mặt bọn họ đầy máu, rất dữ tợn.

Một vị cảnh sát cao tuổi trong đó cao giọng hỏi mọi người: “Ai đã gọi điện thoại?”

Quản lý cửa hàng nhanh chóng đứng ra nói là cô ta gọi.

Một cảnh sát trẻ tuổi, quan sát ba người: “Các cô đánh nhau sao?”

Lan San trực tiếp xem thường, đứng là ngu ngốc, kẻ ngốc cũng có thể nhận ra ba người bọn họ đã đánh nhau.

Giang Dao Tuyết chỉ vào Lan San khòe lóc kẻ lè: “Cảnh sát, người phụ nữ này chính là người điên đó, anh nhìn xem cô ta đánh chúng tôi thành ra cái gì này.”

Vị cảnh sát trẻ tuổi sừng sốt, kinh ngạc nhìn về phía Lan San: “Một mình cô đánh hai người này?” Anh ta nhìn vết thương trên người Lan San, lại nhìn qua hai người kia, trong lòng cảm thấy khó tin.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sùng Đệ Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 118: Cậu chủ đau lòng! (6)

Vị cảnh sát trẻ tuổi sừng sốt, kinh ngạc nhìn về phía Lan San: “Một mình cô đánh hai người này?” Anh ta nhìn vết thương trên người Lan San, lại nhìn qua hai người kia, trong lòng cảm thấy khó tin.

Lan San bĩu môi, giả vờ tỏ ra ủy khuất: “Anh cảnh sát, là hai người họ cùng nhau đánh một mình tôi mới đúng!”

Chỉ có điều, chính là bọn họ không đủ bản lĩnh để đánh lại cô mà thôi.

Vị cảnh sát trẻ tuổi khó xử nhìn hiện trường: “Thôi, đừng nói chuyện ở chỗ này, về đồn cảnh sát lấy lời khai đi.”

Vừa đến đồn cảnh sát không bao lâu, người nhà họ Giang và nhà họ Âu đều đã tới đây.

Thấy con gái nhà mình cả người toàn vết thương, bọn họ lập tức làm như là Lan San đào mộ tổ tiên nhà bọn họ vậy, hận không thể xé xác cô ra.

Lúc này rồi bọn họ làm gì còn giữ được phong cách quý tộc nữa, chỉ thẳng mặt Lan San mắng chửi, toàn mấy lời lẽ khó nghe.

Giang Dao Tuyết và Âu Nhuận Từ lại càng khòe sướt mướt đổ toàn bộ lỗi lầm lên người Lan San, dù sao gia đình bọn họ ở thành phố A rất có sức ảnh hưởng.

Ngay cả cảnh sát trưởng cũng đã chạy tới đứng bên cạnh bọn họ, lạnh mặt quát lớn với hai người cảnh sát có mặt tại hiện trường:

“Chuyện này ảnh hưởng quá ác liệt nhất định phải xử lý nghiêm khắc, trước giam người phụ nữ kia lại mười lăm ngày, bàn giao cho toà án xử lý.”

“Cục trưởng, chuyện này còn chưa có lấy lời khai, vẫn chưa chất vấn đương sự, làm sao có thể dễ dàng ra quyết định tạm giam như vậy?”

Con người luôn có thói quen đồng tình với kẻ yếu, bây giờ cách hành xử của ông ta nghiêng về một bên như vậy, làm người cảnh sát trẻ tuổi cảm thấy đồng tình với Lan San.

“Cậu là cục trưởng, hay tôi là cục trưởng, người phụ nữ kia vừa nhìn đã biết người không đáng hoàng, chính là cô ta ra tay trước đánh hai cô gái này thành ra như vậy, tội cô ý gây thương tích cho người khác cần phải khởi tố.”

“Cục trưởng, trước tiên cũng phải lấy khẩu cung để làm hồ sơ chứ, ngay cả nội dung vụ viện còn không có, làm sao toà án thụ lí được.”

Tội đánh nhau ẩu đã cùng với cố ý gây thương tích này chênh lệch lớn bao nhiêu, tất cả mọi người đều biết.

Về mặt pháp luật chính là tội phạm dân sự cùng hình sự, phạt tiền và hình phạt cũng chênh lệch...

Vốn dĩ bất quá chỉ là giữa phụ nữ với nhau bởi vì ghen ghét dẫn đến tranh cãi thôi, không ngờ ở một nơi được người dân cho rằng là công bằng như đồn

cảnh sát, lại đảo lộn như vậy.

Lan San ngồi ở một bên, thờ ơ nhìn bọn họ, vết thương trên người Giang Dao Tuyết và Âu Nhuận Từ đã sớm được băng bó xong, lại không có ai tới hỏi một chút xem cô bị thương như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Cậu chủ đau lòng! (7)

Lan San ngồi ở một bên, thờ ơ nhìn bọn họ, vết thương trên người Giang Dao Tuyết và Âu Nhuận Từ đã sớm được băng bó xong, lại không có ai tới hỏi một chút xem cô bị thương như thế nào.

Người nhà hai gia đình Giang Âu, nhìn bộ dạng chật vật của Lan San, ngồi ở đồn cảnh sát hất mặt lên trời nhìn cô.

Cục trưởng chỉ vào một nữ cảnh sát: “Tiểu Trương, cô lập tức đi lấy lời khai.”

Người lấy lời khai của Lan San là một nữ cảnh sát vừa mới tốt nghiệp, mặc dù trong lòng cô ta cảm thấy đồng tình với Lan San nhưng vẫn là dựa theo trình tự, ghi lại khẩu cung củ Lan San.

Sau khi hỏi xong, cô ta nhỏ giọng hỏi Lan San: “Cô còn muốn nói cái gì nữa không?”

Lan San suy nghĩ một chút: “Tôi muốn gọi một cuộc điện thoại.”

“Gọi cho ai?”

“Người nhà tôi.”

Yêu cầu này của Lan San cũng rất hợp lý, bị đồn cảnh sát tạm giam, đương nhiên là không thể không cho người nhà biết.

Lan San gọi vào điện thoại ở nhà họ Minh, điện thoại rất nhanh được bắt máy, giọng nói già nua của quản gia truyền đến: “A lô, nơi này là nhà họ Minh, ngài tìm ai?”

Rốt cuộc cũng nghe được giọng nói quen thuộc, trong lòng Lan San cảm thấy ấm áp, vội nói: “Quản gia, tôi ở đồn cảnh sát... Bác tôi đón tôi đi.”

“Hừ... Đánh người ta mà cô còn nghĩ có thể ra được khỏi đây sao, cô nằm mơ đi, lần này cô phải ngồi tù thôi!” Giọng mặt bà Giang trang điểm dữ tợn, giọng nói sắc bén chói tai.

Quản gia ở đầu dây bên kia hơi kinh ngạc: “Bà chủ, sao bà lại bị đưa tới đồn cảnh sát?”

Lan San lạnh lùng liếc bà Giang một cái: “Mau tới đây là được, tôi cúp máy đây.”

Người nhà hai nhà Giang - Âu lúc này còn chưa biết người đánh nhau với con gái nhà bọn họ chính là Lan San, cho rằng cô chỉ là một người phụ nữ không tiền không thế.

Nhưng Giang Dao Tuyết và Âu Nhuận Từ lại biết, trong lòng các cô bây giờ có chút thấp thỏm, Lan San chính là bà chủ của nhà họ Minh, nhưng nghĩ đến thái độ của Minh Dạ đối với Lan San thì lại có thêm vài phần tự tin.

“Ngài Giang, ngài Âu, hai vị cứ yên tâm, chuyện ở đây tôi sẽ xử lý tốt, hai cô gái bị thương nặng như vậy, trước hết nên đến bệnh viện đi đã.”

Lan San lười nhác dựa vào lưng ghế, lười biếng nói: “Gấp cái gì... Nếu đã tới đây rồi, tốt xấu gì các người cũng nên gặp người nhà tôi đi chứ.”

Về mặt ông Giang khinh bi: “Hừ... Nhà cô, nhà cô rất có năng lực sao? Cô sắp phải ngồi tù rồi còn không lo đi.”

“Nhà tôi? Đúng là không có gì đặc biệt, chỉ có điều nếu không gặp bọn họ, các người cũng đừng hỏi hận.”

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Cậu chủ đau lòng! (8)

Về mặt ông Giang khinh bỉ: “Hừ... Nhà cô, nhà cô rất có năng lực sao? Cô sắp phải ngồi tù rồi còn không lo đi.”

Về mặt hát hăm sai khiến kia, đúng là khiêu khích người ta tiến lên hung hăng tán cho mấy bạt tai.

“Nhà tôi? Đúng là không có gì đặc biệt, chỉ có điều nếu không gặp bọn họ, các người cũng đừng hối hận.”

Lan San nhướn mày, khinh thường phải tranh cãi với bọn họ, bây giờ bọn họ càng can quấy, đến lúc đó sẽ càng thêm hối hận. Cô thật là chờ mong đến lúc bọn họ biết cô là người nhà họ Minh, sẽ có biểu tình như thế nào, nhất định là rất thú vị.

Mặc dù bây giờ cô không được Minh Dạ yêu thích, nhưng mà... Hẳn là ít nhất anh cũng không chán ghét cô.

Minh Dạ chính là một người rất bênh vực người bên phe mình, anh có tính chiếm hữu rất mạnh, hơn nữa anh lại rất sợ cô làm mất mặt nhà họ Minh, làm sao sẽ để cho cô ngồi tù được.

“Khẩu khí thật là lớn, tôi rất muốn nhìn xem cô có thể làm được cái gì!”

Giang Dao Tuyết và Âu Nhuận Từ nhìn nhau, mấy lần định mở miệng tiết lộ thân phận thật của Lan San, nhưng lại không dám.

Bọn họ kêu người nhà đi về mấy lần, nhưng lần nào cũng bị Lan San gây cản trở.

Biệt thự nhà họ Minh, sau khi quản gia cúp điện thoại, liền vội vàng vàng gọi điện thoại cho Minh Dạ.

Lúc này Minh Dạ đang ở Hoa Dương Sơ Thượng đón tiếp Lam Tu vừa trở về từ Zurich.

Ánh đèn mờ nhạt, tạo ra một loại cảm giác xa hoa quyến rũ.

Mấy người đàn ông ở đây toàn là những người thành đạt, con cưng của trời, anh tuấn tiêu sái, trẻ tuổi nhiều tiền, giữa dòng người qua lại đông đúc, đứng đó trong tư thái sừng sững kiêu ngạo.

Rốt cuộc Lam Tu cũng mang được bạn gái anh ta trở về từ Zurich, vừa về nước, đã vội vàng tính chuyện kết hôn.

Minh Dạ thấy bộ dạng sốt ruột muốn kết hôn của anh ta, khinh bỉ hỏi một câu: Sao lại kết hôn sớm như vậy, thật không hiểu cậu nghĩ cái gì nữa.

Lúc ấy Lam Tu cho anh một ánh mắt cậu không hiểu đâu: “Vợ phải ôm ở trong ngực mình mới có thể an tâm.”

Chỉ cần một ngày bạn gái không đến nhà anh ta, một ngày không xuất hiện trước mặt anh ta, anh ta sẽ phải lo lắng đề phòng, canh phòng nghiêm ngặt xem bên ngoài có ai có ý đồ xấu với cô ấy hay không.

Chỉ có chân chính mang cô ấy về nhà, anh mới có thể yên tâm được một chút...

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121: Cậu chủ đau lòng! (9)

Chỉ có chân chính mang cô ấy về nhà, anh ta mới có thể yên tâm được một chút...

Hôm nay là bữa tiệc từ giả cuộc sống độc thân của Lam Tu, mọi người đều tính toán không say không về, lúc điện thoại vang lên, Minh Dạ không định bắt máy, nhưng lại nhìn thấy cuộc gọi đến từ biệt thự nhà họ Minh, nh do dự một chút rồi quyết định bắt máy.

Sau khi điện thoại được kết nối, quản gia bắt chập lễ tiết, nồn nóng mở miệng.

“Cậu chủ, đã xảy ra chuyện rồi! Bà chủ bị đồn cảnh sát giam giữ, tôi nghe bên kia mắng chửi rất lộn xộn, đoán chừng bà chủ xảy ra chuyện không may rồi.”

Gương mặt lãnh đạm của Minh Dạ rốt cuộc cũng xuất hiện biểu tình kinh ngạc, không tự chủ nói lớn: “Cái gì, đồn cảnh sát??”

Chuyện đầu tiên anh nghĩ đến trong đầu không phải là người phụ nữ kia lại gây ra tai họa gì cho anh.

Mà là cô yếu đuối như vậy, chịu không nổi một chút uất ức thì làm sao lại có thể vào đồn cảnh sát, ai mà to gan lớn mật, dám bắt bà chủ nhà họ Minh vậy chứ.

Cúp điện thoại xong, Minh Dạ không một chút lưu luyến đẩy người phụ nữ đang nằm rúc trong ngực anh ra.

“Hôm nay tới đây thôi, bây giờ tôi có việc gấp.”

Lam Tu còn chưa bao giờ nhìn thấy bộ dạng lo lắng này của Minh Dạ: “Đi đâu? Làm gì sốt ruột vậy?”

“Đồn cảnh sát.”

Bỏ lại ba chữ, Minh Dạ nhanh chóng đi ra khỏi phòng tiệc.

Lam Tu có chút không thể tin nổi những gì mình vừa nghe được, xoay người hỏi: “Đồn cảnh sát? Vừa rồi cậu chủ Dạ của tôi nói là đi đến đồn cảnh sát có phải không?”

Mông Húc lắc ly rượu trong tay, nước đá va chạm vào pha lê phát ra âm thanh leng keng thanh thúy.

“Ừ, cậu không có nghe lầm...” Xác thật là đồn cảnh sát.

Lam Tu lắc đầu cười nói: “Chuyện gì mà có thể làm cậu chủ Dạ biến thành bộ dạng như vậy chứ, ngay cả tiệc độc thân của anh em chúng ta mà cũng không tham gia?”

“Tôi đoán...”

.....

Tốc độ của Minh Dạ nhanh như thế nào, không có ai ở thành phố A dám so với anh.

Dọc theo đường đi anh vượt không biết bao nhiêu cái đèn đỏ, chen lấn không biết bao nhiêu chiếc xe, rốt cuộc chỉ mất có mười phút để đến được đồn cảnh sát.

Ông Âu đã từng tiếp xúc với Minh Dạ qua mấy lần, vừa nhìn thấy Minh Dạ đẩy cửa tiến vào, liền ngay lập tức đứng lên, vội vàng đón tiếp anh.

“Sao cậu Minh lại tới đây, chẳng lẽ là vì con gái nhà tôi!”

Mà Âu Nhuận Từ và Giang Dao Tuyết vừa nghe được một tiếng cậu Minh, hai người đồng thời để lộ vẻ mặt kinh sợ, sắc mặt tức khắc trắng bệch, run bần bật.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Cậu chủ đau lòng! (10)

Mà Âu Nhuận Từ và Giang Dao Tuyết vừa nghe được một tiếng cậu Minh, hai người đồng thời để lộ vẻ mặt kinh sợ, sắc mặt tức khắc trắng bệch, run bần bật.

Ông Âu vừa nhìn thấy Minh Dạ, ý nghĩ đầu tiên của anh ta là tự mình đa tình cho rằng con gái nhà anh ta ngầm có giao tình với Minh Dạ, Minh Dạ là vì con gái anh ta nên mới tới đây.

Chỉ có điều anh ta cũng không có nghĩ sai, Minh Dạ xác thật là có một chút vì Âu Nhuận Từ mà đến. Anh muốn báo thù cho mẹ kế nhà anh, đương nhiên là không thể không đi gặp kẻ thù.

Một câu này của ông Âu, làm tất cả mọi người chấn động, cục trưởng cục cảnh sát nhanh chóng đón tiếp anh.

Ông ta nịnh nọt nói: “Minh... Ngài Minh, sao ngài lại tới chỗ này, ở đây ngài...”

Về mặt Minh Dạ lạnh lùng, nhìn quét một vòng ở đồn cảnh sát rốt cuộc cũng tìm được Lan San đang ngồi trong một góc khuất.

Cô cuộn tròn ngồi trên ghế, áo bị xé rách, lộ ra nửa bả vai trắng nõn mượt mà, trên mặt có vài vết cào bị súng đồ, khắc trên da thịt Lan San trông có vẻ

vô cùng làm người ta sợ hãi...

Cô cắn môi dưới, hai mắt hồng hồng, uất ức nhìn anh, giống như đứa bé bị người ta vứt bỏ.

Một giây kia Minh Dạ nhìn thấy bộ dạng này của cô, trái tim anh chợt đau đớn đập mạnh liên hồi.

Anh bước tới, cởi áo khoác bọc người Lan San lại, một tay ôm cô vào trong ngực.

Cái ôm ấm áp, làm nước mắt Lan San liền chảy ra.

“... Sao bây giờ anh mới đến.”

Giọng nói của Lan San nghẹn ngào, mang theo chút oán trách uất ức.

Cô ý lại vào người đàn ông này, cô tin tưởng anh...

Cô biết anh nhất định sẽ đến, cô đã đoán được quân gia sẽ gọi điện thoại cho anh.

Trước mặt hai nhà Giang - Âu, trước mặt cục trưởng cục cảnh sát, trước mặt mọi người, cô đều có thể kiêu ngạo ngẩng đầu, cho dù nhục mạ thế nào bọn họ cũng đều không thể làm cô rớt xuống nửa giọt nước mắt.

Bởi vì cô biết ở trước mặt loại người như bọn họ, không đáng để cô rơi lệ.

Nhưng Minh Dạ thì không giống như vậy, anh là chỗ dựa duy nhất của cô bây giờ, cô không có người quen, không có bạn bè, không có người thân, chỉ có mình Minh Dạ.

Cái loại cảm giác ý lại này không liên quan đến tình yêu, chỉ là... Con người trong lúc yếu ớt nhất, muốn tìm một bờ vai có thể dựa vào.

Cho nên ở trước mặt Minh Dạ cô không cần phải ngụy trang, uất ức cô liền khóc, tận tình khóc... Cô muốn cho anh biết một mình cô chờ ở nơi này có bao nhiêu bất lực, bao nhiêu sợ hãi...

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Cậu chủ đau lòng! (11)

Cho nên ở trước mặt Minh Dạ cô không cần phải ngụy trang, uất ức cô liền khóc, tận tình khóc... Cô muốn cho anh biết một mình cô chờ ở nơi này có bao nhiêu bất lực, bao nhiêu sợ hãi...

Cô muốn cho anh biết, lúc cô cần anh nhất, anh không ở bên cạnh cô.

Cô muốn anh tự trách, muốn anh đau lòng vì cô.

Phụ nữ trời sinh là phải được yêu thương, được nuông chiều, không cần ở trước mặt người đàn ông, giả bộ kiên cường.

Trong lòng Minh Dạ đau đớn, nhẹ giọng dỗ dành cô: “Là tôi đến chậm, làm em(1) phải chịu uất ức.”

Giọng nói vừa thâm tình, vừa dịu dàng kia quả thực làm người ta khó mà cưỡng lại được.

Nhưng cố tình thân phận của hai người lại đặc thù như vậy, cảnh tượng vừa xinh đẹp vừa đáng sợ.

Minh Dạ chưa bao giờ là một người sẽ làm theo nguyên tắc, cũng cũng không sẽ để ý cái nhìn của người khác, giờ khắc này trong mắt anh Lan San chỉ là một người phụ nữ cần anh bảo hộ, cần anh yêu thương, làm anh muốn bảo vệ che chở cô trong lòng mình.

Cha mẹ hai nhà Giang - Âu, khiếp sợ một hồ, sau đó đồng thời quay đầu lại, hung hăng đánh con gái mình một cái tát.

Minh Dạ, bọn họ vậy mà lại dám chọc phải nhà họ Minh.

Tuy rằng không biết rốt cuộc người phụ nữ kia là ai, nhưng nhìn Minh Dạ bảo vệ nâng niu như vậy liền biết, người phụ nữ kia đối với anh nhất định vô cùng quan trọng.

“Chuyện này rốt cuộc là sao?”

Lúc này ông Giang hận phải chỉ mình chưa bao giờ sinh ra đứa con gái này, bình thường ông ta chỉ cho rằng do mình quá nuông chiều con nên thành tính, không ngờ con ông ta vậy mà lại... Không biết đúng mực như vậy, đúng là đẩy nhà họ Giang vào con đường chết mà.

Giang Dao Tuyết che miệng, khóc rồi tỉnh rồi mủi: “Cô ta... Cô ta là Lan San, là bà chủ nhà họ Minh.”

Cô ta không ngờ Minh Dạ sẽ đích thân tới đây, không ngờ Lan San lại có năng lực lớn như vậy, thật sự có thể quyến rũ được Minh Dạ.

Cô ta cho rằng Lan San chỉ là một kẻ bị nhà họ Minh phi nhổ, một người phụ nữ ti tiện bị Minh Dạ chán ghét.

Nhưng cố tình người phụ nữ ti tiện kia giờ phút này lại đang dựa vào trong lòng người đàn ông mà không ai dám trêu chọc, được anh che chở quý trọng.

“Con muốn hại chết cả cái nhà họ Giang này hay sao, ai cho con lá gan lớn như vậy, dám đi đánh bà chủ nhà họ Minh?”

“Con... Con cũng không ngờ, anh Dạ lại để ý tới cô ta như vậy...”

“Hồ đồ đúng là hồ đồ, cho dù cậu Minh không thêm quan tâm cô ta, cô ta cũng là bà chủ nhà họ Minh, là người các con có thể đánh chửi sao!”

(1) Tình cảm Minh Dạ dành cho Lan San đã có chuyển biến, nên từ chương này xưng hô giữa hai nhân vật sẽ được đổi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Cậu chủ đau lòng! (12)

“Hồ đồ đúng là hồ đồ, cho dù cậu Minh không thêm quan tâm cô ta, cô ta cũng là bà chủ nhà họ Minh, là người các con có thể đánh chửi sao!”

Nghĩ đến vừa rồi bọn họ còn hùng hổ muốn tống Lan San vào trong ngục giam, ông ta quả thực không dám tưởng tượng Minh Dạ sẽ đối phó với nhà họ Giang như thế nào nữa.

Thủ đoạn của Minh Dạ ngoan độc như thế nào, tất cả mọi người đều biết.

Anh không phải người sẽ thù hạ lưu tình với người khác, đã chọc anh nổi giận, tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt.

Trước đây người phụ nữ tên Y Á kia không phải là vì chọc vào bà chủ nhà họ Minh, nên mới rơi vào cảnh cửa nát nhà tan, sinh tử không rõ hay sao.

Vì sao con gái ông ta lại ngu xuẩn như thế, một hai đâm phải vết xe đổ của Y Á.

Cục trưởng cục cảnh sát sợ tới mức mặt xám như tro tàn, trên đầu đổ đầy mồ hôi, giống như vừa mới đi ngoài mưa...

Ông ta định nhanh chóng nhận lỗi, nhưng vừa nhìn thấy ánh mắt như muốn giết người của Minh Dạ, liền sợ tới mức hai chân nhũn ra không thể động nửa bước.

Minh Dạ buông Lan San ra, kiểm tra từ đầu đến chân cô, mỗi lần nhìn đến một chỗ bị thương, sát khí trong mắt liền tăng thêm vài phần.

Cho dù trước kia anh chán ghét Lan San, anh cũng sẽ không để cho người khác bắt nạt cô, huống chi là bây giờ, anh đối với cô...

Minh Dạ nhẹ nhàng ôm mặt Lan San, động tác thật cẩn thận.

“Ai làm?”

Nhưng giọng nói kia lại lạnh lẽo như thanh đao nhọn hoắt, đâm thẳng vào lòng những người đang đứng ở đây, một đao thấy máu, một đao trí mạng.

Gương mặt Lan San đầy nước mắt, nhìn thoáng qua Giang Dao Tuyết và Âu Nhuận Từ: “Chính là hai người này! Bọn họ hợp lại bắt nạt tôi.”

Cô chính là người rất mang thù, là một kẻ cáo mượn oai hùm, kẻ vô cùng so đo.

Ai đã từng bắt nạt cô, đánh cô, đánh máy cái, cô đều nhớ rõ tất cả.

Nếu cô là một người không có chỗ dựa, không có ai ở bên cạnh, vậy thì thôi.

Nhưng hiện tại cô có, có Minh Dạ, người có thể làm cho bọn họ sống không bằng chết.

Rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra, không cần Minh Dạ hỏi đến, Sở Tiều đã nhanh chóng dẫn người tới, dò hỏi hai vị cảnh sát đã có mặt tại hiện trường.

Còn Minh Dạ không chút nào cố kỵ ánh mắt của người khác, ôm Lan San ngồi ở trên ghế, ôn nhu trấn an cô.

Anh vốn định nhanh chóng đưa Lan San tới bệnh viện, nhưng cô không chịu, một hai muốn ở lại nhìn những người đã bắt nạt cô.

Lan San đã khóc xong, dần dần bình tĩnh trở lại, tư thế này làm cô thật xấu hổ...

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Cậu chủ đau lòng! (13)

Lan San đã khóc xong, dần dần bình tĩnh trở lại, tư thế này làm cô thật xấu hổ...

Rất nhiều lần cô muốn leo xuống đùi anh, lại bị ánh mắt của anh dọa sợ tới mức lùi bước trở về không dám lộn xộn, chỉ có thể ngoan ngoãn ngồi yên trong ngực anh, bàn tay nắm chặt áo sơ mi của anh.

Minh Dạ cúi đầu nhìn động tác có chút trẻ con của Lan, chỉ cảm thấy chỗ sâu nhất trong trái tim vốn là cứng rắn của anh bắt đầu trở nên mềm mại.

Từng là một người phụ nữ làm anh cảm thấy rất chán ghét, bây giờ sao lại giống như nhìn hoài không đủ... Biết rõ là cảm giác rung động này không nên có, nhưng lại luôn không thể nào ức chế được.

Vài phút sau, sau khi đã tìm hiểu rõ sự việc, Sở Tiều tóm tắt đơn giản mọi chuyện báo cáo lại với Minh Dạ.

Sở Tiều nói như thế này.

“Hai cô con gái nhà Giang - Âu ở trong cửa hàng nói những lời cay độc vũ nhục bà chủ trước, sau đó cùng nhau hợp lại đánh bà chủ.”

“Sau khi tới đồn cảnh sát, cục trưởng Lư thăm án cực kỳ thần tốc, ngay cả khẩu cung cũng không thêm ghi chép, trực tiếp tuyên bố giam giữ bà chủ, rồi còn đòi giao cho bên toà án, cáo buộc bà chủ tội cố ý gây thương tích người khác.”

Sở Tiều nói rất rõ ràng, vô cùng ngắn gọn, nhưng từng câu từng chữ đều hoàn toàn nghiêng về phía Lan San.

Không hề nhắc tới chuyện Lan San r tay trước, cũng không đề cập tới, Lan San đánh hai người họ thâm thiết cỡ nào.

Minh Dạ nghe xong một câu cuối cùng, ánh mắt như lưỡi gươm bắn về phía cục trưởng cục cảnh sát.

Hai chân cục trưởng không ngừng run lên: “Hiểu lầm, thật là hiểu lầm, tôi có mắt như mù, không biết vị này là bà chủ Minh.”

Minh Dạ nhướn mày, khước môi gợi lên ý cười tàn nhẫn.

“Hiểu lầm? Sao lại là hiểu lầm được, tốc độ phá án của cục trưởng Lư quả thực là làm người ta phải tán thưởng, đúng là không biết ai dạy, là bộ trưởng Lý, hay là thị trưởng Uông nhỉ?”

“Ngài Minh, tôi... Tôi thật sự không biết, tôi phải biết rằng là...”

“Chuyện này tôi không muốn nghe nhiều, nên chuẩn bị cái gì, các người tự mình chuẩn bị cho tốt đi.”

Minh Dạ nói một câu này, cũng bao gồm cả hai nhà Giang - Âu.

Ba Giang và ba Âu tuyệt vọng, bọn họ còn chưa kịp xin tha thứ, đã bị sốc bởi câu nói này của Minh Dạ.

Mặc dù Âu Nhuận Từ sợ hãi, nhưng nỗi hận đối với Lan San còn nhiều hơn là sợ Minh Dạ.

Vậy mà cô ta còn không biết lợi hại, nói với Minh Dạ.

“Anh Dạ, anh không thể đối xử như vậy với gia đình em được, tuy rằng hai người chúng em đánh một mình cô ta, nhưng cô ta đánh chúng em bị thương nghiêm trọng hơn! Cô ta chỉ là bị trầy một hai chỗ trên người thôi, còn chúng em bị cô ta đánh đến bể đầu chảy máu!”

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 126: Cậu chủ đau lòng! (14)

“Anh Dạ, anh không thể đối xử như vậy với gia đình em được, tuy rằng hai người chúng em đánh một mình cô ta, nhưng cô ta đánh chúng em bị thương nghiêm trọng hơn! Cô ta chỉ là bị trầy một hai chỗ trên người thôi, còn chúng em bị cô ta đánh đến bể đầu chảy máu!”

Âu Nhuận Từ hận Lan San, ghen ghét Lan San.

Chỉ cần là một người phụ nữ đã được gặp qua Minh Dạ, có thể có mấy người sẽ không rung động vì anh chứ.

Vậy mà vì sao một người phụ nữ hạ tiện như Lan San, người phụ nữ mà ai cũng có thể làm chồng, lại có thể lọt vào mắt Minh Dạ.

Lan San có quyền gì mà được hưởng thụ Minh Dạ sủng ái, che chở, cưng chiều chứ.

Nếu là người khác có lẽ Âu Nhuận Từ cũng sẽ không ghi hận sâu sắc như vậy, nhưng cố tình người đó lại là Lan San, là một người mà tất cả mọi người đều khinh thường.

Minh Dạ lười biếng liếc Âu Nhuận Từ một cái, cúi đầu nhìn Lan San ngồi trong lòng đang đưa mắt nhìn anh chăm chú, anh duỗi tay xoa xoa cô tóc, động tác nhẹ nhàng.

Anh cười nhẹ nói: “Không tồi, đáng được khen thưởng, không có quá mất mặt.”

May cho Âu Nhuận Từ là Lan San bị thương tương đối nhẹ, may mắn cô ta và Giang Dao Tuyết tương đối thâm, nếu không các cô làm gì còn thời gian đứng đây nói chuyện nữa.

Bản tính bệnh vực người mình của Minh Dạ biểu lộ không sót một chút nào, làm mặt mũi Âu Nhuận Từ đen như than, cánh môi run run không nói nên lời.

Lan San cắn môi, hung hăng liếc Minh Dạ một cái, kéo bàn tay đang đặt trên đầu cô xuống, sợ anh tức giận, lại vội vàng cầm tay anh lên, chu môi, làm nũng nói: “Vết thương trên người tôi đau quá đi!”

Câu này cô không có nói dối, vết thương trên người cô bây giờ thật sự là đau như lửa đốt vậy, mặc dù không phải là cực kỳ đau.

Minh Dạ điểm lên mũi cô, mang theo vài phần oán trách: “Bây giờ mới biết đau.”

Mặc dù nói như vậy, nhưng giây tiếp theo, anh liền bế Lan San lên, đi về phía cánh cửa.

Lúc đi ngang Sở Tiểu nói: “Sở Tiểu, chuyện này giao cho cậu xử lý, không cần báo cáo với anh.”

Ngụ ý chính là, anh ta muốn trừng trị bọn họ thế nào thì tùy, lỡ xảy ra chuyện gì, cậu chủ sẽ phụ trách.

Nếu nói về tâm tư ngoan độc, Sở Tiểu tuyệt đối sẽ không thua kém Minh Dạ quá nhiều.

Từ nhỏ bọn họ đã chịu huấn luyện, không có ai hơn ai hết, chỉ có thủ đoạn tàn nhẫn là khác nhau thôi.

Gương mặt trong sáng của Sở Tiểu, tuy rằng so với Minh Dạ nhìn hiền lành hơn, nhưng đôi tay kia chính là được luyện ra từ trong máu tươi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 127: Cậu chủ đau lòng! (15)

Gương mặt trong sáng của Sở Tiểu, tuy rằng so với Minh Dạ nhìn hiền lành hơn, nhưng đôi tay kia chính là được luyện ra từ trong máu tươi.

Sở Tiểu nghe Minh Dạ nói vậy, trong mắt chợt lóe lên.

“Đã rõ, cậu chủ cứ yên tâm, sẽ không làm anh thất vọng.”

Kể từ khi mấy năm trước anh ta đi theo Minh Dạ làm kiêm chức trợ lý đặc biệt, anh rất ít khi được chạm tới súng ống, hình phạt, cho nên không khỏi cảm thấy ngứa tay.

Lơ đang nhìn thấy Lan San đang dùng ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn anh ta, lập tức cười nói: “Bà chủ đi thông thả, trở về dưỡng thương cho tốt!”

“...”

.....

Ra khỏi đồn cảnh sát, Lan San ngượng ngùng giãy giụa mấy cái: “Tôi có thể tự đi, tôi chỉ bị bọn họ đánh vài cái thôi!” Chân cô cũng không có bị thương.

Minh Dạ trừng mắt: “Không cho phép lộn xộn.”

Cô gái nhỏ trong lòng anh liền ngoan ngoãn nghe lời giống như con cừu con, ngay lập tức đã biến thành một bộ dạng khác.

“...”

Cuối cùng Lan San vẫn là bị Cậu chủ Minh nhét vào trong xe, nhưng lúc này động tác của anh lại rõ ràng nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Sau khi lên xe, sắc mặt Minh Dạ hoàn toàn lạnh băng, lạnh lùng, vẫn là lạnh lùng..

Lan San ôm chân cuộn người ngồi ở một bên, muốn nói chuyện, lại không dám, Minh Dạ như vậy làm cô nhớ tới đêm đầu tiên cô tỉnh lại liền nhìn thấy anh, vô tình lạnh băng..

Cô không biết Minh Dạ muốn đưa cô đi đâu, nhưng đương nhiên là con đường này không phải về biệt thự nhà họ Minh.

Xe dừng lại, Lan San mới phát hiện, anh đưa cô tới bệnh viện, vẫn là bệnh viện lần trước cô ở lại.

Minh Dạ không có lập tức mở cửa xe cho Lan San đi xuống, mà cởi bỏ dây an toàn, nghiêng người, dựa vào cô rất gần, rất gần.

Hơi thở ấm áp phả lên mặt, làm cô không tự chủ được muốn run rẩy.

Minh Dạ duỗi tay nhẹ nhàng chạm vào vết cào trên mặt Lan San, con ngươi sâu thẳm, giống như hồ nước sâu bị khuấy đảo...

“Sau này đừng như vậy nữa, đánh không lại thì đừng thể hiện, gọi điện thoại cho tôi, hoặc gọi cho quản gia hay Sở Tiêu cũng được, đừng tự mình lâm vào nguy hiểm, không phải lần nào cũng được may mắn như vậy đâu.”

Hôm nay may là chỉ có hai người phụ nữ, nếu là đối thành đàn ông, nếu là... Minh Dạ có chút không dám tưởng tượng.

Nếu nói vừa rồi Minh Dạ, làm Lan San sợ hãi, còn bây giờ lại khiến cho cô cảm thấy xa lạ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Cậu chủ đau lòng! (16)

Nếu nói vừa rồi Minh Dạ, làm Lan San sợ hãi, còn bây giờ lại khiến cho cô cảm thấy xa lạ.

Lan San nghi hoặc, ánh mắt ân cần sự nhu hòa cùng đau lòng này là của Minh Dạ hay sao?

Chỉ có điều... Lời anh nói thì không dễ nghe chút nào, Lan San nhìn không được nhỏ giọng phản bác: “Ai nói tôi đánh không lại, anh xem tôi đánh hai người họ thảm biết bao nhiêu.”

“Nhưng không phải em cũng bị thương sao.” Làm người nhà họ Minh, người được anh bảo vệ, thì không nên bị thương.

“Đánh nhau bị thương cũng khó tránh khỏi.”

“Hừm?”

“Ừ, nhớ kỹ rồi, sau này đánh không lại thì bỏ chạy.”

“Ng oan...”

Rốt cuộc trên mặt Minh Dạ cũng có ý cười, duỗi tay捏 cái mũi Lan San, hành động sủng nịch này không cần nói cũng biết.

Lan San cảm thấy buồn nôn, một người mẹ kế như cô mà lại bị con trai vuốt đầu nói ngoan, a a a... Cô đúng là quá không có tiền đồ.

Sau khi xuống xe, Minh Dạ nắm tay Lan San, nhanh chóng tìm được Vệ Thạc Nhân.

Vệ Thạc Nhân nhìn thấy Lan San, đầu tiên là sững sờ vài giây, sau đó khóe miệng run rẩy: “Cô... Cô bị mèo cào sao?”

Lan San xấu hổ cúi đầu, cô biết bộ dạng hiện tại của mình khó coi tới cỡ nào, khẳng định không khác gì kẻ điên, trên mặt còn bị huy hoại, Minh Dạ chịu ôm cô, cũng là rất khiêu chiến nội tâm bản thân rồi.

Lan San nắm tay áo Minh Dạ, cúi đầu lúi rúi nói: “Chỉ là... chỉ là... đánh nhau với người ta thôi.” Sau khi nói xong, còn nhanh chóng bổ sung: “Chỉ có điều bọn họ thê thảm hơn tôi nhiều, không tin anh hỏi Minh Dạ đi.”

Minh Dạ lạnh lùng nhìn qua, Lan San hơi run lên, lập tức cầm miệng.

Vệ Thạc Nhân kinh ngạc không thôi, trong nhận thức của anh ta, trước kia mặc dù Lan San có chút hoang đường, nhưng cũng sẽ không đánh nhau với người khác.

“Cô đánh nhau với người ta? Lan San cô...”

Minh Dạ dùng ánh mắt u ám nhìn Vệ Thạc Nhân: “Lan San? Hai người thân thiết tới như vậy sao?”

Giọng điệu của anh rất kỳ quái, giống như ông chồng đi bắt gian vậy.

Vệ Thạc Nhân là giả bộ lơ đãng nhìn anh một cái, vừa lấy thuốc rửa vết thương, vừa mập mờ nói: “Đương nhiên rồi... Lúc anh không có ở đây, đừng quên, tôi chính là bác sĩ điều trị của Lan San, tôi và cô ấy sớm chiều ở cùng nhau hơn nửa tháng mà!”

Lan San buồn nôn, Vệ Thạc Nhân đùa hơi ác rồi.

Rõ ràng không có chuyện gì, vậy mà anh ta lại kể thành một câu chuyện làm cho người ta phải miên man suy nghĩ. Không nhìn thấy mặt mũi cậu chủ Minh đã biến thành màu đen.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Cậu chủ đau lòng! (17)

Rõ ràng không có chuyện gì, vậy mà anh ta lại kể thành một câu chuyện làm cho người ta phải miên man suy nghĩ. Không nhìn thấy mặt mũi cậu chủ Minh đã biến thành màu đen.

Diễn trò trước mặt con riêng của chồng, kêu một người mẹ kế như cô làm sao mà nhìn mặt người khác được. Đây không phải là nỗ lực châm ngòi ly gián quan hệ mẹ con người ta hay sao.

Lại còn sớm chiều ở chung, cô dám cam đoan lúc ấy Vệ Thạc Nhân không có một chút hảo cảm với cô, mỗi lần nhìn thấy cô là giống như muốn dùng kim đâm chết cô vậy.

Lan San liếc Vệ Thạc Nhân một cái: “Vệ Thạc Nhân, anh đừng nói phét, sớm chiều ở chung sao? Nhiều lắm cũng là buổi sáng anh tới kiểm tra một lần, buổi chiều kiểm tra một lần, có đôi khi còn lười biếng dứt khoát kêu hộ sĩ tới thay!”

“Lan San, cô đừng làm tôi mất mặt như vậy chứ, tốt xấu gì lúc cô ở bệnh viện tôi đối xử với cô cũng coi như là rất chiều cô. Chúng ta...”

Lan San liếc ngang một cái, ánh mắt đầy sát khí, Vệ Thạc Nhân nhún nhún vai thức thời ngậm miệng lại.

Minh Dạ đứng bên cạnh lạnh lùng nhìn hai người họ thân thiết cô một câu anh ta một câu, biểu tình của anh trở nên khó hiểu, thậm chí hô hấp cũng nhẹ tới nỗi không thể nghe được.

Sau khi xử lý xong vết thương, Lan San nói muốn đi toilet, cô mới vừa đóng cửa lại, không khí trong phòng liền trở nên âm lạnh.

“Vệ Thạc Nhân, anh nên thu hồi tâm tư không nên có của mình đi.”

Vệ Thạc Nhân đẩy đẩy mắt kính trên sống mũi, nở nụ cười âm áp.

“Cậu chủ đang nói gì vậy? Tôi có tâm tư gì đâu?”

“Anh đừng làm gì hết là tốt nhất.”

Vệ Thạc Nhân tựa hồ sợ mình chết không đủ mau, hài hước nói:

“Chỉ có điều, bây giờ bà chủ Minh đúng là thu hút ánh mắt của mọi người, tôi nỗ lực kiềm chế rất nhiều mới không có bị rung động, anh có biết không? Sau bữa tiệc lần trước, có vài người tìm tôi để hỏi thăm về Lan San.”

Minh Dạ không có tức giận giống như trong tưởng tượng của anh ta, chỉ là nhẹ nhàng nói một câu.

“Vệ Thạc Nhân, mấy năm nay anh sinh sống quá mức thuận lợi rồi.”

“...”

Vừa đúng lúc Lan San ra tới, mới vừa đi ra từ trong toilet liền cảm giác được không khí có điểm không đúng: “Hai người đang nói gì vậy?”

Minh Dạ không trả lời cô: “Có thể đi rồi sao?”

“À... Được rồi.”

“Đi thôi, còn chờ cái gì.” Minh Dạ đứng dậy đi.

“Ồ... Vậy thì, Vệ Thạc Nhân, tôi đi trước đây, hẹn gặp lại.”

Lan San quay đầu lại vẫy vẫy tay với Vệ Thạc Nhân, vội vàng đuổi theo Minh Dạ, mặc kệ cái gì, chỉ cần đi theo anh là được.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Cậu chủ đau lòng! (18)

Lan San quay đầu lại vẫy vẫy tay với Vệ Thạc Nhân, vội vàng đuổi theo Minh Dạ, mặc kệ cái gì, chỉ cần đi theo anh là được.

Sau khi mọi người đã rời khỏi, Vệ Thạc Nhân ngồi trong căn phòng trống rỗng, cười một tiếng nói hẹn gặp lại.

.....

Đến lúc về đến nhà họ Minh, đã là gần rạng sáng, đường phố đều trở nên yên tĩnh, so với cảnh vật ồn ào náo nhiệt của ban ngày, càng có vẻ thêm trầm tĩnh.

Trên đường thỉnh thoảng có vài chiếc ô tô, phóng nhanh tốc độ vượt qua chiếc xe của hai người.

Lan San nghĩ, nếu là trước đây, cô và Minh Dạ sẽ là hai chiếc ô tô lái vượt mặt nhau giống như vậy, không kịp nhìn thấy gì hết, bọn họ cũng sẽ không bao giờ có cơ hội tiếp cận với nhau.

Nhưng bây giờ bọn họ đang ngồi trên cùng một chiếc xe, hít thở chung một bầu không khí, cô chỉ cần duỗi tay ra một chút, là có thể chạm được anh.

Bên trong xe tối đen yên tĩnh, thỉnh thoảng Lan San nghiêng đầu nhìn Minh Dạ một chút, dường như anh đang không vui, sắc mặt âm trầm, dọc theo đường đi không nói một chữ.

Mấy lần Lan San phá tan bầu không khí nặng nề, nhưng chỉ cần nhìn thấy dáng vẻ dọa người kia của anh, cô liền ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Lúc gần đến nhà họ Minh, đột nhiên Minh Dạ ngừng xe ở bờ sông.

Tắt máy xe, qua một hồi lâu anh mới quay đầu lại nói: “Lan San.”

Biểu tình âm u kia, làm Lan San sợ tới mức vội vàng lui về phía sau: “Làm sao? Có chuyện gì muốn nhờ tôi phải không? Anh làm gì mà tỏ vẻ đau khổ như vậy chứ?”

“Đừng tiếp xúc quá gần với Vệ Thạc Nhân nữa.”

Lan San sững sốt, chuyện này là sao, vì sao lại không thể tiếp xúc với Vệ Thạc Nhân.

“Vì sao? Tôi cảm thấy anh ta cũng không tệ mà?” Cô thật tình cảm thấy Vệ Thạc Nhân không tồi, tính tình khá tốt, nói chuyện cũng rất dịu dàng.

Minh Dạ vừa nghe vậy lửa giận trong lòng liền bùng phát, giọng nói cũng lớn hơn.

“Tôi nói không thể thì không thể, sau này em ngoan ngoãn ở yên trong nhà họ Minh, khi nào ra ngoài phải kêu vệ sĩ đi theo, nếu chuyện hôm nay lại còn phát sinh thêm một lần nào nữa, em cũng dứt khoát đừng bước chân về nhà họ Minh!”

Hình ảnh Vệ Thạc Nhân nói chuyện với Lan San lúc này lại hiện lên trong đầu anh, làm anh cảm thấy tâm phiền ý loạn.

“Này... Minh Dạ, anh lại muốn làm cái gì... Từ từ, anh, anh đang quan tâm tôi sao?” Vốn là Lan San rất tức giận, nhưng đang nói đến một nửa, bỗng nhiên hiểu ngầm ra một ý tứ khác, cho nên chuyển thành vui sướng hỏi anh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Cậu chủ đau lòng! (19)

“Này... Minh Dạ, anh muốn làm gì... Đợi đã, anh, anh đây là quan tâm tôi sao?” Lan San vốn rất tức giận nhưng mà nói được một nửa, đột nhiên nghĩ ra ý tứ khác, vì thế chuyển thành vui sướng hỏi anh.

Từ sau lần ái muội đó, hai người đều có ý xa lánh, quan hệ không nóng không lạnh, cũng không có liên lạc, thường xuyên không gặp mặt nhau.

Hoàn toàn giống lúc mới từ bệnh viện đi ra, không đúng, không có trạng thái guom sủng sẵn sàng.

Điều này làm lúc Lan San nhàm chán nghĩ, sớm biết vậy trước đây quyến rũ Minh Dạ mấy lần rồi.

Minh Dạ quay đầu không nhìn Lan San, giống như có chút chật vật: “Tôi chỉ không muốn để em vứt bỏ mặt mũi nhà họ Minh.”

Bóng đêm ngoài cửa sổ xe nặng nề, ngọn đèn vạn nhà đều đã sớm tắt, chỉ còn lại ngọn đèn sáng lấp lánh hai bên đường bờ sông.

Một lúc lâu cũng không nghe thấy tiếng Lan San trả lời, đột nhiên trên vai trầm xuống, truyền đến hương thơm nhàn nhạt trên người cô.

Không phải mùi nước hoa, là mùi thơm cơ thể như có như không trên người cô, hương vị cực kỳ nhạt, rất nhẹ, nhưng cũng rất dễ chịu, người thời gian dài, còn nghiện hơn cây thuốc phiện.

Minh Dạ phát hiện hình như từ lúc cô tỉnh lại, liền không dùng nước hoa nữa.

Lan San dựa vào vai Minh Dạ, giống như lằm bằm, hoặc đang bàn bạc với anh.

“Minh Dạ, chúng ta cứ tiếp tục như vậy có được không, vẫn giống như bây giờ có được không?”

Không cần tiến lên, cũng không cần trở lại trước kia, dừng lại ở hiện tại.

Không nên xảy ra còn không có xảy ra, cũng không có lạnh lùng xa lạ và chán ghét, tốt hơn bạn một chút, giống người thân, dựa vào như vậy, quan hệ như vậy cũng rất tốt.

Minh Dạ còn cầm tay lái, nắm thật chặt, ánh mắt u ám hơn cả đêm tối, sâu không thấy đáy: “Đây điều là em muốn?”

Lan San nghĩ một chút, gật đầu: “Ừ, nhiều hơn tôi sợ không nổi.”

Nhiều hơn cô sợ không nổi, vì có một số việc, có chút tình cảm vừa mới bắt đầu là sai, cho dù mình có nguyện ý hay không, đó đều không nên xảy ra.

Lan San thừa nhận mình quá ích kỷ, nhưng mà người nào cũng biết, tình cảm như vậy, không được người ta thừa nhận.

Rất lâu sau, Lan San mới nghe được giọng nói mơ hồ.

“... Được.”

Chỉ cần em muốn, tôi đều cho.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Bà chủ là bảo bối của cậu chủ (1)

Đến nhà họ Giang và nhà họ Âu, sau khi trở về Lan San không có hỏi lại.

Cô biết, Minh Dạ sẽ không dễ dàng bỏ qua cho bọn họ, xưa nay anh làm việc rất quyết đoán, tuyệt đối không dây dưa.

Chỉ là sau đêm đó Minh Dạ không về biệt thự nhà họ Minh, một lần cũng không về.

Cũng may là Sở Tiểu đã dưỡng thành thói quen, mỗi lúc trời tối cho dù muộn đến đâu anh ta cũng báo cáo hành tung của Lan San cho Minh Dạ.

Tuy cậu chủ thỉnh thoảng tức giận bảo Sở Tiểu không cần báo cáo những thứ vô dụng này, nhưng mà Sở Tiểu phát hiện, mỗi lần anh đều nghe rất chăm chú, trong mắt mang theo ý cười cực kỳ nhạt và dịu dàng.

Hôn lễ của Lam Tu sắp cử hành, anh ta giả vờ như vô ý nói với Minh Dạ:

“Phương Lê rất muốn làm quen bà chủ nhà anh, tiệc cưới lần này có thể nói với bà chủ Minh một tiếng hay không, mời cô ấy tới tham gia.”

Chuyện Minh Dạ vì Lan San trừng phạt hai nhà Giang - Âu không phải là bí mật gì.

Vài người trong nhóm Lam Tu cũng muốn nhìn mẹ kế nhà họ Minh làm cho Minh Dạ sốt ruột thành ra như vậy rồi cuộc có bộ dạng gì, lại nghe nói bây giờ bà chủ Minh quả thực giống như nữ vương, lại càng tò mò không nhịn được.

Cho nên muốn mượn tiệc cưới, mời Lan San ra ngoài.

Minh Dạ nhớ đến lần đó Lan San nói cô có bóng ma với yến hội, trực tiếp từ chối: “Cô ấy không thích tham gia yến hội loại này.”

Hơn nữa anh không thích cô bị mọi người nhìn kỹ, lúc người phụ nữ đó đứng dưới đèn thủy tinh, làm cho người ta cảm thấy người nào cũng là hạ thần bị cô giẫm dưới chân.

Lam Tu thấy Minh Dạ căn bản không đồng ý, lại coi như bảo bối sợ bị người ta đoạt mất, trong lòng càng thêm tò mò.

Anh ta vụng trộm cho người đưa thiệp mời trực tiếp đến biệt thự nhà họ Minh, nói rõ là đưa thiệp mời tận tay cho Lan San bà chủ nhà họ Minh.

Sau khi Lan San nhận lấy thiệp mời từ trong tay quản gia nhìn thoáng qua, mày nhíu chặt lại: “Lam Tu? Phương Lê? Bọn họ kết hôn sao lại gửi thiệp mời cho tôi? Tôi lại không quen.”

Quản gia vội vàng giải thích: “Cậu chủ Lam là bạn của cậu chủ, có lui tới với nhà họ Minh, cô là bà chủ nhà họ Minh, đưa cho cô thiệp mời cũng không có gì kỳ lạ.”

Lan San chu miệng, cô cảm thấy có khả năng là người ta nể mặt Minh Dạ, thuận tiện mời cô.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Bà chủ là bảo bối của cậu chủ (2)

Lan San chu mỏ, cô cảm thấy có khả năng là người ta nể mặt Minh Dạ, thuận tiện mời cô.

Nhìn thiệp mời Lan San có chút buồn rầu, đối mặt với một đám người không quen, cô đứng một mình ở nơi đó có bao nhiêu không được tự nhiên.

Lan San hỏi quản gia: “VẬY... Tôi có thể không đi được không?”

Quản gia nghĩ một chút: “Bà chủ ra ngoài một chút cũng được.”

Từ sau khi vào cục cảnh sát, Lan San không ra nhà họ Minh quá nửa bước, cô cảm thấy thế giới bên ngoài thật đáng sợ, ở nhà vẫn tốt hơn.

Nhưng mà ở trong mắt quản gia, hành động của Lan San hiển nhiên là... Tự bé, chuyện này không phải là chuyện tốt gì.

“Hay là cô gọi điện hỏi cậu chủ xem?”

Quản gia sớm đã nhìn ra Lan San và Minh Dạ hình như có gì đó không thích hợp, vì thế thử thăm dò hỏi.

Lan San nghĩ một chút cảm thấy chuyện này rất cần thiết, nhưng mà đã nhiều ngày rồi cô không liên lạc với Minh Dạ.

Từ sau chuyện lần trước, giữa bọn họ hình như rơi vào chiến tranh lạnh, Minh Dạ không còn về nhà, Lan San nhìn không được có chút nhớ đến anh.

Sau khi trở về phòng ô-mô lấy di động ở trên giường tìm danh bạ hai tiếng, số của Minh Dạ cô xem vô số lần.

Cuối cùng dứt khoát, cắn răng một cái, gọi đi, nếu không đi, cũng để cho Minh Dạ nói với bạn anh một tiếng.

Nhưng mà điện thoại vang lên một lúc lâu bên kia không có ai nghe máy, Lan San có chút thất vọng, lần đầu tiên cô gọi điện thoại cho Minh Dạ, không nghĩ tới anh vậy mà không nghe máy, anh... Vẫn còn đang tức giận sao?

Lan San không biết lúc cô gọi điện thoại, Minh Dạ đang họp hội nghị cấp cao ở công ty, điện thoại để chế độ yên lặng, để ở trên bàn, còn đúng lúc bị một tài liệu đè lên.

Mãi cho đến một tiếng sau hội nghị kết thúc, Sở Tiều thu dọn tài liệu trên bàn, cầm lấy điện thoại ra nhìn thoáng qua, lúc này mới thấy có cuộc gọi nhớ.

Là trợ lý bên người, Sở Tiều làm hết phận sự xem xét cuộc gọi nhớ đó do ai gọi tới, rồi mới chuẩn bị báo cáo cho cậu chủ.

Lúc mở máy ra, nhìn thấy hai chữ Lan San rõ ràng xuất hiện trên màn hình, mi mắt nhìn không được hí thành một đường nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 134: Bà chủ là bảo bối của cậu chủ (3)

Lúc mở máy ra, nhìn thấy hai chữ Lan San rõ ràng xuất hiện trên màn hình, mi mắt nhìn không được hí thành một đường nhỏ.

Mọi người có thể nhìn ra được một tháng này, tính tình của cậu chủ chưa từng tốt.

Người khác có lẽ không biết tại sao, nhưng mà Sở Tiều lại cảm nhận được tám chín phần mười liên quan đến bà chủ ở nhà.

Nhất là một tháng này Minh Dạ chưa từng về nhà nửa bước, càng làm Sở Tiều chắc chắn suy đoán lúc trước của mình.

Ra khỏi phòng họp trên đường đi về phía văn phòng, Sở Tiều đi phía sau Minh Dạ cách anh một khoảng, giống như vô ý nói: “Cậu chủ, điện thoại của anh có cuộc gọi nhớ.”

“Ai gọi thế?”

Số điện thoại riêng của Minh Dạ có rất ít người biết.

Trong danh bạ của anh tuyệt đối không vượt quá mười người, đều là người có quan hệ thân thiết với anh.

“Bà chủ à.”

Quả nhiên, một tiếng bà chủ làm bước chân Minh Dạ đột nhiên dừng lại.

Tuy anh quay lưng lại, nhưng mà Sở Tiều nhìn thân thể anh cứng ngắc còn có thể đoán ra được biểu tình bây giờ của anh, hẳn là kinh ngạc xen lẫn vui mừng.

Sở Tiều thừa dịp anh vui vẻ, thử thăm dò: “Là gọi tới lúc đang họp, có cần gọi lại cho bà chủ, hỏi bà chủ có chuyện gì không ạ?”

Sau khi Minh Dạ nghe những lời này, xoay người lạnh lùng nói: “Điện thoại.”

Mẹ kế anh gọi điện thoại tìm anh, Sở Tiều là một trợ lý nhỏ mù quáng hỏi cái gì.

Trong lòng Sở Tiều mừng thầm, hai tay lập tức dâng điện thoại di động lên.

Minh Dạ liếc mắt nhìn anh ta một cái, lấy điện thoại di động bước nhanh vào thang máy dành riêng cho anh, Sở Tiều tiếp tục theo sau anh, chưa đợi anh ta đi vào, hai cánh cửa liền đóng lại ngăn cách anh ta ở bên ngoài.

Sở Tiểu nhìn con số đi lên trên, nhìn không được oán thăm, cậu chủ đúng là quý hẹp hòi.

Tuy Minh Dạ đã biết, nhưng mà nhìn cuộc gọi nhỏ, trên đó có tên Lan San, một dãy số anh sớm đã thuộc từ lâu, khóe miệng vẫn nhìn không được cong lên.

Trong mắt lóe lên ánh sáng ảm áp.

Minh Dạ nhìn dãy số, sau khi kinh ngạc vui mừng thì là phiền muộn, vui vì đây là lần đầu tiên Lan San gọi điện thoại cho anh, buồn phiền vì anh vậy mà không nghe máy.

Trở lại văn phòng, xoay tròn di động trên ngón tay một lúc lâu anh mới gọi đi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135: Bà chủ là bảo bối của cậu chủ (4)

Trở lại văn phòng, xoay tròn di động trên ngón tay một lúc lâu anh mới gọi đi.

Chỉ là lúc Lan San nhận được điện thoại, đã là nửa tiếng sau, lúc Minh Dạ gọi lần thứ N.

Lan San tắm rửa xong đi ra, nghe thấy tiếng chuông điện thoại, vừa lau tóc vừa nghe máy: “Alo...”

Vừa mới nói, đầu bên kia truyền đến tiếng Minh Dạ tức giận: “Sao bây giờ mới chịu nghe máy?”

Anh gọi cho cô khoảng nửa tiếng, nếu Lan San không nghe máy tiếp, anh đảm bảo lập tức lái xe về nhà họ Minh kéo cô ra.

Lan San bị hét run lên một cái, nghe ra giọng nói của Minh Dạ, không vui nói: “Anh còn nói à, tôi điện thoại cho anh anh làm gì mà không nghe máy?”

“Tôi... Vừa rồi đang họp, di động để chế độ yên lặng.”

Nói xong Minh Dạ lại hối hận, anh giải thích với cô làm cái gì, cậu chủ cần giải thích với người khác sao? Không nhận điện thoại của cô thì có chuyện gì chứ.

Lan San vừa nghe mí mắt cười híp thành một đường thẳng, ném khăn nằm ở trên giường: “A... Vừa rồi tôi đang tắm, không có nghe thấy.”

Hai người im lặng một lát, xuyên qua di động có thể nghe thấy được tiếng hít thở nhẹ nhàng.

Một lát sau, Minh Dạ điều chỉnh tâm tình một phen: “Em gọi điện thoại cho tôi có việc gì sao?”

Hình như một tháng rồi anh không có gặp Lan San, tuy vẫn biết được tin tức của cô, nhưng mà... Lại thủy chung không có trở về nhìn cô.

Bây giờ nghe được giọng nói của cô, Minh Dạ cảm thấy trong cơ thể không ngừng có âm thanh mê hoặc anh, bức anh phải gặp cô.

Lúc này Lan San mới nhớ tới, cô tìm Minh Dạ là vì chuyện thiệp mời: “Chuyện đó, Lam Tu là bạn anh sao?”

“Ừ.”

Minh Dạ nhú mày, sao Lan San lại hỏi Lam Tu, chẳng lẽ cô và Lam Tu quen biết nhau sao?

Ý nghĩ này, làm anh cực kỳ không thoải mái.

Nhưng mà câu nói tiếp theo của Lan San làm anh thoải mái rất nhanh.

“Anh ta sai người đưa cho tôi một tấm thiệp mời, tôi có cần đi đến đó không, tôi lại không biết anh ta, không đi cũng không sao đúng không?”

Lan San lại tự nói tiếp: “Nhưng mà anh ta là bạn anh, không đi hình như không được lễ phép, Minh Dạ, anh nói xem rốt cuộc tôi có phải đi hay không?”

Vì vừa mới tắm xong, giọng nói mang theo vài phần lười biếng và thoải mái, mềm mại như lông chim chạm qua da thịt mang đến một trận tê dại, lại có một chút ý tứ hàm xúc làm nũng, Minh Dạ nghe vào trong tai lại hết sức hưởng thụ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 136: Bà chủ là bảo bối của cậu chủ (5)

Vì vừa mới tắm xong, giọng nói mang theo vài phần lười biếng và thoải mái, mềm mại như lông chim chạm qua da thịt mang đến một trận tê dại, lại có một chút ý tứ hàm xúc làm nũng, Minh Dạ nghe vào trong tai lại hết sức hưởng thụ.

Cho nên cả người anh đều trầm tĩnh lại, chân mày xéch lên lộ ra tâm tình bấy giờ của anh.

“Chút việc nhỏ ấy làm khó em rồi sao?”

Lan San chu môi, không vừa ý: “Nếu không có anh, Lam Tu đó cũng không gửi thiệp mời cho tôi, nếu anh ta không phải là bạn anh, tôi cũng không khó xử như vậy.”

“Vậy thì đi thôi, đến lúc đó tôi đi đón em.”

Minh Dạ muốn có anh nhìn, trái phải cũng không xảy ra chuyện gì nhiều loạn, Sở Tiểu nói Lan San không ra nhà họ Minh thời gian dài rồi, để cô ra cửa giải sầu cũng được.

“Vậy được rồi.”

.....

Lại là một trận trầm mặc, Lan San không biết nói cái gì, Minh Dạ cũng không mở miệng.

Ngay lúc Lan San chuẩn bị tắt điện thoại, bên tai truyền đến tiếng nói trầm thấp của Minh Dạ: “Vết thương trên người tốt hơn chưa?”

Trong lòng Lan San đột nhiên mềm nhũn, trong mắt lóe lên ý cười giả hoạt, giống như hồ ly nhỏ chuyên tính kẻ người khác, hơi nén giận:

“Anh còn biết quan tâm tôi à, sau khi ném tôi trở về, lại không liếc nhìn tôi, chuyện này đã qua một tháng anh mới hỏi, không có thành ý rồi.”

Lan San nói làm Minh Dạ có chút áy náy, rất nhiều lần anh muốn trở về nhìn cô, nhưng mà nghĩ đến lời nói đó của Lan San, lại hạ quyết tâm.

“Còn đau không?”

Lan San nhú mày cắn móng tay, nghĩ ra ý nghĩ xấu xa đôi môi đỏ mọng cong lên, khàn giọng, đáng thương tội nghiệp nói: “Có đau hay không vẫn là chuyện của tôi, anh lại không quan tâm”

Biết rõ cô cố ý nói cho anh nghe, nhưng mà Minh Dạ vẫn cảm thấy đau lòng.

“Đề lại sẹo trên người rồi sao?”

“Ừ... Đề lại, xấu muốn chết.”

“Yên tâm, tôi tìm bác sĩ cho em, nhất định sẽ xóa sạch sẹo.”

Lan San nói chuyện đứt quãng với Minh Dạ, cuối cùng chịu không được mệt mỏi, lúc đó không biết vì cái gì, nói xong vậy mà ngủ thiếp đi.

Một đêm này cô ngủ cực kỳ ngon, còn ngủ đến khi mặt trời ngày hôm sau lên cao.

Lan San mơ mơ màng màng tỉnh lại, muốn xem di động là mấy giờ rồi, lại phát hiện trên di động vậy mà vẫn còn đang hiển thị cuộc gọi, Minh Dạ... Vậy mà không tắt điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đệ Nhất Phu Nhân* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Bà chủ là bảo bối của cậu chủ (6)

Lan San mơ mơ màng màng tỉnh lại, muốn xem di động là mấy giờ rồi, lại phát hiện trên di động vậy mà vẫn còn đang hiển thị cuộc gọi, Minh Dạ... Vậy

mà không tắt điện thoại.

Cô thử nói chuyện: “Minh Dạ? Anh còn ở đó không?”

Rất nhanh liền truyền đến tiếng nói khàn khàn trầm thấp của Minh Dạ: “... Tỉnh rồi à?”

“Sao anh không tắt điện thoại?”

“A... Quên mất.” Minh Dạ nói cực kỳ tùy ý, cực kỳ tự nhiên, giống như đây là chuyện cực kỳ bình thường.

Kỳ thật không phải anh quên mất, căn bản chính là cô ý, đêm qua sau khi Lan San ngủ, trong điện thoại truyền đến tiếng hít thở đều đều của cô, làm anh nhớ đến một đêm đó ôm cô đi vào giấc ngủ, cực kỳ ấm áp, cực kỳ thỏa mãn.

“Hôn lễ của Lam Tu là ngày mai, không cho phép mặc lễ phục như hôm trước, ngày mai tôi trở về đón cô...”

Minh Dạ nói nghe không hề có chấp, mang theo không được nói chen vào.

Lan San nhỏ giọng đáp lại một câu: “Ừ.”

“Phi Dung gọi tôi xuống lầu ăn bữa sáng, tôi... tắt máy trước.”

Không đợi Minh Dạ nói chuyện, Lan San vội vàng tắt điện thoại.

Lan San ôm mặt có chút nóng lên, ra sức lắc đầu.

Là cô suy nghĩ quá nhiều, có lẽ Minh Dạ cũng như cô, nói xong liền ngủ thiếp đi, cho nên mới quên tắt điện thoại, không phải vậy... Sao anh sẽ làm chuyện nhầm chán như vậy.

.....

Rạng sáng ngày hôm sau quản gia dẫn nhân viên trang điểm đi vào trong nhà, Lan San nhìn thấy một đồng lễ phục chất thành đồng núi nhỏ, nhìn không được muốn lui về phòng.

Là một quả phụ, mặc quần áo rất khó.

Lan San thật sự không ham muốn trang điểm làm gì, người ta kết hôn, cô ăn mặc xinh đẹp như vậy để làm gì.

Nghe theo nhà tạo hình, tùy tiện mặc một bộ lễ phục nhỏ màu trắng đính trâm châu, mang theo vài phần cười khẽ ý tứ hàm xúc, sẽ không có vẻ mất đi phóng khoáng.

Ngay cả Lan San nhìn người trong gương, cũng nhìn không được muốn tán thưởng một tiếng: Mắt ngọc mảy ngài, thu thủy y nhân.

Minh Dạ đẩy cửa ra thấy cảnh tượng như vậy, trong mắt lóe lên kinh diễm, muốn để cô thay đổi lễ phục, mà lại tìm không thấy lý do thích hợp.

Hôm nay càng có nhiều ruồi bọ rồi..

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Đã biết, cha nhỏ (1)

Minh Dạ đẩy cửa ra thấy cảnh tượng như vậy, trong mắt lóe lên kinh diễm, muốn để cô thay đổi lễ phục, mà lại tìm không thấy lý do thích hợp.

Dù sao... Bây giờ bà chủ Minh không lộ gì cả, quần áo mặc cũng cực kỳ thỏa đáng.

Nhưng mà Minh Dạ vẫn cảm thấy không thoải mái, Lan San... Cô, hình như luôn làm cho người ta có cảm giác khó nói nên lời.

Cho dù cô không đeo trang sức, nhưng cô còn sáng hơn ngọn đèn.

Đôi mắt đó giống như chỉ có anh, nhưng mà xuyên qua anh nhìn nơi anh vĩnh viễn không biết, quá mơ hồ rồi...

Lan San có chút bối rối, ánh mắt ma quái quá mức xấu xa, làm cô cảm thấy mình giống như không mặc quần áo.

Cô cúi đầu nhìn lễ phục trên người, ngó trái ngó phải cũng không nhìn ra được chỗ nào có vấn đề, chẳng lẽ cánh tay cũng không thể lộ ở bên ngoài?

Nhân viên trang điểm và nhà tạo hình cực kỳ thức thời ra ngoài, trong phòng chỉ còn lại Lan San và Minh Dạ.

Lan San bị Minh Dạ nhìn thật sự không được tự nhiên, nhìn anh nói.

“Sao vậy? Đây là bộ lễ phục bình thường nhất rồi, sẽ không làm nhà họ Minh mất mặt, nếu anh thực sự cảm thấy tôi làm mất mặt, bảo tôi đi làm gì.”

“Minh Dạ, anh như này rất kỳ lạ, anh nói một câu có được không?”

Đột nhiên cổ tay chợt lạnh, nặng trĩu, Lan San cúi đầu, nhìn thấy một cái vòng tay xa hoa cô đang đeo trên tay.

Tạo hình vòng tay rất đẹp, cực kỳ lộng lẫy, hai con cá, đầu đuôi nối nhau, mắt cá được khảm bằng đá màu lam, giống như biển rộng thâm thúy xanh thẳm.

Mỗi một vảy cá đều được khảm một viên kim cương nhỏ nhỏ, dưới ánh đèn giống như sóng lăn tăn, làm người ta không mở mắt ra được.

“Oa... Rất đẹp.” Lan San vốn muốn nói rất nặng, nhưng mà thấy ánh mắt áp bức của Minh Dạ, cố gắng đổi thành đẹp, chỉ là vòng tay này thật sự rất đẹp.

Dưới đáy mắt Minh Dạ che dấu khả trương, sau khi nghe Lan San nói, rớt cuộc cũng buông lỏng, lộ ra ý cười nhợt nhạt. Chỉ là vẻ mặt anh vẫn mệt mỏi như cũ: “Vậy thì đeo đi.”

Lan San giờ cổ tay lên nhìn thật lâu, có phần không dám tin, đây là Minh Dạ đưa cho cô, cô ngẩng đầu ngờ ngạc hỏi: “Đây là anh mua cho tôi sao? Anh đặc biệt đưa cho tôi à?”

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Đã biết, cha nhỏ (2)

Lan San giờ cổ tay lên nhìn thật lâu, có phần không dám tin, đây là Minh Dạ đưa cho cô, cô ngẩng đầu ngờ ngạc hỏi: “Đây là anh mua cho tôi sao? Anh đặc biệt đưa cho tôi à?”

Rớt cuộc là không dám tin, cậu chủ tính tình thối như vậy chủ động tặng quà cho cô, quá kỳ lạ, có phải có âm mưu gì không?

Ánh mắt Lan San không tốt, không phân biệt tốt xấu, không biết vòng tay đó rớt cuộc có thể đáng giá bao nhiêu tiền, chỉ là cô cảm thấy cái vòng này có vẻ rất đáng tiền.

Cậu chủ vô duyên vô cớ tặng đồ, làm cô cực kỳ không yên lòng.

Minh Dạ liếc mắt nhìn Lan San một cái, làm như nói cô tự mình đa tình.

“Tiện tay mua, còn chưa đưa ra ngoài.”

Minh Dạ anh cần phải mua trang sức lấy lòng phụ nữ sao.

Cho dù có khẩu súng chỉ vào anh, anh cũng không nói làm riêng vì một người phụ nữ, chuyện này không phù hợp với phong cách của cậu chủ Dạ.

Lan San nhăn mặt nhăn mũi, trừng mắt nhìn Minh Dạ một cái, cô biết anh làm gì có lòng tốt như vậy.

Chỉ là chuyện này không làm tâm tình của Lan San xấu đi, cô túm lấy tay áo Minh Dạ, trông mong hỏi: “Kim cương đính bên trên có phải là thật không?”

Cô biết vòng tay đính kim cương này chắc chắn là thật, nhưng mà vẫn muốn Minh Dạ mở miệng xác nhận một lần.

Đầu Minh Dạ đầy vạch đen, thật sự muốn lấy lại đồ đã đưa.

Đây tuyệt đối là vũ nhục lớn nhất, cậu chủ đưa quà còn giả được sao? Người phụ nữ không phân biệt tốt xấu.

“Em nói nhiều thế, nhanh lên đi.” Nắm cổ tay Lan San, kéo cô đi ra ngoài.

Động tác đó nhìn thì thô lỗ, nhưng mà dùng lực cực kỳ tốt, sẽ không làm tổn thương Lan San.

Lan San bước nhỏ theo sau anh, vừa đi còn không quên hỏi: “Anh hung dữ cái gì, nói cho tôi biết trước có phải là thật hay không đã?”

Cậu chủ nổi giận, gầm nhẹ: “Ngu ngốc, tự em không nhìn ra được sao?”

“Tôi nhìn không ra mới hỏi anh mà, không phải sao?”

“...”

Đến dưới lầu, lúc đi qua trước mặt quán gia, Lan San giơ tay lên, lắc lắc tay hai lần, cười hì hì nói: “Quán gia, quán gia đẹp không?”

“Đẹp, bà chủ đeo gì cũng đều đẹp cả.” Quán gia xin thề ông ta nói thật lòng.

Vòng tay đó đeo trên cổ tay Lan San, càng có vẻ làm cổ tay trắng nõn thon thon, da thịt ****.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 140: Đã biết, cha nhỏ (3)

Vòng tay đó đeo trên cổ tay Lan San, càng có vẻ làm cổ tay trắng nõn thon thon, da thịt ****.

Lan San cao hứng, mi mắt cong thành hình trăng rằm, trên mặt nở rộ ý cười, sáng sủa rực rỡ.

“Ha ha... Đây là cậu chủ chúng ta đưa sao.”

Trên khuôn mặt lạnh lùng của Minh Dạ có chút ý cười sung sướng, nhột nhột, nhưng cực kỳ chói mắt, giống như ánh mặt trời sáng sớm chui ra từ đường chân trời, tượng trưng bắt đầu ấm áp.

.....

Ngồi lên xe trên đường đi đến hôn lễ, Minh Dạ dặn dò Lan San; “Đến đó không được phép chạy linh tinh, đi theo tôi là được, không được nói chuyện với người không quen, không được uống đồ người khác đưa cho...”

Lan San bật cười ra tiếng, ngồi nghiêm túc, giống như học sinh tiểu học nghe giáo viên giảng bài, đợi Minh Dạ nói xong, mi mắt ngập nước nhìn anh, nhẹ nhàng nói: “Đã biết... Cha nhỏ*!”

*Kiểu nói tương tự như “mẹ trẻ” ấy, chê Minh Dạ nói nhiều

Giọng nói hạ xuống đồng thời xe đột nhiên rẽ lệch đi, may mà năng lực thừa nhận của Sở Tiều rất mạnh, rất nhanh liền phong bế lỗ tai mình, đem tất cả tâm tư đặt vào tình hình giao thông, cũng không dám nghe một chữ.

Sở Tiều chỉ có thể khẳng định một lần nữa: “Bà chủ mạnh mẽ không có mức độ cao nhất.”

Hai chữ đó làm mặt Minh Dạ đột nhiên nổi lên một tầng ửng đỏ: “Lan San, em...”

Lan San nghiêng người hơi hơi nghiêng đầu, vẻ mặt vô tội nhìn bộ dạng Minh Dạ nổi giận, vẫn cười tí mắt nói:

“Vừa rồi anh như vậy, nếu để người khác nhìn thấy, thật sự sẽ nghĩ tôi là con gái nhỏ anh nuôi, chắc là không có ai tin tưởng, tôi là mẹ kế anh đâu.”

Minh Dạ nhủ mày, lạnh giọng quát lớn: “Lan San em quấy rối nhiều lắm rồi.”

Minh Dạ thiếu chút nữa không chế không nổi ném người phụ nữ trước mặt này xuống, sao cô có thể... Sao có thể gọi anh như vậy.

Nhưng mà giọng nói mềm mại đó, đáng yêu, mang theo vài phần ngây thơ ngọt ngào, giống như một cô gái nhỏ, làm anh ngứa ngáy trong lòng.

Lan San chu mỏ, liếc mắt nhìn Minh Dạ.

“Đã biết...” Dứt lời lại nhỏ giọng lầm bầm “Cả ngày hung dữ, một chút vui đùa cũng không...”

Mặt cậu chủ đen lại, Lan San ngồi nghiêm túc bên phải anh, cách anh khoảng một cánh tay, cuối cùng vẫn chỉ có thể thở dài bất đắc dĩ một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 141: Mờ ám dưới bàn (1)

Mặt cậu chủ u ám, nhìn Lan San đang hoàng ngồi phía bên phải anh, xa anh chừng một cánh tay, cuối cùng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thờ dài một tiếng.

Tôi cùng thì trước mặt cô, anh chỉ có thể nhượng bộ.

Trong xe cuối cùng yên tĩnh lại, Sở Tiều vụng trộm nhìn thoáng qua kính chiếu hậu, vừa lúc nhìn thẳng vào ánh mắt rét căm căm của cậu chủ, anh tôi sợ tới mức tay khẽ run rẩy.

.....

Cuối cùng đến nơi, Lan San mới vừa xuống xe còn chưa đứng vững, thì đã cảm thấy có một trận gió lạnh thổi qua, cô lạnh đến run run một phen.

Một giọng nữ giòn giã vang lên bên tai: “Anh Dạ, anh đã đến rồi, anh Tu bảo em tới đón anh.”

Lan San tò mò xoay người, thế mới biết hóa ra trận gió vừa rồi không chỉ là một trận gió lạnh, còn là một trận gió xinh đẹp.

Giờ này cô tôi đang ôm cánh tay Minh Dạ cười rục rịch, vậy mà Minh Dạ không đẩy cô tôi ra, trên mặt lại trở nên ảm áp.

Cô gái nhỏ phong chừng còn chưa tới 20 tuổi, đáng vẻ rất đẹp, đôi mắt to tròn, miệng nhỏ xinh, ngũ quan tinh xảo như búp bê mặc lễ phục phù dâu, đôi má đỏ bừng, mang theo chút mẫm mĩm của trẻ con, thuần khiết như thiên sứ.

Nhìn đáng vẻ của bọn họ, hình như quen khá thân, việc này đến khiến Lan San hơi tò mò về thân phận của cô gái.

Sở Tiều nhỏ giọng nói với Lan San: “Là em họ của chú rể hôm nay, tên Lam Vi Nhi.”

Lúc Lam Vi Nhi thấy Lan San, nét cười trên mặt cứng ngắc một giây đồng hồ, nhưng khôi phục như thường rất nhanh, ngẩng đầu nhìn Minh Dạ: “Chị gái này là ai vậy?”

Lần đầu tiên cô tôi nhìn thấy có phụ nữ ngồi trên xe của Minh Dạ.,

"Lan San." Lan San đơn giản nói tên của mình.

Thân phận của cô quá xấu hổ, đương nhiên không thể nói thẳng: Tôi là mẹ kế của Minh Dạ.

Tìm Lam Vi Nhi vốn là tìm đập mạnh và lại loạn, chợt mừng rỡ: “A..., tôi biết cô là ai rồi, xin chào, tôi tên Lam Vi Nhi, cô có thể gọi tôi là Vi Vi.”

"Ngày hôm qua anh Tu còn đang nói không biết cô có tới tham gia hôn lễ của anh ấy không, nếu anh ấy là biết cô đến, chắc sẽ rất vui."

Lời của Lam Vi Nhi khiến Lan San thấy kinh ngạc, sao cô càng nghe càng thấy không thích hợp vậy, chẳng lẽ cô không phải là do Lam Tu thuận tiện mời theo lúc mời Minh Dạ sao?

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 142: Mờ ám dưới bàn (2)

Lời của Lam Vi Nhi khiến Lan San thấy kinh ngạc, sao cô càng nghe càng thấy không thích hợp vậy, chẳng lẽ cô không phải là do Lam Tu thuận tiện mời theo lúc mời Minh Dạ sao?

Tuy trong lòng nghĩ như thế, nhưng lời nói lại đường hoàng: “Ha ha... Có thể tới tham gia hôn lễ của anh cô tôi thấy rất vinh hạnh.”

Minh Dạ nhàn nhạt liếc Lan San một cái, mặt không đổi sắc kéo cánh tay Lam Vi Nhi ra, rồi mới ôm vai Lan San: “Vào thôi.”

Lan San đương nhiên đi vào theo anh, bởi vì bên ngoài đúng là quá lạnh. Cô rất bội phục cô gái nhỏ mặc quần lụa mỏng kia.

Lam Vi Nhi nhìn hai người đi phía trước, ý cười trên mặt từ từ biến mất.

Minh Dạ ôm bả vai Lan San, động tác vô cùng tự nhiên, không có vẻ quá thân mật, nhưng người nọ lại nằm trong sự bảo vệ của anh.

Sự ham muốn chiếm hữu vô hình khiến ai nhìn vào cũng cảm thấy kì lạ.

Bỗng nhiên trên cổ tay Lan San lóe lên ánh sáng rực rỡ, đâm vào mắt Lam Vi Nhi, chờ cô ta mở mắt ra, thì thấy vòng tay kim cương hình cá trên cổ tay cô, trên gương mặt hồng hào, máu từ từ rút xuống.

Độ lớn từng hạt kia hoàn toàn giống, sức nặng hoàn toàn giống, hai viên kim cương xanh lam có một không hai trên thế giới, hiện giờ đang nằm trên cổ tay người phụ nữ đó.

.....

Cuối cùng Lan San gặp được nhân vật chính hôn lễ hôm nay, một đôi nam nữ trẻ tuổi vô cùng xứng đôi, đó là những con người được ông trời thiên vị, trong mắt bọn họ chỉ có thể nhìn thấy đôi phương, phát ra luồng bong bóng tràn đầy hạnh phúc.

Lan San nhìn không được hâm mộ bọn họ, cô là một "gái ế" biến thành "quả phụ", chưa xót trong này nên nói với ai.

Chẳng biết lúc nào Lam Vi Nhi ngồi bên phải Lan San, hai tay chống má, hâm mộ nhìn cô dâu chú rể đang ôm hôn: “Anh Tu và chị dâu thật hạnh phúc, thật hâm mộ...”

Lan San ngưng mắt, nhàn nhạt đáp lại một câu: “Cô cũng sẽ hạnh phúc.”

Cô ta chỉ mới nhiều đó tuổi, còn có thời gian đi tìm hạnh phúc, không giống cô, ngay từ đầu đã bị định đoạt nửa đời sau.

"Tôi... sẽ sao?"

Lam Vi Nhi cắn môi dưới, ánh mắt vụng trộm liếc về phía Minh Dạ ngồi bên cạnh Lan San.

Thẹn thùng của cô gái nhỏ không cần nói cũng biết, Lan San nhìn không được thờ dài, lại là một đứa bé bị mê hoặc.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 143: Mờ ám dưới bàn (3)

Thẹn thùng của cô gái nhỏ không cần nói cũng biết, Lan San nhìn không được thờ dài, lại là một đứa bé bị mê hoặc.

Những người phụ nữ yêu Minh Dạ đều rất đáng thương, nhưng Lan San lại không đành lòng đá kích cô ta, vì thế nói ba phải: “Nếu quả thật là hạnh phúc của cô, thì sớm muộn gì cũng chạy không thoát.”

Vừa dứt lời, bàn tay bỗng nhiên căng thẳng, bị một bàn tay to áp bao lấy.

Người Lan San run lên một cái, nhưng lại không rút tay về.

Thân thể của cô hơi lạnh, hiện giờ đã bắt đầu mùa đông, cho dù ở trong nhà, dưới tình huống hơi ấm điều hòa bao quanh, tay chân cô vẫn lạnh lẽo, nhiệt độ áp kìa, khiến cô quặn luyến, khiến cô không nỡ buông ra.

Lan San ngẫm bĩu môi, quả nhiên cô là một người phụ nữ ích kỷ hư hỏng.

Nhưng chuyện này không thể trách cô, nếu anh không buông tay, ai cũng không thể thoát khỏi tay anh, điểm ấy Lan San hiểu rất rõ ràng.

Thôi thì cứ xem anh, như một lò sưởi tay tự nhiên.

Nhưng mà lò sưởi tay kia nhìn như không chỉ muốn làm một công cụ làm ấm đơn giản.

Ngón tay thon dài mạnh mẽ tại từ từ vuốt ve lòng bàn tay cô, mang theo khiêu khích lạnh lẽ, như là sự mờ ám nho nhỏ giữa người yêu, mang đến cảm giác như điện giật, Lan San nhìn không được khẽ run rẩy.

Lan San muốn vùng vẫy lại sợ động tác quá lớn sẽ bị Lam Vi Nhi phát hiện, chỉ có thể vụng trộm thừa dịp cô ta không chú ý, xoay người hung dữ liếc mắt đầu sỏ gây nên bên trái một cái, móng tay hung hăng bấm anh một cái.

Nhưng đầu sỏ kia lại vẫn làm ra vẻ không liên quan đến mình, giống như không biết đau, Lan San giận đến mức nhắc chân muốn đá anh một cái, nhưng

không đá được người ta ngược lại còn bị anh giữ lấy chân mình không thu về được.

Lam Vi Nhi vẫn còn đang thảo luận vấn đề vừa sâu sắc vừa triết lý là "hạnh phúc" với Lan San, lại không nghĩ rằng dưới bàn đang diễn ra một mảnh cảnh xuân kiều diễm.

Chân mẹ kế bị con riêng nắm trong tay, dùng cách thức mờ ám, sờ nắn mười ngón.

Chân trái nhỏ nhắn xinh xắn bị một đôi chân thon dài gắt gao giữ lấy.

Lan San tránh không thoát, sợ bị người ta phát hiện, không dám làm ra hành động gì quá rõ ràng, gấp đến độ mồ hôi.

Lam Vi Nhi thấy Lan San có vẻ khác thường, ân cần hỏi: "Sắc mặt của cô hình như không tốt lắm?"

Lan San gượng cười: "Không có việc gì, chỉ là... cảm thấy hơi nóng thôi."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Mờ ám dưới bàn (4)

Lan San gượng cười: "Không có việc gì, chỉ là... cảm thấy hơi nóng thôi." Trong lòng cô vụng trộm nói thêm một câu mà còn là bị người trong lòng của cô chọc cho nóng lên.

Cô lại tức giận bấm thêm vài cái trong lòng bàn tay của Minh Dạ, Lan San dùng sức rất lớn, ngay cả chính cô cũng cảm thấy móng tay đau đớn, nhưng Minh Dạ thì chân mày cũng chưa nhúc nhích chút nào.

Lan San chu miệng, trong lòng nói mấy chữ: Người kì lạ!

Lam Vi Nhi không phát hiện "tác động" giữa Lan San và Minh Dạ, khờ dại gắt đầu.

"Đúng, nhiệt độ trong này có vẻ hơi nóng, cô trước tiên có thể cởi áo khoác ra mà."

Người Lan San run lên, vội nói: "À... Không, không cần."

Tay cô đang bị người ta cầm, làm sao có thể cởi áo khoác chứ.

"Đừng để ra mồ hôi, nếu không lát nữa đi ra ngoài, gió lạnh thổi qua rất dễ bị cảm."

Lời như thế khiến Lan San khó mà nói gì được, rõ ràng người ta quan tâm mình, còn từ chối thì không tốt lắm.

Lan San nhẹ nhàng kéo tay hai lần, nhưng người đàn ông bên cạnh vẫn không chịu buông tay, cô thắm trợn trắng, cắn môi dưới, quay đầu nhìn Minh Dạ một cái.

Minh Dạ biết Lan San đang nhìn anh, muốn anh buông tay, nhưng anh lại cứ câu có câu không nói chuyện với một người đàn ông về mặt nịnh nọt bên cạnh.

Bỗng nhiên lòng bàn tay truyền tới cảm xúc khác lạ, ngón tay một phút trước còn bấm vào anh, bây giờ mềm nhẹ giống như con mèo nhỏ nhẹ nhàng gãi trong lòng bàn tay anh.

Mang theo chút ý lấy lòng, ngứa, như là gãi vào lòng anh. Khiến anh muốn kéo móng vuốt nhỏ kia lên môi nhẹ nhàng cắn một phen.

Động tác lấy lòng của Lan San hiển nhiên khiến tâm trạng cậu chủ tốt hơn nhiều, không nặng không nhẹ néo một cái vào tay cô, mặc dù thấy không nỡ, nhưng vẫn buông ra.

Cuối cùng Lan San nhẹ nhàng thờ ra, cười cười với Lam Vi Nhi, nâng tay cởi áo khoác xuống.

Bà vai mềm mại, xương quai xanh tinh tế, da thịt trắng nõn như đang lóe sáng dưới ánh đèn huỳnh quang, hết sức bắt mắt.

Lan San mặc lễ phục thấp ngực, phần ngực được thiết kế hơi thấp một chút, lúc cúi người khom lưng, có thể thấy cảnh xuân mơ hồ, nhưng so với những người phụ nữ vì tiết kiệm vải mà lộ lưng lộ ngực kia, càng thêm chọc người, khiến người ta nhìn thấy thì có cảm giác hơi thờ ơ chậm lại.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: Mờ ám dưới bàn (5)

Lan San mặc lễ phục thấp ngực, phần ngực được thiết kế hơi thấp một chút, lúc cúi người khom lưng, có thể thấy cảnh xuân mơ hồ, nhưng so với những người phụ nữ vì tiết kiệm vải mà lộ lưng lộ ngực kia, càng thêm chộc người, khiến người ta nhìn thấy thì có cảm giác hơi thờ chậm lại.

Ánh mắt Lam Vi Nhi hoảng hốt trong khoảng khắc, ngay cả ý cười cũng có phần miễn cưỡng: “Bà chủ, cô thật xinh đẹp.”

Lan San lễ phép gật đầu, cười nói: “Cô cũng rất xinh đẹp mà, là phù dâu xinh đẹp nhất mà tôi từng thấy.”

Không biết xảy ra chuyện gì, Lan San luôn luôn không có cách nào có quá nhiều thiện cảm với cô gái hồn nhiên nhiệt tình như búp bê trước mắt này.

Chẳng lẽ thiên tính của phụ nữ đang nổi loạn? Phụ nữ đều không thích cô gái trẻ tuổi xinh đẹp hơn mình.

Minh Dạ nghe thấy hai người nói chuyện thì xoay người nhìn thấy Lan San, ánh mắt chợt lạnh xuống, âm u nhìn cô.

Chênh lệch chiều cao, khiến Minh Dạ tùy tiện cúi đầu thì có thể nhìn thấy phong cảnh trước ngực Lan San.

Lúc trước sao anh vậy không kéo áo khoác ra xem một cái, lại để cho cô đi ra ngoài như vậy.

Người phụ nữ này dám coi lời của anh là như gió thoảng qua tai, không cho cô mặc loại quần áo lằn trước, cô lại dám, mặc còn quá đáng hơn lần trước.

Nhiệt độ không khí đột nhiên hạ xuống, bên người đột nhiên có khí lạnh phóng tới, Lan San thành linh run run một phen, da thịt trần trụi bên ngoài giống như đang bị kim đâm.

Lan San nhất thời có như mạng dao trên lưng, cô không ngốc, cậu chủ vừa rồi còn bình thường, nhìn thấy cô cởi áo khoác mới vậy, chắc chắn là không hài lòng với lễ phục của cô.

Nhưng bộ lễ phục này đã là bộ bình thường nhất kín đáo nhất không mới mẻ nhất trong các bộ hôm nay nhà thiết kế mang đến mà.

Cậu chủ à, nếu như vậy còn không hài lòng thì cô đúng là không lời nào để nói rồi.

Lan San nhìn khách nữ xung quanh, có ai mà không mặc lộ hơn cô chứ, tại sao Minh Dạ lại luôn tính toán chi li với lễ phục của cô vậy?

Nghĩ vậy, Lan San mang chút ý dối, quay đầu không nhìn Minh Dạ, kéo Lam Vi Nhi nói chuyện.

Lam Vi Nhi thật nhiệt tình bắt chuyện với Lan San, một lát sau, chuyển đề tài đến vòng tay của Lan San: “Vòng tay của bà chủ thật xinh đẹp, cô mua ở đâu vậy.”

“Không phải mua, đồ người ta không cần, nên ném cho tôi đó.”

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://EbookFull.Net).

Chương 146: Mờ ám dưới bàn (6)

“Không phải mua, là tôi nhặt, đồ người ta không cần, nên ném cho tôi đó.” Trong lòng Lan San còn đang giận Minh Dạ, nói chuyện cũng có ý nghĩ muốn chọc tức anh.

Ánh mắt Minh Dạ động lại, khí thế mạnh mẽ áp tới khiến Lan San khó thở.

Anh biết mà, người phụ nữ này là một con sói mặt trắng, nuôi sao cũng không quen chủ.

Cậu Dạ này có từng lo lắng cho người phụ nữ nào như vậy, nhưng cô lại cứ không cảm kích.

Nếu không phải trước mặt có nhiều người như thế không tiện hành động.

Chắc chắn Minh Dạ đã nắm lấy cổ tay Lan San mạnh mẽ lấy vòng tay xuống, rồi... ném, người nào thích nhặt thì nhặt.

Sắc mặt Lam Vi Nhi hơi ngượng ngùng: "Sao có thể có người ném món đồ quý giá như thế, cho dù là ném, vậy cũng là cố ý ném tới chỗ bà chủ."

"Cô thích không? Thích thì tặng cho cô."

Lan San nói xong thì muốn lấy từ trên cổ tay xuống, Lam Vi Nhi vội vàng đề tay Lan San lại: "Bà chủ, món trang sức quý trọng như thế tôi không thể nhận."

Tay Minh Dạ đặt dưới mặt bàn sớm đã nắm thành quả đấm, gân xanh trên mu bàn tay hiện lên, xương ngón tay trắng bệch, có thể biết lúc này anh tức giận cỡ nào.

Minh Dạ càng giận, trong lòng Lan San lại càng thấy ảm ức.

Anh dựa vào cái gì mà giận cứ, dựa vào cái gì mà không để ý suy nghĩ của cô, Lan San cảm thấy mình đã làm rất tốt mọi việc dựa theo yêu cầu của anh, nhưng anh luôn không hài lòng.

Bên phải bỗng nhiên vang lên tiếng ghế dựa kịch liệt ma xát mặt đất, vô cùng chói tai, hiển nhiên hành động đứng dậy của người quá mạnh, hoặc là anh quá giận, nên dùng cách này phát tiết lửa giận của mình.

Người Lan San cứng lại, cắn môi dưới không cho mình xoay người, nghe tiếng bước chân biến mất cô mới thả lỏng.

Lam Vi Nhi nhìn theo hướng Minh Dạ đi mất, tươi cười trên mặt trở nên rất mờ ảo, bỗng nhiên cô ta nói với Lan San.

"Có lẽ bà chủ không biết, nửa tháng trước tôi liếc mắt một cái thì đã thích món trang sức này trong một cửa hiệu đá quý ở Paris, lúc ấy tôi nghĩ dù bao nhiêu tiền tôi cũng phải mua được, nhưng nhân viên cửa hàng nói cho tôi biết đây là người khác đặc biệt đặt làm."

Tay Lan San run rẩy một phen không thể nhận ra, theo bản năng chạm vào vòng tay, kim loại vốn lạnh lẽo giờ đã nhiễm nhiệt độ cơ thể của cô.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147: Mờ ám dưới bàn (7)

Tay Lan San run rẩy một phen không thể nhận ra, theo bản năng chạm vào vòng tay, kim loại vốn lạnh lẽo giờ đã nhiễm nhiệt độ cơ thể của cô.

Lam Vi Nhi uống một ngụm rượu đỏ: "Tôi còn chưa từ bỏ ý định, nói với nhân viên cửa hàng, tôi cũng đặt làm một cái giống vậy không khác, cô đoán xem nhân viên cửa hàng nói sao..."

Cô ta quay đầu nhìn thoáng qua Lan San, không đợi cô mở miệng đã nói tiếp:

"Nhân viên cửa hàng nói này vòng tay này là người đặt làm tự mình thiết kế, cắt kim cương cũng là anh tìm chuyên gia cao cấp nhất trên thế giới, cho nên... không có sự đồng ý của người thiết kế thì ai cũng không thể phục chế, đây là có một không hai."

Chiếc vòng tay kia là có một không hai, bởi vì anh muốn đưa cho người có một không hai đối với anh.

"Cô biết không? Vòng tay này còn có tên, tên là "Liên Thành", mang ý vô giá, tuy nó quả thực rất đáng giá, nhưng tôi nghĩ người thiết kế chiếc vòng này, hẳn là muốn nói cho người nhận được nó, ở trong lòng anh, cô mới là "Liên Thành", cô mới là có một không hai."

"Bà chủ, cô nói phải không?"

Ánh mắt Lam Vi Nhi trắng đen rõ ràng nhìn chằm chằm Lan San, ý cười biến mất, khuôn mặt như thiên sứ, lại khiến Lan San cảm thấy sợ hãi.

Lan San cúi đầu nhìn viên bảo thạch kia, màu lam thật sâu khiến cô nhớ tới đôi mắt của Minh Dạ, vầng viển cũng sâu không thể lường, giống như biển lớn vậy.

Cô sờ soạng vòng tay, cảm nhận sự gập ghềnh của nó, tâm trạng lộn xộn không rõ ràng, mơ hồ trả lời một câu: "Có lẽ là vậy."

Lan San không biết nên hình dung tâm trạng bây giờ thế nào, lời của Lam Vi Nhi khiến trong lòng cô nổi lên sóng to gió lớn, khiến cô phiền muộn trong lòng.

Nếu thật sự đúng như cô ta nói, vậy Minh Dạ...

Bỗng nhiên Lan San nhớ tới cho một cái chớp mắt đeo vòng tay cho cô, trong mắt Minh Dạ mang theo chờ mong, lúc ấy cô quá kinh ngạc không chú ý, hiện giờ nhớ tới, giống như... giống như...

Lan San dùng sức nắm lòng bàn tay của mình một cái, không dám nghĩ tiếp...

"Bà chủ có thể nói cho tôi biết ai tặng vòng tay này cho cô không?" Tuy Lam Vi Nhi biết, nhưng vẫn muốn buộc Lan San nói ra.

Bỗng nhiên Lan San đứng dậy, cầm túi xách: "Ngại quá quá, tôi đi toilet."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 148: Mờ ám dưới bàn (8)

Bỗng nhiên Lan San đứng dậy, cầm túi xách: "Ngại quá quá, tôi đi toilet."

Lan San đi rất vội vàng, trong lòng cô quá hoảng hốt, cả áo khoác cũng không kịp lấy.

Lan San không biết nên trả lời Lam Vi Nhi thế nào, cô không thể nói tên Minh Dạ ra, vậy người khác sẽ quan hệ giữa bọn họ thế nào?

Lam Vi Nhi nâng ly rượu trên bàn lên, ngón tay trắng nõn như muốn bóp nát chiếc ly.

Cô ta nói dối, cô ta không nói thật với Lan San.

Lam Vi Nhi biết vòng tay là ai tặng cho Lan San, cô chính mắt thấy sơ đồ phác thảo trong phòng Minh Dạ, nhìn thấy thiết kế, khi đó cô ta tự mình đa tình cho rằng đó là niềm vui bất ngờ Minh Dạ định tặng cho cô ta.

Chỉ là không nghĩ tới cô ta đợi nửa tháng, nhận được bất ngờ, không thấy vui vẻ.

Vòng tay mà cô ta cho rằng là quà sinh nhật mười chín tuổi của cô ta, công khai mang trên tay một người phụ nữ khác, một người phụ nữ cô ta chưa từng nghĩ tới.

Lan San một hơi chạy đến toilet, ôm trái tim bang bang nhảy dựng, không dám tin nhìn vòng tay đang lóe sáng trên cổ tay mình.

Vòng tay này còn có tên, tên "Liên Thành" ý vô giá...

Ở trong lòng anh, cô mới là "Liên Thành", cô mới là có một không hai..

Liên thành, liên thành... Hai chữ này không ngừng loé lên trong đầu Lan San.

Minh Dạ ơi Minh Dạ, sao anh có thể cho cô một mệnh đề khó chứng minh như vậy.

Lan San nhìn vào gương trên vách tường, trong gương hiện lên một người phụ nữ mặt mày như vẽ, có một đôi mắt xinh đẹp, không quyến rũ như to, lại mang theo hốt hoảng và mê mang.

Như đứa trẻ lạc đường, hoảng hốt đứng trong hoàn cảnh lạ lẫm không biết nên đi đâu, không biết nên đi thế nào.

Lan San ôm trán, dùng lực lắc đầu, muốn những suy nghĩ không nên có này biến khỏi đầu mình.

Hít sâu một hơi, tận lực vỗ về cảm xúc bất an, Lan San đứng một hồi lâu trong toilet, mãi đến lúc có người tiến vào, cô mới cầm túi xách đi ra ngoài.

Lan San không nhìn đường, không cẩn thận đụng đầu vào người đi tới, cô theo bản năng cúi người: "Thực xin lỗi!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 149: Minh Dạ, tôi rất lạnh! (1)

Lan San không nhìn đường, không cần thận trọng đâm đầu vào người đi tới, cô theo bản năng cúi người: "Thực xin lỗi!"

Lan San vốn định vòng qua người trước mắt rồi khỏi, nhưng hình như bị chặn đường, cô đi bên trái anh cũng đi bên trái, cô đi bên phải anh cũng đi bên phải.

"Anh..." Lan San buồn bực ngẩng đầu, sau khi thấy rõ người trước mắt, thì cuối cùng nói không ra lời.

"Tôi còn đang nghĩ lúc nào em mới chịu ngẩng đầu liếc nhìn tôi." Minh Dạ gất gao nhìn chăm chăm Lan San, lửa giận nổi lên trong hai tròng mắt hẹp dài.

"Là anh hả."

Lan San không được tự nhiên cúi đầu, không thể tránh khỏi thấy vòng tay trên cổ tay mình, nhớ tới lời của Lam Vi Nhi, vòng tay kia vậy mà nóng đến cô không dám đụng vào.

Trong đầu chỉ có một suy nghĩ, thứ này không thể nhận, nếu thì thì sẽ nói không rõ, sao cô có thể là "Liên Thành" trong lòng Minh Dạ.

"Minh Dạ... Chiếc vòng này quá quý giá, tôi không thể nhận, trả lại cho anh." Nhưng làm thế nào cũng không mở được, tay Lan San cũng đã đau rồi.

Minh Dạ thờ ơ nhìn động tác bối rối của Lan San, không ai biết chốt khóa này thật ra là một ổ khóa, ổ khóa tinh vi nhất.

Muốn mở cần có chìa khóa, không có chìa khóa, ai cũng không thể mở ra.

Mà chìa khóa kia thì đang nằm trong tay Minh Dạ. Đúng là anh không muốn Lan San mở ra, cho tới bây giờ cũng chưa từng nghĩ.

"Em đi ra cho tôi." Minh Dạ bắt lấy cổ tay Lan San, kéo cô đi đến ban công không người.

Anh cảm thấy nên nói rõ ràng với người phụ nữ này, luôn luôn đoán tới đoán lui, trốn tới trốn lui, sợ đầu sợ đuôi như thế, căn bản là không phải phong cách của Minh Dạ anh.

Minh Dạ đi rất nhanh, Lan San theo không kịp, trong lúc lúi lét kéo cổ tay bị anh nắm đến đau.

"Này, anh làm gì vậy, đừng đi nhanh như vậy."

Minh Dạ mỉm môi không nói, vẫn đi rất nhanh như cũ, đường cong trên mặt bừng bừng mà lạnh lùng.

Lan San bị anh kéo tới mức chân bước lảo đảo, đi rất không ổn: "Minh Dạ anh nói chuyện đằng hoàng không được sao?"

Cuối cùng đến ban công, Minh Dạ buông tay Lan San ra, nặng nề nhìn cô, cũng không mở miệng.

Cả người Minh Dạ tản ra khí thế u ám, còn rét lạnh hơn gió đêm hiu quạnh, làm cho người ta không rét mà run, Lan San chỉ mặc một bộ lễ phục mỏng manh, lạnh run run rất nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Minh Dạ, tôi rất lạnh (2)

Tay cô kéo kéo ống tay áo Minh Dạ: "Minh Dạ, tôi rất lạnh, đi vào có được không?"

Lan San rất lạnh, ngay cả nói chuyện cũng run run, răng nanh không ngừng va vào nhau, nghiêm túc nhìn Minh Dạ, không ngừng muốn anh đi vào, còn có một tầng ý càng sâu.

Bỗng nhiên Minh Dạ vươn tay, ôm chặt Lan San vào trong lòng, như cả đời cũng không định buông ra, vùi đầu trên vai Lan San, nói khẽ bên tai cô: "Lan San đừng từ chối được không? Nhận lấy nó được không?"

Cả đời này của anh chưa từng hạ giọng với người khác như vậy, một lần duy nhất trong lòng mang theo bất an không yên, sợ nghe lời từ chối từ miệng

cô.

Cả người Lan San đột nhiên cứng ngắc tại chỗ, muốn đẩy Minh Dạ ra, tay lại dừng giữa không trung.

Thật lâu sau, hai người cũng không động đậy, Minh Dạ ôm Lan San không chịu buông ra.

Lưng Lan San thẳng tắp, ngu ngơ tại chỗ.

.....

Gió lạnh đầu mùa đông hư hóng quần quanh hai người, nhiệt độ nóng bỏng trên người Minh Dạ xuyên qua quần áo mỏng manh truyền đến trên người Lan San.

Hiện tại bên tai Lan San không nghe thấy gì nữa, lời nói của Minh Dạ như một tiếng sấm hung hăng đánh vào lòng cô.

Cuối cùng, Lan San khôi phục một chút lý trí, cô đưa tay ôm lại Minh Dạ, vỗ nhẹ trên lưng anh, như một người mẹ đang an ủi đứa con bị thương.

"Minh Dạ, đừng nói nữa, anh luôn lý trí như thế, sao bây giờ lại trở nên không bình tĩnh đến mức này, anh biết mà, có một số việc là không có khả năng, không phải một câu 'được, tôi đồng ý' là có thể."

"Vòng tay thì tôi có thể nhận lấy, nhưng những thứ khác, không thể nhận được."

Chỉ là quà tặng thì cô có thể nhận, nhưng tấm lòng kia, dù thế nào cũng không thể.

Không phải cô ích kỷ, mà vì... Cô không thể làm chậm trễ Minh Dạ, thân phận anh như vậy, không thể vì cô mà thành trò cười của người khác.

"Minh Dạ, những điều này anh đều biết, anh sẽ không làm sai, phải không?"

Giọng nói Lan San vô cùng dịu dàng, cô chưa từng dùng giọng nói mềm mại đến mức này nói chuyện với Minh Dạ.

Nhưng hiện giờ Minh Dạ nghe vào trong tai, chữ chữ như trùy. Điều Lan San nói làm sao anh không hiểu, chỉ vì quá hiểu, cho nên mới kéo dài tới giờ này ngày này.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 151: Hôn trộm cô (1)

Nhưng hiện giờ Minh Dạ nghe vào trong tai, chữ chữ như chùy đánh. Điều Lan San nói làm sao anh không hiểu, chỉ vì quá hiểu, cho nên mới kéo dài tới giờ này ngày này.

Anh đã vô cùng cố gắng, lúc đối mặt Lan San cố gắng giữ vững trái tim bình tĩnh, nhưng... Tới cùng vẫn không thể quản được.

"Nhận nó rất khó sao?" Nhận lòng tham của anh khó sao?

Minh Dạ chưa từng bắt lực như lúc này, không nỡ ép cô nhận, không nỡ khiến cô khó xử.

Lan San đẩy Minh Dạ ra, cười gât gât đầu: "Ừ, rất khó..."

Cô thừa nhận đối Minh Dạ, cô có cảm giác, thậm chí là rất có cảm giác. Không có người phụ nữ nào có thể không chút động lòng trước Minh Dạ.

Tuy mặt ngoài Minh Dạ luôn luôn rất lãnh đạm, có vẻ không kiên nhẫn với cô, nhưng... Lan San biết, thật ra anh là người rất cẩn thận, những chỗ rất nhỏ luôn có thể khiến cô cảm động.

Ánh mắt Lan San nhìn Minh Dạ mang theo cầu xin: "Tôi đã cố gắng khiến mình không động lòng, Minh Dạ, đừng khiến tôi làm ra chuyện khiến mình hối hận được không?"

"Được, tôi không ép em."

Lời của Lan San khiến sắc mặt Minh Dạ dịu đi, ít nhất không phải Lan San không có cảm giác với anh, như vậy là tốt rồi.

Minh Dạ nghĩ, từ từ sẽ được, anh có thể đợi đến lúc cô chính miệng thừa nhận rằng cô nhận lời anh.

Nhìn thấy dáng vẻ Lan San lạnh tới run lên, trong lòng tự trách một trận, muốn cởi áo khoác xuống, nhưng lại sợ Lan San đi vào bị người ta nhìn thấy khiến cô khó xử.

"Em đi về đi, tôi đi xem Lam Tu, phải ngoan ngoãn, không được uống rượu, mặc áo choàng vào, đừng cởi xuống nữa, chờ tôi đi tìm em... Không cho phép nói chuyện với người đàn ông khác."

Khóe miệng Lan San co rút một phen, vẫn nghe lời gật đầu: "Ừ, biết mà..."

Chỗ này đúng là không phải chỗ tốt để nói chuyện, Lan San không muốn tiếp tục thảo luận về chuyện này, trả lời với Minh Dạ, định về đến nhà rồi nói tiếp.

Bỗng nhiên trước mắt tối lại, trên môi truyền đến cảm giác hơi lạnh.

Đợi đến lúc Lan San ý thức được đây là một nụ hôn, người đánh lén, đã thần tốc rút lui, xoay người đi mất.

Khi Minh Dạ đi khỏi còn mang theo ý cười tà mị, chân mày nhẹ nhàng cong lên, vô cùng sung sướng, anh đã sớm muốn làm như thế, chỉ sợ Lan San sẽ giận thôi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Hôn trộm cô (2)

Khi Minh Dạ đi khỏi còn mang theo ý cười tà mị, chân mày nhẹ nhàng cong lên, vô cùng sung sướng, anh đã sớm muốn làm như thế, chỉ sợ Lan San sẽ giận thôi.

Vì Lan San mà giờ anh biến thành một con sói không thịt không vui, biến thành một con sói ngồi không đói cừu.

Lan San xoa cánh mũi, người đứng trong gió lạnh, đôi má lại nóng sắp bỏng, buồn bực trừng theo bóng Minh Dạ đi khỏi, nhỏ giọng mắng một câu: Người xấu...

Sao có thể như vậy, lỡ như bị người ta thấy thì làm sao đây? Anh làm việc một chút không nghĩ tới hậu quả.

Trong giây lát lại nghĩ tới lời của Minh Dạ, Lan San vô cùng lo lắng, mọi chuyện đã lệch khỏi quỹ đạo ban đầu, đi càng ngày càng xa theo một phương hướng không thể biết trước, mà hình như cô không khống chế nổi trái tim mình rồi.

Lan San thở dài một tiếng, ôm cánh tay bước nhanh khỏi ban công.

Chuyện sau này, sau này hãy sau, giờ cô quá rối loạn, vẫn là trở về trước đi.

.....

Một ngọn đèn cách ban công không xa, phía sau bồn hoa cao lớn, ả ả truyền đến tiếng hai người phụ nữ nói chuyện.

"Trong lòng hận, giận?"

"Tôi chỉ là không cam lòng thua vì một người phụ nữ như vậy, cô ta dựa vào cái gì chứ?" Cô ta nói nghiêng rằng nghiêng lợi, trong giọng nói mang theo không cam lòng phẫn hận rất nặng.

Giọng nữ kia cười nhạo: "Chỉ bằng cậu Dạ thích cô ta, vậy là đủ rồi."

Giọng nói rất mơ hồ, mang theo khinh thường nhân nhạ, hình như đang cười đối phương ngây thơ.

Vừa dứt lời, giọng của đối phương đột nhiên to hơn vài lần: "Nhưng mà cô ta đâu có xứng với anh Dạ chứ."

"Xứng hay không xứng không phải người khác có thể đánh giá, chỉ cần Minh Dạ thích, là có thể sánh đôi với anh."

"Tôi thì làm sao đây?" Giọng nói không còn nữa sắc nhọn như một khắc trước, hình bị đã kích.

"Làm sao hả? Cô có thể cười chúc phúc bọn họ, có thể làm đến đứng trước mặt Minh Dạ nói với anh, hi vọng sau này anh hạnh phúc mỹ mãn?"

"Không thể, tôi tuyệt đối không chúc phúc anh Dạ và người phụ nữ đề tiện kia, cho dù người phụ nữ nào trên đời này cũng được, chỉ riêng cô ta không được."

"Nếu không làm được, vậy thì đi tranh giành, chém giết đi." Nhìn như không chút để ý thuận miệng nói ra, cẩn thận nghe lại thì lại hung ác nham hiểm đến khác thường.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Hôn trộm cô (3)

"Nếu không làm được, vậy thì đi tranh giành, chém giết đi." Nhìn như không chút để ý thuận miệng nói ra, cẩn thận nghe lại thì lại hung ác nham hiểm đến khác thường.

"Mặc kệ dùng thủ đoạn gì, bất kể phải trả giá cái gì, chặt chẽ nắm anh ta trong tay, đuổi tất cả những người phụ nữ có ý đồ bên cạnh anh ta đi, để cho anh ta là của cô, để cô trở thành người phụ nữ duy nhất của anh ta."

"Tranh giành thế nào, tôi... Tôi không biết, tôi không làm được, cô dạy tôi với, tôi xin cô, cô giúp tôi có được không." Lời nói như bắt được cọng rơm cứu mạng cuối, mang theo cầu xin.

"Đây là chuyện của cô, tôi chỉ là không quen nhìn người không quả quyết như cô, rõ ràng yêu muốn chết mà không dám tranh thủ, nói lại, nếu tôi giúp cô, cô có thể cho tôi lợi ích gì, tôi cũng không phải là một kẻ dư thừa lòng thương hại, không có việc gì cho tự tìm phiền toái cho mình."

"Chỉ cần cô có thể giúp tôi đoạt lại anh Dạ, mặc kệ điều kiện gì tôi cũng đồng ý với cô."

Sau khi yên lặng vài giây: "Được, đây là tự cô nói, sau này đừng hối hận."

"Tôi chỉ muốn anh Dạ, tuyệt đối không hối hận, cô mau nói cho tôi biết tới cùng phải làm sao."

"Nha đầu ngọc, trước kia tại sao cậu Minh chán ghét Lan San?" Nhẹ giọng cười yếu ớt, cứ như tất cả đều ở trong lòng bàn tay cô ta.

"Bởi vì cô ta luôn luôn muốn quyến rũ anh Dạ, luôn luôn muốn bò lên giường của anh."

"Vậy tại sao cậu Dạ đột nhiên chuyển biến quan điểm với cô ta, quay lại thích cô ta?"

"Bởi vì cô ta thay đổi, sau khi mất trí nhớ như là hoàn toàn trở thành một người khác, anh Dạ không còn là người đàn ông cô ta thích."

"A... Xem ra cô hiểu rất rõ Lan San nhỉ, nếu hiểu như thế, vậy cô cứ biến cô ta thành Lan San trước kia là được rồi." Biến cô ta trở thành người phụ nữ dễ tiện không từ thủ đoạn muốn quyến rũ cậu Minh, một lần duy nhất, có thể khiến cô mãi mãi không thể ngóc đầu lên.

"Cô, ý của cô là... Là để cho tôi... Không được, tôi không thể, sao tôi có thể để cho anh Dạ và cô ta..."

"Không nỡ, không nỡ, không nỡ, không được... Có bỏ đi mới có nhận lại, bất kì chuyện gì, đều là cô trả giá trước, mới có thể nhận lại thù lao. Tôi nói đến thế, chỉ là thấy cô đau lòng cho nên đề nghị cho cô, muốn làm hay không là chuyện của cô, cô Lam, từ từ suy nghĩ đi, xin chào."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 154: Hôn trộm cô (4)

Lan San còn chưa đi đến chỗ của cô thì đã thấy, ánh mắt người chung quanh nhìn cô vô cùng hung ác, tuy từ lúc vào cửa đã không có người thân mật với mình, nhưng cũng không có ánh mắt hung ác giờ này khắc này.

Chỉ ba bốn bước phía trước, một thứ màu trắng nằm trên sàn, hấp dẫn lực chú ý của Lan San.

Cô nhìn kỹ, đó không phải áo khoác lông chồn của cô sao?

Bị ném xuống đất, trên nền lông trắng như tuyết có dấu chân màu đen, còn có rượu đỏ không biết ai hất lên, sau này sợ là không có thể dùng nữa.

Ánh mắt Lan San chợt lạnh xuống, nhìn một vòng xung quanh, cô thật không hiểu ai lại nhảm chán như thế, không dám trắng trợn gây sự với cô, vậy mà

dùng một chiếc áo khoác muốn làm cô mất mặt.

Phần lớn đều dùng ánh mắt vui sướng khi người gặp họa nhìn cô, hình như đều đang nói hai chữ: Đáng đời!

"Ồ, đây là xảy ra chuyện gì, ai làm?" Lam Vi Nhi chạy đến thì thấy cảnh tượng này, kinh hô ra tiếng, quay đầu áy náy nhìn Lan San: "Bà chủ, đều do tôi, nếu tôi ở chỗ này canh chừng thì cũng sẽ không xảy ra việc này."

Lan San hơi hất mày chút: "Không có việc gì, chỉ là một chiếc áo khoác, tôi không để vào mắt..."

Nếu bình thường thì chắc chắn Lan San không bỏ qua, nhưng hôm nay là hôn lễ của bạn Minh Dạ, ngày vui lớn, cô không muốn làm ra chuyện gì không vui.

Những người ngồi xung quanh, không biết ai nói một câu.

"Phải, đúng vậy, nhà họ Minh gia sản nhiều, giàu có sánh ngang một quốc gia, chỉ là một cái áo khoác lông chồn nhỏ nhoi, đương nhiên bà chủ không cần phải để vào mắt."

Lan San cười lạnh, nghe qua thì cô ta có ý nhà họ Minh có tiền, áo khoác của cô xứng đáng bị người ta dẫm lên, bị hất rượt đỏ.

Minh Dạ xa xa nhìn thấy Lan San bên này không vào chỗ ngồi, bỏ lại Lam Tu bước nhanh đi tới.

"Có chuyện gì vậy?"

Lan San liếc mắt nhìn anh không nói, đẩy ghế dựa ra miễn cưỡng ngồi xuống, sắc mặt lạnh nhạt, nhìn không ra vui giận.

Lam Vi Nhi nhìn Minh Dạ, lại nhìn Lan San, nhút nhát chỉ vào áo khoác trên mặt đất: "Anh Dạ, anh xem..."

Minh Dạ nhìn thấy áo khoác trên đất, ánh mắt lạnh xuống trong nháy mắt: "Ai làm?"

Người xung quanh cũng không dám làm càn, nhao nhao cúi đầu, sợ bị Minh Dạ hoài nghi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: Hôn trộm cô (5)

Người xung quanh cũng không dám làm càn, nhao nhao cúi đầu, sợ bị Minh Dạ hoài nghi.

Hình như Lam Vi Nhi sợ hãi Minh Dạ phát giận, tay nắm lấy ống tay áo của anh, khéo hiểu lòng người khuyên giải nói:

"Có lẽ là ai không cẩn thận đụng phải thôi, cũng không phải cố ý, với lại bà chủ cũng không thêm để ý mà!"

Lam Vi Nhi nói vậy, khiến lửa trong lòng Lan San không biết sao đột nhiên cháy lên.

Nghiêng người liếc mắt một cái thì thấy tay Lam Vi Nhi cầm lấy Minh Dạ, thần sắc mặt mũi nói: "Phải, không cẩn thận đụng chạm nên rơi xuống, không cẩn thận giẫm lên một cái, lại không cẩn thận hất rượt đỏ lên, đúng là trùng hợp quá."

Lan San nhin không được muốn nói tục, không cẩn thận, mẹ nó đúng là một có sứrt sẹo.

Đụng rớt áo khoác, ghé dựa lại không hề nhúc nhích, vẫn y chang không khác lúc cô đi, người nọ đụng chạm cũng thật có kỹ thuật.

Ai nói Lan San không thêm để ý, cô vô cùng để ý, hành động như vậy, là đang khiêu khích cô, nếu không phải đây là một buổi hôn lễ, cô đã sớm bắt người nọ đến đây.

Ý cười trên mặt Lam Vi Nhi từ từ cứng ngắc, người cũng run nhè nhẹ.

"Bà chủ, đây là hôn lễ của anh Tu và chị dâu, họ rất không dễ dàng mới đến với nhau, chuyện này cũng có thể bỏ qua được không?"

Lan San chán nản, nghiêng người nhìn Lam Vi Nhi: "Tôi có nói là làm lớn chuyện đâu?"

Lời này của Lam Vi Nhi có ý là, Lan San cô bị bắt nạt, nén giận thì cũng thôi, cả một chút cảm xúc cũng không được có, hơi hơi bực phát chút tính tình, thì giống như tất cả đều là lỗi lầm của cô vậy.

Minh Dạ đẩy Lam Vi Nhi ra đi đến trước mặt Lan San, ngồi cạnh người cô: "Việc này giao cho tôi, nhé?"

Giọng nói trầm thấp, Lan San bất động, cũng không nhìn anh.

Khóe môi Minh Dạ nổi lên ý cười nhợt nhạt, mẹ kế của anh đang giận, ầm ức rồi.

Tay nhẹ đặt lên vai Lan San, ngón tay chạm đến làn da của cô, vô cùng lạnh lẽo, không có chút nhiệt độ, Minh Dạ đau lòng ngay, không chút suy nghĩ trực tiếp cời áo khoác, chèoang trên vai Lan San.

"Đừng cời xuống, coi chừng cảm lạnh đó."

Lan San không nói, đưa lưng về phía anh, một câu cũng không chịu nói, nếu không vì anh, cô chạy tới nơi này làm gì để cho người ta khinh bỉ.

Nhưng hành động "lấy lòng" của Minh Dạ, lại khiến cô không có cách nào phát giận: "Thôi, tóm lại là hôn lễ của bạn anh, tôi không có tâm trạng, đi về trước đây."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Hôn trộm cô (6)

Nhưng hành động "lấy lòng" của Minh Dạ, lại khiến cô không có cách nào phát giận: "Thôi, tóm lại là hôn lễ của bạn anh, tôi không có tâm trạng, đi về trước đây."

Lan San thật sự không ở lại nổi nữa, ở lại nữa cô không dám cam đoan mình có nổi bão hay không.

"Tôi đưa em về nhé."

"Không cần."

Lan San cời áo khoác ra, đưa cho Minh Dạ, xoay người đi khỏi.

Minh Dạ mỉm cười chua chát, vẫn cầm áo khoác đuổi theo, Lan San như bây giờ, anh đâu thể yên tâm.

Một đám người cầm như hến, không dám lên tiếng nữa, chỉ nhìn thấy cậu Minh mặc kệ bà Minh vùng vẫy, vẫn khoác áo khoác màu đen lên người cô, động tác bá đạo, lại tràn đầy quan tâm cưng chiều.

Thân hình xinh xắn bọc trong áo khoác lớn, có vẻ hơi buồn cười, như trẻ con mặc trộm quần áo của cha mẹ, nhưng hình ảnh kia lại vô cùng ấm áp.

Lan San từ chối vài cái, tới cùng vẫn nghe Minh Dạ.

Không nói trước cô dù sao cô không thể ảnh hưởng quyết định của Minh Dạ, lại nghĩ gió đêm hiu quạnh bên ngoài, đáy lòng cô cũng run lên.

Lam Vi Nhi lần thứ hai trơ mắt nhìn Minh Dạ nắm lấy Lan San đi khỏi ngay trước mặt cô ta, hình ảnh kia như dao găm, từng dao khắc vào trong lòng cô ta, làm thế nào cũng không quên được.

Sau khi Minh Dạ và Lan San đi khỏi, những người đang ngồi lập tức châu đầu ghé tai cú đầu bàn tán.

Không khí giữa hai người họ quá mờ ám, nhất là Minh Dạ, có ai từng thấy cậu Dạ lấy lòng ai như vậy, có ai dám phát giận trước mặt cậu Dạ chứ.

Tất cả mọi người nhìn không được suy đoán, có phải bà Minh đã leo lên thành công, được cậu Dạ yêu thích?

Tuy nhiên không thiếu có rất nhiều người khinh thường Lan San, nhưng không ai dám nói gì. Ai bảo giờ người ta đúng là đã leo lên cảnh cao Minh Dạ rồi.

Cái gọi là thắng làm vua thua làm giặc, cũng chỉ đến thế thôi.

Nếu cô thất bại, ai cũng có thể giẫm lên một cước lên đầu cô.

Nếu như cô thành công, cho dù người khác không phục, cũng không dám làm càn.

.....

Lên xe thì Lan San kéo áo khoác xuống ném vào trong lòng Minh Dạ, thờ phỉ phỉ quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

Minh Dạ không tức giận tới gần, mạnh mẽ ôm lấy vòng eo của cô: “Rất tức giận?”

Anh không sợ cô giận, chỉ sợ cô cười dịu dàng, lại ngấm ngấm xa cách. Tựa như lúc trên sân thượng, anh ôm được người cô, lại không thể chạm tới lòng của cô.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 157: Hôn trộm cô (7)

Anh không sợ cô giận, chỉ sợ cô cười dịu dàng, lại ngấm ngấm xa cách. Tựa như lúc trên sân thượng, anh ôm được người cô, lại không thể chạm tới lòng của cô.

"Tôi không để em ảm ức đâu, hôn lễ Lam Tu vừa kết thúc tôi sẽ phái người điều tra ngay."

Thật ra Lan San cũng không biết cuối cùng mình giận vì chuyện gì, là bởi người khác cố ý làm bản áo khoác của cô, hay vì mấy câu Lam Vi Nhi nói kia, hay là vì bị Minh Dạ thô lỗ?

Những chuyện xảy ra hôm nay hơi nhiều, đầu óc cô hỗn loạn rầm rầm, như sắp bùng nổ, cả người không còn sức.

Người hơi nghiêng sang trái, đầu để ở trước ngực Minh Dạ, nhẹ giọng thì thào: “Để cho tôi dựa một lát."

Sắc mặt Minh Dạ dịu lại, điều chỉnh tư thế để cho cô dựa vào càng thoải mái hơn, lấy tư thế chiếm hữu tuyệt đối ôm Lan San vào lòng.

Trong xe yên tĩnh lại, chỉ có thể nghe thấy tiếng hít thở nhẹ nhàng.

Có thể là quá thoải mái, không bao lâu sau Lan San tự nhiên ngủ thiếp đi.

Minh Dạ cầm lấy áo khoác vứt một bên, lần thứ hai đắp lên người Lan San, động tác rất cẩn thận, sợ đánh thức cô.

Một động tác khiến trái tim Sở Tiều từ từ có phản thừa chịu tải không nổi, run run rẩy rẩy.

Nhưng anh ta vẫn mắt không chuyển hướng nhìn con đường phía trước, những lời nói ni non nhỏ nhẹ phía sau một chữ anh ta cũng không nghe thấy, anh ta cũng không ngờ có ngày cậu chủ sẽ biến thành bạn trai nhị thập tứ hiếu*.

*Nhị thập tứ hiếu (chữ Hán: 二十四孝) là một tác phẩm trong văn học Trung Hoa kể lại sự tích của 24 tấm gương hiếu thảo do Quách Cư Nghiệp (có sách ghi Quách Cư Kinh 郭居敬, bính âm: Guō Jūjìng) vào thời nhà Nguyên biên soạn. Ông nổi tiếng là một người con hiếu thảo, và sau khi cha mất ông đã xuất bản quyển này. Hầu hết các người con hiếu thảo là nam giới báo hiếu cho mẹ già. Các câu chuyện được kể lại xảy ra từ thời Thuấn Đế đến đời ông.

Nếu quan hệ giữa Lan San và Minh Dạ thật sự từ con riêng và mẹ kế biến thành người yêu, anh ta cảm thấy vô cùng bình thường, bọn họ sớm chiều ở chung lâu như thế, sao có thể không có một chút cảm tình.

Lúc Lan San tỉnh lại, đã trở lại nhà họ Minh, Minh Dạ đang ôm cô định đặt cô lên giường.

Thấy Lan San mơ hồ mở mắt, hai mắt mông lung, có vẻ chưa tỉnh ngủ, môi hơi chu lên, rất là đáng yêu.

Minh Dạ thả Lan San lên giường, đắp chăn, cúi đầu vô cùng thân thiết hôn một cái lên môi cô.

"Thức dậy hả, ngủ thêm một lát đi, còn sớm còn, còn chưa tới lúc dùng bữa tối."

"Minh Dạ..." Giọng của Lan San mang theo lười biếng và khàn khàn mới tỉnh ngủ, mang theo vài phần hấp dẫn không nói nên lời.

"Ừ..."

"Đừng tốt với tôi như thế." Tôi sợ đến cuối cùng cả tôi cũng không khống chế nổi thì phải làm sao đây.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 158: Hôn trộm cô (8)

"Đừng tốt với tôi như thế." Tôi sợ đến cuối cùng cả tôi cũng không khống chế nổi thì phải làm sao đây.

Giữa hai người nên có một người cố gắng giữ tỉnh táo, nên có một giữ vững giới hạn cuối cùng, Minh Dạ đã như vậy, thì cô không thể rơi vào.

Nếu không thì ai cũng không biết đến cuối cùng bọn họ sẽ đi lên con đường như thế nào, tình cảm này, quá nặng nề, cô không gánh nổi.

Thời gian sai lầm, Lan San và Minh Dạ vốn không nên gặp nhau.

Người Minh Dạ run lên một cái, anh cúi đầu, tóc che phủ mi mắt, ai cũng không thấy rõ bên trong đang chứa cảm xúc gì.

Thời gian yên tĩnh ba giây đồng hồ, Minh Dạ lại xốc lên chân nằm bên cạnh Lan San, ôm cô vào lòng, cầm tựa vào đầu cô: "Tôi khống chế không nổi, làm sao đây?"

Minh Dạ khống chế không nổi muốn tốt với Lan San, muốn mang lại cho cô những gì tốt nhất, muốn đã nâng cả thế giới đến trước mặt cô.

Trước kia không rõ tại sao mấy người bạn bên người, rõ ràng đều là cậu chủ lớn được nâng niu, vô cùng tự cao tự đại, nhưng cả đám đều thua trên người phụ nữ.

Khi đó anh lại vẫn luôn cười bọn họ, giờ ngẫm lại, Lam Tu nói rất đúng, luôn có một người phụ nữ tới xử lý anh.

Trước kia không tin, giờ mới biết hóa ra trên đời này đúng là có một người từ khi sinh ra đã định sẵn khắc anh.

Chỉ tình này, thật ra chỉ là một câu "thích em".

Minh Dạ thích Lan San, muốn ở bên cạnh Lan San, cứ như vậy.

Giọng của Minh Dạ thật bình tĩnh, như là đang nói một câu nói hết sức bình thường..

Trong lòng Lan San bỗng nhiên thấy ấm áp, cánh tay muốn đẩy Minh Dạ ra cũng chậm chậm để xuống, được rồi, cô thừa nhận, cô lại bị anh cảm động.

Sau khi trọng sinh cô trở nên không kiên cường như trước kia, luôn luôn hết một tới hai, hết hai tới ba bị Minh Dạ đã động, làm lung lay quyết định.

Đúng là cô không thể rời xa anh, mặc kệ từ phương diện nào, bọn họ không thể chia xa, đó là một loại dựa dẫm quá sâu sắc.

Lan San vươn tay đặt lên ngực trái của Minh Dạ, trái tim anh nhảy lên vô cùng mạnh mẽ.

Cúi đầu xuống, Lan San từ từ nói: "Minh Dạ, anh sẽ hối hận."

Tay ôm Lan San đột nhiên cứng lại, bên tai truyền đến giọng nói kiên định của anh: "Sẽ không, tôi sẽ không bao giờ hối hận, yêu em là chuyện chính xác nhất tôi đã làm."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Hôn trộm cô (9)

Tay ôm Lan San đột nhiên cứng lại, bên tai truyền đến giọng nói kiên định của anh: "Sẽ không, tôi sẽ không bao giờ hối hận, yêu em là chuyện chính xác nhất tôi đã làm."

Người Lan San run rẩy vài cái nhẹ đến không thể nhận ra, hốc mắt ửng đỏ lên, chưa xót một trận.

Dưới đáy lòng cô yên lặng nói một câu: Minh Dạ, nếu đến cuối cùng tôi vẫn rơi vào tay anh, vậy thì yêu anh là chuyện đúng cảm nhất tôi đã làm.

.....

Ngày hôm sau, biệt thự nhà họ Lam, Lam Tu và Phương Lê sau ngày tân hôn ngọt ngào ngồi cùng một chỗ bàn bạc nên đi đâu hưởng tuần trăng mật.

Lam Vi Nhi ngồi ở đối diện bọn họ không biết suy nghĩ gì, ôm gối không nhúc nhích. Lam Tu kêu cô hai lần cũng chưa nghe thấy.

Hơn nửa buổi qua đi mới động một phát, lẩm bẩm: “Không biết bà Minh giờ đã nguôi giận chưa.”

Tay Lam Tu lật tạp chí du lịch dừng một phen.

"Bà Minh xảy ra chuyện gì, ngày hôm qua anh còn định đề cho Tiểu Lê làm quen cô ấy một phen, nhưng sao nửa đường cô đã đi, cả thằng nhóc Minh Dạ kia là không lên tiếng, gọi thì người đã không thấy tăm hơi."

Lam Vi Nhi nhìn Lam Tu làm ra vẻ thật kinh ngạc, thêm vào gương mặt búp bê của cô ta, có vẻ rất đáng yêu.

"Anh Tu, anh không biết sao, ngày hôm qua bà Minh đi một chuyến, nhưng vừa về đến áo khoác của cô không biết bị ai ném trên mặt đất giẫm lên bản muốn chết, lại còn hắt rượu đỏ. Anh nói người ta có thể vui vẻ không? Việc này không khác gì trực tiếp đánh lên mặt người ta."

"Nhưng mà, bà Minh thấy là ngày vui của anh, không điều tra, sau khi xảy ra chuyện thì không tâm trạng tiếp tục ở lại, đương nhiên đã đi rồi."

Sắc mặt Lam Tu trầm xuống, những người mở tiệc chiêu đãi trong hôn lễ, phần lớn đều là những người trong giới thượng lưu thành phố A, những người quen hệ tốt với nhà họ Lam thật ra rất ít.

Tuy mặt ngoài đều có dáng vẻ con người, nhưng thật ra tốt xấu lẫn lộn, đấu đá thương trường, tranh đấu quan trường, thủ đoạn gì cũng có.

Nhưng Lam Tu tuyệt đối không nghĩ tới có người tại dám làm ra chuyện như vậy trên tiệc cưới của anh.

"Anh, em cảm thấy việc này anh nên nói với bà Minh một chút, mặc kệ thế nào cũng xảy ra trên địa bàn nhà chúng ta, tuy không phải chuyện lớn, nhưng nếu anh hỏi cũng không hỏi, có vẻ nhà chúng ta không lễ phép."

Lam Tu suy tư một hồi thì gật gật đầu: “Đề anh và chị dâu em đi hưởng tuần trăng mật về, sẽ mời bà Minh ra ăn bữa cơm.”

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 160: Hôn trộm cô (10)

Lam Tu suy tư một hồi thì gật gật đầu: “Đề anh và chị dâu em đi hưởng tuần trăng mật về, sẽ mời bà Minh ra ăn bữa cơm.”

Lam Vi Nhi đẩy gối ôm ra cười chạy đến trước mặt Lam Tu, ôm lấy cánh tay của anh, lấy lòng cười nói:

"Anh, chỉ cần ăn cơm có vẻ không có thành ý lắm, em nghe nói bà Minh sau khi mất trí nhớ thì không có bạn bè gì, thường xuyên ở nhà một mình, chắc chắc thấy rất hiu quạnh không bằng mời mấy người bạn tốt làm tiệc nhỏ ở nhà, để cho cô làm quen nhiều người một chút cũng được mà."

Lam Tu nghi hoặc nhìn Lam Vi Nhi: “Vi Vi, em... Lần này sao em đề tâm chuyện của bà Minh như thế.”

Anh biết em họ này thích Minh Dạ, mà trước đó không lâu Lam Vi Nhi còn oán giận với anh, chán ghét loại phụ nữ không biết xấu hổ như Lan San.

Sao đột nhiên thay đổi thái độ với Lan San, nhiệt tình như thế.

Nụ cười trên mặt Lam Vi Nhi có vài phần gượng ép, nhưng rất nhanh lại khôi phục như thường.

"Em, em và bà Minh rất hợp duyên đó, ngày hôm qua em ngồi chung với cô ấy, em phát hiện cô ấy không phải loại phụ nữ em nghĩ."

Lời giải thích này của Lam Vi Nhi vẫn rất hợp lý, Lam Tu cũng không nghĩ nhiều.

"Được, vậy chuyện này giao cho em, sau nửa tháng anh và chị dâu em về, sẽ xem em chuẩn bị bữa tiệc thế nào."

Lam Vi Nhi vui vẻ vỗ ngực: “Cứ đề em lo, anh và chị dâu cứ an tâm đi hưởng tuần trăng mật, thực hành kế hoạch tạo người của hai người đi."

...

Sau khi ngủ một đêm, Lan San không ngừng nói cho bản thân mình, nhất định phải giữ vững phòng tuyến.

Nhất định không thể bị viên đạn bọc đường của Minh Dạ công phá.

Cô soi gương không ngừng lẩm bẩm lầu bầu: Nghĩ lại thân phận của hai người đi, mẹ kế và con chồng sao có thể ở bên nhau? Dù miễn cưỡng ở bên nhau, mấy thứ dư luận đạo đức luân lý sớm muộn gì cũng sẽ ép hai người rời xa nhau.

Minh Dạ đã sai lầm rồi thì cô không thể sai càng thêm sai. Đây không phải đề số học, không có khả năng trừ trừ thành cộng.

Lan San giữ trạng thái xa cách với Minh Dạ, nhưng tần suất Minh Dạ chạy về nhà rõ ràng tăng không phải gấp đôi gấp hai, hơn nữa nửa đêm luôn luôn thích chạy tới phòng cô.

Giống như lúc này, nhìn người đàn ông nhàn nhã nằm trên giường cô, nghịch di động của cô, Lan San thật muốn ném anh ra ngoài đồng chết anh.

"Minh Dạ, nếu hơn nửa đêm anh còn chạy tới phòng tôi, thì tôi sẽ trở mặt với anh."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Em đây là yêu thương nhưng nhớ (1)

"Minh Dạ, nếu nửa đêm anh cứ xông vào phòng tôi, tôi thật sự sẽ trở mặt với anh."

Đối với sự uy hiếp của Lan San, Minh Dạ không thèm để vào mắt, ngón tay như cũ cầm lấy điện thoại của Lan San.

Cảnh tượng như vậy ngày nào cũng xảy ra, lời nói này ngày nào Lan San cũng đã nói, hơn nữa mỗi lần cũng nói y như vậy, khiến anh nghĩ sẽ kiến nghị với Lan San, để cô đổi sang câu nào mới mẻ hơn.

Hình thức ở chung giữa Minh Dạ và Lan San hiện tại trên cơ bản là một người đuổi, một người trốn.

Minh Dạ rất có kiên nhẫn, không quá áp sát nhưng cũng không buông lỏng.

Anh muốn để cho Lan San chậm rãi thích ứng anh, đến khi chuyện đã trở thành một thói quen, người bình thường cũng rất khó từ bỏ.

Bỗng nhiên tìm thấy trong di động của Lan San cuộc gọi mấy ngày trước, ba chữ "Vệ Thạc Nhân" khiến vẻ mặt Minh Dạ đột nhiên âm trầm xuống: "Em vẫn còn liên hệ với Vệ Thạc Nhân?"

Giọng nói lạnh lùng, ánh mắt lạnh lẽo nhìn Lan San.

Giống như bắt được vợ mình có gian tình cùng người đàn ông khác, lửa giận ùn ùn kéo đến.

Anh đã nói với cô muốn cô không được thân cận quá với Vệ Thạc Nhân, thế nhưng cô không để trong lòng, giấu anh vẫn còn lui tới với Vệ Thạc Nhân.

Lan San cảm giận trừng mắt nhìn Minh Dạ, chẳng qua cô và Vệ Thạc Nhân thỉnh thoảng ngẫu nhiên nói chuyện một chút.

Cô cũng không có chán ghét Vệ Thạc Nhân, còn nữa cô muốn lui tới với ai còn cần Minh Dạ phải quản sao.

Cô nổi giận đùng đùng muốn giật lại điện thoại trong tay Minh Dạ: "Không thích thì trả điện thoại cho tôi."

Động tác của Minh Dạ nhanh hơn Lan San, khiến cô bắt phải khoảng không.

Minh Dạ mới tắm xong không lâu, hơi thở mãnh liệt trên người anh nháy mắt chui vào mũi Lan San, tuy da mặt cô dày nhưng vẫn không nhận được hai má đỏ bừng, đặc biệt là hai người hiện tại đang dùng một tư thế đè lên nhau vô cùng ái muội.

Lan San cuống quýt muốn đứng dậy, còn chưa kịp nhúc nhích, bên hông đã bị Minh Dạ gắt gao ôm vào, cả người càng thêm gần sát với anh. Dường như không có một tia khe hở.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 162: Em đây là yêu thương nhưng nhớ (2)

Lan San cuống quýt muốn đứng dậy, còn chưa kịp nhúc nhích, bên hông đã bị Minh Dạ gắt gao ôm lấy, cả người càng thêm áp sát với anh. Đường như không có một tia khe hở.

Bên tai truyền đến tiếng nói trầm thấp gọi cảm của Minh Dạ, "Mẹ kìa, tôi có thể lý giải đây là mẹ muốn yêu thương nhưng nhớ tôi không?"

Minh Dạ nhướn mày, hài hước nhìn Lan San, tuy rằng ôm thân thể mềm mại thơm tho của cô vào lòng là một loại tra tấn cực đại, nhưng đây cũng là loại tra tấn ngọt ngào, anh có thể vui vẻ chịu đựng.

Lan San vừa thẹn vừa giận, giãy giụa vài cái thấy Minh Dạ không chịu buông, dứt khoát không đếm xỉa gì, hô hấp nhanh hơn, ánh mắt mê hoặc, phong tình lượn lờ.

Minh Dạ mặc một chiếc áo ngủ, da thịt lồng ngực lộ ra hơn phân nửa, dưới ánh đèn càng thêm rực rỡ, rất mê người.

Lan San dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì phải làm đến cùng, tay nhỏ chậm rãi chui vào trong áo của Minh Dạ mà xoa nhẹ.

Ngẩng đầu ngậy thơ nhìn Minh Dạ, môi đỏ khê mờ: "Đúng vậy, tôi chính là cô ý, anh định làm gì đây?"

Lan San trong lòng thờ phỉ phò nghĩ, hôm nay không chinh Minh Dạ nửa sống nửa chết thì không xong với cô.

Thân mình Minh Dạ kịch liệt run rẩy một thoáng, bàn tay nhỏ bé kia quả thực là một mầm họa, trên người anh châm lên ngọn lửa lớn như vậy, Minh Dạ nhìn vào đôi mắt sâu thẳm của Lan San.

"Mẹ kìa, đốt lửa thiêu thân sẽ phải trả giá, mẹ đã nghĩ kĩ chưa?"

Thanh âm khàn khàn, không chút nào che giấu dục vọng đối với cô, bàn tay bên eo Lan San càng thêm siết chặt, hận không thể đem cô nhào nặn nhập vào cơ thể mình.

Lan San cắn cắn môi dưới, giống như một cô gái nhỏ ngậy thơ, đôi mắt ngập nước, đuôi lông mày hơi nhướn đầy mỉa mai hoặc

"Tôi không rõ lắm, cùng lắm đốt lửa xong tôi thật nhanh chạy đi là tốt rồi."

Hừ, cô đâu có ngu như vậy? Châm lửa là việc cô rất có kinh nghiệm, một lần trên xe kia không phải cô cũng thành công chạy trốn sao.

Minh Dạ bỗng nhiên xoay người một cái đem Lan San đè dưới thân, "Em cho rằng lúc này, tôi sẽ còn để em chạy đi sao?"

Lan San vươn cánh tay vòng lấy cổ Minh Dạ, vùi đầu trước ngực anh cười khanh khách ra tiếng, thanh âm trong trẻo giống như tiếng chuông bạc, cô chu môi, mềm mại nói: "Vì sao không thể?"

Lan San biết chỉ cần cô không muốn, Minh Dạ tuyệt đối sẽ không cưỡng ép cô. Cho nên cô mới dám năm lần bảy lượt không kiêng nể gì như thế.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 163: Em đây là yêu thương nhưng nhớ (3)

Lan San biết chỉ cần cô không muốn, Minh Dạ tuyệt đối sẽ không cưỡng bách cô. Cho nên cô mới dám năm lần bảy lượt không kiêng nể gì, thật ra chẳng qua cô ý vào việc Minh Dạ thích cô.

Quả nhiên là không chiếm được thì không cam lòng, được thiên vị thì không còn sợ hãi. Nếu Minh Dạ vẫn đối xử với cô như trước đây, cô nào dám như vậy.

Lan San bỗng nhiên cảm thấy mệt mỏi chết, cả người giống như bị hút hết sinh lực, một khắc trước còn nóng lòng muốn thử, bây giờ thể nhưng không gọi nổi một chút hứng thú.

Lan San nâng mặt của Minh Dạ lên, tỉ mỉ ngắm nhìn anh.

Trên đời này có một loại đàn ông, mặc kệ là thời điểm nào, đều tán ra một loại lực khiến người khác không thể bỏ qua, Minh Dạ chính là như vậy.

Nếu bây giờ thân phận cô không phải mẹ kế của anh, cô thật sự sẽ không màng tất cả mà yêu anh.

Chỉ là trên đời này làm gì có nhiều câu nếu như vậy. Nếu không phải cô trọng sinh lên người Lan San, cô cũng sẽ không gặp được Minh Dạ, chuyện nhân nhân quả quả này, một câu làm sao có thể nói hết được.

"Minh Dạ buông tay đi, tìm người có thể xứng đôi với anh, có thể cùng anh quang minh chính đại ở bên nhau, có thể cùng nhau sinh ra một cô bé được mọi người chúc phúc, đừng để chính mình hối hận."

Lan San rất rõ ràng mấy ngày nay nội tâm mình đã thay đổi, cô thật sự sắp chịu không nổi.

Ánh mắt Minh Dạ vĩnh viễn thâm thúy, bỗng nhiên ngậm lấy đôi môi Lan San, trần trọc liếm láp như mưa rền gió dữ, cạy ra môi lưỡi của cô, không cho cô có cơ hội phản kháng.

Minh Dạ hôn một chút ôn nhu cũng không có, thậm chí có thể gọi là tàn nhẫn.

Thẳng đến khi Lan San cảm giác trong miệng có mùi máu tươi, mới ý thức được môi bị cắn nát, nóng rát đau đớn khiến cô nhin không được đả hốc mắt.

Thời điểm Lan San sắp hít thở không thông, Minh Dạ mới buông cô ra, ánh mắt trối chết cô, gần từng chữ:

"Lan San tôi nói cho em biết, tôi tuyệt đối không thể buông tay." Anh nhận định, chính là duy nhất, buông tay cô, anh mới có thể hối hận.

Sau khi nói xong Minh Dạ xoay người xuống giường, đẩy Lan San ra, bước nhanh đi ra khỏi phòng cô.

Anh sợ đi chậm một bước liền sẽ không nhìn được muốn cô, cô vẫn luôn có biện pháp đảo lộn cảm xúc của anh.

Đến khi tiếng bước chân không còn nữa, trong phòng lâm vào một mảnh tĩnh mịch, Lan San che lại đôi môi giống như lửa đốt, chậm rãi nhắm mắt lại, trong đêm tối truyền đến một tiếng thở dài bất đắc dĩ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Em đây là yêu thương nhưng nhớ (4)

Đến khi tiếng bước chân không còn nữa, trong phòng lâm vào một mảnh tĩnh mịch, lan San che lại đôi môi giống như lửa đốt, chậm rãi nhắm mắt lại, trong đêm tối truyền đến một tiếng thở dài bất đắc dĩ.

Sau khi Minh Dạ trở lại phòng, trước tiên liền vọt vào phòng tắm, dòng nước lạnh lẽo lướt qua làn da, lửa nóng dục vọng trong cơ thể mới từ từ thoát đi.

Minh Dạ nhin không được cười nhạo chính mình, Minh Dạ anh khi nào thì phải chặt vật như thế, vậy mà giữa trời đông giá rét tóc húi cua đứng tắm nước

lạnh, đơn giản là người phụ nữ kia không muốn, anh không nghĩ sẽ miễn cưỡng cô.

Minh Dạ anh động không cần động liền có phụ nữ tranh nhau muốn bò lên giường, nhưng hiện tại vì một Lan San mà tình nguyện tắm nước lạnh, cũng không nghĩ sẽ tìm phụ nữ khác để hạ hỏa.

Anh càng ngày càng không giống Minh Dạ trước kia rồi.

Ra khỏi phòng tắm không bao lâu, Minh Dạ liền nhận được điện thoại của Lam Tu.

"A lô..."

"Đằng đẳng đêm dài, anh Dạ đang làm gì vậy?" Thanh âm treu đùa của Lam Tu truyền đến qua điện thoại, hiển nhiên tâm tình đang rất tốt.

Minh Dạ sắc mặt buồn bã, "Cút đi."

Trong lòng Minh Dạ thiếu gia tất cả chỉ có một người phụ nữ.

Lam Tu cũng không tức giận, ngược lại càng thêm hưng phấn, chế nhạo nói: "A... Nghe khẩu khí, hình như là chưa thỏa mãn dục vọng đi!"

Thần sắc Minh Dạ bỗng chuyển, nhướn mày hỏi lại: "Đằng đẳng đêm dài, anh không ở trên giường triền miên tân hôn với cô vợ nhỏ sao? Hay là bởi vì đạn tận lương tuyệt?"

Gọi điện cho anh còn phát thần kinh cái gì, còn không phải muốn khoe khoang trước mặt anh tuần trăng mật của Lam Tu anh ta có bao nhiêu hạnh phúc.

Cơ bắp trên mặt Lam Tu co quắp hai cái, miệng độc của Minh Dạ thật đúng là làm lòng người lạnh lẽo, đạn tận lương tuyệt? Có thể sao? Anh cùng vợ anh Tiểu Lê chính là hàng đêm thâm hoan, hạnh phúc đích thực.

"Cậu đừng có mà trù ẻo tôi, năng lực của tôi rất tốt, Tiểu Lê nhà tôi vô cùng thích."

"Thích? Tôi thấy là Phương Lê tâm tính tốt, sợ cậu thương tâm nên an ủi cậu thôi."

"Cậu... Tôi không thêm nói bậy bạ với cậu, có chính sự muốn bàn với cậu."

"Chính sự sao?"

Lam Tu muốn mời Lan San tham gia họp mặt ở biệt thự nhà họ Lam vào ngày mốt, cũng muốn chính thức nói xin lỗi cô và Minh Dạ một câu.

Nhưng anh nói rồi rất lâu không thấy Minh Dạ trả lời. "Minh Dạ, tôi thật lòng rất muốn nói xin lỗi với bà chủ Minh, cậu làm ơn nói với bà chủ Minh tôi mời cô ấy ghé thăm."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 165: Em đây là yêu thương nhưng nhớ (5)

Nhưng anh nói rồi rất lâu không thấy Minh Dạ trả lời. "Minh Dạ, tôi thật lòng rất muốn nói xin lỗi với bà chủ Minh, cậu làm ơn nói với bà chủ Minh tôi mời cô ấy ghé thăm."

Lam Tu nói rất chân thành, anh ta thật sự muốn xin lỗi với Lan San.

"Tôi sẽ đem chuyện này nói với cô ấy, nhưng cô ấy có đi hay không tôi mặc kệ, sự việc ngày đó cũng không thể đổ lên đầu cậu, Lan San không có để ở trong lòng."

Minh Dạ nhàn nhạt cự tuyệt lời mời của Lam Tu, anh biết trong lòng Lan San chán ghét loại hội họp này, hơn nữa Minh Dạ cũng không muốn để Lan San ăn mặc kinh diễm đứng trước mặt người khác.

Lam Tu chưa từ bỏ ý định, tiếp tục khuyên bảo: "Minh Dạ, đừng như vậy. Tôi đã chuẩn bị rất tốt, chỉ mời mấy người bạn thân thiết đến, lần này tuyệt đối sẽ không phát sinh loại chuyện như thế nữa, vừa vặn mượn cơ hội này bà chủ Minh có thể làm quen vài người bạn cũng không tồi."

Lam Tu nói khiến Minh Dạ bỗng nhiên nổi lên ý nghĩ, Lam San bởi vì không có bạn bè nên mới liên hệ với Vệ Thạc Nhân, có lẽ để cho cô gặp gỡ vài người, về sau quan hệ của cô với Vệ Thạc Nhân có thể xa cách hơn một chút.

"Việc này ngày mai lại nói, cậu cứ đợi tôi báo lại đi."

"Được, tôi chờ điện thoại của cậu."

Lam Tu cao hứng treo điện thoại, trên cơ bản Minh Dạ nói như vậy đã là đồng ý rồi.

Lam Vi Nhi ngồi trên sofa lập tức nhảy dựng lên, vội vàng hỏi: "Anh Tu, anh Tu, thế nào, anh Dạ đồng ý sao?"

"Em nói xem!"

.....

Ngày hôm sau rời giường, Lan San rửa mặt chải đầu chuẩn bị xuống lầu dùng bữa sáng, vừa mở cửa ra đã thấy Minh Dạ đang đứng ở ngoài, giờ tay định gõ cửa.

Lan San nhìn thấy Minh Dạ bỗng nhiên liền nhớ tới chuyện đêm qua, bên tai không tự chủ được nóng lên, gương mặt cũng phớt hồng.

"Anh... Có chuyện gì?"

"Buổi tối ngày mai nhà họ Lam có buổi tụ hội nhỏ, cùng tôi đi tham gia."

Lan San vừa nghe liền chun chun cái mũi, không chút suy nghĩ cự tuyệt: "Không cần, tôi không bao giờ muốn tham gia loại hội họp này."

Minh Dạ nhìn biểu tình trẻ con của Lan San, trong lòng mềm nhũn, duỗi tay ngắt mũi cô một cái.

"Đồ ngốc, lần này là buổi họp mặt nhà họ Lam, tôi bảo đảm sẽ không xảy ra chuyện lần trước, cùng tôi tham gia được không?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166: Em đây là yêu thương nhưng nhớ (6)

"Đồ ngốc, lần này là buổi họp mặt nhà họ Lam, tôi bảo đảm sẽ không xảy ra chuyện lần trước, cùng tôi tham gia được không?"

Động tác cực kỳ cung chiêu, giọng nói vô cùng dịu dàng khiến Lan San vô thức mềm lòng nhưng nghĩ đến chuyện xảy ra khi tham gia tiệc vào hai lần trước cô liền trở nên kiên quyết.

"Không đi, tôi không quen biết bọn họ, đi làm gì, lần trước anh cũng nói là sẽ không xảy ra chuyện không may nhưng cuối cùng chẳng phải vẫn xảy ra chuyện đấy thôi."

Minh Dạ cười khẽ vì tính tình trẻ con của Lan San, anh đỡ vai cô, vừa đi, vừa nói: "Chính vì em không biết nên mới mang em đi, làm quen với một hai người bạn, sau này đi dạo phố mua sắm cũng có người đi cùng, lần này đến đều là mấy người bạn của Lam Tu, rất ít người."

Lập trường của Lan San vốn không quá kiên định liền buông lỏng, "Thật?"

Cô thật sự rất muốn có bạn, mỗi người phụ nữ đều cần một hai người bạn thân, lúc vui vẻ có thể chia sẻ, lúc đau lòng có thể tâm sự, lúc cô đơn tịch mịch có thể làm bạn, lúc nhàm chán có thể kết bạn cùng nhau đi can quét các trung tâm thương mại.

Minh Dạ nghiêng người hôn trộm một cái lên má Lan San, "Thật."

Lan San lập tức giờ tay đẩy bả vai Minh Dạ, người này càng ngày càng làm càn, vạn nhất bị người hầu nhìn thấy thì phải làm sao.

Lan san lùi lại sau duy trì khoảng cách hai bước chân với Minh Dạ, "Tôi suy nghĩ một chút..."

Kết quả lan San còn chưa suy nghĩ xong, buổi tối ngày thứ hai đã bị Minh Dạ kéo lên xe.

"Minh Dạ, tôi còn chưa thay quần áo, như vậy sao mà đi."

Bởi vì ở nhà, Lan San ăn mặc rất tùy ý, chiếc váy Bohemia dài đến đầu gối, bên ngoài khoác chiếc áo dệt màu trắng gạo, trên chân vẫn còn đi đôi dép lê bông vải, nhìn thế nào cũng chẳng ra làm sao.

Minh Dạ đánh giá Lan San từ trên xuống dưới một lượt, khóe môi nhếch lên, tuy... có phần không hòa hợp, nhưng vẫn rất đẹp mắt.

"Không sao, tôi không ghét bỏ."

Lan San bều môi, mắt hứng đầy vai Minh Dạ: "Dừng xe tôi phải về, như vậy quá dọa người."

Trong nhà khá ẩm áp cho nên Lan San mặc cực kỳ mát mẻ, mặc thế này đi dự tiệc quả thực là vớt hết mặt mũi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 167: Tôi không nỡ để em bề mặt (1)

Trong nhà khá ẩm áp cho nên Lan San mặc cực kỳ mát mẻ, mặc thế này đi dự tiệc quả thực là vớt hết mặt mũi.

Minh Dạ duỗi cánh tay dài ôm Lan San: "Dừng nhúc nhích, chúng ta đi mua quần áo trước, tôi không nỡ để em bề mặt."

Minh Dạ thật sự lo lắng để cho một mình Lan San đi chọn lễ phục, bây giờ cái gì cũng phải để đích thân cậu cả nhà họ Minh anh ra tay.

Hôm nay Sở Tiều lại bị bắt làm ‘tài xế’, tuy đây không phải là lần đầu nhìn thấy Minh dạ ở trước mặt Lan San từ sói hóa thân thành cừu, nhưng mỗi khi nhìn thấy cảnh này anh ta đều không khỏi toát mồ hôi lạnh.

Cuối cùng đương nhiên Lan San sẽ không mặc bộ quần áo ở nhà kia để đến nhà họ Lam, Minh Dạ dẫn cô đến phố Thanh Duyệt, chọn một thân quần áo đắt tiền, mặc vào cực kỳ vừa người, không quá đặc biệt cũng không quá tầm thường.

Nhìn bộ trang phục ôm kín lấy người Lan San, lúc này Minh Dạ mới hài lòng kéo Lan San lên xe.

Tâm tư kia của Minh Dạ, Lan San đương nhiên nhìn ra, chẳng qua là không muốn vạch trần thôi, dù sao cô cũng không kén chọn quần áo, mặc cái gì cũng như nhau.

Xe vừa mới tiến vào cổng chính nhà họ Lam, Lam Tu liền dẫn vợ ra đón tiếp.

Sau khi Lam Tu nhìn thấy Lan San, cuối cùng cũng ngậm thờ phào nhẹ nhõm, không tồi, cuối cùng vị nữ vương này cũng tới.

Anh ta không tiếng động nhéo tay Phuong Lê, không nhìn Minh Dạ mà cười nói với Lan San: "Bà chủ Minh tới đây quả thực là vinh hạnh của tớ."

Lan San cười cười, vuốt cằm đáp: "Nào có, anh quá khách khí rồi."

Lam Tu ôm Phuong Lê đứng bên cạnh, giới thiệu với Lan San: "Đây là Phuong Lê, vợ tôi."

Phuong Lê nhu thuận đứng ở bên người Lam Tu, cười tí mắt, trên má là hai lúm đồng tiền, tuy không phải đặc biệt xinh đẹp, nhưng nhìn vào khiến người ta cực kỳ thoải mái.

Phuong Lê đã sớm tò mò với Lan San, từ lúc Lan San bước xuống xe, cô ấy chưa từng rời ánh mắt khỏi người Lan San.

"Bà chủ Minh, xin chào."

"Xin chào."

Ấn tượng đầu tiên của Lan San với Phuong Lê cũng không tồi, ít nhất... So với Lam Vi Nhi thì tốt hơn rất nhiều.

Sau một hồi hàn huyên, rốt cục Lan San cũng bước chân vào biệt thự nhà họ Lam, biệt thự nhà họ Lam là kiểu kiến trúc Âu Tây, mang đậm phong cách Shylock.

Lan San vụng trộm nói nhỏ với Minh Dạ: "Không đẹp bằng nhà chúng ta."

Đôi môi Minh Dạ vốn mím chặt, cuối cùng cũng héch lên tạo thành một vòng cung vừa phải, "chúng ta" hai chữ này lọt vào tai Minh Dạ đặc biệt dễ nghe.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 168: Tôi không nỡ để em bề mặt (2)

Đôi môi Minh Dạ vốn mím chặt, cuối cùng cũng nhếch lên tạo thành một vòng cung vừa phải, "chúng ta" hai chữ này lọt vào tai Minh Dạ đặc biệt dễ nghe.

Anh không tiếng động ôm lấy eo Lan San, trong lúc cô chưa phát hiện đã kéo gần khoảng cách giữa hai người.

"Ừ, tôi cũng biết, nhà của chúng ta đẹp hơn."

Hình ảnh hai người sóng vai nhau rơi vào trong mắt mọi người, trên lầu mỗi người mang theo một cái nhìn khác nhau nhìn bóng hình xinh đẹp phía dưới.

Minh Dạ không ngại mọi người nhìn mình thế nào, anh chỉ làm chuyện bản thân muốn làm, anh muốn ngồi cùng một chỗ với Lan San, không ai có thể ngăn cản, kể cả Lan San.

Lại nói...cậu cả nhà họ Minh anh muốn làm chuyện gì, ai dám chỉ trích, nhiều lần cũng chỉ dám oán thăm trong lòng vài câu mà thôi.

Lan San còn chưa nhận ra ánh mắt xung quanh nhìn mình không bình thường, Minh Dạ nói khiến cô nhớ tới một việc, cô giật nhẹ tay áo Minh Dạ.

"Ồ..., đúng rồi, tôi cảm thấy bàn trà trong phòng khách nên đổi."

"Được, chiều mai không việc gì, tôi cùng em đi mua."

Cuộc trò chuyện của hai người giống như cuộc nói chuyện của vợ chồng lâu năm, cực kì tự nhiên, không chút gượng gạo.

Lam Tu nghe thấy, nhin không được nhìn thêm hai lần, chờ đến lúc anh ta liếc mắt nhìn lần thứ ba, nghênh đón anh ta chính là một ánh mắt lạnh lẽo khiến lưng anh ta run lên, vội vàng quay đầu, kéo Phương Lê cách xa hai bước.

Lan San bỗng cười ra tiếng hỏi Minh Dạ: "Có phải Lam Tu rất sợ Phương Lê không?"

Minh Dạ vuốt cằm gật đầu: "Ừ, đúng vậy, anh ta chính là một ông chồng thập nhị tứ hiếu, điển hình của thê nô."

"Ha ha, nghe anh nói như thế, Lam Tu thật đúng là một người đàn ông tốt."

Nghe Lan San khen ngợi người khác Minh Dạ mắt húng, trừng mắt nhìn Lam Tu còn đang che chở vợ mình, nói khế với Lan San: "Tôi còn tốt hơn so với anh ta."

Trên mặt Lan San dần hiện lên một màu đỏ ửng, vụng trộm véo một cái lên thắt lưng Minh Dạ. "Nói bừa cái gì thế."

Trước mặt nhiều người như thế, người này còn không biết kiềm chế lại, trước kia cũng không phát hiện ra da mặt anh 'dày' như thế.

Minh Dạ nhiu mày không nói gì, cậu chủ anh không thích dùng lời nói mà thích dùng thực lực để chứng minh.

"Tôi cũng không nói bừa, sau này em sẽ phát hiện ra tôi còn tốt hơn Lam Tu..."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 169: Tôi không nỡ để em bề mặt (3)

"Tôi cũng không nói bừa, sau này em sẽ phát hiện ra, tôi còn tốt hơn Lam Tu." Không ai đối tốt với cô hơn anh.

Lan San cắn môi dưới xấu hổ tức giận trừng mắt nhìn Minh Dạ, bộ dáng kia vô cùng xinh đẹp, thiếu chút nữa khiến Minh Dạ kích động tiến lên hôn cô.

Minh Dạ quyết định trở về nhất định phải nói cho Lan San biết, sau này đừng dùng loại ánh mắt này nhìn anh, nếu không anh sẽ không khống chế nổi.

.....

Buổi họp mặt của Lam Tu kỳ thật chỉ là cuộc gặp gỡ của vài người bạn, vui chơi ăn uống, cho nên không khí cực kỳ vui vẻ, đồ ăn cũng là do Phương Lê tự mình chuẩn bị.

Lan San ngồi ở bên người Minh Dạ cùng mấy người nữa nên cũng không nói được mấy câu, cảm giác vô cùng nhàm chán, "Tôi không có việc gì làm nên đi giúp Phương Lê một chút."

Minh Dạ giữ chặt Lan San đang định đứng dậy: "Em biết nấu ăn?"

"Đương nhiên biết, anh quá coi thường tôi."

Lan San làm gái ế đã gần 30 năm, một người làm việc bên ngoài, nếu ngay cả đồ ăn cũng không biết làm thì sao có thể nuôi sống bản thân?

Minh Dạ không vui nói thầm: "Vậy sao ở nhà chưa bao giờ thấy em làm qua."

Trong lòng cậu chủ Minh rất không thoải mái, bọn họ sống dưới cùng một mái nhà nhưng Lan San chưa từng vào bếp nấu một bữa ăn cho anh.

Hiện tại lại muốn chạy đi nấu cơm cho một đám người không biết tên, trong lòng anh cảm thấy vô cùng bất công.

Lan San cảm thấy buồn cười, giúp việc trong nhà nấu còn ngon hơn cô nấu, cô không nhất thiết phải chạy tới hành hạ dạ dày mọi người làm gì.

Có điều, vì để trấn an cậu chủ Minh, Lan San chỉ có thể nhỏ giọng nói bên tai Minh Dạ: "Mai trở về làm cho anh ăn."

Cậu chủ Minh còn không chịu cò kè mặc cả: "Bữa ăn khuya buổi tối."

Lan San nghiêng đầu vài giây: "Được."

Sau khi Lan San rời đi, trong phòng khách mọi người vốn dĩ còn đang vui vẻ nói chuyện phiếm, bỗng đồ dồn về phía Minh Dạ.

Minh Dạ còn chưa thu lại vẻ mặt dịu dàng, Nhiễm Ngao liền chế nhạo cười nói:

"Mọi người nhìn xem đây có phải cậu chủ Minh của chúng ta không? Có phải tôi hoa mắt rồi không, tôi vừa nhìn thấy một loại biểu tình gọi là 'dịu dàng' trên mặt cậu chủ Minh đấy."

Nhiễm Ngao vẫn còn ý định kia với Lan San, nhưng ai bảo người ta là bà chủ Minh, tay anh ta có dài cũng không dám với tới trên người Lan San.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Tôi không nỡ để em bẽ mặt (4)

Nhiễm Ngao vẫn còn ý định kia với Lan San, nhưng ai bảo người ta là bà chủ Minh, tay anh ta có dài cũng không dám với tới trên người Lan San.

Đàn ông chính là thế, càng là thứ không chiếm được lại càng khiến anh ta nhớ nhưng không thôi, tuy anh ta không dám ra tay với Lan San, nhưng vẫn chưa bao giờ vứt bỏ suy nghĩ kia.

Từ lúc Lan San bắt đầu bước vào, ánh mắt anh ta giống như vô thức vẫn luôn dõi theo mọi hành động của cô.

Nhưng hành động mờ ám của Lan San cùng Minh Dạ trong lúc đó không thể nghi ngờ gì đã khiến trái tim anh ta như rơi xuống đáy cốc.

Anh ta quen biết Minh Dạ đã lâu, tuy giao tình không thể bằng Lam Tu với Minh Dạ, nhưng cũng coi là có.

Cho nên Minh Dạ là hạng người nào anh ta đương nhiên biết, anh ta vốn tưởng rằng Minh Dạ cùng lắm cũng chỉ chơi đùa chút thôi.

Nhưng nhìn Minh Dạ che chở Lan San như thế, đó là một mặt dịu dàng mà Nhiễm Ngao chưa từng nhìn thấy ở Minh Dạ, Nhiễm Ngao biết Minh Dạ chỉ sợ đã động chân tình rồi.

Vài người cả nam lẫn nữ cũng hòa theo, Lam Tu ngồi ở một bên, trên mặt đầy ý cười nhìn bọn họ nhưng không nói lời nào.

Những người này cũng chỉ muốn xem náo nhiệt thôi, ai cũng tò mò quan hệ hiện tại của Lan San cùng Minh Dạ, muốn hỏi, mà lại không dám hỏi.

Người khác không biết Minh Dạ, nhưng Lam Tu biết, Minh Dạ đã quyết định chuyện gì sao có thể để người khác chen vào.

Trên mặt Minh Dạ vẫn vẫn đạm phong khinh, chậm rãi rì rào mắt nhìn mọi người, "Các người có ý kiến?"

Giọng nói có thể xem như không mang theo chút uy nghiêm nào nhưng cũng không để cho bất luận kẻ nào phản bác được.

Nhiễm Ngao ngượng ngùng cười, nhún vai: "Không... Đương nhiên là không..."

Nhiệm Ngao nhìn không được thờ dài, nhìn về phía phòng bếp, có một vài người phụ nữ quả nhiên chỉ có thể nhìn mà thôi...

Lam Vi Nhi từ đầu tới giờ vẫn không mở miệng bỗng hồn nhiên cười nói:

"Ha ha, tình cảm của anh Dạ cùng bà chủ Minh thật tốt, Vi Vi nhìn thấy mà ghen tỵ, nếu không phải biết quan hệ của hai người, em còn tưởng hai người là anh em đấy, bác Minh nếu còn sống, thấy hai người ở chung như thế nhất định sẽ cực kỳ vui vẻ, mọi người nói có phải không?"

Một câu nói xong khiến mọi người ở đây đều im lặng, Lam Tu nhíu mày nhìn Lam Vi Nhi, ly trà trong tay nắm chặt tùy lúc có thể bị bóp nát.

Lam Vi Nhi chớp đôi mắt to, trên mặt là vẻ hồn nhiên ngây thơ.

Coi như không biết chính mình nói sai cái gì, thấy không ai nói chuyện, cô ta nghĩ ngờ hỏi: "Mọi người sao không ai nói gì? Chẳng lẽ Vi Vi nói sai điều gì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Tôi không nỡ để em bề mặt (5)

Dường như không nhận ra mình nói sai, thấy không ai hé răng nửa lời, cô nghi ngờ hỏi: "Mọi người sao không ai nói gì vậy? Hay là em nói sai?"

Sắc mặt Lam Tu lạnh lùng, gằn lên: "Lam Vi Nhi em câm miệng!"

Lần đầu tiên Lam Tu gọi thẳng tên họ của em họ mình, anh ta vốn tính khí ôn hòa, nếu không có chuyện làm anh ta tức giận thì sẽ không như vậy.

Anh ta hối hận, sớm biết như vậy thì sẽ không để Lam Vi Nhi ở lại nhà anh ta, coi như cô ta ngây thơ nhưng cũng không thể nói trước mặt Minh Dạ như vậy được, nếu như Minh Dạ nổi giận, thì đến cả nhà họ Lam cũng không thể bảo vệ cô ta.

Lam Vi Nhi sợ đến mức cả người run rẩy, sắc mặt tái nhợt đi, đôi mắt to rung rung nước mắt thật là làm người khác thương yêu, nức nở: "Anh Tu, sao vậy? Vi Vi nói sai ư? Chính xác là tình cảm giữa anh Dạ và bà Minh thật sự rất tốt."

Trong lòng mọi người đều rung mình, dồn dập suy đoán Minh Dạ sẽ làm gì với Lam Vi Nhi.

Minh Dạ nếu đã dám làm ra những cử chỉ thân mật ám muội như vậy giữa chốn đông người, thì đồng nghĩa rằng anh đã tuyên cáo đó là người phụ nữ của Minh Dạ anh rồi.

Thế nhưng Lam Vi Nhi lại không biết lấy lui làm tiến, đến nước này rồi mà vẫn còn nói như vậy, cô ta thật sự quá ngây thơ, vẫn không muốn cho ai biết mục đích xấu xa của mình.

Minh Dạ nhìn Lam Vi Nhi một cách lạnh lùng hỏi: "Vậy thì như thế nào?"

Đừng nói đến chuyện cha anh chết rồi, coi như ông ấy còn sống thì anh cũng bất chấp tất cả cướp lấy người phụ nữ mà anh yêu mang về bên mình.

Anh em, sau này ai dám nói anh và Lan San là anh em, anh tuyệt đối không tha cho kẻ đó.

"Lam Tu, cậu nên nhớ cậu nợ tôi một lần."

"Cảm ơn."

Lam Tu cười khỏ, ý tứ của Minh Dạ rất rõ ràng, nếu như không phải câu nói kia thì Lam Vi Nhi chắc chắn không qua nổi hôm nay.

Ngày mai, đúng, ngày mai phải đưa Lam Vi đi, cho cô ta về Luân Đôn, đừng ở lại Trung Quốc làm gì lại gây thêm phiền phức cho anh ta.

Lam Vi Nhi sờ môi, rụt rè ngồi trên ghế salon, oan ức cúi đầu, thỉnh thoảng lại gờ tay gạt đi nước mắt, bộ dạng khóc cũng không dám khóc, thật khiến người khác đau lòng.

Bên cạnh đó có một người con gái trẻ tuổi, thi thoảng đưa cho cô ta khăn giấy.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 172: Tôi không nỡ để em bẽ mặt (6)

Bên cạnh đó có một người con gái trẻ tuổi, thi thoảng đưa cho cô ta khăn giấy.

Lam Tu thở dài, nhìn đáng vẻ của Lam Vi Nhi mà lại mỉm lòng, đầu sao họ cũng là anh em họ với nhau.

“Vi Vi, vừa rồi anh hơi nặng lời, em lên tầng nghỉ ngơi chút đi.”

Lâm Vi Nhi khịt khịt mũi, liếc mắt nhìn Minh Dạ, ánh mắt không rời anh nửa bước, cắn môi dưới, đành phải bước lên tầng nghỉ ngơi.

Lam Tu áy náy, nói với Minh Dạ rằng: “Chú hai tôi có mỗi một cô con gái này nên từ nhỏ đã được cưng chiều, cậu đừng lấy làm lạ, nó còn chưa hiểu chuyện.”

Minh Dạ cong môi, giống như không thèm đếm xỉa đến: “Không hiểu chuyện thì phải dạy cho cô ta hiểu chuyện, không phải ai cũng nuông chiều, khoan dung cô ta thành tính được.”

Dứt lời, làm như vô ý liếc mắt nhìn xung quanh: “Kỳ thực thì chỉ cần nói lý luận trước mặt Lan San, tôi lại trở thành một con người dễ nói chuyện.”

Điều này nói cho Lam Tu biết, cũng như nói cho mọi người biết rằng, nếu ai dám nói loạn một câu trước mặt Lan San thì Minh Dạ tuyệt đối không bỏ qua.

Đều là một đám người thông minh tất hiểu Minh Dạ đang nói gì, “Có thể đắc tội với cậu Minh nhưng không thể đắc tội bà Minh”, đây chính là ý tứ khi Minh Dạ mang Lan San đến tham gia bữa tiệc của nhà họ Lam ngày hôm nay.

Nhiễm Ngao trong lòng không tránh khỏi một trận sợ hãi, chỉ có thể cười trừ ghẹo nói:

“Bà Minh đây là bảo bối của nhà họ Minh, cho chúng tôi một trăm lá gan cũng không dám đắc tội với bà Minh!”

Người chung quanh đều dồn dập hưởng ứng, không khí chung quanh khôi phục lại sự ấm áp vốn có, không một ai dám nhắc lại Lam Vi Nhi kia nữa.

Bên trong phòng bếp, Lan San và Phương Lê đứng là nói chuyện rất ân ý, mới có mười mấy phút nói chuyện, cả hai đều hận không thể dính lấy nhau nói thêm đôi điều.

Tình bạn giữa hai người phụ nữ thực sự rất vi diệu, chỉ cần một câu nói, một câu chuyện cũng có thể trở thành tri kỷ.

Phương Lê không phải là người con gái có tâm cơ, chỉ là một người con gái đơn thuần.

Tâm sự không che giấu được bao giờ cả, sướng vui đau buồn đều hiển hiện trên khuôn mặt, ở chung với người như thế thật sự rất dễ dàng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 173: Bí mật của bà chủ (1)

Tâm sự không che giấu được bao giờ cả, sướng vui đau buồn đều hiển hiện trên khuôn mặt, ở chung với người như thế thật sự rất dễ dàng.

Vì lẽ đó, Lan San mới cùng Phương Lê hàn huyên một hồi, nhanh chóng coi cô ấy là bằng hữu.

“Tốt nhất tôi nên mang hoa quả cho bọn họ trước.” Phương Lê bụng đĩa hoa quả đã được gọt, chuẩn bị đi ra ngoài.

“Muốn tôi giúp không?”

“Không cần, cô giữ thang cho tôi là được rồi.”

Một lát sau nghe thấy tiếng bước chân từ phía sau, Lan San xoay người: “Phương Lê này, đã thả thang được chưa...” Nhìn người phía sau, Lan San nuốt hết tất cả những lời muốn nói tiếp về sau.

“Vệ Thạc Nhân? Anh cũng tới?”

Vệ Thạc Nhân cười khê, như làn gió xuân ấm áp, làm cho người khác phải đắm chìm “Lan San, đã lâu không gặp.”

Lan San gật gù, cô cùng Vệ Thạc Nhân kể từ ngày đánh nhau đó đã lâu rồi không gặp lại: “Đúng đấy, hơn một tháng rồi, anh đến lâu chưa, sao lại không ra ngoài đây?”

“Vừa tới, bọn họ đang đánh bài, tôi muốn lấy cái ly... Không nghĩ rằng cô cũng tới.”

Lam Tu nói với Vệ Thạc Nhân rằng đêm nay tổ chức buổi tiệc, muốn anh ta nhất định phải tham gia, anh ta lúc đó cũng không để ý lắm, ai ngờ tại đây lại có thể gặp được Lan San.

Lan San xoa xoa mũi: “Tôi vốn không muốn đến, nhưng ai biết được tên tiểu tử Minh Dạ kia lại sống chết lôi kéo tôi đến đây cho bằng được, tôi lại còn bị cưỡng ép lên xe.”

Chính bản thân cô cũng không biết, mỗi khi cô nói đến Minh Dạ thì hai mắt hơi nheo lại, đuôi lông mày cong cong, phảng phất nét cười duyên.

Bàn tay của Vệ Thạc Nhân đặt trong túi áo nắm thật chặt, làm như thuận miệng hỏi: “Cô và Minh Dạ tốt chứ?”

Lan San đáp: “Rất tốt! Sao vậy?”

Cô thực sự không biết Vệ Thạc Nhân không phải hỏi chỉ do thuận miệng mà do có ý riêng, thế nhưng vào lúc này, hỏi vấn đề như vậy, cô cũng không nghĩ được nhiều.

Vệ Thạc Nhân đến gần Lan San, bức cô phải tự vào cái thàng, thấp giọng gọi một câu: “Lan San...”

Âm thanh không giống với sự ôn hòa ngày thường của anh ta, nhưng mang theo một ý vị, dưới ánh đèn chum, đôi môi cong lên một vẻ tà mị.

Lan San cười có chút cứng ngắc, cô cảm thấy Vệ Thạc Nhân hôm nay hơi kỳ quái: “Ừm...”

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 174: Bí mật của bà chủ (2)

Lan San cười có chút cứng ngắc, cô cảm thấy Vệ Thạc Nhân hôm nay hơi kỳ quái: “Ừm...”

Vệ Thạc Nhân khê đưa tay ta, giáng một tia sét vào đầu Lan San: “Hay tôi nên gọi cô là Bạch Lăng.”

Con người Lan San đột nhiên trừng lớn, trái tim như bị người ta tóm lấy, kinh ngạc nhìn Vệ Thạc Nhân.

Bạch Lăng, cái tên này bao lâu rồi mới có người gọi, sao Vệ Thạc Nhân lại biết được?

Trong lúc nhất thời, Lan San vừa hải vừa sợ, thậm chí ngay cả hỏi một câu sao anh lại biết cũng không nói ra được.

Vệ Thạc Nhân rất hài lòng với phản ứng của Lan San, cúi đầu tới gần Lan San: “Muốn hỏi tôi sao lại biết đúng không?”

Lan San cố gắng dính sát vào cái thàng, muốn cách Vệ Thạc Nhân thật xa, nhưng cũng chỉ uống công vô ích.

“Đừng sợ, tôi không phải muốn uy hiếp cô, tôi...”

Vệ Thạc Nhân còn chưa dứt lời bỗng nhiên nghe được âm thanh lạnh lùng: “Các người đang làm cái gì?”

Lan San rút cuộc cũng hồi phục lại tinh thần, nhìn thấy Minh Dạ đang đứng ở cửa phòng bếp, ánh mắt nam hiểm, sát khí đầy người.

Minh Dạ thấy Lan San mãi vẫn chưa ra ngoài nên tới nhà bếp tìm cô, không nghĩ tới vừa tới cửa bếp đã thấy Vệ Thạc Nhân đang kẻ sát Lan San.

Minh Dạ cảm thấy cả người đều bùng bùng lửa giận, anh phải cố gắng kiềm chế lại mới không cho Vệ Thạc Nhân ăn nắm đấm.

Lan San vội vàng đẩy Vệ Thạc Nhân ra, kinh hoàng chạy đến trước mặt Minh Dạ. Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân

Còn chưa kịp đứng vững đã bị Minh Dạ kéo vào lồng ngực cứng rắn của anh, dường như muốn bẻ gãy eo cô.

Minh Dạ liếc mắt nhìn Vệ Thạc Nhân: “Vệ Thạc Nhân, tốt nhất anh nên cho tôi một lời giải thích.”

Vệ Thạc Nhân dường như không sợ lửa giận của Minh Dạ, anh ta chỉ kịp nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của Minh Dạ đúng 1 giây.

“Không có chuyện gì, chỉ là nhìn thấy trên tóc Lan San có thứ gì dính vào nên mới lại gần để gỡ ra thôi.”

Lan San thấy Minh Dạ hiện tại đang rất giận dữ, lồng ngực của anh phập phồng, bắp thịt sôi sục, cứng rắn như đá, hai tay nắm chặt, xương kêu ken két, bất cứ lúc nào cũng có thể xông lên đánh Vệ Thạc Nhân.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 175: Đột nhiên hôn môi (1)

Lan San thấy Minh Dạ hiện tại đang rất giận dữ, lồng ngực của anh phập phồng, bắp thịt sôi sục, cứng rắn như đá, hai tay nắm chặt, xương kêu ken két, bất cứ lúc nào cũng có thể xông lên đánh Vệ Thạc Nhân.

Trong lòng Lan San hiện đang rất loạn, vừa sợ vừa kinh hoàng, Vệ Thạc Nhân nói câu kia làm cho cô tỉnh táo đôi chút.

Cô nghĩ giờ phút này tốt nhất nên nhanh chóng rời đi, Lan San không muốn để Minh Dạ biết bản thân không phải là Lan San thật.

Hai tay Lan San ôm lấy eo, ngẩng đầu nhìn thấy dáng vẻ kinh ngạc của anh, sắc mặt trắng bệch, trong mắt mang theo khăn cầu, âm thanh run rẩy.

“Minh Dạ, chúng ta đi ra ngoài có được hay không, tôi không muốn ở lại đây.”

Lan San như vậy làm cho Minh Dạ đau lòng, hai tay cẩn thận nâng khuôn mặt của cô lên.

“Có phải là anh ta bắt nạt em không, đừng sợ, cứ nói với tôi, có tôi ở đây, không ai dám động vào em.”

Trí nhớ trước đây của Lan San chưa từng tồn tại một Minh Dạ như hiện tại, có thể quan tâm tất cả buồn đau của cô.

Lan San lắc đầu, ôm eo Minh Dạ càng chặt.

“Không có, mặc kệ Vệ Thạc Nhân đi, anh đưa tôi ra ngoài trước đã... Tôi có vài lời muốn nói với anh.”

Kỳ thực Lan San cũng không biết nên nói với Minh Dạ cái gì đây nhưng bây giờ cô rất muốn Minh Dạ đưa cô ra khỏi đây, không để anh ở chung với Vệ Thạc Nhân.

Minh Dạ ngẩng đầu, liếc mắt lạnh nhìn Vệ Thạc Nhân, nhướn mày khiêu khích.

Sau đó... hôn Lan San một lúc rồi “Ừ” một câu.

Minh Dạ là người quang minh chính đại, nếu đã như thế này thì chẳng sợ người khác biết cả, anh dám trắng trợn hôn Lan San trước mặt người khác, đồng thời cảnh cáo Vệ Thạc Nhân, Lan San là của anh, ai cũng đừng nghĩ tới.

Nét mặt dịu dàng, nho nhã của Vệ Thạc Nhân cuối cùng cũng có vết nứt, ánh mắt nhìn Minh Dạ càng trở nên thâm trầm.

Lan San vừa rồi bị câu nói của Vệ Thạc Nhân dọa đến rớt cả tim, thế mà giờ đây Minh Dạ lại hôn cô, làm cô sửng sốt cứng ngắc cả chân tay.

Anh vừa nãy hôn cô trước mặt Vệ Thạc Nhân... Anh sao có thể như vậy chứ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 176: Đột nhiên hôn môi (2)

Anh vừa nãy lại ngang nhiên hôn cô trước mặt Vệ Thạc Nhân...Sao anh có thể như vậy chứ.

Lan San còn chưa phục hồi lại tinh thần sau nụ hôn ấy thì cả người đã bị cánh tay của Minh Dạ ôm lấy, ôm ngang người cô.

Làm cô sợ đến mức vội ôm lấy cổ Minh Dạ: “Minh Dạ, anh thả tôi xuống, để tôi tự đi.” Đi ra ngoài với bộ dạng như thế này, không biết mọi người sẽ nhìn với ánh mắt như thế nào đây.

Lan San không biết rằng Minh Dạ đã sớm tuyên bố cô là người của anh trước mặt mọi người rồi.

Ai biết được Minh Dạ lại nhú mày, cúi đầu hôn môi Lan San: “Yên tâm, sẽ không thả em ra.”

Lan San không nhịn được mà lườm anh một cái, sai người đàn ông này lại không hiểu ý cô chứ.

Minh Dạ không cho cô cơ hội nói tiếp, nhanh chân rời khỏi nhà bếp, còn một mình Vệ Thạc Nhân đứng đó.

Bên trong phòng bếp, chiếc nồi còn đang sôi sùng sục, vòi nước thỉnh thoảng tí tách.

Vệ Thạc Nhân tỏa ra sự lạnh lẽo, so với con người khiêm tốn, ấm áp như gió xuân thì như hai người xa lạ.

Minh Dạ ôm Lan San ra phòng khách thì gây ra náo động không nhỏ.

Tuy rằng đã biết quan hệ giữa Minh Dạ và Lan San, nhưng khi nhìn thấy Minh Dạ không hề che dấu mà công khai như thế vẫn thấy giật mình.

Lan San cảm giác cô đang trở thành nhân vật chính, cảm thấy ai oán nhìn Minh Dạ, dùng ánh mắt chỉ trích nhìn anh: Anh hủy đi thuần khiết của tôi rồi..

Minh Dạ vừa ôm Lan San vừa véo lên đùi cô hai cái.

Lan San thở gấp gấp, vùi mình vào lồng ngực Minh Dạ, không dám ngẩng đầu nữa, lần mất mặt này, từ nay về sau cô không có mặt mũi nào gặp người khác nữa.

Vẫn là Lam Tu đủ tinh táo, phản ứng đầu tiên: “Bà chủ Minh sao vậy?”

“Một mối, để tôi đưa cô ấy đi nghỉ ngơi chút, nhà cậu có phòng khách cho tôi mượn một chút.”

Những lời này của Minh Dạ tuy chẳng ám muội gì cả thế nhưng mọi người đều có suy nghĩ kỳ quái.

Một mối? Tại sao một mối chứ, ban nãy còn rất tốt cơ mà thế nhưng cậu Minh Dạ bước vào phòng bếp thì lại một mối.

Lam Tu trao đổi ánh mắt với Phương Lê, Phương Lê hiểu ý liền nói: “Cậu Dạ khách sáo quá. Để tôi đưa hai người nghỉ ngơi.”

“Cảm ơn, không cần, nói cho tôi biết đường đi là được rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: Đột nhiên hôn môi (3)

“Cảm ơn, không cần, nói cho tôi biết đường đi là được rồi.”

Minh Dạ không cần suy nghĩ nhiều, trực tiếp từ chối Phương Lê, lúc này anh chỉ muốn ở riêng với Lan San mà thôi, lúc này ở trong nhà bếp, anh còn chưa hỏi rõ ràng mọi chuyện đây.

Phương Lê cũng không biết rõ hai người này muốn ở cùng với nhau, không muốn ai quấy rầy, vì vậy nghe lời chỉ đường cho hai người rồi rời đi.

Minh Dạ đá cửa phòng khách, thả Lan San xuống nhưng tay phải vẫn ôm lấy eo cô, răng rắc một tiếng, tay trái khóa trái phòng.

Hai tay ôm lấy Lan San trong tư thế ôm một đứa trẻ, để cô ngồi chính giữa cánh tay mình, đi đến giường lớn.

Lan San căng thẳng ôm lấy cổ Minh Dạ, có chút sợ sệt.

Không phải cô sợ Minh Dạ sẽ làm hành động gì quá trớn với cô mà là cô sợ...Cô nên nói như thế nào về chuyện với Vệ Thạc Nhân kia đây? Minh Dạ là người thông minh, nếu như cô nói dối thì tám chín phần sẽ bị nhận ra.

Vệ Thạc Nhân là một phiền toái lớn, Minh Dạ lại là một người khó mà qua mặt, lần này cô thực sự sẽ chết sao?

Minh Dạ ngồi xuống giường, cho cô ngồi lên trên đùi anh, nâng cằm cô lên, mặt nghiêm nghị hỏi: “Em có gì cần nói với tôi không?”

Minh Dạ chỉ cần nghĩ tới cảnh Vệ Thạc Nhân dí sát người của anh ta vào Lan San là cả người anh đều thấy khó chịu, hình ảnh đó làm anh không thoải mái.

Trong nháy mắt, Lan San nảy ra một vài ý nghĩ, nếu nói thật với anh ngay từ đầu, nếu không lừa gạt anh... Nhưng tất cả chỉ là ý nghĩ, rất khó để mở miệng.

Tuy rằng về mặt Minh Dạ nghiêm nghị nhưng trong sâu thẳm ánh mắt luôn chứa chan sự trù mến quan tâm, Lan San vì mãi suy nghĩ nên không hề nhận ra.

Khi người đàn ông quan tâm người phụ nữ mình yêu mà cô ấy lại ngó lơ thì thật là...

Lan San âm thầm cắn răng, đang ngần cân treo sợi tóc... Cô đành phải trưng diện nhan sắc để dụ dỗ rồi.

Lan San nhướn lông mày, đôi môi đỏ mọng khẽ hở.

Hàm răng cắn chặt lấy bờ môi hồng hào, muốn nói lại thôi, phát ra khí chất yêu mị, nao lòng người.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Đột nhiên hôn môi (4)

Hàm răng cắn chặt lấy bờ môi hồng hào, như muốn nói lại thôi, dáng vẻ yêu mị kia quả thực làm nao lòng người.

Cô dựa mình vào lồng ngực Minh Dạ, hai tay ôm lấy eo anh, như một cây con bám quần quýt lấy cây to, mở miệng nói: “Đừng nói nữa được không, để sau tôi sẽ nói.” Để em nghĩ nên nói với anh như thế nào mới khiến anh không sinh nghi.

Lan San không ngừng tự khinh bỉ chính mình, phải chăng cô đang lợi dụng tình cảm của Minh Dạ?

Nhưng mà phải nói rằng cách này của Lan San rất có hiệu quả, dù cho Minh Dạ có thông minh đến cỡ nào, đứng trước sự nhu mì của Lan San thì cũng phải liều xiêu.

Trán anh dán sát vào trán cô, ôn nhu nói: “Được, tôi không hỏi, không hỏi, khi nào em muốn nói thì nói.”

Đều nói, phụ nữ rơi vào tình yêu đều là kẻ ngu si, thực ra đàn ông cũng thế, cũng sẽ không phân biệt được thật giả.

Nằm trong lồng ngực ấm áp của Minh Dạ, Lan San thật sự rất hồ thẹn, cô rất muốn nói cho Minh Dạ biết cô không phải Lan San thật... Nhưng cô không dám nói ra.

Cô không sợ sau khi Minh Dạ biết sẽ đuổi cô ra khỏi nhà họ Minh, cô chỉ sợ Minh Dạ sẽ trách cứ cô, không chịu nhìn mặt cô nữa.

Nói cho cùng, Lan San cũng đã động lòng với Minh Dạ rồi dù cho cô có kiềm chế rất nhiều đi chăng nữa.

Qua một hồi lâu hai người không nói gì thêm, Lan San vẫn nằm trong lòng Minh Dạ.

Cô nhất định phải xử lý chuyện của Vệ Thạc Nhân hơn nữa không thể để Minh Dạ biết được.

Lan San nhẹ nhàng kéo áo Minh Dạ, nói năng có chút khó khăn: “Vệ Thạc Nhân, anh ta... Anh ta...”

Lan San nói rất chậm, vừa mới nói tên của Vệ Thạc Nhân, ánh mắt của Minh Dạ liền buồn bã: “Anh ta chắc yêu thích em, anh biết rằng anh ta không có ý tốt với em, anh đã sớm phát hiện ra rằng ánh mắt của anh ta dành cho em không hề đơn giản.”

Lan San nhỏ giọng nói: “Không phải, anh ta không nói rõ...”

Lan San cố tình nói một nửa, để cho Minh Dạ hiểu lầm.

Để anh nghĩ rằng vì yêu thích Lan San nên Vệ Thạc Nhân mới làm ra những hành động kia.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179: Đột nhiên hôn môi (5)

Lan San cố tình nói một nửa, để cho Minh Dạ hiểu lầm. Để anh nghĩ rằng vì yêu thích Lan San nên Vệ Thạc Nhân mới làm ra những hành động kia.

Tuy rằng trong lòng Lan San cảm thấy rất có lỗi với Minh Dạ... Nhưng cô không còn cách nào khác.

Lan San biết làm như vậy là không đúng.

Thoạt đầu cô sợ Minh Dạ biết sẽ giết chết cô nhưng hiện tại, cô lại sợ anh sẽ trách mắng cô.

Nếu như không động lòng với Minh Dạ thì cô cũng chẳng hề bận tâm làm gì cả.

Mọi người đều không biết, có một số chuyện một khi đã bắt đầu thì không phải ai cũng điều khiển được.

Khi muốn tát ai một cái thì sẽ có cái tát thứ hai thứ ba. Như một quả cầu tuyết, càng lăn càng lớn.

Lại như khi chơi Domino, một khi một tấm bài đổ xuống thì cuộc chơi chỉ kết thúc cho đến khi quân bài cuối cùng ngã xuống mà thôi.

Nếu như có một ngày bị phát hiện, có lẽ cũng sẽ không có cách nào cứu vãn được.

Cô biết rất rõ điều này.

Đều nói rằng người trong cuộc hồ đồ, điều này không hẳn là đúng.

Nếu không có sự giác ngộ thì sẽ mãi u mê, không bao giờ nhận ra sai lầm của bản thân

Lan San không ngừng dẫn vật hồ thẹn, sắc mặt cô dần mất sắc xuân phơi phới.

Minh Dạ cho rằng cô đang suy nghĩ về chuyện của Vệ Thạc Nhân, bá đạo ôm cô, nổi giận dưng dưng: “Không nói rõ? Chuyện như vậy cần nói rõ sao? Để anh đâm cho anh ta một trận!”

Hệt như một đứa trẻ con bị cướp món đồ chơi yêu thích, nhìn thấy thế Lan San lại mềm lòng, Minh Dạ cứ thế này thì làm sao cô chống cự được.

Cô oán trách anh: “Anh nhìn anh đi, sao lại xấu tính thế không biết...”

Lan San suy nghĩ, Vệ Thạc Nhân có lẽ yêu thích cô nhưng cô phát hiện ánh mắt anh ta nhìn cô lại không giống thế.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Đột nhiên hôn môi (6)

Lan San suy nghĩ, Vệ Thạc Nhân có lẽ yêu thích cô nhưng cô phát hiện ánh mắt anh ta nhìn cô lại không giống thế

Lúc ở nhà bếp sốt sắng quá nên không có thời gian suy nghĩ, giờ tỉnh táo lại, suy nghĩ kĩ thì mới thấy Vệ Thạc Nhân nhận ra cô không phải Lan San trước kia.

Thế nhưng anh ta không nói luôn từ đầu mà đợi đến tận bây giờ, hay là...

Mặc kệ anh ta đi.

Minh Dạ như ôm một đứa trẻ, lay lay Lan San mấy lần: “Tôi xấu tính với tất cả mọi người, nhưng đối với em thì không. San San chấp nhận tôi đi.”

Lan San lại đỏ mặt, xô Minh Dạ ra, thật là buồn nôn mà: “Đừng kêu loạn.”

Dưới ánh đèn, đôi mắt quyến rũ, thân hình mảnh mai dựa vào lồng ngực anh, môi đỏ mọng, mê hoặc anh vô cùng.

Ban đầu Lan San có chút chống cự nhưng.. Kỹ năng hôn của Minh Dạ quá tốt, làm cho cô rối tung rối mù lên, không biết đáp lại thế nào, chỉ có thể bám lấy cổ Minh Dạ mà thôi.

Chờ đến khi Minh Dạ tha cho cô, cô nằm nhào lên ngực anh, há mồm thở dốc, đôi mắt mê ly nhiễm chút hơi nước, cả người như bị rút hết sức lực, mềm nhũn.

Minh Dạ ôm lấy Lan San, hôn mắt cô một cách nhẹ nhàng, không mang hơi thở tình dục, nâng niu như một món vật quý giá.

"San San, em xem đi, em không từ chối tôi có nghĩa trong lòng em có tôi, tôi chỉ không buông được thân phận của chúng ta mà thôi, không cần lo người khác nói như thế nào, chỉ cần hướng trái tim về tôi có được hay không?"

Lan San cảm lấy vạt áo Minh Dạ, cổ họng khô khốc khàn khàn: "Tôi..."

Cô mới nói, đã bị tiếng gõ cửa quấy rối.

"Cậu Minh, bà Minh, bữa tối đã xong."

Minh Dạ chửi một câu, chơi xấu muốn ôm Lan San đứng lên: "San San đừng để ý người ngoài làm gì."

Lan San nói với Minh Dạ: "Đi xuống đi, đừng để mọi người đợi lâu, về nhà tôi cho anh đắp áo."

Kỳ thực Lan San phải cảm ơn cô giúp việc, nếu không thì cô không biết nên trả lời sao với Minh Dạ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 181: Đột nhiên hôn môi (7)

Lan San cười, dí một cái lên trán Minh Dạ: "Chúng ta đi xuống trước đã, đừng để người ta chờ lâu, về nhà tôi sẽ nói cho anh đắp áo."

Kỳ thật Lan San vô cùng cảm ơn sự cắt ngang của cô gái giúp việc, cô thực sự chưa nghĩ ra phải trả lời Minh Dạ thế nào.

Minh Dạ không hài lòng vẫn ôm chặt Lan San như cũ, không chịu buông tay: "Em trả lời tôi trước sau đó chúng ta xuống lầu."

"Nghe lời, đi xuống trước đã, chuyện của chúng ta về nhà lại nói."

Lan San dịu dàng nói, giọng điệu giống hệt như đang dỗ trẻ con.

Lần đầu tiên cô phát hiện, Minh Dạ người này cũng cần có người dỗ, trước mặt người khác thì thâm sâu khó lường, vui buồn khó đoán, nhưng ở trước mặt cô đôi khi lại bày ra vẻ mặt rất dễ dàng ngây thơ.

Quả nhiên Minh Dạ không nhịn được liên tiếp hôn môi cô mấy cái rồi mới ôm cô dậy.

"Được rồi, đi xuống trước, tôi về nhất định phải cho tôi đắp áo."

Lan San nhớ tới một chuyện quan trọng, trịnh trọng nói với Minh Dạ: "Trước mặt người ngoài, anh không được nói lung tung." Cô cũng không muốn nghĩ đến cảnh lúc ăn cơm, đột nhiên lại nghe thấy một tiếng "San San".

"Yên tâm tôi sẽ không nói lung tung." Rõ ràng mỗi câu anh nói đều là sự thật, sao vậy có thể tính là nói lung tung.

Lan San nghi ngờ liếc mắt nhìn Minh Dạ một cái.

.....

Lúc xuống lầu, người Lan San nhìn thấy đầu tiên chính là Vệ Thạc Nhân ngồi trên ghế sofa cùng người ngoài chuyện trò vui vẻ, bộ dáng ôn tồn lễ độ.

Nhớ tới chuyện anh ta nói ở phòng bếp, trong lòng Lan San nhìn không được căng thẳng.

Minh Dạ rất nhanh cảm thấy Lan San có chút bất thường, nắm chặt tay cô, dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, không nhanh không chậm đi xuống.

Hai người đi cùng nhau giống như đang đi dự một bữa tiệc long trọng, tuy điều khiến tất cả mọi người chú ý là khoảng cách thân phận của bọn họ.

Nhưng một giây kia khi hình ảnh bọn họ xuất hiện trong mắt mọi người liền khiến bọn họ ai cũng nảy sinh một suy nghĩ đó là Minh Dạ cùng Lan San nhất định sẽ ở bên nhau.

Vệ Thạc Nhân đẩy gong kính vàng trên sống mũi, ánh mắt khẽ lóe sáng nhìn chăm chú vào đôi bàn tay đan chặt nhau của Minh Dạ và Lan San.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 182: Đột nhiên hôn môi (8)

Vệ Thạc Nhân đẩy gong kính vàng trên sống mũi, ánh mắt khẽ lóe sáng nhìn chăm chú vào đôi bàn tay đan chặt vào của Minh Dạ và Lan San.

Minh Dạ nắm tay Lan San ung dung ngồi xuống, mọi người rất biết ý nhường lại cho bọn họ hai vị trí liền kề nhau.

Lam Vi Nhi sắc mặt mặt một mội ngồi ở bên trái Lam Tu, bộ dáng uể oải, cúi đầu không nhìn hai người, nhưng trong lòng lại như đang nấu nước, sôi ùng ục.

Lan San vừa ngồi xuống liền cảm nhận được ánh mắt Vệ Thạc Nhân, tuy không phải quá mức nóng bỏng, nhưng vẫn khiến cả người cô không thoải mái;

Cô quy củ ngồi trên ghế, cúi đầu miếng được miếng không ăn cơm.

Người chung quanh trò chuyện với nhau rất thích thú, nếu có thể xem nhẹ ánh mắt Vệ Thạc Nhân, đây chắc chắn sẽ là một bữa tiệc tối vui vẻ.

Minh Dạ đương nhiên có thể cảm nhận sự khác thường của Lan San lúc này, anh gấp một miếng cá, cẩn thận nhặt hết xương cá sau đó đặt vào bát Lan San.

"Ném thử cá này đi xem có thích không, không phải em thích ăn cá nhất sao."

Hành động này khiến mọi người hoảng sợ tới mức đôi đũa trong tay run run, Lam Tu mới vừa uống ngụm rượu vào miệng nháy mắt liền sắc lên mũi, che miệng ho khan không ngừng.

Lan San gặp tình huống này ăn cũng không được mà không ăn cũng không xong, xấu hổ ngồi đó đón nhận ánh mắt từ bốn phương tám hướng phóng tới.

Cô véo đùi Minh Dạ một cái, biết ngay người này không đáng tin mà.

Dặn anh không được phép nói lung tung, thảo nào anh đồng ý rất nhanh, hừ, nhìn xem, trở về sẽ cùng anh tính sổ.

Minh Dạ nháy mắt mấy cái với Lan San, anh không nói lung tung nhé, anh chẳng qua chỉ là giúp cô gấp một ít đồ ăn thôi, đây cũng tính là nói lung tung à?

Cuối cùng không cưỡng lại ánh mắt chờ mong của Minh Dạ, cô chỉ có thể nuốt miếng cá kia vào bụng.

Hương vị của nó tới cùng ra sao cô không có tâm tình mà suy nghĩ, tóm lại là ăn nhạt như nước ốc.

Lan San vốn tưởng một miếng cá này là đủ, ai biết Minh Dạ gấp đến nghìn, ăn xong một bữa cơm, không thấy anh ăn được mấy miếng, trái lại toàn bộ thời gian đều là anh gấp thức ăn cho cô.

Giờ phút này Lan San không có cách nào để ý tới tâm tình Minh Dạ, cậu chủ nợ thấy cô từng chút từng chút ăn thức ăn anh gấp, trong lòng tự nhiên sinh ra một loại cảm giác thỏa mãn, lập tức vô cùng thích thú với hình thức ‘chăn nuôi’ này.

Anh trầm nghĩ, nếu tự tay anh đút cho cô chẳng phải lại càng tuyệt vời hay sao...

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Đột nhiên hôn môi (9)

Anh trầm nghĩ, nếu tự tay anh đút cho cô chẳng phải lại càng tuyệt vời hay sao...

Nhưng mà ở đây còn nhiều người, Lan San nhất định sẽ xấu hổ, chuyện này vẫn nên để về nhà rồi làm.

May mà Lan San không biết anh nghĩ gì, nếu không nhất định sẽ học máu cho xem.

Lam Tu từ kinh ngạc không thể tin được ban đầu, đến giờ thì coi như chết lặng, nhìn không được lắc đầu trầm nghĩ trong lòng: Minh Dạ, cậu còn nói tôi là điển hình của người cuồng vợ, nhìn đi, cậu cũng chẳng khá hơn tôi là bao.

Một bữa cơm có mặt người ngoài nhìn vào thì hòa thuận vui vẻ, trên thực tế mỗi người lại theo đuổi một suy nghĩ riêng.

Nhiễm Ngạo từ sau khi bị Minh Dạ cảnh cáo liền không dám nói quá nữa, trên mặt tuy cười, nhưng trong lòng vẫn rầu rĩ không vui.

Tuy Nhiễm Ngạo là play boy, nhưng anh ta thật lòng với Lan San, có lẽ tình cảm còn không sâu như Minh Dạ, nhưng thật sự là... Nhất kiến chung tình với Lan San.

Gặp qua vạn bụi hoa, thật không dễ dàng gì mới tìm được một người mình thực lòng thích, còn chưa kịp thổ lộ cho người ta biết thì lại hay tin người ta là hoa đã có chủ.

Hơn nữa họ hoa sứ giả kia còn mang cấp "thần thú", chọc vào không nổi, loại tâm tình này khiến cho Nhiễm Ngạo cực kỳ buồn bực, nhìn không được liên uống vài ly rượu.

Hành động này của Nhiễm Ngạo đương nhiên lọt vào mắt của Minh Dạ, Nhiễm Ngạo càng buồn bực, Minh Dạ lại càng vui vẻ.

Về Vệ Thạc Nhân thì ánh mắt Minh Dạ lại càng chưa từng rời khỏi anh ta, có điều tâm tư anh ta rất khó đoán, từ lúc bắt đầu ngồi xuống đến giờ cũng chưa từng liếc mắt nhìn Lan San lấy một lần.

Theo hiểu biết của Minh Dạ đối với Vệ Thạc Nhân thì, anh không thừa nhận Vệ Thạc Nhân là người dễ dàng buông tha cho người khác, tâm tư của anh ta cực kỳ sâu.

Bữa cơm kết thúc trong bầu không khí vừa hài hòa vừa quý dĩ, cuối cùng thì Lan San cũng thờ phảo được một hơi.

Cô cảm thấy sau khi trở về nhất định phải uống thuốc rối loạn tiêu hóa, bữa cơm hôm nay quá... "khó ăn".

Qua bữa tối, vài người náo loạn một hồi lâu, Lam Tu đúng lúc nói lời xin lỗi với Lan San vì chuyện xảy ra trong hôn lễ ngày đó.

Người ta đều đã nói như thế, Lan San đương nhiên chỉ có thể chấp nhận, hơn nữa còn bày tỏ rằng cô không ngại.

Cuối cùng cũng đến lúc rời đi, một đám người tới cửa tiễn Lan San cùng Minh Dạ.....

Vệ Thạc Nhân đứng ở phía sau mọi người, môi khẽ hé, Lan San rõ ràng nhìn thấy khẩu hình miệng anh ta khi phát âm hai chữ Bạch Lăng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 184: Đột nhiên hôn môi (10)

Vệ Thạc Nhân đứng ở phía sau mọi người, môi khẽ hé, Lan San rõ ràng nhìn thấy khẩu hình miệng anh ta khi phát âm hai chữ Bạch Lăng.

Trong lòng Lan San như bị nín chặt, rất nhanh quay đầu ngồi vào trong xe, đóng cửa, ngăn chặn ánh mắt của Vệ Thạc Nhân.

Minh Dạ ngồi vào, mượn ánh đèn trong xe nhìn thấy sắc mặt cô không tốt, lo lắng hỏi: "Không thoải mái à, sao sắc mặt lại kém vậy?"

Lan San lắc đầu, thuận thế trượt vào trong lòng Minh Dạ, nói khẽ: "Không sao, chỉ cảm thấy mệt chết đi được, để tôi nghỉ một lát."

Hành động này của Lan San khiến trong lòng Minh Dạ mừng thầm, đây chính là lần đầu tiên cô chủ động yêu thương nhưng nhớ anh, có phải là nói lên chuyện ngày tốt của anh cũng sắp đến rồi không?

"Muốn ngủ một chút không, về nhà tôi sẽ gọi em."

"Ừ..."

Kỳ thật Lan San đâu có thấy mệt mỏi, cô chỉ là rất sợ Minh Dạ lại xoắn xuýt đòi cô đáp án cho nên mới tỏ ra mệt mỏi để rời đi lực chú ý của anh thôi.

Có điều, Lan San càng ngày càng thích tựa vào trong lòng Minh Dạ, cái loại cảm giác này cực kỳ ám áp cực kỳ an tâm khiến cho cô phát nghiện.

Nửa giờ sau, xe trở lại nhà họ Minh.

Sở Tiểu đưa hai người trở lại nhà họ Minh cũng không lập tức rời đi, Minh Dạ ôm Lan San vào lòng nói với anh ta: “Cậu đến phòng sách chờ anh.”

"Vâng, cậu chủ."

Minh Dạ ôm Lan San lên lầu, đặt cô lên giường, bàn tay khẽ néo má cô, "San San, em tỉnh lại đi, lát nữa ngủ tiếp..."

Thấy Lan San nằm rì trên giường không có động tĩnh gì, Minh Dạ chưa từ bỏ ý định lay cô: "San San, tỉnh dậy, em nói về nhà sẽ cho tôi đáp án, chúng ta nói xong lại ngủ tiếp được không?"

Lan San lẩm bẩm một câu, lật người nằm úp sấp trên giường tiếp tục ngủ, từ đầu đã không có ý định làm rõ vấn đề khiến cô vô đầu bút tai kia.

Minh Dạ thở dài một tiếng ngồi ở trên giường, nhìn Lan San thật lâu, cô ngủ cực kỳ ngọt ngào, hơi thở khe khẽ như lan.

Lan San thoải mái nằm trên giường, cánh môi hồng nhuận, đôi má phớt hồng, sống mũi cao thẳng xinh xắn, mái tóc đen tuyền xõa trên chiếc gối màu lam nhạt tựa như một đóa mặc liên (hoa sen đen) trong đêm tối.

Lan San đang ngủ như vậy cũng khiến cho Minh Dạ nhìn không được khẽ di chuyển yết hầu, cúi đầu cọ sát lên môi Lan San.

Anh khẽ cắn môi cô một cái, mang theo vài phần hờn giận thấp giọng nói: "Như vậy còn không tỉnh sao, thật sự rất mệt à? Lan San à Lan San, em cũng thật biết cách hành hạ tôi."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 185: Em cũng thật biết cách hành hạ tôi (1)

Anh khẽ cắn môi cô một cái, mang theo vài phần hờn giận thấp giọng nói: "Như vậy còn không tỉnh sao, thật sự rất mệt à? Lan San à Lan San, em cũng thật biết cách hành hạ tôi."

Người trên giường, đôi hàng mi dài khó có thể phát hiện ra vừa mới nháy một cái.

Chỉnh chắn cho Lan San xong, Minh Dạ đứng dậy tắt đèn trong phòng, chỉ để lại đèn ngủ đầu giường, nhẹ bước ra ngoài.

Sau khi cửa phòng đóng, Lan San từ từ mở mắt ra.

Bầu không khí bên trong phòng sách có chút ngột ngạt, giờ phút này Minh Dạ âm trầm ngồi trên ghế, ngón trỏ bàn tay phải đặt trên bàn như có như không gõ vài nhịp, âm thanh kia lại giống như tiếng xiềng xích va vào nhau khiến lưng Sở Tiểu không ngừng toát mồ hôi lạnh.

Sở Tiểu gắng gượng chống lại suy nghĩ muốn co cẳng chạy, tận lực để cho giọng nói mình trở nên bình tĩnh.

"Cậu chủ, Florence bên kia có dị động, gia tộc Nạp Lan giống như bắt đầu ra tay rồi, ở Florence chúng ta liên tiếp chịu công kích từ mấy thế lực kia, tổn thất không nhỏ, Di Sa sợ là không giải quyết được, cô ấy muốn anh tự mình đến trấn giữ..."

Nhà họ Minh là một gia tộc vô cùng phức tạp, lịch sử lâu đời, sưu cao thuế nặng tiền tài tuyệt đối giàu có hơn so với người ngoài nghĩ.

Nhà họ Minh cũng không phải là một gia tộc sạch sẽ như bề ngoài, nếu chỉ trông cậy vào buôn bán, tuyệt đối không thể có được địa vị ngày hôm nay.

Nhà họ Minh hắc bạch đều có chân, trừ buôn người cùng thuốc phiện, nhà họ Minh cái gì cũng đều đã làm, thế lực trải khắp toàn cầu.

Mà theo như lời Sở Tiểu nói, gia tộc Nạp Lan đó chính là gia tộc sòng vai đứng cùng nhà họ Minh đã gần 20 năm.

Căn cứ gia tộc Nạp Lan đặt tại Italy, tổ tiên chính là kiều bào định cư sớm nhất tại Italy, ở Florence thế lực lớn hơn nhiều so với nhà họ Minh.

Trải qua 10 năm, tuy hai nhà không ngừng xảy ra mâu thuẫn, nhưng lại chưa từng giống trống khua chiêng thế này.

Gia tộc Nạp Lan đây là muốn đuổi nhà họ Minh ra khỏi Italy, hay là muốn...

Trong đầu Minh Dạ nhớ tới gương mặt hồ ly vẫn luôn mỉm cười, "Lần này Nạp Lan Diễn là muốn cá chết lưới rách sao? Đầu óc anh ta cũng có lúc trở

nên ngu xuẩn như thế."

Sở Tiểu lắc đầu: "Cậu chủ, đây hình như không phải là chi thị của Nạp Lan Diễm, Di Sa truyền tin báo nghe nói là chủ ý của Nạp Lan Huân."

Nắm quyền điều hành gia tộc Nạp Lan là gia chủ đương nhiệm gia tộc Nạp Lan, tuổi tác cụ thể không rõ, là một người đàn ông lòng dạ thâm sâu, tính toán chỉ li kỷ lưỡng, cực kỳ âm hiểm..

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Em cũng thật biết cách hành hạ tôi (2)

Nắm quyền điều hành gia tộc Nạp Lan là gia chủ đương nhiệm gia tộc Nạp Lan, tuổi tác cụ thể không rõ, là một người đàn ông lòng dạ thâm sâu, tính toán chỉ li kỷ lưỡng, cực kỳ âm hiểm..

"Nạp Lan Huân?"

Minh Dạ nhắm lại cái tên xa lạ này.

Trong đầu khẽ lục lại trí nhớ mới phát hiện ra cái tên này đã từng xuất hiện một lần trong tình báo gửi về, một cái tên cực kỳ xa lạ.

Dựa theo bối phận mà nói hẳn là em trai Nạp Lan Diễm, một người đàn ông sinh ra đã không được coi trọng, ngay cả cái bóng cũng chưa từng chân chính xuất hiện trước công chúng một lần.

"Đúng là Nạp Lan Huân, Nạp Lan Diễm khả năng là không biết chuyện, cũng có thể biết, nhưng chỉ im lặng với hành động này của anh ta, cậu chủ, chúng ta có cần bắt đầu phản kích không."

Thời điểm nói ra hai chữ phản kích, trong mắt Sở Tiểu rõ ràng xẹt qua một tia khát máu, máu trong người cũng bắt đầu không an phận dịch chuyển.

"Nạp Lan Diễm ở đâu?"

"Không biết, người của chúng ta không tìm thấy tung tích anh ta, nhưng có thể khẳng định anh ta không thềm để ý đến khoản lãi lớn kia."

Suy nghĩ một hồi, ngón tay Minh Dạ đặt trên bàn vẫn luôn gõ cuối cùng cũng dừng lại: "Nói cho Di Sa, ngày mai chúng ta đến."

"Vâng, cậu chủ, em đi chuẩn bị trước."

Minh Dạ gọi Sở Tiểu đang định ra ngoài lại: "Đợi một chút, lúc anh không ở đây, phái người nghiêm mật giám sát Vệ Thạc Nhân, chuyện này đừng cho Lan San biết."

Chuyện xảy ra đêm nay, Minh Dạ còn chưa biết rõ ràng, Vệ Thạc Nhân người nợ là một nhân tố chưa xác định.

Anh dám cam đoan chỉ cần anh vừa rời khỏi đây, Vệ Thạc Nhân nhất định sẽ có hành động.

Sở Tiểu sững sốt một phen, "Vâng, cậu chủ, em nhất định sẽ sắp xếp ổn thỏa."

"Mặt khác phái người bảo vệ an toàn cho Lan San 24/24 giờ, không thể để cho cô ấy gặp chuyện không may."

Sở Tiểu theo lời Minh Dạ chuẩn bị, Minh Dạ lần thứ hai vào phòng Lan San, lúc đó đã rạng sáng 1 giờ.

Minh Dạ không trở về phòng, mà nằm xuống bên cạnh Lan San, cẩn thận ôm cô vào lòng.

"Cậu chủ, anh thích bà chủ cho nên mới mang theo bà chủ ra bên ngoài, để cho người khác không dám khinh thường bà chủ nữa. Nhưng...Hiện tại bà chủ lại trở thành nhược điểm duy nhất của anh, điều này cũng đẩy bà chủ vào một tình thế nguy hiểm nhất định, nếu ai muốn gây bất lợi cho nhà họ Minh, bà chủ sẽ là người bị xuống tay đầu tiên."

Lúc gần đi Sở Tiểu muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn nói ra những lời này...

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 187: Em cũng thật biết cách hành hạ tôi (3)

Lúc gần đi Sở Tiều muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn nói ra những lời này...

Minh Dạ nhắm mắt lại, anh một lòng muốn Lan San tiếp nhận anh, vội vàng muốn biến chuyện này thành sự thật mà lại xem nhẹ điều quan trọng nhất. Là anh quá mức sơ suất.

Lan San ngủ cực kỳ sâu, trong đêm tối, cô theo bản năng tìm kiếm nguồn nhiệt ấm áp, điều chỉnh một tư thế thoải mái nhất, vô cùng thân thiết cọ cọ tại ngực anh hai cái.

Hành động này rất mờ ám, cũng rất đáng yêu, thật giống như động vật nhỏ, Minh Dạ khẽ cười yếu ớt, cúi đầu đặt một nụ hôn lên trán Lan San.

Minh Dạ làm sao cũng không thể tưởng có một ngày anh sẽ cùng Lan San đi tới một bước như ngày hôm nay, thế giới quả thực thần kỳ.

Ngoài cửa sổ, bóng đêm vẫn thâm trầm như cũ, gió lạnh rít gào, dự báo thời tiết nói rằng mấy hôm nữa thành phố A sẽ đón trận tuyết đầu đông.

Minh Dạ muốn đi Italy giải quyết chuyện kia rồi nhanh chóng trở về, anh rất muốn cùng Lan San đón trận tuyết đầu tiên trong năm nay.

"Lan San, tôi không ngại em gạt tôi, chỉ cần trong lòng em có tôi là được."

...

Sáng sớm tám giờ Lan San lười biếng tỉnh lại, lật người vui mặt trên gối.

Thoang thoang ngửi thấy mùi hương quen thuộc, Lan San cố gắng hít vài cái, đích thật là mùi trên người Minh Dạ, cô không rõ là mùi hương gì nhưng rất dễ chịu.

Lan San khó hiểu ôm gối đầu ngồi dậy, tối hôm qua Minh Dạ ở trong phòng cô cả đêm? Không phải anh đã đi ra ngoài rồi sao?

Mang theo nghi hoặc Lan San bước xuống lầu, bữa sáng đã chuẩn bị tốt, nhưng lại không thấy bóng dáng Minh Dạ, anh luôn dậy sớm hơn cô, hôm nay thế nhưng lại có chút kỳ lạ.

Sau khi ngồi xuống, Lan San thuận miệng hỏi một câu: "Minh Dạ đâu? Đi làm rồi à?"

Quản gia tiến lên một bước, đáp: "Cậu chủ đi công tác, sáng nay 5 giờ đã ra khỏi nhà, lúc cậu chủ đi cô còn đang ngủ, cậu chủ nói không được quấy rầy ngài."

Động tác ăn bữa sáng của Lan San dừng lại, Minh Dạ đi công tác rồi sao? Sao đêm qua anh không nói với cô?

"Đi đâu? Bao giờ về?"

"Cậu chủ đi Italy, đi bao lâu thì chưa nói, nhưng có nói là sẽ nhanh chóng trở lại."

"Italy sao..."

Lan San thì thầm lặp lại một câu. Ngẩng đầu liếc mắt nhìn vị trí đối diện trống không, Lan San cảm thấy tâm tình có chút u ám, ngay cả bữa sáng cũng không còn khẩu vị ăn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 188: Em cũng thật biết cách hành hạ tôi (4)

Lan San thì thầm lặp lại một câu. Ngẩng đầu liếc mắt nhìn vị trí đối diện trống không, Lan San cảm thấy được tâm tình có chút u ám, ngay cả bữa sáng cũng không còn khẩu vị ăn nữa.

Một ngày sau, không, hẳn là mãi đến ngày trước khi Minh Dạ trở về, tâm tình Lan San không sao tốt lên được.

Thứ nhất là chuyện Vệ Thạc Nhân vẫn còn đang dày vò cô, thứ hai là... Minh Dạ từ khi đi Italy vẫn chưa hề gọi cho cô lấy một cuộc điện thoại, điều này làm cho bà chủ như cô cực kỳ không thoải mái.

Nhiều lần nghĩ muốn trực tiếp đi gặp Vệ Thạc Nhân, nhưng cô chợt phát hiện ra từ sau khi Minh Dạ đi, vệ sĩ nhà họ Minh bỗng nhiên lên đáng kể.

Vài lần nghĩ muốn ra ngoài, quân gia lập tức sắp xếp người theo cô, ý định ra ngoài của Lan San liền bị bẻ gãy.

Cô tự nhận mình không có bản lĩnh bỏ rơi mấy vệ sĩ này đằng sau, nhưng chuyện của Vệ Thạc Nhân cũng không thể kéo dài thêm nữa.

May mà Phương Lê có gọi đến một cuộc điện thoại hẹn cô đi dạo phố mua sắm, đã tạo cho cô một lý do chính đáng để ra ngoài.

Quân gia sắp xếp vệ sĩ liền bị cô ném cho một câu: tôi cùng mẹ chủ nhà họ Lam đi dạo phố, mang theo nhiều người sẽ không ổn.

Nhìn thấy Phương Lê tâm trạng của Lan San cuối cùng cũng tốt lên một chút, hai người ở trong trung tâm thương mại cần quét từ quần áo nam tăng một đến trang sức đá quý ở tầng năm.

Hai người đang ngồi ở khu nghỉ ngơi chọn trang sức, bỗng bên tai truyền đến giọng nói đầy chói tai, khoa trương.

"Ồ, thì ra là bà chủ Minh cùng mẹ chủ nhà họ Lam, không nghĩ tới có thể gặp hai vị ở đây, thật khéo nha..."

Lan San cùng Phương Lê đồng thời ngẩng đầu, trước mắt là hai người phụ nữ trung tuổi cùng một cô gái xinh đẹp trẻ tuổi đang cười cực kỳ khoa trương nhìn các cô.

Lan San khó hiểu nhìn Phương Lê một cái, ánh mắt ý hỏi: Ai vậy? Cô quen à.

Phương Lê cười với cô, rồi mới lễ phép gật đầu, "Bà Chu, bà Luru, cô Luru, xin chào."

Bỗng nhiên bà Chu chỉ vào chiếc nhẫn mới đeo lên ngón áp út của Lan San, hô lên một tiếng: "Ôi trời, đây đều là đồ mà mấy cô gái không đứng đắn mới mang, tôi thấy đa phần mấy cô à bán hoa (mại dâm) đều đeo nhẫn này, nhân viên cửa hàng sao lại để hai vị chọn loại trang sức kiểu này chứ?"

Nói xong, bà ta lại bày ra bộ dáng giống như bưng bình, giọng tay vỗ nhẹ miệng mình: "Coi lời tôi nói này, thực nên đánh, bà chủ Minh đây sẽ không để ý chứ."

Ngụ ý là nếu Lan San để ý thì chính là loại phụ nữ lòng dạ hẹp hòi.

Lan San miễn cưỡng liếc bà ta một cái, thật nhàm chán, muốn chỉ cây dâu mắng cây hòe sao.

Lan San giờ tay trái lên ngắm nhìn, miễn cưỡng nói một câu: "Vậy bà đánh đi, dùng sức lớn một chút đừng ngại xuống tay."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 189: Sức lớn một chút, đừng ngại đánh (1)

Lan San miễn cưỡng liếc bà ta một cái, thật nhàm chán, muốn chỉ cây dâu mắng cây hòe sao.

Nhìn chiếc nhẫn mình đang đeo, bà Chu nói như vậy còn không phải đang ám chỉ Lan San cô là người phụ nữ không đứng đắn sao.

Lan San biết, rất nhiều người đều xem cô như một trò hề, nhưng vì ngại Minh Dạ nên không dám làm càn, trong bữa tiệc nhà họ Lam, Minh Dạ đã cảnh cáo bọn họ một lần.

Hiện tại ba người phụ nữ này vừa nhìn thấy liền biết không quen, à... Phải nói là từ sau khi cô trọng sinh liền chưa thấy qua, trước kia cô hẳn vô cùng chán ghét mấy người này đi.

Lan San giờ tay trái lên ngắm nhìn, miễn cưỡng nói một câu: "Vậy bà đánh đi, dùng sức mình lớn một chút, đừng ngại đánh."

Cô chính là lòng dạ hẹp hòi, một người mẹ kế độc ác, nếu trong nhà có công chúa Bạch Tuyết, cô sắm vai hoàng hậu ác độc sẽ vô cùng thành công.

Dựa vào cái gì mà nói với cô một câu 'cô nhất định sẽ không để ý' thì cô liền không để ý?

Hừ... Có bức tức trong người thì phải trút giận, bà chủ cô hôm nay chính là cực kỳ để ý, nhìn xem bà ta có thể làm gì.

Cô vốn thấy kiểu dáng chiếc nhẫn kia khá đẹp nên để nhân viên cửa hàng mang ra, tính mua mấy chiếc về chơi đùa, tuy cô góa chồng nhưng cũng coi

như còn độc thân.

Người phụ nữ này thật đúng là biết bịa chuyện, một chiếc nhẫn cũng có thể nhắc tới chuyện “tiểu thư” đài các, một cho bà ta có thể nghĩ ra.

Vốn nhiều ngày qua cô còn buồn bực, nếu người phụ nữ này đã không có mắt mà va phải cô, vậy cũng đừng trách cô không cho bà ta mặt mũi.

Lan San nói xong câu này khiến cho Phương Lê che miệng quay đầu, sợ chính mình cười ra tiếng.

Phương Lê quá bội phục Lan San, nếu là người khác phỏng chừng chỉ có thể nuốt xuống cục tức này, không nghĩ tới cô lại nằm ngoài dự đoán của mọi người, nói một câu thản nhiên như vậy. Quả thật là một cô gái đặc biệt, trách không được Minh Dạ lại yêu thích cô ấy.

Nghĩ đến Minh Dạ, Phương Lê lại nghĩ đến cô em chồng Lam Vi Nhi, xem ra cô ta thực sự không có cơ hội cướp người rồi, chỉ hy vọng cô ta đừng làm ra chuyện điên rồ gì thôi.

Giờ phút này, ba người phụ nữ kia đang há to miệng, biểu tình như nuốt phải ruồi, hoặc như là táo bón một tháng vẫn chưa giải quyết được.

"Minh... Bà chủ Minh, cô cứ xem như đang vui đùa đi." Bà Chu cười so với khóc còn khó coi hơn, nói chuyện cũng nói lấp rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 190: Sức lớn một chút, đừng ngại đánh (2)

"Minh... Bà chủ Minh, cô cứ xem như đang vui đùa đi." Bà Chu cười so với khóc còn khó coi hơn, nói chuyện cũng nói lấp rồi.

Lan San nhún nhún vai, cực kỳ đứng đắn nói "Tôi không đùa, nếu bà không thể xuống tay vậy để tôi thay bà làm."

Nói xong, cô còn khẽ liếc qua bà Chu, giống như đang thúc giục: Bà nhanh lên đi, tôi đây đang chờ đấy.

Cô còn không quên vịn các đốt ngón tay, khởi động bàn tay một chút giống như chuẩn bị vô cùng tốt, có thể tùy thời ra tay.

Bà Lưu đứng một bên vừa rồi còn muốn xem náo nhiệt, hiện tại thấy lớn chuyện liền xin lỗi Lan San, nói:

"Thật ngại quá bà chủ Minh, bà Chu đây không giỏi nói chuyện, không phải cố ý xúc phạm cô, cô ngàn lần đừng để bụng."

Lan San cười lạnh một tiếng, liếc xéo bà Chu vẫn còn đang phát run bên cạnh,

"Không biết nói thì đừng nói, đừng để một bó tuổi thế kia rồi còn phải để tôi dạy bà cái gì là họa từ miệng mà ra."

Lan San nói rất độc, không chừa chút mặt mũi nào cho bà Chu, đối với kẻ địch, cô chưa bao giờ mềm lòng.

Bà Lưu vụng trộm giật nhẹ tay áo bà Chu, "Phải phải phải, cô nói rất đúng... Sau này, bà Chu tuyệt đối sẽ không nói lung tung nữa."

Sắc mặt bà Chu lúc này đã trắng xanh, vừa giận lại vừa sợ, nhưng đối mặt với Lan San bà ta cũng không dám trêu chọc cô nữa, bà ta đâu dám nghĩ tới vừa rồi chỉ là nhất thời nhanh miệng lại khiến bà ta rước phiền toái vào người.

Tuy trong lòng đã mắng Lan San trăm ngàn lần, nhưng bà ta lại không thể không khuất phục, bà ta sợ vạn nhất Lan San tới nhà họ Chu gây rối nên chỉ có thể cúi đầu giải thích.

"Bà chủ Minh, cô nói rất đúng, là tôi không biết ăn nói, đã xúc phạm đến cô, tôi thật sự là vô ý, cô tuyệt đối lần đừng giận tôi."

Lan San nhún nhún, được rồi, cô cũng không phải người không biết nặng nhẹ, đánh người- chuyện thô lỗ như vậy sao cô có thể làm chứ.

Dù sao cô cũng đã nghe được lời giải thích từ miệng bà ta, bà chủ Minh đại nhân đại lượng liền vung tay lên.

"Thôi được rồi, ai bảo tôi là người thấu tình đạt lý cơ chứ, nếu bà Chu đã không cố ý, vậy chuyện này cứ coi như chưa xảy ra đi....."

Phụt... Phương Lê tới cùng vẫn không thể nào nhịn được, sau khi nghe Lan San nói xong thì bật cười.

Lan San liếc nhìn cô ấy một cái, người này, sao lại chen ngang phá sân khấu của cô thế?

Bạn đang đọc truyện *Cực Sùng Đệ Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 191: Sức lớn một chút, đừng ngại đánh (3)

Phụt... Phương Lê tới cùng vẫn không thể nào nhịn được, sau khi nghe Lan San nói xong thì bật cười.

Hay cho một câu thẩu tình đạt lý, cô vẫn chưa thấy qua ai thẩu tình đạt lý hơn bà chủ Minh đâu, nhìn vẻ mặt của ba người kia mà không nhịn được cười.

Lan San liếc nhìn cô ấy, người này sao có thể cắt ngang phá hoại sân khấu của cô lúc này chứ.

Phương Lê cười đến toàn thân phát run, xua tay, "Thật có lỗi, thật có lỗi... Cô phải tin tưởng tôi, tôi thực không phải cố ý cười, đây, đây là do không nhịn được phải cười."

Sắc mặt bà Chu đã chuyển từ trắng bệch sang màu gan heo, gân xanh trên mu bàn tay không ngừng giật giật, bà Lưu sợ bà ta lại nói ra chuyện gì không nên nói, vội vàng lôi kéo bà ta xin phép đi trước.

"Vây, bà chủ Minh cứ tiếp tục chọn, chúng tôi không quấy rầy nữa, chúc ngài mua sắm vui vẻ, chúng tôi, trước... Đi trước, xin lỗi không tiếp được."

Nói xong liền muốn kéo người đi.

Giọng nói lười biếng vang lên đằng sau: "Đợi một chút..."

Lan San mở miệng gọi người lại, rồi trong ánh mắt khó hiểu của mọi người đưa tay vẫy nhân viên cửa hàng lại.

Cô tiện tay chỉ vào một chiếc nhẫn, nói với nhân viên cửa hàng: "Gói cái này lại."

"Vâng thưa ngài."

Sai khi nhân viên cửa hàng nhanh nhẹn gói chiếc nhẫn lại, Lan San hất cằm về phía bà Chu: "Bà Chu, một chút lòng thành lần đầu gặp mặt bà đừng khách khí, đây là quà gặp mặt."

Không phải nói cô là người phụ nữ không đứng đắn sao, không phải nói cô bán hoa à? Vây cô càng muốn bà ta không đeo không được.

Hiện tại sắc mặt bà Chu đã không thể dùng từ ngữ nào để hình dung được nữa, trong lòng bà ta hối hận muốn chết, sớm biết vừa rồi đã không tiện miệng chạy tới trêu chọc người phụ nữ này.

Bà Chu liên tục xua tay, "Không không không, sao có thể để bà chủ Minh tặng tôi thứ này thứ kia được."

Một giây trước bà ta còn nói người đeo nhẫn này là gái bán hoa, bây giờ lại bị buộc đeo nhẫn, đây... Đây còn không phải tự nâng đá đập chân mình à.

Ánh mắt Lan San trầm xuống, giọng nói cũng lạnh đi vài phần, "Sao vậy? Chẳng lẽ bà Chu cảm thấy lễ gặp mặt này quá nhẹ?"

Trên trán bà Chu đổ mồ hôi lạnh, sau lưng gió lạnh thổi vù vù: "Không... Không có."

"Nếu không có vậy thì nhận lấy đi, tôi chọn chiếc này vô cùng xứng với bà Chu đấy, Phương Lê cô nói có phải không?" Lan San nghiêm mặt, liếc nhìn Phương Lê vẫn luôn ngồi xem kịch vui.

"Ừ, xứng, vô cùng xứng." Phương Lê run rẩy một hồi, vội vàng gật đầu, những lúc như thế này, Lan San nói gì thì chính là cái đó.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sùng Đệ Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Sức lớn một chút, đừng ngại đánh (4)

"Ừ, xứng, vô cùng xứng." Phương Lê run rẩy một hồi, vội vàng gật đầu, những lúc như thế này, Lan San nói gì thì chính là cái đó.

Lan San hài lòng, cười duyên rữ: "Bà Chu... Nhận lấy đi."

Kết quả cuối cùng đương nhiên là mẹ kế ngoan độc lấy tư thái hoàn mỹ nhất chiến thắng lão quái thú tới khiêu khích.

Lão quái thú cầm lấy "trái bom nhỏ" mà mẹ kế ác độc ném qua, về mặt đau khổ bỏ trốn mất dạng.

Ra khỏi cửa hàng đá quý, bà Chu hung hăng ném chiếc hộp đựng nhẫn xuống đất, còn chưa cảm thấy hết giận, bà ta nâng giày cao gót đi trên chân đạp, đá vài cái.

Không nghĩ tới chiếc hộp đựng kia lại cứng rắn như vậy, chẳng nhưng không bị bà Chu đập nát, ngược lại còn khiến bà ta gãi trượt một cái, mất trọng tâm, phịch một tiếng ngã trên mặt đất.

Ngã xuống cũng không quan trọng, quan trọng là cổ chân răng rắc một tiếng liền bị trẹo, bà Chu nhất thời ăn đau, kêu gào thảm thiết.

Nếu không phải tại ả Lan San kia thì giờ bà ta còn đang vui vẻ mua sắm, đều tại đồ dê tiện kia.

Bà Chu không để ý ánh mắt khác thường của người chung quanh, oán độc gầm thét.

"Lan San cô chính là đồ dê tiện vạn người cười, một con hát, nếu không phải cô leo lên người Minh Dạ, nếu không phải có nhà họ Minh làm chỗ dựa vững chắc..."

Bà Lưu cắn răng, oán hận nhìn thoáng qua bà Chu đang ngồi trên đất gào khóc, thật muốn cho bà ta một cái bạt tai, quả thực chưa thấy qua người phụ nữ nào ngu xuẩn như vậy.

"Bà đừng gào khóc nữa được không, bà không muốn sống nhưng chúng tôi còn muốn sống, giáo huấn vừa rồi còn không khiến cho bà thông minh lên chút nào sao, bà không muốn cả nhà họ Chu đều bị người phụ nữ kia chinh cho không ngóc đầu lên được đi."

Một câu đả kích này của bà Lưu liền khiến cho bà Chu trong nháy mắt trở nên ỉu xiu.

"Mặc kệ bà có chán ghét người phụ nữ kia bao nhiêu thì hiện tại cũng không thể trêu chọc cô ta, không chỉ mình bà mà chúng ta ai cũng không thể trêu vào, nếu bà còn như vậy sớm muộn gì cũng tự tìm đường chết cho mình, tự bà giải quyết cho tốt đi." Sau đó bà Lưu quay đầu nói với con gái: "Chúng ta đi."

Hai mẹ con bỏ lại bà Chu bị trẹo chân đằng sau, rời khỏi cái nơi đầy thị phi này.

Bà Chu choáng váng, bọn họ... Bọn họ liền không ai để ý đến bà ta nữa sao?

"Này, các người chờ đi. Đợi tôi với, các người không thể bỏ mặc tôi ở đây được."

Bà Chu thử đứng lên, chỉ thấy từ cổ chân truyền đến một trận đau nhức, đau đến mức khiến toàn thân bà ta đổ mồ hôi lạnh.

Bà Lưu vừa đi vừa dạy dỗ con gái: "Tiểu Đông, nhớ kỹ về sau không được qua lại với người nhà họ Chu nữa, nhìn thấy Lan San cũng không được làm càn, càng không cho phép nói lung tung."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Lan San, tôi thích em (1)

Bà Lưu vừa đi vừa dạy dỗ con gái: "Tiểu Đông, nhớ kỹ về sau không được qua lại với người nhà họ Chu nữa, nhìn thấy Lan San cũng không được làm càn, càng không cho phép nói lung tung."

Cô Lưu không quá vui vẻ than thở một câu: "Mẹ, sao có lúc mẹ lại trở nên nhất gan như thế, Lan San kia nào có lợi hại như vậy."

Bà Lưu quay đầu về mặt ngưng trọng nói: "Không phải cô ta lợi hại, mà là người đứng phía sau cô ta lợi hại, người nọ vẫn luôn che chở cho cô ta, con thấy cô ta tốt nhất là tránh đi."

Lan San xoa xoa cái trán, sắc mặt mệt mỏi nói với Phương Lê: "Phương Lê, tôi không có tâm tình, hôm nay liền đến đây thôi, tôi đi trước nhé."

Kỳ thật Lan San muốn mượn chuyện bà Chu dê rồi khỏi trung tâm thương mại, cô muốn đi gặp Vệ Thạc Nhân, giải quyết xong chuyện của Vệ Thạc

Nhân cô mới an tâm được.

Phuong Lê cho rằng Lan San là vì chuyện vừa rồi mà mất hứng. "Được rồi, dù sao thời gian cũng không còn sớm, tôi cũng cần phải trở về."

Sau khi tách ra khỏi Phuong Lê, Lan San rẽ qua hai con đường, tại một nơi có chút hẻo lánh, dùng điện thoại công cộng gọi cho Vệ Thạc Nhân.

Một lát sau điện thoại được chuyển, giọng nói ôn nhuận trước sau như một của Vệ Thạc Nhân vang lên.

"Alo..."

"Là tôi." Lan San lạnh lùng nói, cô biết Vệ Thạc Nhân nhất định có thể nhận ra cô là ai.

Vệ Thạc Nhân dừng lại một chút, đôi mắt dưới gọng kính khẽ vụt qua một tia sáng, để cây bút trong tay xuống, cơ thể ngã ra sau, vẻ mặt có chút không đứng đắn.

"Minh Dạ không quản cô sao?"

"Vô nghĩa, tôi cùng thì anh muốn thế nào?"

Vệ Thạc Nhân nếu đã sớm biết cô không phải là Lan San nhưng vẫn chưa nói, chờ tới bây giờ mới nói ra, khẳng định là có nguyên nhân gì đó.

Có lẽ Vệ Thạc Nhân cảm thấy lúc trước chưa phải lúc để nói, không thể lấy được lợi ích lớn nhất, mà hiện tại... anh ta đã có thể đạt được những gì mình muốn.

Vệ Thạc Nhân lắc đầu thờ dãi, bộ dáng như cực kỳ thất vọng.

"Lan San... Cô không thể thay đổi định ý với tôi sao, tôi thật sự không có ác ý."

Lan San cười lạnh, "Không có ác ý? Anh cho tôi là đứa trẻ lên ba sao?"

Chuyện ngày đó vẫn còn rành rành trước mắt, Lan San cho rằng lúc trước Minh Dạ nhắc cô phải tránh xa Vệ Thạc Nhân một chút chỉ là do ham muốn chiếm giữ quá lớn của anh thôi.

Hiện tại xem ra, Vệ Thạc Nhân tuyệt đối không đơn giản chỉ là một bác sĩ, ít nhất thì... Mặt ngoài anh ta không hiện như vậy...

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Lan San, tôi thích em (2)

Hiện tại xem ra, Vệ Thạc Nhân tuyệt đối không đơn giản chỉ là một bác sĩ, ít nhất thì... Mặt ngoài anh ta không hiện như vậy...

Vệ Thạc Nhân khẽ cười thành tiếng: "Lan San, đừng chắc chắn rằng tôi ác như vậy." Phải tin rằng anh ta còn ác hơn trong tưởng tượng của cô.

"Tôi không có thời gian ở đây tán gẫu với anh." Lan San không kiên nhẫn cúi đầu, nếu hiện tại Vệ Thạc Nhân đứng trước mặt cô, cô nghĩ cô thật sự có thể không khống chế nổi mình mà vùng vẫy đánh cho anh ta một trận.

Đầu dây bên kia, Vệ Thạc Nhân trầm mặc một hồi.

"Được, nếu cô đã muốn biết tôi muốn gì, vậy thì tám giờ tối hãy đến phòng 5013 khách sạn Hoa Đình."

Lan San nhíu mày, 8 giờ tối gặp nhau ở khách sạn, câu nói này cô nghe thế nào cũng thấy mờ ám, Vệ Thạc Nhân này có phải quá xảo trá rồi không.

Vệ Thạc Nhân ở đầu bên kia cũng nhận thấy câu nói của mình có phần mờ ám nên nhanh chóng giải thích.

"Này, Lan San, cô đừng nghĩ nhiều, tôi thật sự không có ý kia." Tuy rằng anh ta rất muốn. "Tôi chỉ cảm thấy vào đó nói chuyện sẽ an toàn hơn, cô có tin chuyện bây giờ cô đang nói chuyện không tới 5 phút nữa sẽ có người báo cho Minh Dạ không."

Vệ Thạc Nhân nói xong khiến Lan San rùng mình một cái, cô cũng biết có khả năng Minh Dạ đã phái người âm thầm đi theo cô, nhưng... Chuyện của cô cùng Vệ Thạc Nhân lại không thể không giải quyết.

"Yên tâm, Hoa Đình không phải sản nghiệp nhà họ Minh, người của Minh Dạ sẽ không quản tới..." Dừng một chút, Vệ Thạc Nhân tiếp tục nói: "Tuy tôi không được coi là người tốt nhưng tôi chưa bao giờ ép buộc phụ nữ."

Lan San khẽ cắn môi, hạ quyết tâm "Vệ Thạc Nhân, anh nhớ kỹ lời nói ngày hôm nay của mình."

Vệ Thạc Nhân trêu chọc nói: "Đương nhiên, trí nhớ của tôi rất tốt, hẳn sẽ không bắt thành thành linh mà mất trí nhớ đâu."

Cạch một tiếng, Lan San hung hăng cúp điện thoại, vốn cho rằng là một chú cừ non, không nghĩ tới thực tế lại là sói đội lột cừ, hơn nữa còn che giấu sâu như vậy.

Hít một hơi, Lan San nhìn thoáng qua thời gian, đã 5 giờ chiều, cách thời gian ước hẹn cùng Vệ Thạc Nhân còn 3 tiếng nữa.

Cô ra khỏi nhà họ Minh một chuyến đã rất không dễ dàng, nếu hiện tại trở về phòng chừng quán gia sẽ không cho cô đi nữa.

Lan San nghĩ một lát, gọi điện về nhà báo cơm tối có thể cô sẽ không ăn ở nhà mà ăn cùng Phương Lê rồi đi dạo bên ngoài một lát.

Trái lại quán gia không nói gì, chỉ dặn dò Lan San đừng về quá muộn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Lan San, tôi thích em (3)

Trái lại quán gia không nói gì, chỉ dặn dò Lan San đừng về quá muộn.

Lan San chột dạ ậm ừ cho qua, cúp điện thoại, che lấy trái tim còn đang đập thình thịch, về mặt đau khổ kêu rên một tiếng.

Ở bên ngoài ngơ ngác hơn hai giờ, 7 rưỡi, Lan San đến khách sạn Hoa Đình.

Hoa Đình là khách sạn 4 sao, tuy không phải là khách sạn tốt nhất tại thành phố A, nhưng tuyệt đối cũng không kém, Lan San đi đến trước quầy tiếp tân, lễ tân giống như đã sớm biết, rất nhanh liền đưa chìa khóa phòng cho cô.

Vệ Thạc Nhân tới rất đúng giờ, gần như lúc đồng hồ điểm 8 giờ thì anh ta bước chân vào cửa.

Lan San nhìn thấy Vệ Thạc Nhân liền đi thẳng vào vấn đề: "Sao anh biết tôi không phải là Lan San kia?"

Trên đường tới đây, Lan San đã suy nghĩ rất nhiều, cô tự mình đi xác nhận, Bạch Lăng - người này thật giống như chưa từng xuất hiện, ở thành phố này không hề có tung tích.

Cho dù Vệ Thạc Nhân nói cho Minh Dạ biết cô không phải Bạch Lăng, cô cũng không sợ, nếu Bạch Lăng kia đã không tồn tại, Minh Dạ có nghi ngờ ra sao thì cũng không có chứng cứ rõ ràng, chỉ cần cô cứ khẳng định mình là Lan San thì chẳng ai có thể làm gì cô.

Nói không chừng cô còn có thể chơi Vệ Thạc Nhân một cú, gần cho anh ta tội danh vì yêu cô nhưng không được đáp lại nên sinh hận.

Hiện tại sau khi Lan San nghĩ thông suốt đã không còn sợ Vệ Thạc Nhân nữa, cô chỉ muốn biết tại sao Vệ Thạc Nhân lại biết bí mật này?

Mới vừa xong một ca giải phẫu, giờ phút này Vệ Thạc Nhân có vẻ cực kỳ mệt mỏi, anh ta đứng đối diện Lan San, không nói gì, tháo kính mắt xuống chăm chú nhìn cô.

"Cô muốn biết tại sao tôi lại biết bí mật của cô, hay là... muốn hỏi bí mật này trừ tôi ra còn ai biết nữa?"

Lan San kiêu ngạo, hất cằm: "Có gì khác sao?"

"Tôi tốt nghiệp trường Đại học Y Harvard, ngoài trừ nghiên cứu lâm sàng học, còn tiện thể nghiên cứu luôn tâm lý học."

Tâm lý học, tâm lý học? Trong đầu Lan San nhanh chóng xẹt qua một suy nghĩ, cô vội vàng bắt lấy.

Bỗng nhiên nhớ tới sau một lần dùng thuốc an thần kia, cô tỉnh lại nhìn thấy Vệ Thạc Nhân.

Sau khi cùng anh ta nói chuyện, không biết vì sao khi nhìn vào ánh mắt thâm thúy của anh ta, linh hồn giống như bị hút vào đôi mắt ấy, sau đó... Cái gì cũng không biết, tỉnh lại lần nữa, cô cảm thấy đầu đau như búa bổ.

Lúc ấy cũng không để ý nhiều... Giống như...

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 196: Lan San, tôi thích em (4)

Sau đó... Cái gì cũng không biết, tỉnh lại lần nữa, cô cảm thấy đầu đau như búa bổ.

Lúc ấy cũng không để ý nhiều... Giống như...

"Anh dùng thuật thôi miên với tôi?"

Vệ Thạc Nhân nghe xong lắc đầu cười: "Không không không, kia làm sao có thể coi là thuật thôi miên được, tôi chỉ là người dẫn đường cho cô nói ra suy nghĩ trong lòng mình thôi."

"Anh... Đã sớm nghĩ ngờ tôi?"

Vệ Thạc Nhân cũng đã nghĩ ngờ, Minh Dạ lại càng không có lý do gì mà không nghĩ ngờ, nhưng đến giờ anh vẫn không hề nói, có phải là... Anh cũng đã biết, nghĩ đến đây Lan San không khỏi rung mình.

"Thạc Nhân kỳ, y cảm y*" không phải là câu mà ai cũng có thể nói ra được, đặc biệt là Lan San, phải biết cô ta chính là một người ngu ngốc vô dụng."

*Đây là câu thơ mở đầu trong một bài thơ cổ của Trung Quốc.

Vệ Thạc Nhân không chút nào che dấu sự khinh thường đối với Lan San trước kia: "Một kẻ ngu ngốc bỗng một ngày trở nên thông minh, cô nói xem đã xảy ra chuyện gì?"

"Vậy mà anh đã sớm biết, tại sao bây giờ mới nói?" Lan San tiếp tục hỏi vấn đề mà cô vẫn muốn hỏi.

"Bởi vì trước kia tôi không có hứng thú với cô." Hiện tại... Đương nhiên hứng thú là càng ngày càng sâu.

"Ngày đó tôi vốn không có ý định nói ra, nhưng khi nghe nói cô ở cùng với Minh Dạ, trong lòng bỗng nhiên rất không thoải mái, cực kỳ chán ghét loại cảm giác này."

Nhất là khi nhìn thấy hình ảnh Lan San ở bên Minh Dạ, anh ta cảm thấy vô cùng chói mắt.

Ý của Vệ Thạc Nhân đã cực kỳ rõ ràng, Lan San lại làm như không để ý, hỏi: "Anh không phải là bạn của Minh Dạ sao?"

"Bạn?" Vệ Thạc Nhân cười lạnh một tiếng, bất cứ ai cũng có thể làm bạn của anh ta, chỉ riêng Minh Dạ là không phải.

"Vậy vấn đề bây giờ là anh muốn làm cái gì?" Lan San ngẩng đầu, nghiêm túc hỏi Vệ Thạc Nhân.

Khi không còn đeo kính, khuôn mặt Vệ Thạc Nhân ít đi một chút dịu dàng nho nhã, nhiều hơn một chút lạnh lùng tà khí.

"Lan San, tôi đã nói rồi, chẳng lẽ em vẫn không rõ, tôi thích em."

Vệ Thạc Nhân bỗng nhiên đến gần Lan San, cả người dán vào người cô, khóa cô vào trong ngực, chỉ cần gần thêm chút nữa là có thể hôn lên môi cô.

Lan San sững sốt một giây, nhàn nhạt liếc mắt nhìn Vệ Thạc Nhân: "Đó là chuyện của anh, không liên quan tới tôi."

Vệ Thạc Nhân khẽ cười, Lan San là người đầu tiên sau khi nghe anh ta thổ lộ, còn có thể trấn định nói ra những lời vô tình như thế.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 197: Lan San, tôi thích em (5)

Vệ Thạc Nhân cười khê, Lan San là người đầu tiên sau khi nghe anh ta thổ lộ, còn có thể trấn định nói ra những lời vô tình như thế.

"Tôi cực kỳ muốn biết, nếu Minh Dạ nói những lời này với em, liệu em có trả lời như thế?"

Lan San không chút suy nghĩ, trực tiếp đáp: "Hắn là không." Anh ấy không giống anh, trong lòng tôi thích Minh Dạ.

Vệ Thạc Nhân dừng lại vài giây, sắc mặt âm trầm nhìn Lan San.

"Em thật sự thích Minh Dạ như vậy?"

"Đúng vậy, tôi thích anh ấy, cực kỳ thích." Lan San trả lời rất nhanh, cực kỳ kiên định, không chút do dự.

"Em không sợ tôi nói chuyện của em cho anh ta biết?"

"Tôi đương nhiên sợ, nhưng anh sẽ nghe tôi à? Nếu anh thực sự là một kẻ tiểu nhân đê tiện như vậy, vậy anh có thể nói, tôi không sao cả, tuy tôi thích Minh Dạ... Nhưng không có Minh Dạ, tôi vẫn có thể sống được."

Tuy Lan San nói rất nghiêm túc, nhưng trong lòng cô lại rất bồn chồn, Vệ Thạc Nhân lòng dạ quá sâu, không ai biết anh ta định làm gì.

"Tôi đi đây, sau này chúng ta không cần gặp lại nữa." Lan San không muốn có nhiều dây dưa với Vệ Thạc Nhân, đẩy anh ta ra, ném lại một câu rồi cầm túi rời đi.

Lan San mới vừa đi tới cửa, tay còn chưa cầm đến tay nắm cửa, bên hông bỗng nhiên bị thứ chặt, Vệ Thạc Nhân mạnh mẽ ép cô lên cánh cửa từ phía sau, bàn tay anh ta luồn vào trong quần áo cô.

Lan San hoảng sợ thét chói tai: "Vệ Thạc Nhân, con mẹ nó anh là đồ khốn, anh buông ra... Anh đã nói với tôi thế nào."

Bàn tay anh ta nhanh chóng mò đến nơi đầy đặn mềm mại của cô, mạnh mẽ đè ép, Lan San có cảm giác như bị rắn quấn lấy mà sờn gai ốc.

Vệ Thạc Nhân khẽ hôn lên cái gáy trắng nõn của cô, giọng nói dịu dàng: "Lan San, em quá khờ, nếu em đã không thích tôi, vậy... Để cho em hận tôi cũng không sao, có lẽ như thế Minh Dạ sẽ không còn muốn em nữa, em nói có phải không?"

Lan San cắn chặt răng, hốc mắt đã đầy nước, nghiêng răng nghiêng lợi quát: "Vệ Thạc Nhân, con mẹ nó tốt nhất là anh còn mạng để chờ, anh dám động vào tôi, tôi sẽ giết anh."

Vệ Thạc Nhân cười khê không để uy hiếp của cô vào mắt, "Lan San, em không biết hiện tại mình có bao nhiêu quyền rũ đầu, nhìn em là tôi đã muốn."

Kỳ thật ban đầu anh ta không có ý định làm gì Lan San cả, chỉ nghĩ muốn dọa cô một chút thôi, nhưng hiện tại... Anh ta thực sự đã bị khơi gợi dục vọng.....

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 198: Lan San, tôi thích em (6)

Kỳ thật ban đầu anh ta không có ý định làm gì Lan San cả, chỉ nghĩ muốn dọa cô một chút thôi, nhưng hiện tại... Anh ta thực sự đã bị khơi gợi dục vọng.

Vệ Thạc Nhân là một người có sức tự chủ rất tốt, anh ta có thể gần như biến thái khống chế dục vọng của mình.

Làm một bác sĩ ngoại khoa, thứ nhìn thấy nhiều nhất chính là cơ thể con người, cho nên ham muốn của anh ta rất thấp.

Đối mặt với phụ nữ, mặc kệ là báu vật cực phẩm hay người đẹp thanh thuần, cho dù là một đám phụ nữ cởi sạch quần áo đứng trước mặt anh ta làm dáng ông ẹo anh ta đều có thể không có bất cứ phản ứng gì. Giống như là Liễu Hạ Huệ.

Trong mắt Vệ Thạc Nhân, những người phụ nữ kia cũng chỉ giống như những bộ máy đang hoạt động mà thôi.

Nhưng hôm nay, Lan San chính là người đầu tiên khiến anh ta mất đi lí trí, trong đầu anh ta lại nảy sinh ra một suy nghĩ đó là để cô ở dưới thân, để cho cô trở thành người của anh ta.

Lan San vẫn đang cố giãy giụa, nhưng sức lực nam nữ khác biệt, cô căn bản chẳng động được chút nào, bàn tay Vệ Thạc Nhân đã trượt từ bộ ngực của cô xuống, từ dưới váy của cô đi lên, nổi tuyệt vọng khiến cả người cô run lên.

Cô chưa bao giờ thấy hoảng sợ như bây giờ, cho dù lúc trước bị Minh Dạ cầm súng chĩa vào cô vẫn không cảm thấy sợ hãi như vậy.

"Vệ Thạc Nhân, đồ cầm thú, nếu anh thật sự thích tôi thì nên tôn trọng tôi, biết tại sao tôi thích Minh Dạ không? Bởi vì anh ấy chưa bao giờ bức tôi làm chuyện tôi không muốn làm."

Lan San vốn không ôm ấp hi vọng gì, nhưng bàn tay Vệ Thạc Nhân vậy mà lại dừng lại, anh ta đặt cầm lên bờ vai cô.

"Lan San em có biết hiện tại em có bao nhiêu mê người không, trách không được Minh Dạ sẽ thích em, tôi... Cũng nhịn không được!"

Sau đó anh ta giống như đứa bé tò mò hỏi: "Minh Dạ thật sự không hề chạm vào em?"

Vệ Thạc Nhân thật sự rất tò mò, Minh Dạ vậy mà lại không chạm vào Lan San, anh ta còn tưởng Minh Dạ đã sớm ** cô vô số lần.

Lan San phản hận nói: "Không có, anh cho rằng ai cũng dễ tiện giống như anh sao?"

Ánh mắt Vệ Thạc Nhân trở nên âm u, bàn tay đặt bên hông Lan San khẽ dùng sức, lạnh lẽo nói: "Hừ... Em cho là Minh Dạ tốt hơn tôi rất nhiều, nhưng tôi nói cho em biết, so với tôi, anh ta càng vô sỉ càng độc ác hơn."

"Tôi mặc kệ anh ấy là loại người gì, ít nhất anh ấy đối xử với tôi rất tốt."

Minh Dạ đối người khác thế nào cô không cần biết, cô chỉ cần biết anh đối xử tốt với cô là đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 199: Lan San, tôi thích em (7)

Minh Dạ đối người khác thế nào cô không cần biết, cô chỉ cần biết anh đối xử tốt với cô là đủ rồi.

Vệ Thạc Nhân im lặng, không biết đang suy nghĩ cái gì, sức lực đặt trên người cô cũng ít đi vài phần, Lan San yên lặng lấy hơi, khuỷu tay huyếch một cái về phía sau.

Vệ Thạc Nhân không nghĩ tới lúc này Lan San vẫn còn sức, một trận đau đớn bất chợt ập đến trước ngực, Lan San nhân cơ hội nghiêng người đẩy anh ta ra, chạy nhanh ra khỏi cửa.

Một người phụ nữ xinh đẹp quần áo không chỉnh tề, tóc tai tán loạn, nước mắt lưng tròng chạy đi trong mắt mọi người xung quanh chính là một hình ảnh mờ ám vô cùng.

Nhưng Lan San vẫn bất chấp, cô ôm chặt quần áo trên người, cúi đầu chui vào một chiếc xe taxi.

Lái xe là một cô gái hơn 20 tuổi, thông qua kính chiếu hậu nhìn thấy dáng vẻ chật vật của Lan San, nhin không được mà đồng tình.

"Cô, cô... Không sao chứ."

Lan San lắc đầu, giờ tay lau đi nước mắt trên mặt, run rẩy lấy từ trong túi ra mấy tờ tiền, run run nói:

"... Không có việc gì, phiền cô có thể dừng xe tại bên đường mua giúp tôi bộ quần áo được không?"

Cô không thể để bộ dáng này mà về nhà được, bị quản gia nhìn thấy thì cô phải giải thích sao đây?

Tuổi tác hai người đều tầm tầm nhau, lái xe cũng không cự tuyệt, sáng khoái đáp ứng, dừng xe tại một cửa hàng không quá thu hút bên đường.

Chờ cho Lan San thay xong quần áo trong xe, lúc này lái xe mới lên xe.

Lan San thật tình nói: "Cảm ơn..."

Lái xe xua xua tay, tùy tiện nói: "Cảm ơn cái gì, tiện tay giúp đỡ thôi, đời người mấy ai mà không có lúc khó xử, lúc trước tôi còn không phải... Thôi

không nói nữa, cô muốn đi đâu."

Lan San báo địa chỉ, lúc xuống xe cô liền trả gấp đôi tiền xe cho lái xe, hiện tại cô chỉ có thể làm bấy nhiêu thôi, lái xe nhìn thấy tiền, ánh mắt âm thầm nhưng cũng không cự tuyệt, nói một tiếng cảm ơn rồi rời đi.

Lan San nhìn thoáng qua biển số xe, yên lặng nhớ kỹ.

Cô ấy hẳn là người có chuyện cũ, lái xe taxi là nữ không nhiều lắm, nhất là... cô gái còn có bộ dáng xinh đẹp như vậy.

Vừa mới vào cửa, quán gia liền tiến lên chào đón: "Bà chủ, bà đã trở lại, vừa rồi cậu chủ có gọi điện thoại muốn tìm bà chủ, có nói là gọi điện thoại cho bà chủ nhưng không gọi được."

Trái tim Lan San run lên một cái, vội vàng cầm điện thoại lên, vậy mà điện thoại của cô lại hết pin.

Nghĩ đến thời điểm cách đó không lâu lúc cô bị Vệ Thạc Nhân cưỡng bạo có thể chính là lúc Minh Dạ gọi điện thoại, lòng bàn tay Lan San liền đổ mồ hôi lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 200: Mẹ kếp, em nhớ tôi (1)

Nghĩ đến thời điểm cách đó không lâu lúc cô bị Vệ Thạc Nhân cưỡng bạo có thể chính là lúc Minh Dạ gọi điện thoại, lòng bàn tay Lan San liền đổ mồ hôi lạnh.

"Hết pin, lát nữa tôi sẽ gọi lại, tôi muốn lên phòng trước đã, ông bận gì thì cứ làm đi."

"Vâng, bà chủ đã ăn tối chưa ạ?"

"Đã ăn qua rồi." Lan San gạt đầu với quản gia sau đó nhanh chóng xoay người đi lên lầu.

Thay pin mới, nhấn nút mở máy, chỉ chốc lát liền thấy có gần 10 cuộc điện thoại gọi đến, toàn bộ đều là Minh Dạ gọi.

Minh Dạ đi đã hơn một tuần không gọi cho cô, lại đúng hôm nay gọi tới, là trùng hợp hay là anh đã biết cái gì rồi?

Lan San cắn môi dưới, cũng không phải cô sợ cái gì, chỉ là không muốn để cho Minh Dạ hiểu lầm.

Vệ Thạc Nhân chính là một quả bom hẹn giờ không ai biết sẽ nổ mạnh lúc nào, chuyện cô không phải Lan San sớm muộn gì Minh Dạ cũng biết.

So với việc để anh nghe thấy sự thật từ miệng người khác còn không bằng để chính cô nói với anh.

Sau khi Lan San nghĩ thông liền cảm thấy toàn thân đều thoải mái không ít, do dự một hồi liền nhấn nút gọi.

"Alo..." Giọng nam trầm thấp thuần hậu mang theo chút lười biếng, nghe vào tai giống như đang uống một loại rượu đỏ tinh khiết và thơm ngon.

Trong lòng Lan San mềm nhũn, "Là tôi."

Minh Dạ vốn đang làm tổ trên ghế sofa, thân thể bỗng ngồi thẳng dậy, vẻ mặt vui vẻ, hốc mắt thâm đen cũng có chút tinh thần.

"San San, em cuối cùng cũng gọi điện thoại cho tôi, hôm nay tôi có gọi điện cho em rất nhiều nhưng đều không được, em đã đi đâu vậy?"

Một nam một nữ ngồi đối diện Minh Dạ không khỏi run rẩy, Sở Tiểu cúi đầu lau mồ hôi lạnh. Còn sắc mặt của người đẹp ngồi bên cạnh anh ta trắng hơn vài phần.

"Hôm nay cùng Phương Lê đi dạo phố, không chú ý đến điện thoại lúc trở về mới biết là đã hết pin."

Lan San nghĩ một chút lại hỏi: "Minh Dạ, khi nào anh trở về?"

"Nhanh thôi, mẹ kếp, có phải em nhớ tôi rồi không?"

Trên mặt Minh Dạ không hề che giấu vui vẻ, trải qua một tuần cùng vô số lần đối diện với thần chết, tình huống bên Florence cuối cùng cũng xem như ổn định.

Lúc này anh mới có thời gian ** với Lan San, giọng nói mềm mại của Lan San chính là liều thuốc tốt nhất xoa dịu những nóng nảy trong anh lúc này.

Lời nói Minh Dạ mang theo ý trêu đùa khiến cho Lan San đỏ mặt, bàn tay nắm chặt di động, cuối cùng nhỏ giọng đáp lại một câu: "Ừ....."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 201: Mẹ kế, em nhớ tôi (2)

Giọng nói Minh Dạ mang theo trêu chọc, Lan San bỗng đỏ mặt, bàn tay nắm chặt di động, nhỏ giọng đáp lại một câu: "Ừ..."

Lan San là nói thật lòng, cô thật sự nhớ Minh Dạ. Nhất là lúc bị Vệ Thạc Nhân kiềm chế, trong lòng lại càng nhớ anh.

Chỉ có Minh Dạ mới có thể mang lại an toàn cho cô, chỉ có Minh Dạ mới khiến cô cảm thấy an tâm.

Minh Dạ ở bên kia đầu dây điện thoại bỗng ngưng ngẩn, một tiếng nỉ non khe khẽ cách anh hàng ngàn kilomet băng qua đại dương, lục địa từ phía Đông xa xôi truyền vào tai anh giống như âm thanh của đất trời.

Sở Tiều vụng trộm nhìn thoáng qua cậu chủ còn đang ngây ngốc nhà mình, khoe miệng giật giật, nhin không được mà đoán xem bên kia bà chủ nói gì để cho cậu chủ trở nên yếu ớt như vậy.

Vài giây qua đi, tên ngốc đẹp trai nào đó chợt cười to ra tiếng, cầm di động mà như đang ôm bảo bối, vui vẻ giống như chú chó nhỏ được ném cho một khúc xương.

"San San, San San, em nói lại lần nữa, nói lại lần nữa có được không?"

Tâm trạng Lan San vốn bị Vệ Thạc Nhân làm cho mờ mịt sau khi nghe những lời này của Minh Dạ liền trở thành hư không.

Ngửa mặt nằm ở trên giường, lật người, bàn tay nghịch nghịch ga giường, xấu xa cười nói: "Không nói, ai bảo anh không nghe rõ. "

Minh Dạ chưa từ bỏ ý định, tiếp tục dụ dỗ: "San San ngoan, nói lại một lần thôi."

"Em không biết tôi nhớ em nhường nào đâu, buổi tối đều ngủ không yên, nhắm mắt lại tất cả đều là hình bóng của em."

Minh Dạ ngồi ở trên ghế sofa không coi ai ra gì nói lời buồn nôn với Lan San, anh quả thực không tin những gì anh nghe thấy đều là sự thật, người phụ nữ nhẵn tâm kia vậy mà có thể nói rằng cô nhớ anh.

Thật là vui, chuyện này so với việc xử lý xong chuyện ở Florence còn khiến anh vui vẻ hơn.

Nếu không phải còn hai bóng đèn ngồi kia, phỏng chừng anh còn có thể nói những lời táo bạo hơn, ví như... Buổi tối lúc nghĩ tới em, dục vọng không được thỏa mãn, nửa đêm phải chạy đi tắm nước lạnh.

Sở Tiều lại lau mồ hôi lạnh trên trán, cậu chủ là đang lấy chuyện nói lời buồn nôn này làm thú vui, đây là người đàn ông sát phạt quyết đoán, lạnh lùng vô tình trước mặt kẻ địch sao?

Thân thể người đẹp ngồi bên cạnh anh ta run lên hai cái, cúi đầu không thấy rõ biểu tình, chỉ là bàn tay đặt trên đầu gối đã tiết lộ cảm xúc của cô ấy lúc này.

Khuôn mặt Lan San đỏ rực, nắm chặt di động, "Chờ anh trở về, tôi có lời muốn nói với anh."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 202: Mẹ kế, em nhớ tôi (3)

Thân thể người đẹp ngồi bên cạnh anh ta run lên hai cái, cúi đầu không thấy rõ biểu tình, chỉ là bàn tay đặt trên đầu gối đã tiết lộ cảm xúc của cô ấy lúc này.

Khuôn mặt Lan San đỏ rực, khó xử cắn ngón tay, giận dữ nói: "Đáng ghét, anh đừng nói lung tung. Minh Dạ... Cùng... Anh trở về, tôi có lời muốn nói với anh."

Minh Dạ mừng thầm, "Được... Ngoan ngoan ở nhà chờ tôi trở về, bàn trà trong phòng khách chúng ta còn chưa đổi, trở về tôi sẽ cùng em đi mua, San San giường của em có chút nhỏ, tôi cũng sẽ đổi."

Chiếc giường trong phòng Lan San một người nằm có vẻ to, nhưng nếu cậu chủ anh nằm trên đó lại có chút nhỏ, anh sợ lúc lăn lộn trên giường, động tác có biên độ lớn một chút sẽ lăn luôn xuống đất.

Về mặt Lan San vừa mới bớt đỏ, lần thứ hai lại đỏ rần lên, cô sao có thể nghe không hiểu ý của Minh Dạ, vì thế thấp giọng mắng: "Đáng ghét, tôi muốn đi ngủ."

Cô xem như đã nhận ra Minh Dạ chính là một tên vô lại, cô không nên cho anh sắc mặt hòa nhã.

"Lúc này mới mấy giờ, chúng ta đã lâu không nói chuyện, em đợi lát nữa hãy ngủ, tôi không mua giường nữa được không."

Kỳ thật Minh Dạ đã mệt muốn chết, nhưng vừa nghe thấy giọng nói Lan San, tinh thần lại tăng vọt, hưng phấn như vừa mới hút thuốc phiện, ánh mắt sáng quắc giống như đèn xe ô tô.

Trong lòng anh thật ra không phải muốn nói chuyện mua giường, không sao, dù sao giường trong phòng anh cũng lớn, thêm ai đó ngủ cũng vẫn vậy.

"Minh Dạ, anh còn nói nữa, còn nói nữa là tôi sẽ không để ý đến anh đâu." Lan San cắn chặt răng, ngón tay thiếu chút nữa vò nát ga giường.

Minh Dạ nghe ra mẹ kế nhà anh thực sự tức giận, lập tức trấn an cô: "Được được, tôi không nói nữa, ngoan, đừng nóng giận, còn không phải là do tôi quá kích động, cuối cùng cũng chờ được em, em không biết tôi cao hứng biết bao nhiêu đâu."

Hiện tại anh thật muốn ngay lập tức về nước, thật muốn ngay lập tức được nhìn thấy Lan San.

Sở Tiều chịu không nổi, từ từ đứng dậy đi về phía cửa.

Anh ta tự an ủi bản thân, người đàn ông kia không phải cậu chủ nhà anh ta, thật sự không phải.

Nếu Minh Dạ không phải gia chủ nhà họ Minh, nếu Sở Tiều không phải vệ sĩ của Minh Dạ... Thì hiện tại Sở Tiều đã sớm ném một chiếc phi tiêu qua, quá khủng bố, quá khiêu chiến trái tim anh ta rồi.

"Ừ... Tôi biết, tôi chờ anh trở về..." Lan San nhỏ giọng nói.

Cô có thể tưởng tượng ra bộ dáng Minh Dạ lúc này, anh khẳng định là đang vui vẻ giống như một đứa trẻ, ánh mắt lấp lánh như sao bay đầy trời.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Mẹ kế, em nhớ tôi (4)

Cô có thể tưởng tượng ra bộ dáng Minh Dạ lúc này, anh khẳng định là đang vui vẻ giống như một đứa trẻ, ánh mắt lấp lánh như sao trời.

Trái tim Minh Dạ trong nháy mắt liền trở nên mềm mại, một chút thấp thỏm không yên lúc trước liền tan biến.

Anh khẽ cong môi, kích động không biết nên nói gì, chỉ có thể không ngừng gọi tên cô: "San San... San San..."

Thanh âm dịu dàng chan chứa tình cảm kia rơi vào tai Lan San khiến cô nổi hết da gà, cô khẽ xoa xoa vành tai đã phát nóng: "Tôi... Tôi cúp máy đây, anh làm việc đi."

Nói xong cũng không cho Minh Dạ có cơ hội nói chuyện, cô đã nhanh chóng cúp điện thoại.

Ôm di động nằm ở trên giường, cô thở dài một tiếng: Lan San, mày xong rồi, thật sự xong rồi, mày thật sự bị tên nhóc Minh Dạ kia bắt được rồi...

Minh Dạ nghe âm thanh tú tú trong điện thoại, khóe miệng cong lên cười thành tiếng.

Thật muốn lập tức trở về, Lam Tu nói rất đúng, vợ phải ôm trong ngực mình mới an tâm.

Qua một lúc sau, cậu chủ Minh mới ý thức được trong phòng còn có những người khác, bộ dáng anh kích động đến phát ngốc vừa rồi đã lọt vào mắt người khác.

Minh Dạ có chút mất tự nhiên, nhưng da mặt anh vốn dày cho nên chẳng cảm thấy xấu hổ mấy.

Về mặt Minh Dạ giống như có ma thuật rất nhanh liền trở nên lạnh lẽo, cứng rắn nói: "Di Sa, cô đi ra ngoài trước đi, buổi tối cùng Sở Tiều theo tôi đi gặp Nạp Lan Diễn."

Giọng nói lạnh như tiết trời tháng 12, từng mảnh băng rơi xuống cắm trên mặt đất, hơi lạnh tỏa ra từ trong ánh mắt khiến người ta lạnh đến thấu xương.

Người đẹp được gọi là Di Sa, cơ thể cô lồi có lồi đầy quyền rũ bỗng run lên một cái, cúi thấp đầu kính cẩn đáp: "Vâng, cậu chủ, tôi biết rồi."

Di Sa đứng dậy cúi người chào Minh Dạ, sau đó lùi một bước, xoay người đi ra ngoài.

Cô ấy là người phụ nữ duy nhất có địa vị khá cao trong nhà họ Minh.

Ba năm trước tiếp nhận các hạng mục 'làm ăn' của nhà họ Minh ở Italy, là người có năng lực mạnh, lòng ngoan độc, ra tay nhanh độc, chuẩn, là một người đẹp rắn rết điển hình.

Sau khi Di Sa ra ngoài, Minh Dạ thấy chỉ cần gặp Nạp Lan Diễn xong, hoàn thành đàm phán cuối cùng là anh có thể về nước rồi.

Trước kia anh không có khái niệm quá lớn với thời gian hay địa điểm, đó là bởi vì không có ai đợi anh, hiện tại đã khác rồi.

Cùng lúc đó Sở Tiều nhận được tin tình báo từ trong nước gửi đến, đôi con người co rút lại, người trong hình khiến anh ta nhất thời kích động đến muốn học máu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204: Mẹ kếp, em nhớ tôi (5)

Cùng lúc đó Sở Tiều nhận được tin tình báo từ trong nước gửi đến, đôi con người co rút lại, người trong hình khiến anh ta nhất thời kích động đến muốn học máu.

Gân xanh trên trán giật giật, tiếng động phát ra từ cửa khiến anh ta giật mình vội vàng giấu ảnh đi.

Bộ não nhanh chóng phân tích tình hình một lần, sau đó cẩn thận lựa chọn phương án có lợi nhất cho bọn họ lúc này.

Tối nay cậu chủ cùng Nạp Lan Diễn quyết đấu, lão hồ ly Nạp Lan Diễn kia tuyệt không dễ đối phó như Viễn Sơn Liên cho dù cậu chủ không phải kẻ dễ bắt nạt. Hơn nữa lúc này không phải ở trong nước mà là ở địa bàn của gia tộc Nạp Lan, nếu thật sự dùng cứng đối cứng, nhà họ Minh tuyệt đối rơi vào thế yếu.

Thời điểm máu chốt này... Một chút phân tâm cũng có thể bỏ mạng, cũng sẽ hủy diệt nhà họ Minh.

Giấu mọi thứ xong Sở Tiều mặt không chút thay đổi đi tới, vốn còn muốn đi tìm Minh Dạ nhưng lại vừa lúc gặp Di Sa bị Minh Dạ 'đuổi' ra ngoài.

Sắc mặt Di Sa trắng bệch, thân hình lung lay bất ổn, có vẻ không được tốt lắm.

Sở Tiều nhíu mày, làm bộ như khó hiểu hỏi: "Di Sa, cô đây là xảy ra chuyện gì, sắc mặt rất khó coi!"

Di Sa mím môi không nói, bóng lưng thẳng tắp, quật cường thủy chung không thềm liếc mắt nhìn Sở Tiều một cái, ánh mắt nhìn thẳng phía trước, vòng qua Sở Tiều tiếp tục đi.

Nhưng Sở Tiều vẫn chưa từ bỏ ý định, một bộ cạ lơ cạ phát, khuôn mặt trẻ con xinh đẹp mang theo tính tình con nít chặn Di Sa lại.

"Nếu không đêm nay cô cũng đừng cùng cậu chủ đến gặp Nạp Lan Diễn nữa, cậu chủ có tôi bảo vệ là đủ rồi, dù sao cô có đi hay không thì tác dụng cũng không lớn lắm."

Ngụ ý là nói công phu quyền cước của Di Sa không được, đi cũng vô dụng, chẳng bằng không đi.

Di Sa thờ ơ nhìn Sở Tiều: "Quản cho tốt cái tay của anh, đừng vờn dài như vậy, đao của tôi cũng không có mất đâu."

Cô đây là đang cảnh cáo Sở Tiều, nếu còn trêu chọc cô nữa, bà cô đây cũng không khách khí đâu.

Sở Tiều đầu phải là người dễ bị uy hiếp, anh ta chắc chắn thờ dài một phen, lắc đầu, đi quanh Di Sa nửa vòng.

"Ha ha... Cô xem cô đi, luôn mang bộ dáng nghiêm trang như thế, phụ nữ mà, nên đứng ở phía sau đàn ông, thành thành thật thật giúp chồng dạy con, cô như vậy..."

Di Sa phun ra hai chữ rõ ràng: "Cút đi..."

Nếu không phải bây giờ còn đang ở bên ngoài phòng Minh Dạ, cô đã sớm đánh cho tên Sở Tiều về mặt không đứng đắn kia răng roi đầy đất rồi.

Sở Tiều thích nhất làm hai chuyện trên đời, một là giết người, hai là... Đùa giỡn Di Sa.

"Di Sa đừng thô lỗ như thế? Cô nên học theo bà chủ, kia mới được coi là phụ nữ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sùng Đệ Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 205: Mẹ kếp, em nhớ tôi (6)

"Di Sa đừng thô lỗ như thế? Cô nên học theo bà chủ, kia mới được coi là phụ nữ."

Sở Tiều thích nhất là khi nhìn thấy khuôn mặt lạnh lùng không đổi của Di Sa xuất hiện sự phẫn nộ, quả thực vô cùng thú vị.

Đáng tiếc anh ta vừa mới nói xong, còn chưa kịp nhìn về mặt Di Sa, bỗng nhiên kết... Một tiếng, cửa phòng mở ra, Minh Dạ mang sắc mặt âm trầm đứng ở bên trong: "Sở Tiều, cậu lẩn ra đây cho anh."

Khuôn mặt trẻ con của Sở Tiều bỗng trở nên căng thẳng, khoe môi vừa mới cong lên trong nháy mắt liền kéo xuống.

Di Sa hừ lạnh một tiếng, kiêu ngạo hát hàm đi qua anh ta, giày cao gót nhọn hoắt không chút khách khí giẫm mạnh lên chân Sở Tiều.

Sở Tiều kêu rên một tiếng, đau đến nhảy dựng.

Minh Dạ lười biếng nghiêng người dựa ở trên cánh cửa, cười như không cười nhìn Sở Tiều, ngón tay ngoắc ngoắc anh ta.

"Cậu chủ, có chuyện gì?" Sở Tiều khập khiễng đi qua, có phần sợ hãi hỏi.

Minh Dạ vuốt cằm, khuôn mặt đầy tà mị: "Cậu cảm thấy bà chủ rất có hương vị phụ nữ?"

Sở Tiều vừa nghe thấy liền sột ruột, vội vàng xua tay: "Không không..." Xong rồi, cậu chủ đang ăn dấm chua.

"Vậy cậu cảm thấy bà chủ một chút cũng không giống phụ nữ?"

"Không không không..." Cậu ta không có lá gan nói Lan San không tốt.

"Không? Vậy là cậu cảm thấy ánh mắt anh không tốt?"

Còn dám nói mẹ kế của anh không tốt, nếu ngay cả Lan San còn không tốt, Minh Dạ anh thực không nhớ nổi, còn có người phụ nữ nào có thể ra ngoài gặp người.

"Sao có thể, ánh mắt cậu chủ là tốt nhất, bà chủ nhà chúng ta cũng là tốt nhất."

Minh Dạ hài lòng, vẫy vẫy tay để cho Sở Tiều đi.

"Đi chuẩn bị đi, lúc gặp Nạp Lan Diễn, đừng để cho anh bề mặt, mặt khác, cho người chuẩn bị máy bay, gấp xong thẳng nhai kia anh muốn về nước luôn."

Minh Dạ chỉ có thể dùng bốn chữ để hình dung tâm tình của mình đó là 'quy tâm tự tiện', Italy anh thực sự một giây cũng không muốn ở lại.

<*Quy tâm tự tiện: nỗi nhớ nhà, lòng muốn quay về nhà giống như mũi tên lao ra khỏi dây cung.>

Về mặt Sở Tiều thoáng dờ dẩn trong giây lát: "Cậu chủ, có phải quá vội rồi không?" Anh ta nghĩ tới những ảnh chụp kia, liền cảm thấy trên trán giật giật đau đớn.

Minh Dạ nhú mày, gât gao nhìn chăm chăm mặt Sở Tiều như muốn tìm ra điều gì ẩn trên khuôn mặt anh ta: "Sao vậy, cậu có vấn đề?"

"Không phải, em chỉ cảm thấy anh đi Italy một chuyến, tuy là có chuyện quan trọng phải làm, nhưng khi trở về một món quà cũng không mua cho bà chủ, chuyện này có chút khó coi."

Sở Tiểu thấy lý do này có chút hợp lý, Minh Dạ cúi đầu suy nghĩ một hồi.

Anh cùng Lan San vừa mới bắt đầu, đương nhiên muốn nghĩ cách dỗ cô vui vẻ, nhưng... Anh cũng không muốn nán lại đây thêm nữa.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 206: Mẹ kế, em nhớ tôi (7)

Anh cùng Lan San vừa mới bắt đầu, đương nhiên muốn nghĩ cách dỗ cô vui vẻ, nhưng... Anh cũng không muốn nán lại đây thêm nữa.

Trong đầu bỗng nảy ra một ý tưởng, Minh Dạ cong khóe môi, sau khi trở về trực tiếp dẫn cô đi một chuyến là được không phải sao, anh thật đúng là ngốc nghếch, mỗi khi gặp phải chuyện của Lan San là đầu óc liền trở nên trì độn.

Minh Dạ vẫy vẫy tay đề cho Sở Tiểu lui ra: "Chuyện này cậu cũng đừng quan tâm, mau đi chuẩn bị đi."

Sở Tiểu mất thấy Minh Dạ đã ra quyết định, trong lòng biết cậu chủ đây là không thể không vâng, tuy cực kỳ lo lắng, nhưng cũng không nói gì thêm.

Chuyện về nước không phải là chuyện gấp lúc này, chuyện quan trọng nhất lúc này là đảm bảo an toàn cho cậu chủ khi đối mặt với Nạp Lan Diễn.

Sở Tiểu nâng tay trái sờ lên vết sẹo xấu xí giống như con rết kia, trong lòng lại bắt đầu sục sôi, máu chiến trong cơ thể như sôi trào.

.....

Bóng đêm từ từ buông xuống, ráng chiều tà ôm trọn lấy thành phố, đêm nay Florence vẫn không có gì khác xưa, vẫn xinh đẹp như cũ.

Lúc đi gặp Nạp Lan Diễn, bên người Minh Dạ chỉ dẫn theo Sở Tiểu cùng Di Sa, giống như những người đi du lịch, bóng lưng biếng nhác, nhàn hạ, lững thững như đi dạo.

Giữa hai đầu lông mày không nhìn ra bất cứ cảm xúc gì, lười nhác giống như chú chim điều hâu đậu trên nhánh cây chài chuốt lại bộ lông của mình.

Minh Dạ biết nếu Nạp Lan Diễn thật sự muốn ra tay, anh có mang theo nhiều người hơn nữa cũng không có tác dụng gì, dù sao... Ròng có mạnh cũng khó đấu lại rắn đất nhất là khi con rắn này còn mang theo kịch độc.

Nhắc tới cũng lạ, nơi gặp mặt là chỗ mà cả Nạp Lan Diễn cùng Minh Dạ đều lựa chọn, không phải khách sạn xa hoa sang trọng, cũng không phải quán bar náo nhiệt, lại càng không phải tòa nhà bỏ hoang nào cả, nơi chọn chính là một quán coffee...

Hơn nữa còn là một quán coffee vô cùng ấm áp, bầu không khí đầy lãng mạn.

Sở Tiểu nhìn bảng hiệu loè loẹt nhìn không được bữu môi, anh ta cảm thấy Minh Dạ không phải tới liều mạng mà giống như tới hẹn hò, đáng tiếc đối tượng cậu chủ hẹn hò không phải là bà chủ nhà họ Minh.

Minh Dạ cùng Nạp Lan Diễn gần như là đồng thời đến, ánh mắt hai người trầm tĩnh, từ từ ngồi xuống.

Quán cà phê cực kỳ thanh tĩnh, ông chủ cùng nhân viên đã sớm chạy đi tìm chỗ núp rồi, máy quay đĩa kiểu cũ phát bài hát Italy nào đó nghe không hiểu khiến người ta mơ màng.

Khóe môi Nạp Lan Diễn mang theo ý cười, vẻ ngoài sạch sẽ, khuôn mặt cũng không có gì đặc biệt, nhưng tổ hợp lại khiến cho người ta nhìn hết sức thoải mái, giống như mang theo một loại ma lực nào đó khiến người ngoài nhìn vào mà không dứt ra được.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207: Mẹ kế, em nhớ tôi (8)

Khóe môi Nạp Lan Diễn mang theo ý cười, vẻ ngoài sạch sẽ, khuôn mặt cũng không có gì đặc biệt, nhưng tổ hợp lại khiến cho người ta nhìn hết sức thoải mái, giống như mang theo một loại ma lực nào đó khiến người ngoài nhìn vào mà không dứt ra được.

Cả người anh ta toát ra phong độ của người trí thức, giống như thầy giáo cầm sách vở phấn bút đứng trên giảng đường dạy học, nếu tay kia đổi thành cầm quạt xếp thì lại biến thành bộ dáng công tử một bụng đầy văn chương.

Nếu chỉ nhìn vẻ ngoài của anh ta, bạn tuyệt đối sẽ không tin anh ta là kẻ cầm đầu hắc đạo đã quen liếm máu trên đao.

Nhìn Nạp Lan Diễn như vậy, Minh Dạ nhìn không được cười nhạo, năm đó lần đầu tiên nhìn thấy Nạp Lan Diễn, anh thiếu chút nữa cũng bị bộ dáng này của anh ta lừa gạt, may mà cậu chủ anh thông minh.

Minh Dạ chán ghét Nạp Lan Diễn, thậm chí còn chán ghét hơn cả Viễn Sơn Liên.

Dẫu sao lúc Viễn Sơn Liên làm chuyện xấu cũng sẽ không che che đây đây, nhưng Nạp Lan Diễn này quả thực chính là... Anh không có cách nào để hình dung cả.

Cùng một câu nói, một sự việc qua miệng anh ta, qua tay anh ta phải trải qua mười cái tám khúc quanh ngoắc ngoẹo ngoào ngoèo, thật không hiểu những người làm việc dưới chương anh ta làm sao có thể lí giải được ý của anh ta vậy.

Nói về Nạp Lan Diễn thì quan điểm của Sở Tiều cùng Minh Dạ đều giống nhau, Sở Tiều cảm thấy may mắn khi chính mình đi theo Minh Dạ mà không phải đối mặt với tên mặt người dạ thú kia, đi theo một người đàn ông như vậy cũng quá thách thức đầu óc.

Sở Tiều vụng trộm nhìn tóc của hai người đàn ông đứng sau Nạp Lan Diễn, quả nhiên đỉnh đầu đều trọc hẵn.

Di Sa đứng ở bên cách Sở Tiều rất gần, đương nhiên là thấy động tác lén lút của anh ta, nhìn không được mà nhăn mũi, khinh bỉ nghiêng đầu liếc Sở Tiều một cái, bàn tay cầm súng nắm thật chặt, súng của cô đã lên nòng tùy thời đều có thể giết người.

Lúc này, trong tiệm cà phê nho nhỏ, 6 con người mang theo 6 loại tâm tình khác nhau, mặt ngoài đều không thay đổi nhưng trong lòng đều sóng ngầm cuộn cuộn.

Nạp Lan Diễn cùng Minh Dạ anh nhìn tôi, tôi nhìn anh, hai cặp mắt sâu thăm thẳm, người ngoài nhìn vào chỉ thấy bình lặng như nước mùa xuân, nhưng tới cùng thì họ đang nghĩ gì không ai có thể đoán được.

"Anh Dạ, mấy năm rồi, đã lâu không gặp, quán cà phê đen này cũng không tẻ lắm, anh ném thử đi."

Nạp Lan Diễn giống như chủ nhà chiêu đãi một vị khách từ phương xa đến, khách khí giới thiệu tiệm cà phê cho Minh Dạ.

Minh Dạ lơ đãng nháy mắt, làm như đùa giỡn nói: "Đúng vậy, đã lâu không gặp, không nghĩ tới anh vẫn thích ăn khổ như xưa."

Lần trước gặp mặt là cách đây bảy năm, khi đó Minh Dạ vẫn là một thiếu niên nóng nảy cuồng ngạo không kiềm chế được.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 208: Mẹ kếp, em nhớ tôi (9)

Lần trước gặp mặt là cách đây bảy năm, khi đó Minh Dạ vẫn là một thiếu niên nóng nảy cuồng ngạo không kiềm chế được.

Hiện tại anh đã sớm không còn vẻ ngây thơ tùy hứng như hồi đó, càng ngày càng trở nên thành thực trầm ổn, ngày càng bản lĩnh hơn.

Thấy Minh Dạ không nặng không nhẹ châm chọc một câu như vậy.

Nạp Lan Diễn trái lại chưa biểu hiện gì nhưng hai chàng trai trẻ tuổi phía sau anh ta lại mặt nhăn mày nhí không có ý tốt trừng Minh Dạ, Sở Tiều cùng Di Sa đồng thời hất cằm, ánh mắt hung ác trừng lại.

Nạp Lan Diễn cười bụng ly cà phê đen trước mặt lên, tao nhả nhấp một ngụm.

"Khổ này không phải ai cũng có thể ăn, giống như anh và tôi, nếu một chút khổ này cũng không ăn được thì làm sao có thể dẫn dắt thuộc hạ đây, anh nói đi, anh Dạ."

Câu này của anh ta ý chỉ Minh Dạ già mồm cái lão, là một tên nhóc được nuông chiều từ bé không chịu được khổ.

Minh Dạ nhún nhún vai không để ý lắm, bỗng nhiên nghiêng đầu về phía trước một chút, có vẻ như kinh ngạc nói: "Ồ, Nạp Lan, tôi thấy hình như anh có

nếp nhăn rồi."

Tuổi của Nạp Lan Diễn thật sự là một ẩn số, bảy năm trước lúc Minh Dạ gặp anh ta vẫn là dáng vẻ này, hiện tại gần như không thay đổi.

Trên người anh ta chỉ nhiều hơn một chút tang thương bởi đắp qua năm tháng, còn vẻ ngoài vẫn giống như 7 năm trước, làn da trắng nõn bóng loáng như da con gái.

Minh Dạ nhìn không được thâm nằng trong lòng, đúng là lão yêu tinh.

Khóe mắt Nạp Lan Diễn khó có thể nhận ra vừa giật một cái, nhìn Minh Dạ, nụ cười trên mặt càng lúc càng chân thành, ánh mắt kia thật giống như trường bối đang nhìn văn bối, không phải nói có bao nhiêu hiền hòa, yêu thương.

"Đúng thế, đã nhiều năm trôi qua, anh Dạ đây vẫn còn chưa hết tâm tính trẻ con đâu!"

Minh Dạ châm chọc anh ta già, anh ta nói Minh Dạ là một tên nhóc không chịu lớn.

Hai người anh tôi tôi lui, không hề có ý định nói chuyện thương trường làm ăn, giống như mấy ngày nay hai nhà Nạp Lan - Minh chưa hề giao đấu với nhau, không có đổ máu, không có ai hi sinh, mọi người vẫn thân thiết hòa thuận như anh em một nhà.

Người khác có lẽ không biết nhưng Sở Tiêu có thể đoán ra một ít, tuy đề tài hai người nói đều cách xa vạn dặm so với chính sự, nhưng mỗi câu đều là mấu chốt.

Hiện tại chính xác là đang so sức chịu đựng, so tính quyết đoán, người nào thiếu kiên nhẫn trước, người nào mở miệng nói ra chuyện tranh giành của hai nhà Nạp Lan - Minh trước, người đó liền thua.

"Tính trẻ con chưa hết cũng được, ít nhất vẫn có năng lực lấy vợ sinh con, còn không đến nỗi già có lòng mà không có lực, ngay cả con trai cũng không có, vậy cũng quá thảm đi, anh nói xem Nạp Lan."

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 209: Mẹ kế, em nhớ tôi (10)

"Tính trẻ con chưa hết cũng được, ít nhất vẫn có năng lực lấy vợ sinh con, còn không đến nỗi già có lòng mà không có lực, ngay cả con trai cũng không có, vậy cũng quá thảm đi, anh nói xem Nạp Lan."

Minh Dạ thả 3 miếng đường vào ly cafe, nheo lại mắt cười khê. Cho 3 miếng đường vào ly cafe là thói quen của Lan San, Minh Dạ không biết mà xui quýt khiến thế nào cũng học theo.

Dù là Nạp Lan Diễn lạnh lùng mặt không đổi sắc, bây giờ cũng không nhịn được mà khê nhử mảy.

Minh Dạ nói có quy củ, giống như không có một chút khiêu khích nào, nhưng lại đang nghi ngờ năng lực của anh ta, nói anh ta ngay cả chức năng tạo người với vợ cũng không có.

Loại chuyện này quả thực là một điều vô cùng nhục nhã đối với đàn ông, ánh mắt Nạp Lan Diễn nhìn Minh Dạ cũng lạnh đi vài phần!

Minh Dạ nhìn thấy sắc mặt Nạp Lan Diễn có phần thay đổi, trong lòng nhất thời sáng khoái, bụng lên cà phê, uống một ngụm, miệng đầy hương thơm nồng đậm, trách không được Lan San lại yêu thích.

Nạp Lan Diễn cầm lấy muỗng nhỏ khuấy ly cafe, nhìn cafe đen trong chiếc cốc trắng ngà tạo thành những vòng xoáy.

"Già nhưng chí chưa già, cái này chắc anh Dạ đây cũng đã nghe qua, tôi ngược lại nghe nói người đẹp bên người anh Dạ như mây, ngàn vạn lần đừng ý vào sức trẻ mà không kiêng nê gì, chẳng mấy chốc gãy sắt mài thành kim khâu hoa, lúc đấy có hối cũng không kịp."

Bây giờ ngay cả Sở Tiêu cũng phải cố mím chặt môi để không cười ra tiếng, về mặt hai người đàn ông đứng đối diện anh ta cũng giật giật liên hồi, miễn cưỡng có thể chống đỡ được.

Cơ thể Minh Dạ khê ngửa ra sau, lười biếng tựa vào lưng ghế.

"Làm phiền Nạp Lan anh đã nhắc nhở, bên cạnh tôi bây giờ chỉ có một người phụ nữ, ngày khác lúc tôi kết hôn, mong rằng có thể hân hạnh đón tiếp anh."

"Đương nhiên, tôi cũng muốn nhìn xem một chút người phụ nữ có thể thu phục anh Dạ, rốt cuộc là thần thánh phương nào..."

Nạp Lan Diễm coi như không để tâm nói xong, không biết nhìn thấy cái gì bỗng nhiên sắc mặt thay đổi, sau đó không nói ra lời, giữa hai đầu lông mày mờ hồ có thể thấy được ý muốn giết người.

Vách tường tiệm cà phê được làm bằng thủy tinh trong suốt, tuy trời đã tối, nhưng đèn hai bên đường rất sáng, vẫn có thể nhìn rõ người qua lại trên đường.

Minh Dạ theo ánh mắt anh ta nghiêng đầu nhìn lại liền thấy một người phụ nữ Trung Quốc dịu dàng xinh đẹp nắm tay một người đàn ông cao lớn anh tuấn đi ra từ căn nhà đối diện tiệm cà phê.

Bóng dáng hai người vô cùng thân mật, trên mặt người phụ nữ là nụ cười đầy hạnh phúc, thanh nhã tựa như một gốc hoa ngọc lan.

Bạn đang đọc truyện *Cực Sủng Đế Nhất Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.